

101. E.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 35 / 1957

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Παλιό οργάνο

Διευθύντρια

Αποστολή

Μηχανισμός

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΓΕΡΣΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΙΑΡΟΖΑ 1 — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνο 33 333
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΡΑ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνο 26 343

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

1. Χαριτωμένο «άνσάμπλ» για τα καλοκαιρινά πρωίνα. Φύστα στενή, ίσια. Βέστα χωρίς μανίκια με τέσσερες τσέπες με ρεδέρ. Μπλούζα οιγέ με πολύ κοντά μανίκια.

2. Έμπριμέ φόρεμα με μεγάλο μονόχρωμο άμπιεσεμέν, που σκεπάζει τους ώμους. Φύστα σουρωτή με δύο πāt αντί τσέπης.

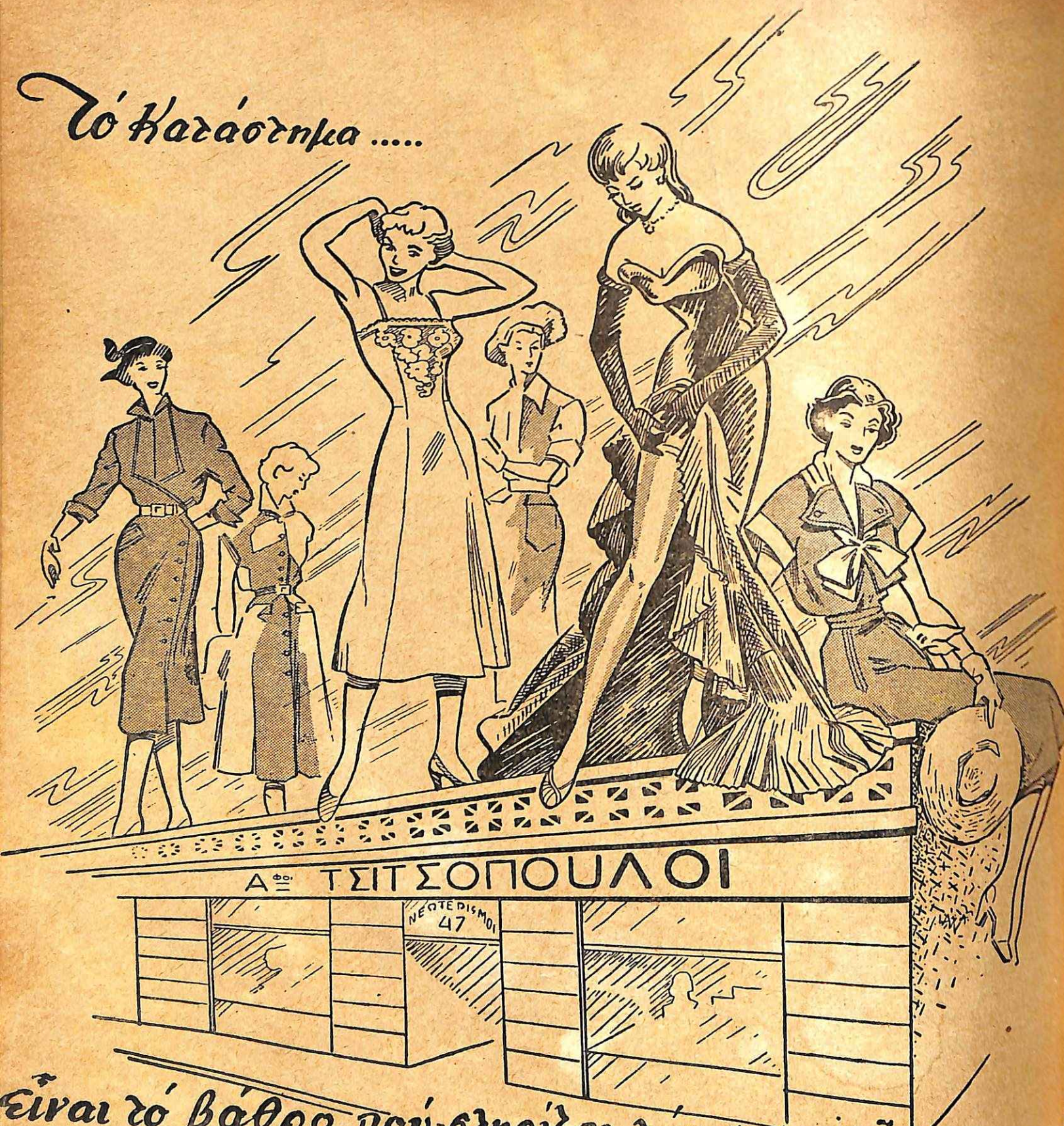
3. Δύο «πανο» σχηματίζουν τις τσέπες της φύστας. Το πολύ μεγάλο ντεκολτέ αφήνει δύο τρίγωνες γλώσσες να πέσουν με χάρη και να κουμπώσουν πάνω απ' το στήθος.

4. Φύστα λοξή με μία τσέπη με κουμπι στο πλάι δεξιά. Κορσάζ χρωίς ώμους και χωρίς μπρετέλες. Το φόρεμα είναι κατάλληλο για την πλάζ.

5. Έφαρμωστός μπουστός, πολύ φαρδιά φύστα. Μεγάλο, μυτερό ντεκολτέ.

Τό Κατάστημα

Είναι τό βάθρο πού-στηρίζει την γυναικεία ...
κομψότητα!!

ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΠΛΟΥΖΕΣ, ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ, ΚΑΛΤΣΕΣ ΝΑΥΛΟΝ, Κ.Λ.Π.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

Παρεπιστρώση 47

Μία πολύ ενδιαφέρουσα έκπομπή Έλαθε χώραν την προπερασμένη Δευτέρα από το Ραδιοφωνικό Σταθμό Πατρών, που δεν έμεινε απαρατήρητη κι' εκράτησε θερμό το ενδιαφέρον των ακροατών του. Έτιμήθη ο ποιητής και καθηγητής του Πανεπιστημίου Στέλιος Σπεράντζας, πολύ γνώριμος και

ΔΙΚΗ ΣΠΕΡΑΝΤΖΑ

με στενούς δεσμούς με την πνευματική ζωή της πόλεως, σ' ένα έραυτο από απαγγελίας που ώργανώθηκε από το σταθμό με τη συνεργασία και του γνωστού σκηνοθέτου κ. Καρακαντά, ο οποίος και έπρολόγησε όλα τα απαγγελθέντα ποιήματα.

—Κύριο πρωταγωνιστής της ποιητικής αυτής έραυτας ήταν η κ. Δίκη Στ. Σπεράντζα, σύζυγος του ποιητού και παλαιά γνώριμος του καλλιτεχνικού μας κόσμου στην απαγγελία. Η εκλεκτή καλλιτέχνισσα που έγνωσε παλαιότερα δόξες και φήμη με την απαγγελία της, απέδωσε με απλή φω-

νή τα λυρικά και τόσο ευάισθητα ποιήματα του τιμημένου ποιητού και ένθουσισε τους ακροατές.

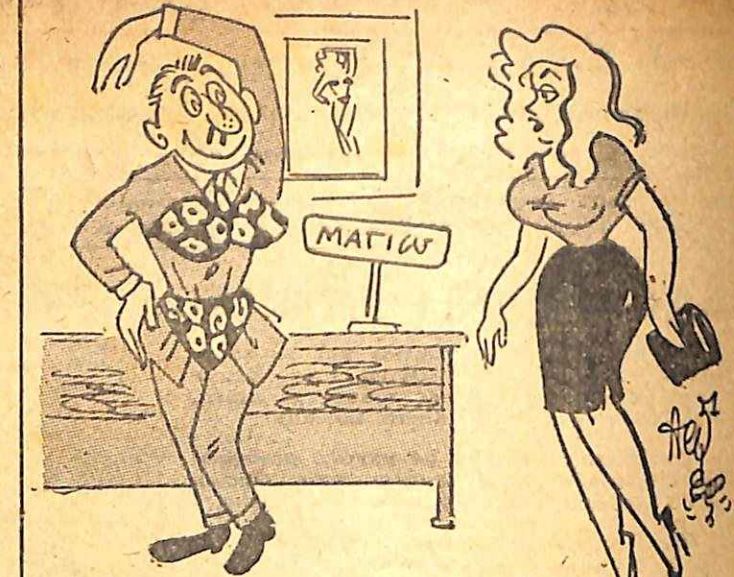
* Πνευματικός όργανός εξ άφορμής του τέλους της περιόδου στην Αιγύπτο. Η Πόρτ—Σαϊνίη ποιήτρια και διμήτρια κ. Αλίκη Νικολαΐδη, την οποίαν φιλοξένησε η πρωτεύουσα αυτών τον καιρόν, ύστερα από μίαν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα λογογραφική της διμήλια που έδωσε προ καιρού στην «Αλεξανδρεία», έδωσε εκεί επίσης, λίγο προτού φύγει για δώ μιά διμήλια για τον Παπαδιαμάντη.

—Η διμήλια της Αιγυπτιώτισσας διανοούμενης, έγινε στην «Ελληνική Στήνη» υπό την αιγίδα της Καλλιτεχνικής Ένώσεως «Όλυμπίας».

* Άλλη έκδηλωση, της αιγυπτιακής πνευματικής ζωτικότητας, ήταν το ρεσιτάλ της καλλιτέχνιδας του πιάνου Ισμήνης Αθανασιάδου που έγινε προ δύο εβδομάδων στην «Αλεξανδρεία» υπό την αιγίδα της «Ενώσεως Ελλήνων Φοιτητών του Φαρουκείου» (Πανεπιστημίου).

* Επίσης η γνωστή καλλιτέχνις του θιοιού Ειρήνη Δρακίδη, έδωσε στην αίθουσα του «Γαλλικού Λυκείου» ρεσιτάλ μ' έργα Μπάσ, Μόσαρ, Μπράμς, Λεκέρ, κ. ά. Η καλλιτέχνις που είναι εκεί πολύ γνωστή από άλλες εμφανίσεις της είχε και πάλι την ίδια επιτυχία.

* Ανάμεσα στις άλλες άπογευματινές που άκούμε και που βλέπουμε, ιδιαίτερη σημασία έχουν οι ποιητικές άπογευματινές που οργανώνει ο Μαθητικός Σύλλογος «Απόλλων» της Πατριαρχικής Σχολής «Φώτιος δ' Α'» της «Αλεξανδρείας. Τα παιδιά, άγόρια και κορίτσια, παίρνουν μέρος και παρουσιάζουν ένα ξεχωριστό, πάντα πρόγραμμα, με απαγγελίες ποιημάτων Σολωμού, Βαλαωρίτη, Κρυσηνίου, Παλαμά, δημοτικό τραγούδι. Εισηγήσεις κάμνει σε

— Μή μου πείτε, δεσποινίς, ότι δεν σας άρέσει αυτό το μαγικό... Δεν βλέπετε μιά σιλουέτα που κάνει; (Του Άρχεσου)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Έλαφρό περκαλένιο ή βαπτισμένο βουλάτο φουτανάκι για την άκρογαλιά. Τόσο φρέσκο την άκρογαλιά, στίλβει τις βιτρίνες της με τα νέα «εμπριμέ», άπλωσε τα τραπέζια και τις καρέκλες των καφενίων της στα πεζοδρόμια, περιώρισε την παροχή τρώ ύδατος ανά τριήμερον, πασπαλίστηκε ολόκληρη με παχιά στρώματα σκόνης κι' αποχαιρέτησε οριστικώς την «Ανοιξη. Συγχρόνως, ή πιά πάνω εικόνα γίνεται και... παρλάν. Άνοιγουν στη διασπαρά των μεγάλων, οι πλανόδιοι μαγαζάδες διώνουν τα θορυβώδη ρεσιτάλ τους κάτω απ' τα παράθυρα μας «ντάλα μεσημέρι» και μαζί με τις φωνές των παιδιών, τα γαυγίσματα των υποψηφίων... λυσσασμένων σκύλων και το έξαλλο πέρας του «έβγατζή», δαγάζουν νύχ-άουτ τον μεσημεριανό μας ύπνo. Ένα μās μένει για να τ' αντιμετώπισουμε όλα αυτά: Να ύψωσουμε φωνή διαμαρτυρίας και να πληρώσουμε πρόστιμο... ως διαταράξαντες την κοινή ήσυχία!

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Κοστούμι για την πλάξ. Το κορσάξ, χωρίς μπρετέλες, με έλευθερους ώμους, φοριέται με το σόρτς και συμπληρώνεται με την όμορφη κλειστή κουμπί πωτή ζακέτα. Μιά φούστα πάνω από το σόρτς με δύο τσέπες έξασφαλίζει την έπιτροπή σας στην πόλη.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ ... Δρχ. 110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... » 55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ... » 30.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησ.):

Λίρα Άγγλιας ... 3.10.0
Δολάρια ... 9

Διευθύνσεις συμφώνως τω άρθρω 6 § 7 του Α. Ν. 1092) 1938.

Διευθυντής: Εόγγ. Τερζόπουλος. Κατοικία: Όδός Κολυμβήσας 12. Υπεύθυνος Τυπογραφείων: Στέφανος Καταρής, όδός Άγ. Έλεούσης 3.

Λεωταίες ήμέρες της χειμωνιάτικης περιόδου. Κατά ιστορικήν σύμπτωσην οι τελευταίες και μόνες εκθέσεις που υπάρχουν είναι των γυναικών, της Ρέας Λεονταρίου Ε. Τσολοπούλου και Εόγ. Έξάρχου.

ΜΑΡΒΑ

ΑΛΗΘΕΙΑ, καλώς τους δεχτήκαμε. Την ώρα που έτοιμαζόμαστε να πάρουμε το πρώτο θαλάσσιο μπανάκι μας, κατέφθασαν άσθμαίνοντες και όρεξάτοι τρεις καρχαρίες. Λένε πως είναι τρεις. Δεν αποκλείεται όμως να είναι και ένας ή... δυο τρεις. Ο αριθμός τους καθορίστηκε απ' την περιγραφή εκείνων που τους πρωτοείδαν. Οι μόνιμοι ίσχυρίζονται πως αντίκρισαν στ' άνοιχτά του Σαρωνικού ένα πελώριο κήτος, μήκους τεσσάρων μέτρων. Οι δε το μέτροσαν με τα κατάπληκτα μάτια τους και όρθηκαν πως έχει μήκος έπττα μέτρων. Τέλος, άλλοι, αντίκρυσαν λένε, ένα κήτος βέντε έως έξη μέτρων. Οι αρμόδιοι έδωσαν κάτω τα συγκεντρωθέντα στοιχεία κι' άμέσως απέφανθησαν: Πρόκειται για τρία διαφορετικά σκυλόψαρα! Προσοχή! Άπαγορεύονται τα μπάνια όπου να εξοντωθούν οι τρεις καρχαρίες. Ήδη τους καταδιώκουν μέρα νύχτα ειδικοί στολίσκοι. Ωστόσο, νομίζω, πως κι' η εξόντωση τους δεν πρέπει να μās καθουχάσει. Φαίνεται πως το γένος των καρχαριών, άγνωστον για ποιούς λόγους, θεωρεί τις άκτές μας τα τελευταία χρόνια, ιδεώδη τόπο θερμής διαμονής. Γι' αυτό άρκετοί λουόμενοι θα προτιμήσουν φέτος, για να έχουν σιγουριά, την... πισίνα!

ΑΛΛΑ ή Άθήνα δεν θέλει και πολύ για να πάρη την καλοκαιρινή της όψη. Μόλις και ξεπέρασε το θερμόμετρο την μέση θερμοκρασία, στίλβει τις βιτρίνες της με τα νέα «εμπριμέ», άπλωσε τα τραπέζια και τις καρέκλες των καφενίων της στα πεζοδρόμια, περιώρισε την παροχή τρώ ύδατος ανά τριήμερον, πασπαλίστηκε ολόκληρη με παχιά στρώματα σκόνης κι' αποχαιρέτησε οριστικώς την «Ανοιξη. Συγχρόνως, ή πιά πάνω εικόνα γίνεται και... παρλάν. Άνοιγουν στη διασπαρά των μεγάλων, οι πλανόδιοι μαγαζάδες διώνουν τα θορυβώδη ρεσιτάλ τους κάτω απ' τα παράθυρα μας «ντάλα μεσημέρι» και μαζί με τις φωνές των παιδιών, τα γαυγίσματα των υποψηφίων... λυσσασμένων σκύλων και το έξαλλο πέρας του «έβγατζή», δαγάζουν νύχ-άουτ τον μεσημεριανό μας ύπνo. Ένα μās μένει για να τ' αντιμετώπισουμε όλα αυτά: Να ύψωσουμε φωνή διαμαρτυρίας και να πληρώσουμε πρόστιμο... ως διαταράξαντες την κοινή ήσυχία!

ΜΕ τις πρώτες ζέστες ο παγοπώλης ξανάγινε ο άνθρωπος της ήμέρας. Όχι μόνο πάγο δεν του παίρνετε—με το άζημιο φυσικά—μα ούτε και κουβέντα. Στις έπικήσεις μας για ένα τέταρτο κολάνας, παραμένει κι' ο ίδιος πάγος! Είναι ο μόνος έμπορος της έποχής μας που δυσανασχετεί όταν του παρουσιάζονται καινούργιοι πελάτες. Δεν τους προφταίνει. Η ζήτηση είναι δεκαπλάσια της προσφοράς. Δίνει πάγο μονάχα σε όσους βρίσκονται έγγεγραμμένοι στη... δύναμή του. Κι' αυτό, για ν' αποκτήσουν την εύνοια τούτο, τα πληρώσαν άκριβα. Προβλεπτικοί στο ζήτημα της έλλειψως τού πάγου, κράτησαν έν λειτουργία το ψυγείο τους ολόκληρο τον χειμώνα. Τουρτούριζαν απ' το κρύο, έπερτε χιονόνερο, ζεπάγιαζαν τα χέρια τους κι' όμως κάθε πρωί παραλάβαιναν από μισή κολάνα πάγο.

—Γιατί παίρνετε πάγο χειμωνιάτικα; τους ρωτούσαν οι μη προβλεπτικοί.

—Μα για τό... καλοκαίρι! άπαντούσαν.

—Άποθηκεύετε πάγο για το καλοκαίρι;

—Όχι άδερφέ! Μ' αυτό τον τρόπο διατηρούμε θερμές σχέσεις με τον παγοπώλη μας. Άν τον κόψουμε τώρα, το καλοκαίρι θα... ψυχρανθούμε και

θα μās αφήση στα κρύα του λουτρού—άνευ πάγου!

ΤΙ ΝΑ ΣΑΣ ΠΩ; Άπ' ό,τι βλέπω, ή καλοκαιρινή μόδα των γυναικών θα είναι σκανδαλωδώς άποκαλυπτική. Με τις πρώτες ζέστες κυκλοφόρησαν κιόλας οι πρωτοπόρες της γυναικείας μόδας, κυρίες και δεσποινίδες, κεκαλυμμένες με... υπομίες φοιτανιών. Άλλά εκεί που έβγαλαν το άχτι τους είναι στις κάλτσες νάυλον. Βιάστηκαν να τις πετάξουν. Κι' είχαν δίκιο. Οι κάλτσες νάυλον ένώ έμφανίστηκαν με την ύποσχεσι ότι θα λύσουν το μεγάλο πρόβλημα των γυναικείων ποδών, συνδυάζοντας στερεότητα και λεπτότητα, το περιέπλεξαν περισσότερο. Σκάρτεψαν κι' αυτές. Τώρα τελευταία, χάνουν πόντους άκόμα και με τό... μάλιστα. Έτσι που και τα λεφτά τ' άφιερωμένα για τις κάλτσες νάυλον, μεταβάλλονται κι' εκείνα σε... νάυλον. Εύτυχώς το καλοκαίρι καταργούνται προς μεγάλην άνακούφισι των ανδρικών πορτοφολιών και της διαμονής... ξυριστικών λεπίδων!

ΕΩΣ σήμερα είχαμε παιδιά—θαύματα σε καλλιτεχνικές έκδηλώσεις. Βλέπαμε παιδικάκια πέντ' έξη έτην, να παίζουν περιφρο πιάνο, να χορεύουν ή να τραγουδούν παθητικές ρομαντζες. Και να την περασμένη έβδομάδα, κάποιον νησί του Αιγαίου, μās έστειλε ένα πενταετές παιδί—θαύμα στά... μαθηματικές. Τού πήραν συντεθείς, φωτογραφίες, τ' άδηγησαν προς εξέτασιν σε καθηγητάς του Πανεπιστημίου και το συμπέρασμα ήταν, πως ή Ελλάδα απέκτησε έναν μικροσκοπικό απόγονο του Πυθαγόρα! Το συμπατριωτάκι μās είναι άληθινά, μαθηματική μεγαλοψυχή! Έλπιζουμε ν' αναλάβη το κράτος να το σπουδάσει, γιατί άλλωστε, μόνο να κάτση να λογαριαστεί ο νεώτερος Πυθαγόρας πόσο θα του κοστίση ή μόρφωσί του, θα πάρη μηδέν.... στην πρόσθεσι!

ΑΝΑΨΕ και κόρως μεταξύ των πολιτικών άρχηγών ή συζητήσεις για τις προσεχείς βουλευτικές εκλογές, ή μάλλον για το εκλογικό σύστημα των προσεχών βουλευτικών εκλογών. Άλλοι το θέλουν πλειοψηφικό, άλλοι αναλογικό, άλλοι μικτόν, άλλοι ανάμικτον, άλλοι πλειοψηφικό στην πρώτη κατανομή και αναλογικό στη δεύτερη και τρίτη—δηλαδή ο κάθε πολιτικός άρχηγός προτείνει κι' ένα ξεχωριστό εκλογικό σύστημα. Κι' αυτό είναι δικαίωμα τους. Άλλά δεν είναι πιά δικαίωμα τους να παραβλέπουν τά... δικαιώματα της γυναικας. Στις τόσες συζητήσεις που γίνονται για τον νέον εκλογικό νόμο, τίποτα δεν αναφέρθηκε ως τώρα, άν στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές θα λάβουν μέρος κι' οι γυναίκες. Ωστόσο, οι γυναίκες άδιαφορούν ποιά σύστημα θα έπικρατήσει τελικώς. Γιατί, άν έπικρατήσει το πλειοψηφικό και λάβουν μέρος, θα το θεωρήσουν... αναλογικό. Κι' αντίθετως, Άν δεν λάβουν μέρος στο αναλογικό, τότε, με το δικίο τους, θα το θεωρήσουν πλειοψηφικό. Όσο για το μικτόν, αναρριώνται: Τί σοί μικτόν θα είναι χωρίς τις... γυναίκες;

ΕΝΑ—ένα άνοίγουν τις πύλες τους τα θερινά κέντρα. Με τιμές για όλα τα βάλαντια. Διόμηση χιλιάδικα διατήρησε την είσοδό του ο θερινός συνοικιακός κινηματογράφος. Καί το κοσμικό κέντρο, διατήρησε πενήντα χιλιάδες τό... θερμού. Το περίεργο είναι ότι συγκεντρώνει περισσότερη πελατεία το θερμού απ' το υπαίθριο σινεμά. Φυσικά, όχι γιατί διαθέτουν περισσότεροι πενήντοχίλιαρα, αλλά γιατί λιγώτεροι διαθέτουν τις... δυόμισι χιλιάδες.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Η ΦΩΛΙΑ

Στην πόρτα εκείνη την παλιά, κάτω από το μπαλκόνι σου, είν' ή χελιδονοφωλιά, που την κυττούσες κάποια μέρα μόνη σου από τ' άπέναντι τα πέτρινα σκαλιά και στέναζες και είπες:

—Τί βάσανα, και λύπες, πόσες χαρές, πόσες όδυνες ξεχασμένες πόσες κουβέντες πονεμένες, παρλασμένες και πόσα χάρια, πόσα χάρια και φίλια είναι κρυμμένα στη χελιδονοφωλιά...

Στην πόρτα εκείνη την παλιά, κάτω από το μπαλκόνι σου, προσμένω μέσ' την σιγαλιά κ' εγώ, το χελιδόνι σου, να ξαναϊδώ τα ξεπλέκα σου τα μαλλιά και με τόν ίδιο τόν σκοπό, ξανά και πάλι να σου πώ, πως σ' άγαπάω... πως σ' άγαπάω... κ' άνοιγόντάς μου την θερμή σου άγκαλιά ν' άναγαλλίσω μιά σταλιά σ' ά ν' άι πάλι στην παλιά μου τη φωλιά.

Έτσι είν' ή άγάπη μας, άγάπη μου, όχι (άλλοιως,

πάντα ζεσταίνεται ένας έρωτας παλιός, όταν πετύχη την δική του τη φωλιά πάντα θερμή και με την ίδια θαλπωρή, τα ίδια λόγια και την ίδια τη μιλή, πέρα απ' τη μπόρα του χειμώνα τη σκληρή, σαν άκούσσουν να κελαϊδούν τα πουλιά ίδια άνοιξιακά βιολιά—και τί βιολιά!—και ξαναβίβη ή άγάπη, πάντα τρυφερή, φτάνει να ύπάρχη, φως μου, μιά μικρή φωλιά...)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» κυκλοφορεί ήμέραν Τετάρτην ανά δεκαπενθήμερον, άνεξαρτήτως ήμερομηνίας.

Τό προσεχές τεύχος (36ον) θα κυκλοφορήση την Τετάρτην, 6 'Ιουνίου.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του 1ου μέχρι του τελευταίου πωλούνται εις τα γραφεία μας, όδός Σανταρόζα 1.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ"

Μπορείτε να έχετε τα τεύχη σας δεμένα εις ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΥΣ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ (1—13 ο Α' τόμος, 14—26 ο Β' τόμος). Προσκομίζετε τα τεύχη σας εις τα γραφεία μας και τα παραλαμβάνετε δεμένα εις βραχύτατον χρονικόν διάστημα. Βιβλιοδεσία εκάστου τόμου δρχ. 20.000.

Εις τας άναγνωστρίδας των ΕΠΑΡΧΙΩΝ άποστέλλονται, κατόπιν έντολής, τα καλίμματα των τέμων αντί δρχ. 15.000 έκαστον, έλεύθερα ταχυδρομικών. Τό δέσιμον ήμπορεί να γίνη από βιβλιοδέτην της περιοχής, όπου κατοικούν αντί έλαχίστης άμοιβής.

ΚΡΑΤΗΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΣΑΣ εις καλήν κατάστασιν, διά να είναι εύκολη ή βιβλιοδεσία των εις τόμους.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΗ

... γιατί άγαπάω πολύ τις άγκινάρες, λέει ή πρώτη.

—Κι' εγώ, λέει ή δεύτερη. Κάθε μέρα να τρώω, δεν τις βαρύνωμαι.

—Και του Μιχαλάκη του άρέσουν, λέει ή τρίτη.

... Θα πάμε σ' ένα νησί, λέει ή πρώτη. Μ' άρέσει πολύ ή θάλασσα.

—Εγώ προτιμώ το βουνό, λέει ή δεύτερη.

—Και του Μιχαλάκη το βουνό του άρέσει, λέει ή τρίτη.

Ούτε διανοήθηκε καν ότι υπήρουν να πη κι' αυτή τη γνώμη της, την προτίμησής της. τα γούστα της. Γιατί τίποτε απ' αυτά δεν έχει. Δεν είχε ποτέ της από την ήμέρα που παντρεύτηκε. Τ' άφησε όμορφα - όμορφα μπροστά στον άσπρο βωμό της έκκλησίας και άκολούθησε χαμογελώντας το σύζυγό της. Κι' από τότε τάχως για πάντα.

Από τότε τρώει ό,τι τρώει: κι' ο Μιχαλάκης, κοιμάται όσο και ο Μιχαλάκης, διασκεδάει όπως άρέσει στο Μιχαλάκη και σχετίζεται με τον κύκλο του Μιχαλάκη. Κι' άν την ρωτήσετε

για κάποια δική της προτίμησι, άμέσως ο νους της πετά στον Μιχαλάκη και προσπαθεί να μαντευση τι θάλεγε αυτός στη θέση της, για να τ' όπ.

Στην κουβέντα ή πεθερά της της είπε μιά μέρα πως στο Μιχαλάκη άρέσουν πολύ οι σουπιές. Αυτή δεν έχει φάει ποτέ της, δεν μπορεί να τις ύποφέρη. Κι' όμως την άλλη μέρα βρίσκοντα μαγειρευμένες στην κατσαρόλα της.

Ανύποπτος ο Μιχαλάκης γιά τό δράμα, τρώει γρήγορα, πεινασμένος όπως ήρθε από τη δουλειά του και κουβεντιάζει για διάφορα πράγματα. Έκείνης κάθε μπορούει να της στέκεται στο λαιμό. Μα τί σημαίνει! Ένας λαμπρός φωτοστέφανος—άόρατος, αλλοίμονο!—περιτριγυρίζει το πρόσωπό της. Η άφωσιωμένη το ξέρει πως ο Μιχαλάκης δεν μπορεί να τ' όν δη, μα δεν την νοιάζει. Άρκει που τ' όν νοιάζει αυτή τριγύρω της κάθε ώρα και κάθε στιγμή, που την όμορφαίνει, που της ζεσταίνει την καρδιά, την κάνει ήρωίδα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Οι εκθέσεις περνούν τις τε-

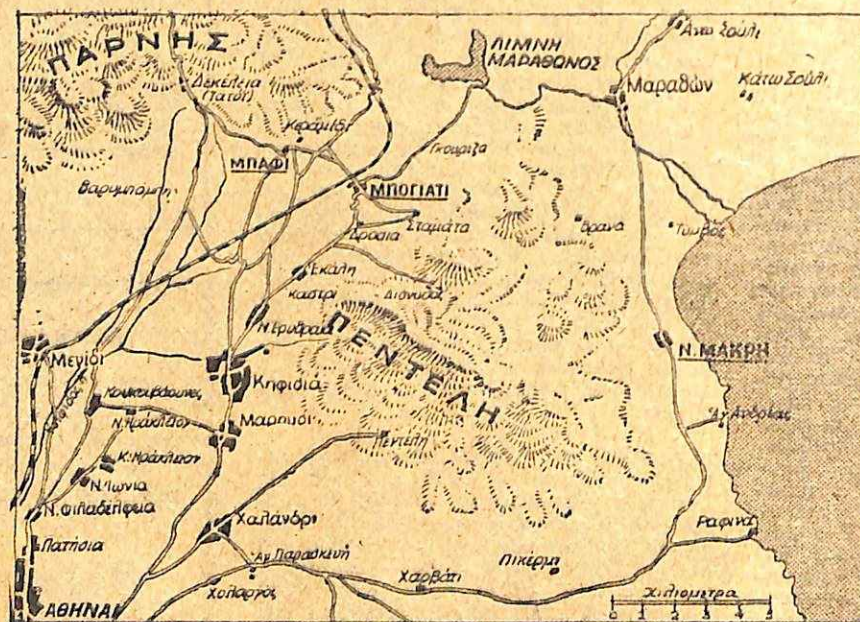
ΤΡΙΑ ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΙΔΕΩΔΕΙΣ ΤΟΠΟΙ ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟ

ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΤΕ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΑΚΡΥΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΤΕ ΤΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΛΟΓΙΣΜΕΝΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ * ΠΕΥΚΟ, ΚΑ-
ΘΑΡΟΣ ΑΕΡΑΣ, ΑΓΝΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ... ΑΦΘΟΝΟ ΝΕΡΟ!

Αλήθεια, που θα πάτε φέτος να παραθερίσετε; Γιού θα πάτε τα παιδιά σας ν' αλλάζουν λίγο τον αέρα τους, όπως σας είπε ο γιατρός; Σεις θα ξεκινήσετε για χωριό της 'Αρκαδίας ή της Φθιώτιδας ή της 'Αχαΐας που έχετε συγγενείς ή δικό σας σπίτι. 'Εσείς για τη μικρή βιλίτσα που ο άντρας σας είχε την τύχη ν' αποκτήση σ' κάποιο ύψωμα της Βουλγαρίας ή της Βάρκιζας, αγνάντια στη θάλασσα. Μά έσείς, αγαπητή κυρία; Δεν έχετε ακόμα κανένα πρόγραμμα, δεν έχετε πάρει καμιά απόφαση; Σας τρομάζουν τ' έξοδα, οι απόστασεις; Σκέπτεσθε που ν' αφήσετε τον άντρα σας; Κι' όμως πρέπει να πάτε όπουσδήποτε τα παιδιά σας έξω. Γιατί έχουν ανάγκη να αναπνεύσουν καθαρόν αέρα, να παίξουν ελεύθερα, να ξεσκάνουν, έπειτα από την περιορισμένη ζωή της πόλεως.

Μη βασανίζετε το μυαλό σας, αγαπητή κυρία. Σ' μια ειδική έρευνα που έκανε το περιοδικό μας για σ'ας, ανακαλύψαμε τρεις ιδεώδεις τόπους παραθερισμού, που έχουν το μοναδικό προσόν να είναι πολύ κοντά και πολύ μακριά από την 'Αθήνα. Πολύ κοντά γιατί δεν απέχουν περισσότερο από μια ώρα από την πρωτεύουσα, πολύ μακριά γιατί μόλις κατέβετε από το λεωφορείο, έχετε την έντυπωσι ότι βρίσκεσθε σ' κάποιο πολύ απομακρυσμένο χωριό. Οι ιδεώδεις αυτοί τόποι παραθερισμού είναι το Μπογιατί, το Μπάφι και η Νέα Μάκρη.

ΤΟ ΜΠΟΓΙΑΤΙ

Χάρτης του μμήματος της 'Αττικής όπου βρίσκονται τα τρία χωριά Μπογιατί, Μπάφι και Νέα Μάκρη.

Θέλετε να κάνουμε μια επίσκεψη; 'Ελάτε, ως αρχίζουμε από το Μπογιατί. Τ' λεωφορεία ξεκινούν από τη διασταύρωσι των οδών Στουρνάρα και Πατησίων. Τώρα ακόμα τα δρομολόγια είναι περιορισμένα, μα σ' λίγες μέρες θα φεύγουν αυτόκινητα κάθε μισή ώρα. Αλήθεια, δεν έχετε ξαναπάει προς τα εκεί; Λοιπόν έχασατε. Κυττάξτε τι ώραία που είναι. Βγήκαμε από την Κηφισιά κι' η 'Αττική παρουσιάζεται μπροστά μας με την ασύγκριτη, τη μοναδική ομορφιά της. Αυτό το άττικό τοπίο δεν θα το βρήτε πουθενά, σ' όποιο μέρος της 'Ελλάδος κι' αν πάτε, σ' όποια χώρα κι' αν ταξιδέψετε. 'Εχει κάτι το έντελώς δικό του, το ξεχωριστό. Δέστε την απαλότητα των γραμμών του, τις ήμερες πτυχώσεις του εδάφους του, την πλούσια βλάστησί του, τη διάφανη ατμόσφαιρά του. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον γεννήθηκε ο μεγαλύτερος πολιτισμός της αρχαιότητας. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον έφθασαν κάποτε τα γράμματα και οι τέχνες σ' ε μέγαν ακμή. Γιατί αυτό το τοπίο απλώνονταν τότε ως τη θάλασσα κι' αγκάλιαζε το ιερό άστυ. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον εστήθηκε κάποτε ένας Παρθενώνας. Κι' αν πιστέψουμε τους βιολόγους που μιλάνε για την επιδρασι του περιβάλλοντος, πρέπει να παραδεχθούμε ότι ο άττικός πολιτισμός πρωστάει κατά πολύ τη γέννησί του στην ομορφιά του άττικού τοπίου.

Κυττάξτε πόσο είναι όλοπράσινα τώρα όλα και λουλουδιασμένα. Προσέξτε τους χρωματισμούς. Τί αρμονικό συνταίριασμα αποτελούν. Πεύκα, έληδες, λεύκες, κυπαρίσσια, πλατάνια και τα χαμόδεντρα: σκίνα, συμυριές, πουρνάρια, κουμαριές, κοτσίκια, ρείκια, δίνουν τις αποχρώσεις για να γίνει η ασύγκριτη εικόνα.

'Ενα συναίσθημα γαλήνης γεννιέται μέσα σας αντικρύζοντας το άττικό τοπίο. Το μυαλό σας και η ψυχή σας σ'α να βρίσκουν επί τέλους σ' αυτό το ποθητό αραξοβόλι.

Περνάμε από την 'Εκάλη, το πλούσιο προάστιο με τις ωραίες δίλες και τ' αν-

θίτα τα φωνία κ.λ.π., δεν θα δυσκολευθίτε καθόλου. Το Μπογιατί διαθέτει τα πάντα. 'Εχει χαράπικα, μπακάλικα, κι κινητά μενανθίδες που θα σ'ας προσφέρουν τα ωραιότερα καρζαβατικά του χωριού. Ψάρια φρεσκότατα από τη Χαλκίδα. Αυγά της ώρας. Κι' όλα σ' ε φθηνότερες τιμές από την 'Αθήνα.

Το κλίμα του Μπογιατίου είναι εξαιρετικό. Όσοι έχουν μείνει εκεί το καλοκαίρι ώφελήθηκαν πολύ. 'Η Τράπεζα 'Αθηνών διάλεξε το Μπογιατί για να χτίσει ένα μεγάλο πρεσβυτήριο για τους υπαλλήλους της που έχουν ανάγκη από ανάπαυσι. Καί οι υπάλληλοι του Δήμου 'Αθηνών αγόρασαν εδώ οικόπεδα.

Για να σ'ας δοθ' η άδεια να παραθερίσετε στο Μπογιατί θα πρέπει να σ'α εξέταση προηγούμενος ο γιατρός της Κοινότητος. Γιατί απαγορεύεται απόλυτα η διαμονή προσβεβλημένων από σιφιλικά σήματα. 'Επομένως ο αέρας είναι ολοκαθάρους και ζωγόνος.

Μερικά χωριά το βράδυ είναι πληκτικά. Δεν είναι η περίπτωση του Μπογιατί. Το χωριό αυτό είναι ανοικτό κι' έχει εκτεταμένο ορίζοντα. 'Εχει επίσης ωραιότατους περιπάτους. Μπορείτε κάθε τόσο να κάνετε και μικρές εκδρομούλες. Να πάτε λόγου χάριν, στο μοναστήρι της 'Αγίας Τριάδας, στην Πηγή Γκουριζιά, να πάρετε το λεωφορείο και να πάτε ως τη λίμνη του Μαραθώνος (μισή ώρα από το Μπογιατί).

Να δ'ατε με τα μάτια σας τη... κενότοψη της, και να γορήτε που όλο το καλοκαίρι έσείς θα έχετε πλούσιο και δροσερό νερό από τις γύρω πηγές.

Οι κάτοικοι του Μπογιατίου είναι πολύ περιποιητικοί, το δε κοινοτικό συμβούλιο κάνει ό,τι μπορεί για να διευκολύνει τους παραθεριστάς.

Αν αποφασίσετε να κατέβετε το καλοκαίρι στο Μπογιατί ασφαλώς όχι μονάχα θα δυναμώσετε και θ' αναψήθε έσείς και τα παιδιά σας, αλλά και θα περάσετε όμορφα και θα ξεκουρασθήτε ψυχικά.

ΤΟ ΜΠΑΦΙ

Το Μπάφι είναι πολύ κοντά στο Μπογιατί. 'Απέχει μόλις τρία τέταρτα με το ποδία. Τ' λεωφορεία για το Μπάφι φεύγουν κι' αυτά από τη διασταύρωσι των οδών Στουρνάρα και Πατησίων.

Για την ώρα ο δρόμος περνάει από το Μπογιατί, μα σύντομα οι κάτοικοι έλπίζουν ότι θα γίνει ο δρόμος άμεσο, οπότε η διαδρομή θα συντομευθ' πολύ.

Το Μπάφι πριν γίνει κοινότης ήταν ένας προσφυγικός συνοικισμός με κατοίκους από τα Βουρλά της Σμύρνης. Το χωριό συνορεύει με το βασιλικό κτήμα Τατοίου και βρίσκεται στις προσβάσεις της Πάρνηθας.

'Η δημιουργία αυτού του χωριού αποτελεί ένα πραγματικό θαύμα. Όταν εγκαταστάθηκαν εκεί οι πρόσφυγες (1923) μια πυκνή βλάστησι έσκέπαζε όλη τη γύρω περιοχή. Δάση από πεύκα, πουρνάρια, σκίνα, έκαναν το μέρος αδιάβατο. Οι Βουρλιώτες, άντρες και γυναίκες, χρειάσθηκαν να δουλέψουν σκληρά επί χρόνια, για να κόψουν τα δάση, να έκχερσώσουν το έδαφος. Πήρε ο καθ' ένας τους τότε 48 στρέμματα κλήρο. Στην αρχή ζούσαν κούφα από το Θεό. 'Εφτιαχναν κάρβουνα και τα πουλούσαν όσπου τα δάση να γίνουν χωράφια και τα χωράφια να δώσουν καρπό. Μά ο μόχθος τους ανταμειφθηκε. 'Ενα νοικοκυρεμένο χωριό απλώνεται σήμερα εκεί που άλλοτε υπήρχε μια οργιαστική βλάστησι (έξ' άλλου την οργιαστική βλάστησι θα την βρήτε ακόμα και σήμερα λίγο μακρύτερα από το χωριό, και που αρχίζει το κτήμα του Τατοίου).

'Αντίθετα από το Μπογιατί, το Μπάφι είναι συγκεντρωμένο. 'Οραία και περιποιη-

μένα σπιτάκια με σπιτακίσινα από πέφρι βρύδια με όπωροφόρα δέντρα. Το Μπάφι βρίσκεται πιο ψηλά, από το Μπογιατί, σ'ε 480 μέτρα ύψομετρο. 'Η θέα από δω είναι μαγευτικότερη. Βλέπετε κάτω ν' απλώνεται όλο το λεκανοπέδιο, ανάμεσα στην Πεντέλη, των 'Υμηττών, την Πάρνηθα. Στο βάθος γαλαζιάει ο Σαρωνικός.

Αν αποφασίσετε να μείνετε εδώ θα περάσετε ένα αξέχαστο καλοκαίρι. Σπίτι ε'α βρήτε εύκολα και με μικρότερο νοίκι από το Μπογιατί. 'Η μόνη έλλειψις του χωριού είναι ότι δεν έχει ηλεκτρικό, (μάλιστα, ένα χωριό της 'Αττικής, τρία τέταρτα με το αυτόκινητο από την 'Αθήνα, δεν έχει ηλεκτρικό φώς κι' όχι γιατί οι κάτοικοί του, που είναι προσδευτικώτατοι, δεν φρόντισαν ν' αποκτήσουν, αλλά γιατί δεν τους το παροχωρεί η ηλεκτρική εταιρία). Μά δεν πειράζει. 'Αφού θα φύγετε από την πρωτεύουσα για να ζήσετε στην έξοχή, δεν θα σ'ας κακοφανή η λάμπα του πετρελαίου. Τέσσερις μήνες χωριάτικη ζωή σ'ε όλα.

Όλο το καλοκαίρι δεν θα αισθανθήτε ζέστη, γιατί σχεδόν αδιάκοπα φυσάει ένα δροσερό αεράκι που κατεβαίνει από τις έλατοσκεπασμένες κορυφές της Πάρνηθας.

Νερά άφθονα και κρύα. Αυγά από το κοτέτσι, γάλα από τις αγελάδες, που κάθε οικογένεια έχει, χορταρικά από τα περιβόλια, σταφύλια, φρούτα, κρέατα κλεκτά, ψάρια από τη Χαλκίδα, ψωμί, ζυμακό, χωριάτικο. Να τί σ'ας περιμένουν στο Μπάφι.

Κατά τη διαμονή σας στο χωριό μπορείτε να έπισκεφθήτε το κτήμα του Τατοίου, (χρειάζεται όμως να γυάλετε άδεια). Το κτήμα είναι τεράστιο, μια άπειρη ανηφορική έκτασι, που μένει σχεδόν ανέκμεταλλετη. Το βράδυ με το φεγγάρι θα πάτε ως τη 'Λίμνη' που βρίσκεται σ'ε μια χαράδρα με πλατάνια κοντά στο χωριό.

Αν σ'ας άρεση το περπάτημα, μπορείτε ν' ανηφορίσετε κατά την Πάρνηθα, ή να πάτε στο Κεραμίδι και τον Καταρράκτη, που απέχουν 20 λεπτά.

Πριν κλείσουμε την έρευνά μας για τα δυο αυτά χωριά που βρίσκονται στην ίδια περιοχή της 'Αττικής, πρέπει να σ'ας δώσουμε και τα έξης συμπληρωματικά στοιχεία: 'Αν, ο μη γένοιτο, αρρωστήση κανένα από τα παιδιά σας, υπάρχει τόσο στο Μπογιατί, όσο και στο Μπάφι άριστος γιατρός. Για την ακριβή ώρα των δρομολογίων, καθώς και για τον τρόπο της μεταφοράς των πραγμάτων σας μπορείτε να τηλεφωνήσετε στον αριθμό 33473 ή να περάσετε από τα γραφεία της διευθύνσεως των λεωφορείων, που βρίσκονται στην οδό Μάρνη αριθ. 42. (Πλατεία Βάθης).

'Αν θέλετε συνδυασμό θάλασσας και βουνού, πρέπει να προτιμήσετε τη Νέα Μάκρη, που απέχει 33 χιλιόμετρα από την 'Αθήνα και βρίσκεται βορειανατολικά της Πεντέλης, στον Ευβοϊκό κόλπο. Πρόκειται για ένα θαυμάσιο μέρος, για ένα ιδεώδη τόπο παραθερισμού. Για να πάτε στη Νέα Μάκρη θα περάσετε από το Χαράδι και τη Ραφήνα.

Τ' αυτόκινητα φεύγουν από την αρχή της Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας, απέναντι από το άγαλμα του Κωνσταντίνου. 'Εκεί βρίσκονται και τα γραφεία της λεωφορειακής γραμμής (Τηλεφ. 62.638).

Η ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ

'Η Νέα Μάκρη ιδρύθηκε κι' αυτή από πρόσφυγες της Μικράς 'Ασίας (Μάκρη), που εγκατεστάθησαν στην περιοχή το 1923. Κι' οι Μακρηνιώτες δούλεψαν σκληρά όσπου να δαμάσουν τη φύσι και να κάνουν καλλιεργήσιμη τη γη. Σήμερα οι κάτοικοι ανέρχονται σ'ε 2.500, έχουν 80 περιβόλια, λιοστάσια, κήπους με όπωροφόρα δέντρα, αμπέλια. Με την προσωπική τους εργασία έφτιαξαν ένα μικρό λιμάνι κι' επιδίδονται μ' επιτυχία στην αλιεία.

Γύρω υπάρχει άπέραντος πευκώνας που κατεβαίνει ως τη θάλασσα. Τα δέντρα δ'απας λένε, καρπεφτίζονται στα γαλανά νερά του κόλπου των Πεταλιών. 'Η τοποθεσία είναι εξαιρετικά όμορφη. 'Από την

Αγία Παροσχά που έχει και μια όμορη πηγή. Είναι παλιό μοναστήρι. Θα πάτε στον 'Αγιο 'Ανδρέα, στο Ζουμπερη, στο Μάτι, στη θέσι Γιαννακού κ.λ.π. Θα πάρετε την δαγλίνα και θα διαπερασιώθ'ατε πέναντι, στην Εύβοια, στο Πρωτομπούφαλο και τη Στείρα, ωραίες πευκόφυτες τοποθεσίες.

'Η Νέα Μάκρη έχει γιατρό και φαρμακείο.

Καί τώρα, κυρία μου, αποφασίστε που θα περάσετε το καλοκαίρι σας: στο Μπογιατί, στο Μπάφι ή στη Νέα Μάκρη. Πανταίσιμα και τα τρία μέρη είναι πολύ ωραία και πολύ υγιεινά. Καί προ παντός είναι φθηνά και κοντά στην 'Αθήνα. Φύγετε από τη σκόνη της πρωτεύουσας, από τη ζέση και τον μολυσμένο αέρα. Καί μη ξεχνάτε ότι έχετε κι' έσείς ανάγκη από αλλαγή, όπως και τα παιδιά σας. Φροντίστε να έπωφελήθ'ατε όσο μπορείτε περισσότερο στο χωριό που θα πάτε. 'Αλλάξτε τελώς τρόπο ζωής. Παρατήστε το πολύ μακιγιάζ. 'Αφήστε το δέρμα σας να ξεκουραστή. Το ντύσιμό σας πρέπει να είναι απλό, και να μην εμποδίζει τις κινήσεις σας. 'Αρχίστε, αν θέλετε, λίγη γυμναστική. Το κολύμπι και η κωπηλασία είναι πρώτης τάξεως ασκήσεις. Ρουφάτε αχόρταγα τον καθαρόν αέρα. Κάνετε μακρινούς περιπάτους. Πρέπει το φθινόπωρο να σ'ας δ'α αναψωμένη, με καινούργιες δυνάμεις για να συνεχίσετε τα καθήκοντά σας σαν μητέρα και σαν σύζυγος.

Στη Νέα Μάκρη δεν θα σ'ας λείψη τίποτα. Θα έχετε τα πάντα εκεί και φυσικά, πριν απ' όλα, τα φρεσκότατα προϊόντα του τόπου, τα καρζαβατικά, τα φρούτα, και ψάρια λαχταριστά, κι' όλα σ'ε πολύ μικρότερες τιμές από την 'Αθήνα.

Στη Νέα Μάκρη υπάρχουν πολλά μέρη στα οποία μπορείτε να πάτε περίπατο ή να κάνετε μικροεκδρομές. Λόγου χάριν δεν θα παραλείψετε να έπισκεφθήτε τον Τύμβο όπου είναι θαμμένα τα όστα, των παλαιών εκείνων προγόνων μας που έπεσαν στη μάχη του Μαραθώνος αφού νίκησαν τους Πέρσας. Στη θέσι Βρανά, υπάρχει ένας ωραίος μυκηναϊκός τάφος. Θα πάτε στην

Η ΟΜΟΡΦΗ ΠΛΑΤΗ

Μήπως και η πλάτη μιας γυναίκας δεν πρέπει νάναι στολισμένη; 'Ενα κέντημα (φωτόνι με βούλες) με χρωματιστή κλωστή, επάνω σ' ένα άσπρο πικεδένιο φόρεμα, είναι πάντα ωραίο. Όταν το κέντημα

συνεχίζεται και στην πλάτη, τότε το φόρεμα ή η μπλούζα γίνονται πρωτότυπα. Το μοντέλο της εικόνας μας, που είναι 'Ιταλικό, συμπληρώνεται με άσπρη δερματίνη ζώνη που επαναλαμβάνει τα «πουά».

ΑΛ. ΚΑΡΡ.

Μία από τις πρώτες φωτογραφίες της Ρίτας με τον Άλβη, πριν από το γάμο τους...

Η ΡΙΤΑ ΚΑΙ Ο ΑΛΗ ΧΩΡΙΖΟΥΝ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ;— ΜΗΠΩΣ Η ΟΜΟΡΦΗ ΣΤΑΡ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΚΟΜΗ Ν' ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ; ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΟ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ...

Οι πληροφορίες για την ξαφνική απόφαση της πανέμορφης Ρίτας να διαλύσει το γάμο της με τον Άλβη Χάν και να ξαναγεννηθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, παίρνοντας μαζί της και την χαριτωμένη κορούλα της, την Γιασμίν, δεν μπορούσαν παρά να προκαλέσουν τη συγκίνηση και το ενδιαφέρον όλου του κόσμου, που, ενάμιση χρόνο πριν, παρηκολούθησε το ρομάντσο του «πρίγκιπα του παραμυθιού» με τη γοητευτική στάρ, τον μεγαλοπρεπή γάμο τους, θέλοντας να είναι η πιο λαμπρή και πιο διασημή γυναίκα της ζωής της, δηλαδή τον Όρσον Ουέλλες.

Στο μεταξύ, δεν έπαψαν κάθε τόσο να κυκλοφορούν διάφορες πληροφορίες, που έλεγαν τότε πως το ζευγάρι δεν ζει ευτυχισμένο, τότε πως ο Άλβη εξακολουθεί να τρώει άγρια θηρία και για τις ιπποδρομίες—όπως είναι γνωστόν, ο πρίγκιπας, κα- Χάν, διατηρούν περίφημοι «σταύλους» με διαρκώς στις μεγαλύτερες ιπποδρομίες του κόσμου— και τότε πως η Ρίτα εξακολουθεί πάντα να είναι έρωτευμένη με τον μό- νο άνθρωπο που αγάπησε στη ζωή της, εκτός από τον εαυτό της, δηλαδή τον Όρ- σον Ουέλλες.

Μά τιποτέ το ουσιαστικό δεν έρχόταν να επιβεβαιώσει τις διαδόσεις αυτές, ως- κι, ενώ ο Άλβη έβγαζε στη Νέα Υόρκη, «Ακτίς» έπειδή... άρχισε η περίοδος των ιπ- ποδρομιών και δεν μπορούσε να λείψει! Οι διαδόσεις και οι πληροφορίες δεν είχαν προλάβει καλά-καλά να φωνάξουν, όταν ο δικηγόρος της Ρίτας άγγηγγεilen ότι η πελάτισσα του είχε πάρει την απόφαση να χωρίσει από τον πρίγκιπα—σούζυό της, αφήνοντάς του το πλοίο του, τα άγρια θηρία του και τ' αλογά του και κρατών-

τας μόνο τη μικρή χαριτωμένη Γιασμίν και την ελευθερία της.

Λίγες μέρες αργότερα, ενώ η Ρίτα ξαναβρίσκει στην Αμερική τον γνώριμο περιβάλλον της και την ελευθερία και τις εκ- δηλώσεις θαυμασμού που φαίνεται πως είχε νοσταλγήσει, ο δικηγόρος της άνηγε- γιλε ότι η πελάτισσα του απεφάσισε να ζη- τήσει από τον άνδρα της να καταθέσει στην Τράπεζα ποσόν 3.000.000 δολλαρί- ων στο όνομα της κόρης του Γιασμίν, ώστε η μικρή να μπορεί να είναι στο μέλ- λον οικονομικά ανεξάρτητη. Το ποσόν αυ- τό—που οι περιέργοι υπελόγησαν ότι ά- ναλογεί σε 123.000.000 δραχμές για κά- θε μέρα που η Ρίτα έζησε παντρεμένη με τον Άλβη—είναι ίδιο με το ποσόν που ο άνδρας της έδωσε σε κάθε έναν από τους δύο γιους που έχει αποκτήσει με την πρώ- τη του γυναίκα, όταν την έχωρισε για να παντρευτεί με τη Ρίτα.

Φαίνεται όμως ότι ο Άλβη εξακολουθεί—ή τουλάχιστον εξακολουθούσε—να έχει ελπίδες ότι η γοητευτική γυναίκα του δεν θα επιμείνει τελικά στην απόφαση του χω- ρισμού. Αυτό τουλάχιστον δείχνει το γράμμα που της έστειλε, αφού έμαθε την απόφασή της να ζητήσει διαζύγιο. Το κεί- μενο του γράμματός αυτού είναι το ακό- λoutho:

«Σατό Ντέλ' Όριζόν, Γκόλφ — Ζουάν, 29 Απριλίου 1951.

«Αγάπη μου,

Όφείλω να σου πω ότι είμαι όχι μόνον έκπλη- κτος, αλλά και λυπημένος και δυστυχής, πρώτα από την απόφασή σου να με εγκαταλείψεις και έ- πειτα από το γεγονός ότι δεν με ειδοποίησες πριν να αναθέσεις το ζήτημα, εις τους δικηγόρους και έτσι το έμαθα για πρώτη φορά από τις εφημε- ρίδες.

«Όλα αυτά δεν μοιάζουν δικά σου και δεν ξέρω ποιές επιρροές ασκούνται επάνω σου — ασα- φώς δεν ενδιαφέρονται ούτε για το δικό σου καλό, ούτε για το δικό μου. Δεν θα μάθω ποτέ γιατί τις

αφίνεις να καταστρέφουν κάτι που θα ήταν τόσο αληθινό και δυνατό — και ήθελα να είναι η ζωή σου και η δική μου. Ασφαλώς δεν ήμουν ικανός να κάνω κάτι που θα σε ενοχλούσε ή να επέμβω για την Γιασμίν ή με όποιονδήποτε άλλο τρόπο να κάνω πρά- γματα που θα σου ήταν δυσάρεστα, όσον όδυνη- κι' αν ήταν αυτό για μένα.

Είμαι τρομερά λυπημένος για δυο λόγους: Πρώ- τον για την απόφασή σου και, δεύτερον, για την έλλειψη εμπιστοσύνης σε μένα και τον τρόπο, με τον οποίον την έδειξες. Τώρα, ασφαλώς, θα κα- μω ό,τι θέλεις. «Αν θέλεις νόμιμο χωρισμό, με το χάσιμο χρόνου κ.λ.π. που συνεπάγεται, μπορεί να τον έχω. «Ασφαλώς δεν πρόκειται να ξανα- παντρευθώ, ούτε πρόκειται να ξαναμπή στην καρ- διά μου άλλη γυναίκα, εκτός, από σενα και γι' αυτό εγώ δεν θέλω διαζύγιο. «Όπως φαίνεται να θέλεις και συ να ξαναπαντρευτείς, σύμφωνα με ό- σα γράφουν οι εφημερίδες. Τότε γιατί να μη χω- ρίσουμε χωρίς να πάμε σε δικαστήρια και χωρίς να πάρουμε διαζύγιο;

Θα έχω την ίδια ελευθερία και θα έχω το ίδιο πλεονεκτήματα. «Ακόμη και εάν χωριστώ με τα δικαστήρια δεν θα ήμουν να παντρευθώ αν δεν πάρω διαζύγιο και όποια στιγμή θέλω να ξαναπαντρευθώ, είτε νόμιμος, είτε φιλικός είναι ο χωρισμός, θα σου δώσω διαζύγιο. «Όπως είπα και πιο πάνω, εγώ δεν πρόκειται να ξανα- παντρευθώ και γι' αυτό δεν με ενδιαφέρει το δια- ζύγιο.

Σχετικά με την αγαπημένη μας Γιασμίν, είναι περιττό να σου πω ότι, είτε ο χωρισμός είναι νό- μιμος, είτε φιλικός, αναλαμβάνω την ευθύνη για όλα τα έξοδα της ανατροφής της.

Η μόνη μου επιθυμία, που ελπίζω πως θα την εκπληρώσεις, για το συμφέρον της και συμφωνία με τη συμφωνία που κάναμε την εποχή της γι- νησέως της, είναι να την αναθρέψω με τη μο- σουλμανική θρησκεία και ότι όταν γίνει έφη- των και άρχιση να πηγαίνει στο σχολείο θα της επιτρέψω να περνά μέρος των διακοπών της μαζί μου.

Ός προς τις οικονομικές υποθέσεις της, είναι πολύ καλά πως ήμαστε μουσουλμάνοι και οι δια- γόροι σου θα σου πουν ότι διεπόμεθα από το μουσουλμανικό νόμο. Κατά το μουσουλμα- νικό νόμο, κανείς δεν μπορεί να απο- κληρώσει ένα κληρονόμο του, ούτε μπορεί να δω- ρήσει περισσότερα σε ένα γιο ή μια κόρη από τα άλλα.

Σύμφωνα με το νόμο αυτό, είτε το θέλω, είτε όχι, η Γιασμίν θα κληρονομήσει το ένα πέμπτο της περιουσίας μου, κι' αν συμβεί και όσον και να βρίσκεται η περιουσία αυτή, αυτήν όμας να επω- νησύνω, δηλ. η περιουσία μπορεί να έλ- φανισθεί. «Αν όμως δεν συμβεί αυτό, θα κληρο- νώσω το μερίδιό της από ό,τι αφήσω μετά τον θάνατό μου. «Από κάθε άποψη, δεν βλέπω τί να κερδίσω με το νόμιμο χωρισμό, όταν όλες σου οι επιθυμίες είναι και θα είναι για μένα νόμος.

Σε παρακαλώ να το ξανασκεφθείς και να μω

τηλεγραφής αν θέλεις ιδιωτικό ή φιλικό χωρι- σμό. «Ο δικηγόρος σου και ο δικηγόρος μου μπο- ρούν να ρυθμίσουν τα πράγματα με αμοιβαία συγκατάθεση και με ένα ιδιωτικό έγγραφο συμφω- νίας κυρίαν που ήμεις να κρατήσουμε για την πε- ρίπτωσι που θα θελήσεις αργότερα διαζύγιο.

Αυτό το γράμμα μπορεί να σου φανεί ψυχρό και εμπορικό, αλλά δεν θα μπόρεσης να φαντασθής πόσο τρομερά πονώ γιατί σε έχασα και όσο ή- μπορεί να υπάρχει και το παραμικρό ίχνος ελπίδας δεν θέλω να το χάσω. «Αν με τον καιρό οι σκέψεις σου ξαναγεννηθούν σε μένα και στην αγάπη που είχα και έχω πάντα για σενα, η αγκαλιά μου θα είναι ανοικτή. «Αν η εύτυχης αυτή μεταβολή συμβεί στις διαθέσεις σου, τότε ο ιδιωτικός χωρισμός, η ακόμη και ο νόμιμος χωρισμός, δεν θα εμποδι- σή το φώς σου να ξαναγεννηθεί στη ζωή μου.

ΑΛΗ.

Τώρα, στις Ηνωμ. Πολιτείες, οι φήμες δίνουν και παίρνουν για τους λόγους που έκαναν την πανέμορφη στάρ να εγκαταλείψει μια τόσο μεγάλη και πλούσια τύχη. «Η απόφασή της Ρίτας, ξανα- φέρνει στη σκέψη όλων τον μεγάλο δεσμό που είχε ένωση τη Ρίτα με τον Όρσον Ουέλλες, τον με-

γάλο αυτό γόητα και κατακτητή, «Ο Όρσον είναι δυνατός και θεληματικός τύπος, καίμενος για να επιβάλλεται στις γυναίκες. «Η Ρίτα είναι ο- μορφή και γλυκαία, και δεν υπάρχει αμφιβολία πως και οι δυο τους έρωτεύθηκαν τρελλά ο ένας τον άλλον. «Ο Όρσον την κατέκτησε επάνω σ' ένα μικρό κότερο με το οποίο πήγαιναν τακτικά περίπατο και ο δεσμός τους ήταν αναμφισβήτη- τα ένας ωραίος φυσικός έρωτας, που ασφαλώς η Ρίτα δεν τον ξεχάσε ποτέ.

Το δράμα ήταν πως δεν μπορεί κανείς να ζήσει για πολύ κοντά στον Όρσον, που είναι ένα είδος ευγενικού Βοργία. «Η Ρίτα έζησε ευχάριστα μαζί του, μα δεν μπόρεσε να τον υποφέρει για πάντα. Καί, μια μέρα, χώρισαν. Μα η όμορφη στάρ, ακόμη και παντρεμένη με τον Άλβη Χάν, δεν εί- χε δώσει ποτέ από το χέρι της ένα φαρδύ χρυσό βραχιόλι, που επάνω του ήταν σκαλισμένα τα αρχικά Ο.Ο. Και αυτός είναι ένας από τους λό- γους που κάνει τους αρμοδιότερους από τους Αμερικανούς δημοσιογράφους να υποστηρίξουν ό- τι, κοντά στις άλλες αφορμές που αναμφισβήτη- τησαν την καταλήξη στην απόφασή της, μια — ίσως και η σπουδαιότερη — ήταν η νοσταλγία της για τον γοητευτικό Όρσον. Το πέρασμα του χρόνου θα μας δείξει την αλήθεια...

ΜΠΑΡΤ ΛΑΓΚΑΣΤΕΡ

«Ο Μπάρτ Λάγκαστερ είναι ένας από τους νέους αλλά δυναμικούς ηθοποιούς του Χόλλυγουντ. Γεννήθηκε το 1913 στη Νέα Υόρκη και έκανε στην αρχή τον ακροβά- τη και τον ταχυδακτυλουργό σε νυκτερινά κέντρα. Όταν τελείωσε τη στρατιωτική του θητεία, άρχισε να γυρεύει δουλειά σε

θέατρο. Σ' ένα θεατρικό γραφείο συνάντη- σε τη Νόρμα Αντερσον, που έγινε αργό- τερα γυναίκα του. Χάρη στη μεσολάβησή της έγινε αφορμή να τον προσέξει ένας κινηματογραφικός παραγωγός και να τον καλέσει στο Χόλλυγουντ. «Η θριαμβευτική καριέρα του είναι σήμερα γνωστή.

Ο ΜΠΑΡΤ ΛΑΓΚΑΣΤΕΡ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ...

Προσωπικά μου άρεσουν οι γυναίκες που ντύνονται με απλότητα και που δεν πηγαίνουν σε οικους καλλονής. «Άλλο πρά- γμα είναι δέβαινα το να προσέχει μια γυ- ναίκα τον εαυτό της, την εμφάνισή της και την όμορφη της και να πηγαίνει από καιρού εις καιρόν στον κουρέα ή στην μα- νικιουρίστρα. Δεν μ' άρεσουν μ' ένα λόγο οι γυναίκες που μοναδική τους ασχολία εί- ναι η εμφάνισή τους.

Γι' αυτό, προτιμώ τις γυναίκες που έρ- γάζονται. Αναπτύσσουν έτσι τη δραστη- ριοτήτά τους, βλέπουν τη ζωή στη δυνα- μική της ροή, παλεύουν για να την κερδί- σουν και δεν τα περιμένουν βλα από την καλή όποιατάστασι. Μια γυναίκα που έρ- γάζεται ή ασχολείται γενικώς με κάτι, φιλέ- πει την εμφάνισή της σαν μέσο και όχι σαν σκοπό.

«Η άπασχόλησις με κάτι, κάνει τη γυ- ναίκα πιο ζωηρή, πιο ζωντανή, πιο όξε- ρη. Και αυτά όλα, περισσότερο από την εξωτερική εμφάνισή, δίνουν στη γυναι- κά τη γοητεία της. «Η γοητεία είναι εσω- τερική και όχι μόνον εξωτερική. «Έχει ά- μεση σχέση με τη δυνατή βούληση, την πνευματική καλλιέργεια και τα ψυχικά χαρίσματα. Κι' όλα αυτά αποκτώνται με διαρκή προσπάθεια, δεν μπορείς δέ να τα δώσεις κανένας οίκος καλλονής.

«Η έννοια της γυναικείας γοητείας εί- ναι μεταβλητή και εξαρτάται από τη θέ- σι της γυναίκας μέσα στο κοινωνικό σύ- νολο. Σήμερα η έννοια της γοητείας έχει αλλάξει — ή πρέπει τουλάχιστον να έχη αλλάξει. Πέρασε πια ο καιρός που η γυ- ναίκα ήταν κλεισμένη μέσα στο σπίτι, κτήμα ενός ανθρώπου. «Η δημοσία ζωή κυ- λούσε χωρίς την ενεργό συμμετοχή της και μόνο πολλές φορές οι άντρες σκοτώ- νονταν για χάρη της. Τότε η γοητευτική γυναίκα έμοιαζε με λουλούδι μέσα σε σέ- ρα, σε θερμοκήπιο. Τώρα μοιάζει με λου- λούδι του αγρού, που έχει και όμορφη μυρουδιά, αλλά και δύναμη για να αντέ- χη στις αντίξοες καιρικές συνθήκες. Το σύγχρονο ιδανικό της γοητείας είναι μια γυναίκα όχι μόνον όμορφη εξωτερικά, αλ- λά και έξυπνη, καλλιεργημένη, μορφωμέ- νη, λεπτή, ευγενική, αλλά και δραστήρια και δυνατή.

Σήμερα, η ζωή των γυναικών, όπως και όλων των ανθρώπων, έχει γίνει πολύπλο- κη, πολυσύνθετη, δύσκολη σε πολλά, αλλά και γι' αυτό ενδιαφέρουσα. «Η γυναίκα πρέπει να είναι ικανή να παίξει το ρόλο της και στη δημοσία ζωή και στην ιδιω- τική. Χρειάζεται μια αρμονική σύνθεσις ό- ναντας σ' αυτές τις δυο εκδηλώσεις της ζωής. Χρειάζονται γι' αυτό πολλά προ- σόντα, πολλή επιμονή και προσπάθεια, όχι επιπολαιότητες και ανοησίες.

Πρέπει να λείψη η αντίληψη ότι η γυ- ναίκα είναι επαθλο κατακτήσεως ή αντα- γωνίστρια του άντρα. Οι κοινωνικές συν- θήκες που δημιουργήσαν αυτή τη νοοτρο- πία, έχουν αλλάξει, αλλά η νοοτροπία αυ- τή δυστυχώς παραμένει. «Η γυναίκα εί- ναι βοηθός, ισότιμος σύντροφος του άν- τρα, και μετέχει εξ ίσου σε δικαιώματα και ευθύνες, σε απολαύσεις και υποχρεώσεις.

Μια γοητευτική γυναίκα προσπαθεί να δώσει στον άντρα περισσότερη αυτοπεποί- θηση, τον κάνει να νοιώθει πιο ενδιαφερό- νη, πιο έξυπνος, πιο λαμπρός απ' ό,τι είναι. Ξέρει ότι κερδίζουμε απ' αυτό που δί- νουμε κι' όχι απ' αυτό που παίρνουμε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η γοητεία της ση- μερινής γυναίκας είναι στο να έχη αρμο- νικά συνθέσει μέσα της, και να το εκδη- λώνει με ολοκληρωτή την προσωπικότητά της, τις ιδιότητες που είναι αιώνιες, μπορεί να πη κανείς σε μια γυναίκα, κι' αυτές που ζητάει η σημερινή εποχή. Στις πρώ- τες, ανήκουν η στοργή, η καλωσύνη, η τρυ- φερότητα, η λεπτότητα ή ευγένεια, στις δεύτερες η δραστηριότητα, η θέλησις, η ψυχική αντοχή, η δευδερκεία, η καλλιέ- ρεια, η μόρφωσις.

ΜΠΑΡΤ ΛΑΓΚΑΣΤΕΡ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΗΤΕΡΑ

3ον

Ορισμένα από τα πρώτα συμπτώματα των σοβαρότερων αυτών επιπλοκών είναι συνήθως ένας επίμονος πονοκέφαλος που δεν υποχωρεί με τη χρήση των συνήθων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3ΟΝ

ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΩΡΟ ΣΑΣ

«Τι ρούχα και τι έπιπλα πρέπει να έτοιμάσω για το μωρό μου;», αναρωτιέται πάντα η μέλλουσα μητέρα. Σ' αυτή την δικαιολογημένη απορία θα προσπαθήσει να δώσει απάντηση αυτό εδώ το κεφάλαιο.

ΤΟ ΜΩΡΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΜΟΝΑΧΙΚΟ ΔΩΜΑΤΙΟ — ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ

Όταν θα έρθει το μωρό σας, χρειάζεται να του έχετε έτοιμα όχι μόνον τα απαραίτητα ρουχαλάκια του, αλλά και διάφορα δικά του έπιπλα.

Αν μπορείτε να έγκαταστήσετε το παι-

καταπραυντικών, ιδίωμα των χεριών και πόνοι στην περιοχή του υπογάστριου. Όποιοδήποτε από τα συμπτώματα αυτά πρέπει να αναφερθεί άμεσα στον γιατρό σας, όπως πρέπει να αναφερθεί και η νομίστα, στην περίπτωση που επιμένει.

κούσετε αν κλάψη και να το περιποιηθείτε.

Τα έπιπλα που δεν χρειάζονται για την περιποίησή του μωρού πρέπει να θυγούν από το δωμάτιο. Όσα θα μείνουν μέσα, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μπορούν εύκολα να καθαριστούν.

Αν δεν μπορείτε να έχετε το μωρό σε μοναχικό δωμάτιο, τότε, μέσα στο δικό σας δωμάτιο, έτοιμάστε του μια γωνιά, όπου να μπορεί να βρή ησυχία και ανάπαυση και όπου θα βρίσκονται και τα ρούχα του και τα άλλα αντικείμενα που χρειάζονται για την αναγκαία περιποίησή του. Αν έχετε μόνο μια κρεβατοκάμαρα, κανονί-

Το δωμάτιο που χρησιμοποιεί το μωρό σας (είτε είναι μοναχικό δικό του, είτε είναι — σύμφωνα με τις οδηγίες σας — δώσαμε — ή κρεβατοκάμαρα σας που ημερὰ και το σαλόνι τη νύχτα) πρέπει να ζεσταίνεται εύκολα, δεδομένου ότι, τις πρώτες εβδομάδες η θερμοκρασία δεν πρέπει να πέφτει κάτω από τους 21 βαθμούς Κελσίου τη νύχτα και τους 23 βαθμούς την ημέρα. Όταν το μωρό είναι ξυπνίο — μιλούμε πάντοτε για τις πρώτες εβδομάδες — ή όταν είναι ξεσκεπαστο, η θερμοκρασία πρέπει να διατηρείται στους 24 βαθμούς περίπου. Είναι χρήσιμο να υπάρχει σχετική υγρασία μέσα στο δωμάτιο, ώστε να μην ξεραινούνται οι λεπτές και επιταθείς μεμβράνες της μήτρας και του στομάχου του. Για τόν σκοπό αυτόν, μπορούμε να έχουμε επάνω στο καλοριφέρ ή στη σόμπα μια κατσαρόλα γεμάτη με νερό.

...ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΕΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΛΩ

Συγχρόνως, το δωμάτιο του μωρού πρέπει να αερίζεται πολύ καλά. Ίδεσθες είναι να διασχίζεται από ρεύμα αέρος, με τη διαφορά ότι το κρεβάτι του πρέπει να είναι καλά προφυλαγμένο σε κάποια γωνιά. Μπορείτε να αποφυγετε τα ρεύματα, αν βάλετε μπροστά στο κρεβάτι ένα «παράβαν», από εκείνα που χρησιμοποιούσαν συχνά άλλοτε στα σπίτια. Στην περίπτωση όμως αυτή, βεβαιωθείτε ότι το «παράβαν» δεν μπορεί να αναποδογυρίσει από τον αέρα και να πέσει επάνω στο κρεβάτι του μωρού.

Τα δωμάτια όπου υπάρχει τζάκι είναι πολύ κατάλληλα για το μωρό, γιατί από την ανοιχτή καπνοδόχο δημιουργείται συνεχώς ανανέωση του αέρος, χωρίς να γίνεται επικίνδυνο ρεύμα.

ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Το δωμάτιο του μωρού σας μπορεί να είναι επιπλωμένο με όση απλότητα ή με όση πολυτέλεια θέλετε και μπορείτε. Αποφύγετε όμως παντως το ασπρό χρώμα στους τοίχους ή στα έπιπλα, γιατί

βλάπτει τα μάτια του μωρού. Όποιο διηρημένο «μαλακό» χαρμάνι, ρολό, γαλβανιστικό, μπλέ, οστρίκι, (όλα αυτά βέβαια πολύ ανοιχτά ή τόνος), είναι κατάλληλα.

Είναι πολύ βολικό να χρησιμοποιήσετε για το πρώτο κρεβάτι κι το μωρό σας ένα έπιπλο, στην πραγματικότητα καλύτερο από τα άλλα. Κι αυτό γιατί μπορείτε έτσι να σπρώχνετε το κρεβάτι εύκολα σ' όποιο μέρος του σπιτιού θέλετε, καθώς και στη βεράντα. Καν

να είναι το καλώς να το φοδору από μέσα με μια στρώση βάτα και ύφασμα για να είναι στα πλάγια μαλακό. Το πρώτο κρεβάτι του βρέφους πρέπει να έχει μήκος τουλάχιστον 75 εκατοστά.

Όποιο είδους κρεβάτι κι αν χρησιμοποιήσετε, πρέπει να έχη αρκετό μήκος και πλάτος για να επιτρέπει στο μωρό να κλωτσά και να γυρίζει όσο θέλει. Αν τυχόν αγοράσετε εύθες από την άρχη κρεβάτι, να προτιμήσετε εκείνο, που να μπορούν τα κάγκελά του να βγαίνουν ή να κατεβαίνουν στη μία πλευρά. Στην περίπτωση αυτή το μέρος αυτό του κρεβατιού που συρτώνεται, πρέπει να μπαίνει προς τη μεριά του τοίχου, για να μπορεί να ανοίξει το παιδί το σύστη, όταν μεγαλώσει περισσότερο και κινείται ζωηρά.

Το κρεβάτι δεν πρέπει να είναι χαμηλό. Τα πόδια του μπορούν να ψηλώσουν στην ανάγκη με υποστηρίγματα, ώστε να μη σκύβει πολύ η μητέρα τους πρώτους ιδιαιτέρως μήνες για να σηκώνει το παιδί.

Και για να αποκτήσει το βρέφος ίσια ραχοκοκκαλιά, πρέπει να τοποθετηθεί κάτω από το στρώμα ένα φύλλο χονδρό κόντρα πλακέ ή μονοκόμματο σανίδι.

ΠΩΣ ΣΤΡΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΑΚΙ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Λίγη σημασία έχει αν το παιδί σας έχει ιδιαίτερο δικό του δωμάτιο ή μια δική του γωνίτσα μέσα στο δικό σας. Όπου κι αν έχετε βάλει το κρεβάτι του θα το στρώνετε με τον ίδιο τρόπο.

ΣΤΡΩΜΑ. Πριν απ' όλα, το στρώμα του μωρού πρέπει να είναι σκληρό. Αν είναι πολύ μαλακό το στρώμα θα βουλιάζει και θα επηρεάζει άσχημα τα μαλακά κοκκαλάκια του παιδιού. Για τον ίδιο λόγο δεν πρέπει να χρησιμοποιήσετε μαξιλάρι, έπειδη εμποδίζει και αυτό τη σπονδυλική στήλη να μείνει ίσια. Το τιναγμένο βαμβάκι, ή τζιβα και η αλογότριχα είναι ιδεώδη υλικά για να γεμίσει το στρωματάκι του μωρού. Το σεντόνι πρέπει να δένεται κάτω από το στρώμα με γερές διπλές κορδέλες ραμμένες σε κάθε γωνιά.

ΣΙΛΤΕΔΑΚΙΑ. Το σιλτεδάκι του κρεβατιού του μωρού πρέπει να είναι μαλακό και απορροφητικό. Ένα παλιό σεντόνι διπλωμένο καλά πολλές φορές μπορεί να αντικαταστήσει το σιλτεδάκι στην ανάγκη.

Το σιλτεδάκι τοποθετείται πάνω στο στρώμα και δεν χρειάζεται άλλο σεντόνι. Για να προστατεύσετε περισσότερο το στρώμα και για να εξασφαλίσετε περισσότερη άνεση στο βρέφος, τοποθετήστε ένα κομμάτι λάστιχο κάτω από το μέρος όπου πλαγιάζει το παιδί και πάνω από το διάβροχο αυτό ένα μικρό σιλτεδάκι.

ΕΞΗ ΣΕΝΤΟΝΙΑ. Αν δεν χρησιμοποιήτε τον τύπο στρωσίματος που σας περιγράψαμε, θα σας χρειασθούν εξη σεντόνια αρκετά μεγάλα, ώστε οι άκρες τους να μπορούν να περνούν και να στερεώνονται έτσι κάτω από το στρώμα.

ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ. Πρέπει και αυτές να είναι αρκετά μακρές για να γυρνούν κάτω από το στρώμα. Είναι καλύτερο να έχετε πολλές ελαφρές κουβέρτες που πλένονται εύκολα, παρά μονάχα μια ή δυο πολύ βαρείες.

ΣΙΦΟΝΙΕΡΑ ΚΑΙ ΚΑΡΕΚΛΑ

Θα χρειασθείτε επίσης μια μικρή σιφονιέρα ή μερικά συρτάρια για να φυλάτε τα

ρούχα του παιδιού. Η εικόνα 5 δείχνει μια τέτοια σιφονιέρα. Είτε καινούργια σιφονιέρα φτιάξετε είτε φρεσκάρετε με το δάψιμο μια παλιά, αυτό είναι έντελώς αδιάφορο για το παιδί.

Απαραίτητη σας είναι και μια αναπαιτική πολυθρόνα. Μια καλή πολυθρόνα θα σας βοηθήσει πολύ στην περιποίησή του μωρού σας, όταν το παίρνετε στην αγκαλιά σας να το θηλάσετε ή να το τσιτσετε.

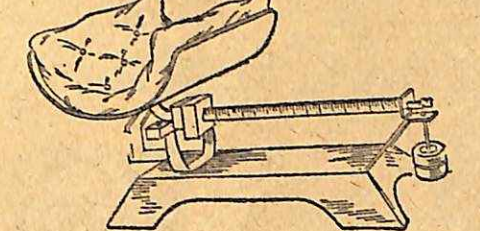
Ένα σκαμνάκι στα πόδια σας κάνει το θηλάσματος πολύ αναπαιτικό και για τους δυο σας.

Καλό είναι να έχετε πλάι στην πολυθρόνα σας ένα μικρό, στέρεο τραπέζι. Στο τραπέζι αυτό θα βάσετε ό,τι σας χρειάζεται την ώρα που κάθεστε να τσιτσετε το παιδί σας.

ΑΛΛΑ ΕΠΙΠΛΑ

Θα χρειασθείτε μιάν ώρισημένη θέσι για να αλλάξετε και να ντύνετε το μπεμπή σας. Και το μέρος αυτό όπως και το στρώμα του κρεβατιού πρέπει να βρίσκεται στο ύψος των ισχυών σας όταν περιποιηθείτε το μωρό. Αν έχετε μια χαμηλή σιφονιέρα ή ντουλαπάκι, μπορείτε να κάνετε πολύ καλά τη δουλειά σας επάνω σ' αυτά, υπό τον όρο φυσικά να έχουν το κατάλληλο ύψος. Η επιφάνειά τους πρέπει να είναι ίσια. Στρώστε εκεί πάνω ένα κομμάτι αδιάβροχο, και από πάνω ένα διπλωμένο καθαρό μπουρνούζοπανο και εκεί ντύνετε και αλλάζετε το παιδί σας.

Ο θρεφολύγος είναι πολύ εξυπηρετικός γιατί σας βοηθά να μετράτε τακτικά το βάρος του βρέφους, δεν είναι όμως και απαραίτητος. Ο γιατρός σας θα ζητήσει το βάρος κάθε μήνα, παρακολουθώντας την

Τον πρώτο καιρό θα χρειάζεται να ζυγίζετε συχνά το μωρό σας, για να παρακολουθήτε τα αποτελέσματα της διατροφής του. Μια ζυγαριά μ' ένα μικρό μαξιλαράκι επάνω, για να μην ακουμπά γυμνό το μωρό στο αίδερο, θα σας είναι απαραίτητη.

ανάπτυξή του και ο έλεγχος αυτός του βάρους είναι αρκετός.

Μια λάμπρα σκιασμένη με άμπαζορ θα σας βοηθήσει να παρακολουθήτε το μωρό τη νύχτα χωρίς να το ενοχλή το απότομο δυνατό φως της πλαφονιέρας. Απαραίτητο είναι επίσης να μη τρίζει ή πόρτα και τρομάζει το μωρό με το άνοιγμά της.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΤΟΥ ΜΠΕΜΠΗ

Για το μπάνιο είναι απαραίτητα τα εξής: ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ ΜΠΑΝΙΟΥ. Θυμάσθαι γι' αυτό το σκοπό είναι ένα διπλωτό τραπέζι με την καναβατσένια επιφάνεια. Μετά τη χρήση το τραπέζι αυτό διπλώνεται και τοποθετείται σε μια γωνιά και έτσι δεν πιάνει καθόλου τόπο. Αν δεν έχετε διπλωτό τραπέζι, χρησιμοποιήστε γι' αυτό το σκοπό οποιοδήποτε τραπέζι με το ανάλογο ύψος.

ΜΠΑΝΑΚΙ. Τα πρώτα μπάνια του βρέφους μετά τον έρχομό του στο σπίτι από την κλινική, είναι ένα πλύσιμο με το σφουγγαρί, για το πλύσιμο αυ-

τό μωρό. Για το πλύσιμο αυτό, θα χρειασθείτε μια μικρή σιφονιέρα ή μερικά συρτάρια για να φυλάτε τα

το μια λεκάνη είναι αρκετή. Αργότερα, όταν άρχισή κανονικά μπάνιο, το καλύτερο είναι ένα μπανάκι σε σχήμα ώσειδες.

ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ ΤΗΣ ΤΟΥΛΕΤΑΣ

Ένα ρηχό τετράγωνο καλάθι με χερου- λια, είναι το πρακτικότερο γι' αυτή τη δουλειά. Εκεί μέσα πρέπει να υπάρχει:

- Θερμόμετρο μπάνιου.
- Ένα άγνυ σαπούνι (υπάρχουν ειδικά παιδικά σαπούνια στα φαρμακεία).
- Κρέμα για βρέφη. (Πάτ Φισάν)
- Ένα μπουκαλάκι με ελαιόλαδο ή με ειδικό λάδι για βρέφη.
- Σαπουνιθήκη με σκέπασμα.
- Μικρό γυάλινο δοχείο με αποστειρω-

Έχετε έγκαιρος έτοιμο ένα μικρό ψάδινο κα- λαθάκι μέσα στο οποίο πρέπει να έχετε πάντα συγκεντρωμένα όλα τα πράγματα που χρειάζονται για την περιποίησή του μωρού σας, μετά το μπάνιο ή το αλλαγή (τάλκ, έμαέακι, λάδι κ.λ.π.).

μένο νερό, και μικρά κομματάκια βαμβά- κι δρασμένα, τα οποία θα χρειασθούν για το σαπούνισμα των θηλών της μητέρας, πριν από το θηλάσμα, ή για την τουαλέ- τα του παιδιού.

- Παραμένει σε διάφορα μεγέθη.
- Μικρά κομμάτια αποστειρωμένης γά- ζας σ' ένα σκεπαστό δοχείο.
- Πούδρα τάλκ, ειδική για βρέφη.
- Ένα μπουκαλάκι με κολώνια ή με λευ- κο οινόπνευμα, μέσα στο οποίο έχετε προσθέσει καθαρό τερεδινέλαιο (νέφτι). (Στις δέκα κουταλιές οινόπνευμα, μία κου- ταλιά νέφτι) κατάλληλο για την έντριδ ή του μωρού μετά το μπάνιο του.
- Δύο ή τρία τουλπάνια κομμάτια, κα- τάλληλα για τρίψες.
- Επίσης μέσα στο ίδιο καλάθι είναι πρ- ακτικό να υπάρχουν:
- Το μπιμπερόν.
- Ένα μικρό σκεπασμένο δοχείο, όπου φυλάγονται μια ή δυο θηλές.

Τέλος, στο δωμάτιο του λουτρού, μέσα στο ντουλαπάκι του φαρμακείου σας, πρέ- πει να υπάρχουν πρόχειρα τα εξής αντικεί- μενα:

- Ένα θερμόμετρο. (Στα τέσσερα πρ- ωτα χρόνια της ζωής του βρέφους, πρέπει να παίρνεται η θερμοκρασία του απ' τό έντερο).
- Μικρή θερμοφόρος για να ζεσταίνετε μ' αυτήν το βρέφος σε περίπτωση ανάγκης.

Η "ΠΡΟΙΚΑ" ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Τα ρουχαλάκια που θα χρειασθεί το βρέ- φος, είναι πολύ λιγώτερα και απλούστερα από αυτά που άλλοτε φορούσαν τα παι- διά. Το βασικό ντύσιμο του βρέφους για χειμώνα ή για καλοκαίρι είναι το πουκα- μισάκι και οι πάνες. Η παλιά κακή συνή-θεια να τυλιγεται το μωρό σε πολλές ζε- στές πάνες, έχει πιά, εύτυχως, παραμερι- σθεί.

Τα ρούχα που θα φορέσετε στο μωρό σας πρέπει να είναι ανάλογα με το κλίμα του μέρους που ζήτε και με τη ζεστασιά του σπιτιού σας. Ποτέ όμως, όσο κρύο κι αν κάνει, δεν πρέπει να το τυλίγετε σε πολ- λά ρούχα. Μη νομίζετε ότι δάζοντάς του τα μάλλινα ζιπουνία, το ένα επάνω στ' άλλο, θα το προφυλάξετε από το κρύωμα και τις αρρώστιες. Ο σκοπός σας πρέ- πει να είναι πάντοτε ένας: να νοιώθει ευχά- ριστα το παιδί σας. Αν γι' αυτό θα χρει- ασθεί ένα πλεκτό ή κανένα, έσειε μόνι, ή μητέρα πρέπει να είσθε ίκανή να το κρί- νετε.

Τα προικιά του μωρού, που πρέπει να

Αν δεν μπορείτε να διαθέσετε ολόκληρο δωμάτιο για το μωρό σας, φθάνει να του δια- σκευάσετε κατάλληλα μια γωνιά ενός άλλου δωματίου. Θα του κάνει εξ ίσου καλά τη δουλειά του, εάν να ήταν ολόκληρο δωμάτιο, άρκει να είναι τακτική και προφυλαγμένη από τα ρεύματα.

δί σας σε ένα δωμάτιο που να είναι απο- κλειστικά δικό του, κάνετε το χωρίς διστα- γμό. Το μοναχικό δωμάτιο θα κάνει το μωρό ν' αποκτήσει καλύτερες συνήθειες — ιδίως στο ζήτημα του ύπνου — και θα σας βοηθήσει επίσης να ξεκουράζεστε περισσό- τερο. Μπορεί το δωμάτιο αυτό να είναι ο- σοδήποτε μικρό, φτάνει ν' αερίζεται καλά και να είναι ήσυχος, ώστε το μωρό να μπο- ρή να κοιμάται χωρίς θορύβους. Τις πρώ- τες εβδομάδες της ζωής του, το μωρό πρέ- πει να βρίσκεται σ' ένα δωμάτιο κοντά σ' το δικό σας, ώστε να μπορείτε να το ά-

στε ώστε, τις ώρες που πρόκειται να κοι- μηθεί έσείς, να το βάσετε με το κρεβα- τάκι ή το καλάθι του στο σαλόνι, ή σε ό- ποιο άλλο δωμάτιο θεωρείτε κατάλληλο, σύμφωνα με τις οδηγίες που σας δώσαμε πιο πάνω.

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΖΕΣΤΟ...

Το μωρό έχει ανάγκη να ζή σε πολύ πιο «ζεστό» δωμάτιο απ' ό,τι έχουν ανάγκη οι μεγάλοι.

χετε έτοιμα πριν από τη γέννησή του, είναι:

- 6 πουκαμισάκια από περκάλι (ή πολυμταχειρισμένο παλιό σεντόνι που να μην γίνει μαλακό από τη χρήση και το πλύσιμο).
- 3 ζιπούνια θαμβοακερά.
- 3 ζιπούνια πλεκτά.
- 6 φανελλένιες τετράγωνες πάνες (διαστάσεων 0,80X 0,80).
- 24 πάνες τετράγωνες από χασέ, περκάλι ή διπλό τουλπάνι (διαστάσεων 0,64 X 0,64).
- 18 πάνες τρίγωνες με γαζωμένο στη

Αριστερά: "Αν οι πρώτοι μήνες της ζωής του μωρού σας είναι χειμωιάτικοι, θα του χρειασθώ ένα ζεστό μάλλινο πλεκτό ζακετάκι και ένα ζεστό σκουφάκι για τους πρώτους του περιπάτους."

Ανω: Πρακτικώτατο νυχτικό, που εξασφαλίζει το ότι δεν θα έρρισκετε το μωρό σας ξεσκεπαστο μετά τον ύπνο του: είναι από φανελλία ή λεπτότερο ύφασμα — για χειμώνα ή καλοκαίρι — πολύ μακρύ και σουρώνει στο κάτω του μέρος και στα μανίκια σαν σασκούλα. Έτσι, το παιδί δεν μπορεί να ξεσκεπαστεί και να κρυώσει στον ύπνο του.

μέση τρίγωνο κομμάτι από φλοκωτό ύφασμα. (0,60 πλάτος X 0,54 μήκος).

- 2 μεγάλες πετσέτες, που θα χρησιμοποιήσετε για μπουρνούζι.
- 6 φανελλένια νυχτικά για το χειμώνα και 6 βατιστένια για το καλοκαίρι, σουρωτά κάτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 40Ν

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΑΣ

Νά, που έφθασε τέλος ο ένατος μήνας. Πολλές μητέρες λένε πως η τελευταία αυτή τη περίοδο της αναμονής τους φαίνεται σαν να κρατάει περισσότερο από τις άλλες. Κι αυτό, γιατί έχετε φτιάσει πιά κάθε τι που χρειάζεται το παιδί σας. Η γωνίτσα που του έτοιμάσατε, το περιμένει. Τα θαλασάκι σας είναι γεμάτο με όλα τα πράγματα που θα σας χρειασθούν στην κλινική. Έτσι, δεν σας μένει πια τίποτ' άλλο παρά να περιμένετε.

Τώρα, την προσοχή σας πρέπει να τη στρέψετε στη διαίτα σας και να εξακολουθήσετε να κάνετε κάθε άσκηση που συνιστά ο γιατρός σας. Ρουφάτε όσο περισσότερο καθαρόν αέρα και ήλιακό φώς μπορείτε. Ο γιατρός σας θα σας εξετάσει για τελευταία φορά και έπειτα θα έρθει και η μεγάλη μέρα.

Έχετε πάντα πρόχειρο το νούμερο του σπιτιού του γιατρού σας και της κλινικής. Αν δεν σας είναι εύκολο να τηλεφωνήσετε ή ίδια πρέπει να φροντίσετε να εξασφαλίσετε τον τρόπο που θα τον ειδοποιήσετε με κάποιον άλλο δικό σας. Πρέπει να έχετε εξασφαλίσει επίσης από πριν τα μέσα της μεταφοράς σας στο μαιευτήριο ή στην κλινική.

ΤΟΚΕΤΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Αν πρόκειται να γεννήσετε στο σπίτι πρέπει να συμβουλευθείτε εγκαίρως το γιατρό σας και να του ζητήσετε να σας δώσει έναν κατάλογο για τα υλικά που θα σας χρειασθούν στη γέννα.

Όπως βλέπετε παραπάνω, οι πάνες μπορούν να γίνουν από διάφορα ύφασματα. Εκείνο που πρέπει να προσέξετε είναι, το ύφασμα που θα διαλέξετε να πλένεται εύκολα, να στεγνώνει γρήγορα και να μη χρειάζεται σιδέρωμα.

Οι πολλές πάνες είναι μεγάλη εύκολια. Αν συμβή να μην έχετε μία μέρα καιρό να πλύνετε και αν συμβή να αδιαθετήσετε, το μικρό σας παιδάκι δεν θα μείνει ανάλαφο κι' εκείς δεν θα στενοχωρηθήτε διόλου. Μην λέτε «τι θα τα κάνω τόσα πανιά!...». Ακόμη και έπειτα από αυτήν την περίοδο τα γερά πανιά μπορούν να γίνουν παντολόνια του μωρού ή να θρουν τη θέσι τους σε άλλες χρήσεις. Ποτέ δεν πηγαίνουν χαμένα.

Όσο περνά ο καιρός, οι μητέρες αντιλαμβάνονται περισσότερο πόσο βολικά είναι τα μακρύα νυχτικά και οι κλειστοί σάκκοι. Επίσης ο σάκκος που κλείνει έως επάνω με το φερμουάρ είναι εξαιρετικά βολικός. Το παιδί δεν έχει διόλου φόβο να κρυολογήσει μέσα σ' αυτόν.

Το τούλιγμα του παιδιού μέσα στις πάνες γίνεται με τόν έξης τρόπο: Έπάνω στο μέρος όπου θ' αλλάξετε το παιδί, απλώνετε πρώτα την τετράγωνη πάνα διπλωμένη διαγωνίως στη μέση, ώστε να σχηματίζεται ένα τρίγωνο, με την κορυφή του προς τα κάτω. Έπάνω σ' αυτό, ακουμπάτε τη δεύτερη πάνα (την τρίγωνη) με την γωνιά της προς τα κάτω και το φλοκωτό της μέρος προς τα έξω, ώστε να μην ακουμπά επάνω στο παιδί. Τοποθετείτε το παιδί πάνω στις απλωμένες πάνες έτσι ώστε το επάνω τέλειωμα απ' τις πάνες να φθάνη στο ύψος της μέσης του οι δε προς τα κάτω τρίγωνες άκρες, ανάμεσα στα πόδια του. Αφού διπλώσετε πάνω στο στομάχι τις πλαινές άκρες, περνάτε ανάμεσα απ' τα πόδια του τις προς τα κάτω γωνιές και στερεώνετε με μία παραμάνα όλες μαζί τις άκρες, στο σημείο όπου συναντώνται.

Τους δυο πρώτους μήνες της ζωής του παιδιού σας, πρόνιμο είναι, αφού του βάλετε τις δυο πάνες όπως αναφέρουμε παραπάνω, να το τυλίγετε ολόκληρο πια — από τη μέση και κάτω — σε μία τετράγωνη φανελένια πάνα, ώστε τα πόδια και η κοιλιά του να διατηρούνται ζεστά.

Διαλέξετε το καλύτερο δωμάτιο του σπιτιού σας ως αίθουσα τοκετού. Φροντίστε να καθαρισθώ το δωμάτιο αυτό με εξαιρετική προσοχή ν' απαλλαχθή από κάθε τι, εκτός από τα απαραίτητα επίπλα. Βγάλτε όλες τις κουρτίνες, τα χαλιά και τα καλύμματα για να μην υπάρχει τρόπος να κρυφθή σ' αυτά σκόνη ή μικρόβια.

Πρέπει επίσης να τακτοποιήσετε όριστικά την εποχή αυτή και άλλες λεπτομέρειες, όπως την εξασφάλιση μιας έμπειρης μαιέας ή νταντάς ή μιας γυναίκας βοηθού, που να σας περιποιηθή, εσάς και το παιδί σας, μετά τον τοκετό.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

Οι πρώτες ένδειξεις του τοκετού είναι οι παρακάτω:

1) Πόνοι σε κανονικά διαστήματα. "Ισως να έχετε πόνους τον τελευταίο μήνα, αλλά οι πόνοι αυτοί έρχονται και φεύγουν. Όταν γίνονται ρυθμικοί, παρουσιάζονται κάθε 20 ή 15 λεπτά, γίνονται σκληρότεροι και διαρκούν περισσότερο, τότε αυτό δείχνει πως το παιδί θα γεννηθή.

2) Το «σημάδι». Η έκρηξη ήλαδή μικρο ποσού αίματος από τον κόλπο.

3) Σπασίμο του θυλακίου των «νερών». Η ρήξις του θυλακίου συνοδεύεται με την έκρηξη νερών από τον κόλπο. Δεν γίνεται όμως πάντα μόνη της η έκρηξη και μπορεί να σπάσει το θυλάκιο ο γιατρός σας.

Αν ιδίτε κανένα από τα σημάδια αυτά, συνεννοηθήτε άμέσως με το γιατρό σας.

Θα σάς πη να ξεκινήσετε για την κλινική. Οι καλύτερες εύχες μας θα είναι μαζί σας.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Η ΚΛΙΝΙΚΗ

Όταν πάτε στο μαιευτήριο ή στην κλινική, θα σάς ετοιμάσουν για τον τοκετό. Θα σάς κάνουν μπάνιο και υποκλυσμό.

Έπειτα ο γιατρός σας ή ένας εσωτερικός θα σας εξετάσει για να δει αν κατεύη ή ώρα του τοκετού. Το παιδί που θείται από τη σύσπασι των μυώνων σας και κατεβαίνει από το άνοιγμα της μήτρας που διαστελλεται σιγά-σιγά για να του επιτρέψει να περάσει.

Αφού εξετασθήτε θα μείνετε μόνη στην αίθουσα του τοκετού. Αλλά μη στενοχωρηθήτε γι' αυτό. Θα μωρητέ πιεσέτας ένα κουμπι να ειδοποιήσετε τη μαιμόλη οι πόνοι σας φανούν σκληρότεροι ή συχνότεροι. Κάποιος θα έρχεται συχνά κοντά σας για να σας παρακολουθή.

Πολλές φορές, έπειτα από τα πρώτα σημάδια, οι πόνοι υποχωρούν. Αν συμβή αυτό, ξεκουρασθήτε και κοιμηθήτε αν μωρητέ. Μπορούν να περάσουν πολλές ώρες ώπου να ξαναρχίσουν οι πόνοι. Ο γιατρός και η μαιά θα σας συστήσουν να ορέσετε τη ρόμπα και τις παντόφλες σας και να κάνετε περίπατο στο διάδρομο.

Κατά πάσαν πιθανότητα θα σας δώσουν πολύ λίγη τροφή, γάλα κυρίως και όχι κατι στερεό. Θα ελευθερωθήτε πολύ καλύτερα χωρίς γεμάτο στομάχι.

ΟΙ ΠΟΝΟΙ ΤΗΣ ΓΕΝΝΑΣ

Οι συσπάσεις των μυώνων της μήτρας που προηγούνται από τον τοκετό, λέγονται «πόνοι της γέννας». Είναι άτύχημα που ονομάζονται έτσι οι πόνοι αυτοί, γιατί η ονομασία κάνει τη μέλλουσα μητέρα να φοβάται τον τοκετό.

Οι συσπάσεις είναι φυσική λειτουργία και έχουν σκοπό να ανοίξουν το στόμα της μήτρας για να μπορέσει να περάσει το παιδί στο δεύτερο στάδιο του τοκετού. Αφού η μήτρα ανοίξη αρκετά ώστε να εξασφαλισθώ το πέρασμα του παιδιού, εξακολουθεί να συσπάται για να προωθήσει το παιδί προς τα έξω, και ο τοκετός να συμπληρωθή.

Οι γιατροί της εποχής μας διαπιστώνουν πως όταν οι μητέρες καταλαβαίνουν το σκοπό της συσπάσεως τώ τοκετού δεν έχουν νευρική άνησυχία και δεν στενοχωρούνται. Και μ' αυτή την πνευματική και ψυχική διάθεσι δεν δοκιμάζουν τη στενοχωρία που είχαν άλλοτε οι γυναίκες για τον τοκετό.

Όταν οι συσπάσεις της μήτρας γίνονται σύντομα κάθε λίγα λεπτά, η γέννηση του παιδιού σας δεν άργει. Η περίοδος της προσμονής έχει πια τελειώσει για σας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΙΓΜΗ

Τώρα, η μεγάλη στιγμή έφθασε! Η μαιά και οι αδελφές σας μεταφέρουν στην αίθουσα του χειρουργείου, που βρίσκεται σ' νήθως δίπλα στην αίθουσα του τοκετού. Και εκεί, στο μεγάλο τραπέζι, κάτω από τα δυνατά φώτα, με τη βοήθεια του γιατρού και των βοηθών του και με την α' λογία του Θεού, φέρνετε στον κόσμο το παιδί σας...

ΘΑ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΟΙΜΗΟΝΤΕ

Κουρασμένη από την κόπιαστική προσπάθεια που βγάλατε πέρα, δε θα λαχναρώτε τίποτα άλλο τόσο πολύ, όσο να κοιμηθήτε, να κοιμηθήτε βαθιά. Μπορεί να σας πάρη ο ύπνος τόσο γρήγορα που να μη νοιώσετε ακόμα και τον γεμάτο σπινθησι πατέρα που περιμένει έξω από τον χειρουργείο.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Υστερα από 48 περίπου ώρες θα έχετε την πρώτη έπαφή με το παιδί σας. Θα τον θαρίσουν και θα πλύνουν το στήθος σας και τότε... θ' αρχίσει η καινούργια ζωή σας.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΔΥΟ "ΕΦΦΕ", Μ' ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ

Όραίο φόρεμα με λοξά κομμένη φούστα που κουμπώνει μπροστά—πλαί με μία σειρά άσπρων κουμπιών. Σχιστό τσεπάκι. Μανίκια κιμονό κοντά.

Αν αυτό το φόρεμα το θέλετε κλειστό, μπορείτε να το επιτύχετε, δένοντας ένα χρωματιστό κασκόλ κάτω από τον

γιακά. Έτσι μένει ένα δμορφο τρίγωνο άνοιγμα κάτω από το δέσιμο του φιόγκου.

Αν όμως η περίπτωση απαιτεί ντεκολτέ φόρεμα, τότε αφήνετε τον πλούσιο γιακά του να πέση ελεύθερος και να πλαισιώνει με υπέροχη χάρι το μεγάλο ντεκολτέ.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΥΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

«Ας αφήσουμε τη νύφη και το γαμπρό στα πιάτα γλυκά τους όνειρα για τη μελλοντική τους ευτυχία και ας δούμε τι πρέπει να κάνουμε εμείς οι συγγενείς και φίλοι, που η αγάπη μας για τους μελλοντόνους μας επιβάλλει ωρισμένες υποχρεώσεις.

Και πρώτα - πρώτα τα δώρα. Είναι συνήθεια τα δώρα να τα στέλνουμε λίγες μέρες προ του γάμου. «Οι δυσκολοί καιροί»... για να χρησιμοποιήσουμε μια θεατρική έκφραση - και άλλοι μόνον, αληθινή - έχουν επιφέρει μεταβολές στην εκλογή των δώρων. Έχει γίνει απεμπιστική απογοητευτική να γεμίζουμε το νέο ζευγάρι μ' ένα σωρό άχρηστα πράγματα... Κυττάζετε σήμερα το κατσουφιασμένο πρόσωπο μιας νύφης, που ανοίγοντας τα πακέτα με τα δώρα, βλέπει πως είναι το τέταρτο σερόβιτο του λικέρ που παίρνει, ή έκτη λάμπρα πορτατίφ, το δέκατο βάζο για λουλούδια και το δέκατο τέταρτο σταχτοδοχείο!

Η σημασία του δώρου αυξάνει με τα μέσα του δωρητού και με τον δεσμό που τον συνδέει με τους μελλοντόνους ή με

νύμφους ένα χρηματικό ποσό, που αυτοί να χρησιμοποιήσουν όπως θέλουν.

Τα δώρα στέλνονται πάντοτε με μια κάρτα στους γονείς της νύφης.

Οι μνηστευμένοι πρέπει να ευχαριστήσουν άμεσα μ' ένα γράμμα: η μνηστή για τα δώρα που τους έκανε μια κυρία, ο μνηστήρας για τα δώρα που τους έκανε ένας κύριος, εκτός αν πρόκειται για έντελως προσωπικά δώρα που εστάλησαν στον ένα από τους δύο.

Ο μνηστήρας θα κάνει ένα δώρο στις μέλλουσες κουνιάδες του.

Στην έκκλησία φυσικά δεν θα στριμωχθούμε για να δούμε τη νύφη, δεν θα ενοχλήσουμε τον διπλανό μας, δεν θ' ανέβουμε πάνω σε μια καρέκλα για να παρακολουθήσουμε το μυστήριο. Ούτε θα πιάσουμε φιλοκουβέντα με τη φίλη μας για την εμφάνισή της νύφης, για το φρεμά της, για τα δώρα που της έκαναν, για την προίκα που παίρνει. Με δυο λόγια, τα κουτομιοπολιά θα τ' αφήσουμε για έξω.

Μετά το γάμο θα πάμε να συγχαρούμε τους νεονύμφους. Δεν είναι ανάγκη πάλι να σπεύσουμε από τους πρώτους. Θα περιμένουμε ήσυχα - ήσυχα τη σειρά μας, χωρίς να δημιουργήσουμε συνωστισμό γύρω από τη νύφη, ή οποία είναι ήδη αρκετά κουρασμένη από τις προετοιμασίες και τις συγκινήσεις. Δεν θα φιλήσουμε τους νεονύμφους παρά μόνο αν έχουμε πολύ στενό δεσμό μαζί τους, συγγενικό ή φιλικό. «Αν και το φίλημα είναι, νομίζουμε, μια κακή συνήθεια, που πρέπει να λείψει. Τα λόγια που λέγονται είναι πάντοτε τα ίδια: «Να ζήσετε...» «Σας εύχομαι κάθε ευτυχία...» «Τα συγχαρητήριά μου...» Στη νύφη μπορείτε να προσθέσετε: «Είσαι υπέροχη...» Φυσικά δεν θ' ανοίξουμε συζήτηση με τους νεονύμφους. Δεν είναι η στιγμή για να θυμηθώ ένα συγκινητικό έπεισόδιο της νύφης όταν ήταν μικρή. Πίσω σας περιμένουν άλλοι.

Μετά το γάμο έπαυσα να δεξιάζω, στην οποία δεν παίρνουν μέρος παρά μόνο όσοι είναι προσκεκλημένοι. Κατά τη διάρκεια της δεξιάσεως οι νεονύμφες... εξαφανίζονται χωριστά να γίνουν αντιληπτοί.

Και μια συμβουλή στη μητέρα της νύφης: Δεν είναι ανάγκη ν' αρχίσω τα κλάματα και να δείξω τη στενοχώρια της επειδή η κόρη της έφυγε από κοντά της. Αυτός είναι ο νόμος της ζωής. Εξάλλου σε λίγο θα της χάσει ένα έγγονάκι, το οποίο θα περιβάλλει με την ίδια στοργή που περιέβαλλε άλλοτε την κόρη της.

Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1951 ΣΕ ΕΞΗ ΦΡΑΣΕΙΣ

Οι ώμοι είναι στρουγγυλοί.

Τα πέτα γίνονται πλατεία.

Τρία κουμπιά στο σακάκι, κουμπώνουν όμως μόνον τα δύο ψηλότερα.

Το σακάκι γίνεται πάλι μακρύτερο από πέρυσι.

Τα ρεβέρ των παντελόνων έχουν πλάτος 5 εκατ.

Το παντελόνι φθάνει μόνον ως τον αστράγαλο και δεν αγγίζει πια το παπούτσι.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ

Στο Λονδίνο, η κρίσις των εφημερίδων και των περιοδικών δύνανται καθημερινά και περίσσιο. Αφορμή είναι, φυσικά, η έλλειψη του δημοσιογραφικού χαρτί που παρατηρείται σε ολόκληρο τον κόσμο και η συνεχής αύξηση της τιμής του.

Οι διάφοροι δημοσιογραφικοί οργανισμοί, στην προσπάθεια να αντιμετωπίσουν την κρίση, προσπαθούν να πραγματοποιήσουν με κάθε τρόπο οικονομίες. Δημοσιογράφοι απολύονται, ενώ άλλοι που είναι μόνον οι φύγουν για μακρινές αποστολές στο εξωτερικό, αφήνουν το ταξίδι τους για λόγους οικονομίας. Οι ξενόγιοι αυξανόμενοι καθημερινά. Και υπάρχουν αυτή τη στιγμή στο Λονδίνο χωρίς δουλειά πολλοί από τους πιο διακεκριμένους Άγγλους δημοσιογράφους.

Το άλλο αποτέλεσμα της γενικής αυτής κρίσεως του τύπου είναι ότι εντείνεται καθημερινά και περισσότερο η κίνηση για την αύξηση της τιμής των εφημερίδων από μία σε τριμήνιους πένες. Τα κυριότερα δικαιολογητικά για την αύξηση αυτή είναι: α) το μεγάλο κόστος της παραγωγής, που καθημερινά γίνεται μεγαλύτερο, και β) το γεγονός ότι τίποτε άλλο δεν έχει διατηρηθεί πια στην τιμή της μολύβινας, εκτός από ορισμένα είδη της ηλεκτρικής σιδηροδρομικής μαντικής αυξήσι της τιμής του χαρτί, όλες οι εφημερίδες της μεγάλης κυκλοφορίας θα μπορούσαν να διατηρήσουν την τιμή τους αν κυκλοφορούσαν καθημερινά σε τέσσερις μόνον σελίδες. β) οι εφημερίδες που έχουν λαϊκό αναγνωστικό κοινό, αντιμετωπίζουν σημαντική πτώση της κυκλοφορίας τους, σε περίπτωση αποστολής τριπλασιασμού της τιμής, επειδή οι χιλιάδες των αναγνωστών που αγοράζουν σήμερα περισσότερες από μία εφημερίδες, θα περιορισθούν μοιράζοντας μία μόνο.

Οι κινούμενοι για την πραγματοποίηση της αύξησης της τιμής έκδοται αντιμετώπιζον εν τούτοις έναν ισχυρό αντίπαλο: τον Λόρδο Μπέρνερντ, που είναι επί κεφαλής του μεγαλύτερου συγκροτήματος εφημερίδων και που είναι αποφασισμένος να διατηρήσει τις εφημερίδες του στη μία πέννα. Σύμφωνα είναι και οι έκδοτες του «Ημερησίου Κήρυκα» που, σαν κατ' εξαίρεση λαϊκό φύλλο, θα υποφέρει ασφαλώς σημαντική μείωση. Εν τούτοις πιστεύεται ότι θα αύξησει ή τ

Ο ΕΡΩΣ ΘΕΛΕΙ ΝΙΑΤΑ!

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο γέρο-δούκας ντε Τροκαντίκ και η γηραιά μαρκησία ντε Σουσεβιέ, διεκδικούσαν με μεγάλο πείσμα την κατοχή ενός κτήματος.

Ήσαν αρκετά πλούσιοι και η ζημία που θα προέκυπτε εάν έχαναν τη δική, δεν τους ενδιέφερε καθόλου. Είχαν πάρει το κτήμα τόσο πεισματικά, ώστε κι' αν ακόμη επρόκειτο για μια κοινή καρφίτσα, δεν θα λιγόστευε το πείσμα τους.

Ο φόβος όμως μήπως παρασυστηθεί ο ατελείωτος δικαστικός αγώνας τους ώδηγησε σ' ένα παράξενο συμβιβασμό:

Μία μέρα λοιπόν ο δούκας δρην από μεγαλοψυχία, ζήτησε σε γάμο τη μαρκησία κι' εκείνη δέχθηκε για να δώσει τόπο στην όρη. Έτσι το κτήμα θα έμενε και στους δυο και η υπόθεσις τελείωνε.

Οι δύο ενδιαφερόμενοι δεν έδιναν προσοχή στις φλυαρίες του κόσμου, αλλά προσπαθούσαν να αργοπορήσουν όσο το δυνατόν περισσότερο, την ενωσί τους.

Ο δούκας ίσχυρίσθηκε ότι οι υποθέσεις του τόν καλούσαν στην πόλη κι' η μαρκησία δήλωσε ότι η παρουσία της στο κτήμα ήταν απαραίτητη. Έτσι οι δύο άρραβωνιασμένοι χωρίστηκαν και υποσχέθηκαν, για να κρατήσουν τα προσήματα, να αλληλογραφούν τακτικά.

Στο μεγαλοπρεπές μέγαρό του, ο δούκας ντε Τροκαντίκ βρισκόταν καθισμένος σε μια αναπαυτική πολυθρόνα του γραφείου του. Τα δόασπρα μαλλιά του, πλασιόνων το αρχοντικό του κεφάλι. Με αργές κινήσεις άνοιξε ένα γράμμα που μόλις του είχαν φέρει, έριξε ένα βλέμμα στον γυναικείο χαρακτήρα και είπε χαμογελώντας:

— Άνρ, ανηψιέ μου, αυτό είναι δουλειά δική σου.

Ο Άνρ στεκόταν όρθιος στο άνοιγμα του παραθύρου. Τα είκοσι του χρόνια, τα γαλανά μάτια του, τα ξανθά μαλλιά του έδιναν έναν ευθύμο τόνο στη σοβαρή αίθουσα. Ήταν λεπτός, κομψός και τα ωραία νιάτα του θύμιζαν την Άνοιξη.

— Τι μούτρα θά έκανε η σεβαστή μου φίλη, αν ήξερε πως μεταχειρίζομαι τα γράμματά της! προσέθεσε ο κύριος Τροκαντίκ.

Αλλά καθώς ο γέρο-δούκας αερίζονταν με το λινό μαντήλι του, ο Άνρ πήρε το γράμμα της μαρκησίας και το διάβασε παράμερα. Διαβάζοντας αυτό το γράμμα θα νόμιζε κανείς ότι η κυρία Σουσεβιέ είχε μείνει νέα κάτω από τις ρυτίδες της.

Έγραφε με απλότητα και χάρη, σοβαρά πράγματα αλλά και νόστιμα άστεια. Πού και πού λίγη φιλοσοφία, λίγη πολιτική, αλλά πολύ πιο συχνά σκέψεις της για την έξοχη όπου ξεχείλιζε η αγάπη της για τους αγρούς και τα δάση. Ένα άρωμα νιότης έβγαίνει απ' αυτό το γράμμα που ήταν γραμμένο από μια γριά γυναίκα. Ήταν γεμάτο από λεπτές και τρυφερές φράσεις γραμμένες σε παιχνιδιάρικο τόνο. Ο Άνρ ανέπνεε το άρωμα που χυνόταν από το ροζ έπιστολόχαρτο.

Ω! αυτό το άρωμα!... Έφερνε στη σκέψη την εικόνα μιας ξανθείας χαριτωμένης νεάς με δόλωεκα χέρια και με νταντελινά μπλουζά, κομπωμένη σεμνά, επάνω σ' ένα παρθενικό στήθος που επάλλετο από έρωτα, εάν δεν ήξερε κανείς ότι η έπιστολογράφος ήταν μια έξηντάρα με άσπρα μαλλιά.

— Λοιπόν, ανηψιέ μου, είπε ο δούκας, είναι φλύαρη η μαρκησία όπως πάντα; Δεν θα ξεχάσω ποτέ την έκδουλειά που μου προσφέρει αναλαμβάνοντας αυτά τα γράμματά. Άχ! να μπορούσες να με αντι καθιστούσες πάντα!

Στον πύργο ντε Σουσεβιέ, η μαρκη-

σία ξαπλωμένη σε μια σαϊζ-λόγκ διάβαζε ένα μυθιστόρημα. Λίγα δήματα πιο πέρα μια νέα γράφει σ' ένα κομψό καροτένιο γραφείο. Γράφει γρήγορα, γρήγορα, τινίζοντας τις φράσεις της με χαριτωμένες κινήσεις του κεφαλιού. Κάθε τόσο, γυρίζει το βλέμμα της προς το παράθυρο και το ρίχνει πέρα στην έξοχη, σαν να θέλει να συλλάβει καινούργιες ιδέες. Ύστερα τα μικρά της χέρια αρχίζουν πάλι την εργασία και η πένα τρέχει επάνω στο ροζ χαρτί.

Είναι δεκάξι χρόνων. Κάτω από το μετωπικό της φόρεμα διακρίνεται το λεπτό και ελγύγιστο σώμα της. Το μαύρο θελοδοσ που στολίζει το λαιμό της κι' η μαύρη έλίτσα που έχει στο μάγουλο, δείχνουν ακόμη πιο άσπρο το καταλευκό πρόσωπό της.

— Για όνομα του Θεού Ντόρις, ανηψιού μου, τι γράφεις τόση ώρα στον δούκα; ρώτησε βαρυστημένη η μαρκησία.

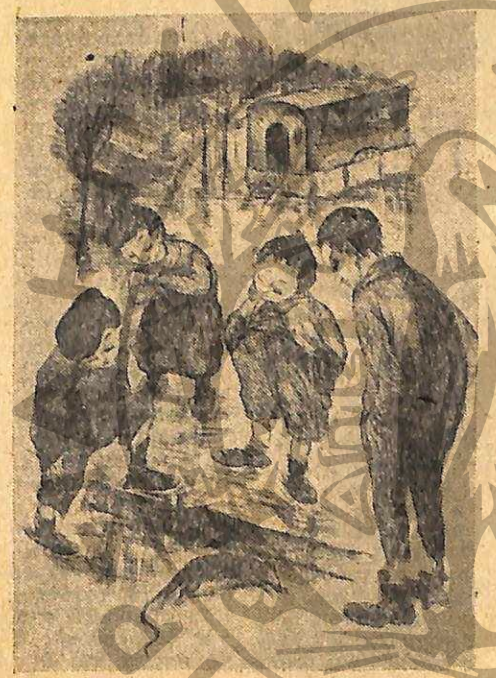
— Έ! θεί μου, δεν του γράφω πάντως, τόσα όσα σ' ας γράφει εκείνος απάντησε η Ντόρις χαμογελώντας. Πρέπει να είναι πολύ έρωτευμένος ο δούκας, για να σ' ας γράφει τόσο τρυφερά... Νομίζω ότι θα ζήσετε ευτυχισμένη μαζί του. Έχει ευχάριστο πνεύμα και τρυφερή καρδιά!

— Καρδιά ενός τοκογλύφου, αγαπητή μου. Άχ! γιατί να μην είσαι σαράντα χρόνια μεγαλύτερη;

Πάντα χαμογελαστή η Ντόρις κλείνει το γράμμα και ύστερα καθισμένη κοντά στο παράθυρο παραδίνεται σ' όνειροπολήσεις κυττάζοντας τα σύννεφα που τρέχουν... Όνειρεύεται, όχι ότι ήταν σαράντα χρόνια μεγαλύτερη, αλλά ότι έλάβαινε και αυτή, όπως η θεία της, ωραία τρυφερά γράμματα και ότι ο δούξ ήταν σαράντα χρόνια νεώτερος.

Ο καιρός όμως περνούσε και η ημέρα του γάμου πλησίαζε.

Ο δούκας γύρισε στον πύργο των προγόνων του κι' είδοποίησε τη μαρκησία, αν

Εικονογράφος από το γαλλικό εβδόμητο του Ζαν Ρέκους «Λακή καρδιά»: χαρακτηριστική κ. Λέκας Πασαλή, που έρρισκεται στο Παρίσι και σημειώνει σταθερή εξέλιξη.

θα δεχόταν να συναντηθούν στο κτήμα. Έκει επιθυμούσε να χαιρετήσει ευγενικά τη νύφη της. Αυτή απάντησε ότι δεχόταν τη συνάντησή.

Τη στιγμή όμως που ήταν έτοιμος να ξεκινήσει ο δούκας προσεβλήθη από δυνατούς ρευματικούς πόνους. Η κακοτυχία αυτή τον στενοχώρησε πολύ και φώναξε στον άνεμο:

— Άνρ, δεν μ' ας μένει τίποτε άλλο παρά να πάς εσύ στο κτήμα και να ζητήσεις συγγνώμη εκ μέρους μου από την μαρκησία.

Ο γέρος ξεκίνησε άμεσα. Η καρδιά του χτυπούσε στη σκέψη ότι θα γνώριζε αυτήν που τόσο καιρό απασχολούσε τη σκέψη του.

Μόλις έφθασε στο κτήμα κύτταξε προς την βενδουστορία. Είθε να εμφανίζεται μια γυναίκα ντυμένη πολύ σοβαρά. Άναγκάσθηκε να δηλώσει ότι η λεπτή σιλουέτα που διεγράφετο εκεί κάτω, δεν ήταν καθόλου γυρτή και η μαρκησία δεν φαινόταν καθόλου να κουτσάινει.

Όταν ο Άνρ βάδισε τις ρυτίδες και τα κουρασμένα μάτια της θα γελάσε με την τρέλλα του. Σε μια στιγμή σήκωσε το κεφάλι της. Τότε είδε ότι τα μάτια έλαμπαν, ότι το δέρμα ήταν λεύκο, τα ροδόκοκκινα χείλη μαρτυρούσαν δεκάξι χρόνων και ότι τα μαλλιά δεν ήταν λευκά, αλλά ξανθά, δόλωεκα.

Είχε περάσει η ώρα του ραντεβού, όταν η μαρκησία νιώθοντας τον πονοκέφαλό της να την εγκαταλείπει, πήρε το δρόμο προς το κτήμα. Ήθελε κρυμμένη μέσα στους θάμνους, απολαύσει την απογοήτευση του δούκα.

— Τι θα είχε η άθωα μικρούλα μου μ' αυτόν τον παλιόγερο; αναρωτιόταν.

Με σιγανά βήματα η κυρία ντε Σουσεβιέ, κρύφθηκε μέσα στους θάμνους, αλλά εκεί στάθηκε έκπληκτη! Ακριβώς απέναντί της είδε τον δούκα που παραμερίζοντας τα κλαδιά χωνόταν κι' αυτός μέσα στα κλαδιά. Οι δυο παλιοί έχθροι κυττάθηκαν σαστισμένοι, ύστερα έρριξαν κι' οι δυο το βλέμμα τους στο μέρος όπου είχαν δώσει ραντεβού.

Όλα εκεί ήταν ήσυχα και θυμίζαν την άνοιξη. Οι πεταλούδες πετούσαν επάνω από τα λουλούδια που μόλις είχαν ανοίξει τα πολυχρώμα πέταλά τους και γέμιζαν τον αέρα με την ευωδιά τους. Ο ήλιος έλαμπε και καθισμένοι με τα χέρια ενωμένα, ο Άνρ και η Ντόρις κυττάζονταν στα μάτια.

— Ντόρις αγάπη μου, είσαι το πάν για μένα, έλεγε ο Άνρ.

— Άνρ, φιδύριζε η Ντόρις σ' αγαπώ. Επάνω στις ανθισμένες καρυδιές τα πουλιά κελαηδούσαν γλυκά.

Για λίγα λεπτά ο δούκας και η μαρκησία έμεναν σιωπηλοί κυττάζοντας τους. Κατάλαβαν πόσο γλυκιά ήταν η στιγμή αυτή που δυο καρδιές ενώνονταν για πάντα.

— Αυτά τα παιδιά είναι οι κληρονόμοι μας, είπε ο δούκας. Άς τα παντρεύουμε και ας τους δώσουμε το κτήμα.

Κι' η μαρκησία πρόσθεσε σιγά: — Δόξα τώ Θεώ η υπέρφάνειά μας δεν έβληξε... Δεν παντρεύομαστε τώρα;

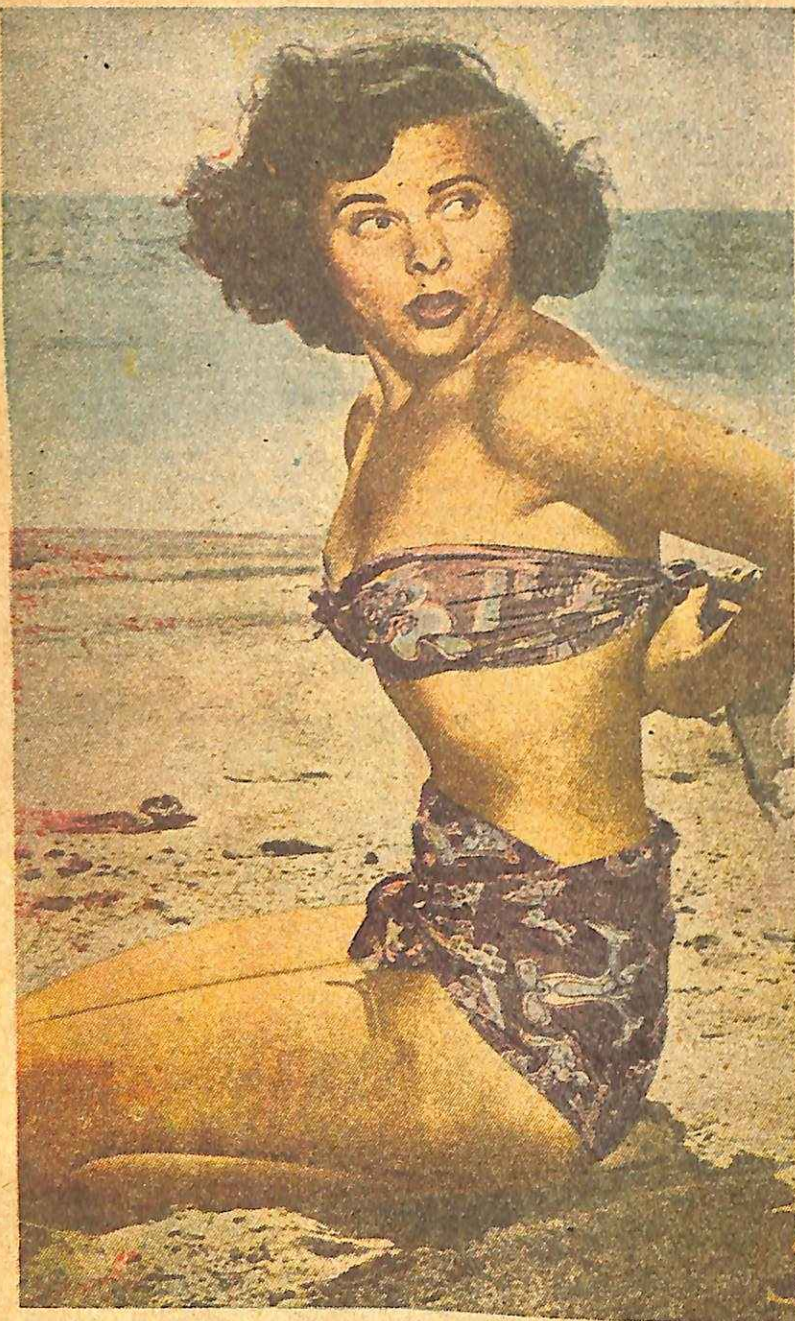
ΓΚΥ ΣΑΝΤΕΠΛΑΙΡ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ

• Να είσαι κομψή για να ξεχωρίζεις, σημαίνει πως σκέπτεσαι τον εαυτό σου. Να είσαι κομψή για ν' αρέσεις, σημαίνει πως σκέπτεσαι τους άλλους.

• Ακόμα και η κόουρσι μπορεί να κάνει μια γυναίκα χαριτωμένη, φτάνει να ξερη πώς να την χρησιμοποιήσει.

• Η αληθινή κομψότητα δεν είναι να υποτάξεις τη σιλουέτα σου στη μόδα. Είναι να υποτάξεις τη μόδα στη σιλουέτα σου.

ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΕΣ

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΠΟΤΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΣΑΣΤΕ... ΨΑΡΙΑ

Οι γιατροί αναγνωρίζουν ότι το κολύμπι είναι μία υγιεινή και δυναμωτική άσκηση. Μα δεν παύουν να μας θυμίζουν κάθε τόσο ότι δεν πρέπει να ξεχνούμε πως δεν είμαστε... ψάρια. Τα τελευταία χρόνια παρατηρούνται διαρκώς και περισσότερες παθήσεις των αυτιών, των ρωθώνων κλπ. που προκαλούνται από το κολύμπι. Στην αρχή, θεωρήθηκε ότι έφταιγαν οι ακαθαρσίες που υπάρχουν μέσα στο νερό. Οι τεχνικοί ανέλαβαν τότε να εφοδιάσουν τις πισίνες (ή μεγαλύτερη ανάλογα παθήσεων παρατηρήθηκε στις περιοχές όπου τα μπάνια γίνονται σε πισίνες και όχι στη θάλασσα) με φίλτρα και με διάφορες εγκαταστάσεις καθαρισμού του νερού. Και όμως ο αριθμός των μολύνσεων δεν φάνηκε να περιορίζεται. Σύμφωνα με τις παρατηρή-

σεις της 'Αμερικανικής 'Ιατρικής 'Εταιρίας, η ακαθαρσία που υπάρχει τυχόν στο νερό, δεν αποτελεί παρά μόνο μία από τις πολυάριθμες αιτίες των μολύνσεων και των ερεθισμών. Ο κύριος παράγων φαίνεται πως είναι το γεγονός ότι οι άνθρωποι δεν διαβέβαινουν, όπως τα θαλάσσια ζώα, το απαραίτητο προστατευτικό σύστημα. 'Η φώκια, ο κάστωρ και ο μαρσουίνος μπορούν, πριν βουτήξουν μέσα στο νερό, να δουλώσουν τα αυτιά και τους ρωθώνους των. Καί, επί πλέον, ολόκληρο το σώμα τους περιβάλλεται από ένα παχύ στρώμα λίπους που τους απομονώνει από το κρύο νερό και συμβάλλει στην συνεχή και σταθερή διατήρηση της εσωτερικής τους θερμοκρασίας.

Αντίθετα, το ανθρώπινο σώμα προφυλάσσεται πολύ κακά

ἀπέναντι των πολύ χαμηλών θερμοκρασιών. Ψύχεται 22 φορές γρηγορώτερα μέσα στο κρύο νερό, παρά μέσα στον κρύο αέρα. Όταν λοιπόν, κολυμπούμε, οι μολύνσεις έχουν την δυνατότητα να εισχωρήσουν στο σώμα μας με δυο τρόπους: πρώτον με τα μικρόβια που, μεταφερόμενα από το νερό, πλημμυρίζουν τη μύτη και το ακουστικό μας σύστημα και, δεύτερον και κυριώτερο, από τα μικρόβια που βρίσκονται διαρκώς μέσα στο σώμα μας και που γίνονται ικανά να προκαλέσουν μόλυνση, μόλις η αντίσταση του οργανισμού μας εξασθενήσει λίγο.

—Κάνετε λοιπόν, όσα μπάνια θέλετε, κολυμπάτε όσο θέλετε — συμβουλεύουν οι γιατροί — αλλά μην παραλείψετε να πάρετε μερικές απλές προφυλάξεις:

1. — Βουλώνετε τα αυτιά σας με τα ειδικά βουλώματα από λάστιχο ή με λίγο βαμβάκι βουτηγμένο στο λάδι.

2. — Κάνετε βουτιές κανονικά ή μην κάνετε καθόλου. 'Αποφύγετε να πέψετε στο νερό με τα πόδια πρώτα. 'Η απότομη και βίαιη είσβολή του νερού στις ρινικές κοιλότητες μπορεί να δημιουργήσει σοβαρότατες μολύνσεις των αυτιών και της μύτης. Πριν βουτήξετε, πάρετε μια βαθειά εισπνοή με το στόμα και εκπνεύστε από τη μύτη όταν θα βρεθείτε μέσα στο νερό.

3. — Για να αποφύγετε τις ψύξεις, μην μένετε περισσότερο από μία ώρα συνεχώς μέσα στο νερό. Τα παιδιά μάλιστα, καθώς και οι μεγάλοι — άνδρες και γυναίκες — που δεν κάνουν πολύ συχνά μπάνια, θα πρέπει να αρκούνται σε εικοσάλεπτη παραμονή στο νερό. Και το διάστημα όμως αυτό είναι πολύ, αν η θάλασσα είναι ταραγμένη. Το σώμα ευχαριστιέται στην αρχή από τους δυνατούς κλονισμούς και τα χτυπήματα των κυμάτων, αλλά κουράζεται γρήγορα και χάνει ταχύτητα την εσωτερική θερμοκρασία του.

4. — Μην τριγυρίζετε βρεγμένοι όταν βγείτε από το νερό. Σκουπισθήτε με μία στεγνή πετσέτα, πριν ξαπλώσετε στον ήλιο, και — αν το μαγιά σας δεν είναι τέτοιο που να το φοράτε για να το επιδείξετε — βγάλτε το από πάνω σας και φορέστε μια ρόμπι ντε πλάζ, ένα σόρτ ή οτιδήποτε άλλο σ τ ε γ υ ό. Ειδικότερα, βγάλτε πάντως αμέσως το μαγιά σας, αν η μέρα είναι συννεφιασμένη και δεν υπάρχει δυνατός ήλιος που να μπορεί να σας στεγνώσει γρήγορα.

Το κρόουλ, το θεαματικό και γρήγορο αυτό είδος κολυμπιού, προκαλεί ωτίτιδες και άλλες ασθένειες των αυτιών, επειδή ο κολυμβητής είναι υποχρεωμένος να διατηρή σχεδόν διαρκώς το κεφάλι του μέσα στο νερό. Οι γιατροί και οι δάσκαλοι του κολυμπιού, φροντίζουν, οι μὲν για την υγεία, οι δὲ για την ταχύτητα, δίνουν την ίδια συμβουλή στους κολυμβητές του κρόουλ: Εισπνέετε με το στόμα και εκπνέετε με τη μύτη, την ώρα που το κεφάλι σας βρίσκεται μέσα στο νερό. Με τη μέθοδο αυτή δημιουργείται μία σχετική πίεση μέσα στους ρωθώνους, που εμποδίζει το νερό να εισχωρήσει μέσα

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ

ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΝΑ ΖΗΤΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ; Μην προσπαθήσετε να κάνετε «παλληκαριές» στα πρώτα σας μπάνια. Συνηθίστε πρώτα το νερό. Κάνετε όσο μπορείτε μπάνια στην πισίνα, στη λίμνη, στο ποτάμι... για να πάρετε τον αέρα του νερού.

ΚΟΛΥΜΠΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΝΕΥΜΟΝΕΣ ΜΑΣ περισσότερο ήσως απ' ό,τι κολυμπούμε με τα χέρια και τα πόδια μας. Συνηθίστε να αναπνέετε με άνεση όταν βρίσκεστε μέσα στο νερό. Διατηρήτε πάντα την ψυχραιμία σας... Αν μπη λίγο νερό μέσα στο αναπνευστικό σας σύστημα, συστέξετε με δύναμη τη μύτη σας για να το διώξετε και ξαναπάρτε τον κανονικό ρυθμό της αναπνοής σας.

ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΝΑ ΓΥΜΝΑΖΕΣΘΕ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΗΤΟ ΝΑ ΕΞΑΝΤΛΗΣΘΕ. Το κολύμπι είναι μία σκληρή άσκηση, ιδίως όταν το νερό είναι κρύο. Καλύτερο είναι να κολυμπάτε συχνά, παρά να μένετε πολλή ώρα στο νερό.

στις ρινικές κοιλότητες και στα αυτιά σας.

Πολλοί γιατροί υποστηρίζουν ότι όσοι υποφέρουν τυχόν (ιδίως τα παιδιά) από χρόνιες παθήσεις της μύτης και των αυτιών, θα έπρεπε να αποφεύγουν εντελώς να κολυμπούν. 'Η προφύλαξις αυτή, μπορεί να κάνει τον πάσχοντα να γλυτώσει από πολλές μελλοντικές επιπλοκές και οριστικές αναπηρίες, όπως είναι το να γίνει κανείς άπολυτα κουφός.

Ο ΦΕΛΛΟΣ ΜΙΑΣ ΜΠΟΥ. ΚΑΛΑΣ ΜΕ ΚΡΑΣΙ ΜΟΥ ΕΠΕΣΕ ΜΕΣΑ. ΠΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΒΓΑΛΩ;

—'Αδειάσετε το κρασί μέσα σε μία καράφα και αφήστε το. Βάλετε μέσα στη μπουκάλια ένα σπάγγο, διπλωμένο σε θηλεία και κουνήστε τη μπουκάλια προς όλες τις κατευθύνσεις. 'Ο φέλλος θα υπή μέσα στη θηλεία και σεις θα τραβήξετε τον σπάγγο για να βγεί.

ΕΠΙΔΙΟΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΕΝΟΥ ΣΚΕΠΑΣΜΑΤΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ ΜΠΡΙΤΖ

—Εκκολλήσετε γύρω — γύρω το σχισμένο μέρος και βαλτε από κάτω μερικές σταγόνες από «γκουταπέρκα». Σμιζέτε καλά το σχίσμα και σιδερώστε το από πάνω με ζεστό σίδερο, αφού προηγουμένως βάλετε ανάμεσα στο σίδερο και στο σκέπασμα ένα πανί.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

—Προμηθευθήτε από ένα καλό ειδικό κατάστημα ένα καταλληλό έντομοκτόνο. 'Αλλά προστατεύετε από δώ και πέρα τα φυτά σας, βυθίζοντας μέσα στο χώμα γύρω τριγύρω τους σπρίττα με το κεφάλι προς τα κάτω.

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ ΓΙΝΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΕΣ

Μάθετε να εξοικονομήτε τα χρήματά σας, καθώς και τον καιρό σας. Προσπαθήστε να εξοικονομήτε και τον κόπο σας.

'Επωφεληθήτε από το κάθε τί. Τα έξοδα δεν έχουν σημασία, όταν γίνονται με σκοπό. Μα ένα έξοδο που γίνεται απερισκεπτα σήμερα, θα δημιουργήσει ίσως αύριο στενοχώρια, φτώχεια, αταξία.

'Αγοράζετε πάντοτε πράγματα καλής ποιότητας. Καί προσπαθήτε να προμηθευέσθε σε μεγαλύτερες ποσότητες απ' ό,τι χρειάζεσθε, από τα είδη θεαίως που δεν έχουν φόβο να χαλάσουν.

Χρησιμοποιήτε τα περισσεύματα του φαγητού σας. 'Αλλά όχι με τρόπο που να ξεδεψετε περισσότερα απ' ό,τι θα χρειάζονταν για ένα φρέσκο φαγητό.

'Ανακατευτήτε στην κουζίνα σας, ακόμη και αν έχετε υπηρέτρια. Ξοδεύετε στο φαί τα δικά σας λεπτά και ξέρετε τι αξίζουν και πόσο δύσκολα κερδίζονται. 'Εκείνη ίσως δεν το ξέρει, ή αδιαφορεί.

'Επισκευάζετε εγκαίρως τα παπούτσια. Μεγαλώνετε έτσι τη διάρκεια της ζωής τους. Κάνετε το ίδιο για τα ρούχα και τα άσπρουρουχά σας. Μην ξεχνάτε όμως να υπολογίζετε μήπως η επισκευή στοιχίσει περισσότερο απ' ένα καινούργιο ρούχο.

Μη βράζετε τα ρούχα σας στην πλύσι. 'Εχει αποδειχθεί ότι θερμοκρασία 70 βαθμών φτάνει. 'Εξοικονομείτε έτσι και την καύσιμη ύλη και τα ρούχα σας.

Μη σπαταλάτε το γκαζί ή το ηλεκτρικό καί, προ πάντος, το νερό. 'Αν προσέξετε κάθε μέρα το ζήτημα αυτό, θα εκπλαγείτε στο τέλος του μηνός με τη διαφορά που θα παρουσιάσουν οι λογαριασμοί σας.

Μη φωνάζετε με το παραμικρό τον ηλεκτρολόγο, τον υδραυλικό, τον μογατζή... Μάθετε να κάνετε με τον άντρα σας τις πράξεις απαραίτητες έπισκευές που χρειάζονται άπρόσπτα στο σπίτι (ασφάλειες, νεροχύτης κ.λ.π.)... αν βέβαια τα χέρια σας δεν είναι αδέξια.

Ράβετε μόνη σας τα πρόχειρα φουστανάκια σας, τις μπλούζες, τις φούστες. Τίποτα δεν είναι πιο εύχρηστο και πιο ικανοποιητικό.

Μάθετε όμως επίσης να διακόπτετε τη δουλειά σας για να ξεκουραστήτε, να διασκεδάσετε, να ξαναπάρτε κουράγιο και ανάρση. Θά αποφύγετε έτσι μια αρρώστεια, μια νευρική κατάπτωση. Καί, πάντως, θά αποφύγετε το κακό κέφι, που χαλά και το κέφι του συντρόφου σας και των παιδιών σας...

★ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΙΔΕΑ

'Αποκτήστε την συνήθεια να φυλάτε πάντα στην τσέπη σας το εισιτήριο του τράμ ή του λεωφορείου με το όποιοι ταξιδεύατε.

'Ετσι, αν ποτέ ξεχάσετε τίποτε —πακέτο, όμπρέλα και οτιδήποτε άλλο— μέσα στο τράμ ή στο λεωφορείο, το εισιτήριο αυτό θά σας βοηθήσει να το ξαναβρείτε.

'Από τα γράμματα και τους αριθμούς του εισιτηρίου ή εταιρία ή ο ελεγκτής θά μπορούσε εύκολα να εξακριβώσει το δχημα που ταξιδεύατε, την διαδρομή που κάνατε και την ώρα που... είσαστε άφηρημένη!

ΤΟ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ ΓΟΥΣΤΟ

Θά φορεθούν και έφέτος πολύ — περισσότερο από πέρυσι — τα «στράπλες» (δηλαδή ναινις ώμου και ναινις μπρετέλες) φορέματα. 'Ενα μικρό μπολερό, μετατρέπεται το στράπλες φόρεμα και το κάνει άμέσως κατάλληλο για τον δρόμο. Το μοντέλο του Ροσά,

της εικόνας μας, είναι από βαρύ άσπρο ύφασμα κι' έχει τελείως ίσια γραμμή. Το τετράγωνο ντεκολτέ σχηματίζεται από το σε ίσια γραμμή τειωμένο φόρεμα και το μικρό μπολερό (γαζωμένο ή όχι) με τα ζαπωνέ μανίκια και τον όρθιο γιακά με πέτα.

ΑΚΜΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΚΛΑΒΑ ΠΟΥ Ε-
ΣΚΛΑΒΩΣΕ ΤΟΝ ΤΡΟΜΕΡΩΤΕΡΟ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ: ΤΟΝ ΝΕΡΩΝΑ

Ο Νέρων, όπως γράψαμε στο προη-
γούμενο, δεκαεπτά χρονών παιδί ανέβηκε
στο θρόνο της Ρώμης στα 37 μ. Χ. Ο
γιός της τρομερής Αгриππίνας και διά-
δοχος του αυτοκράτορα Κλαυδίου, ήτανε
παντρεμένος με τη θυγατέρα του προγο-
νίου αυτοκράτορα και της διαδόχης
Μεσσαλίνας, την Οκταβία.

Ο Νέρων ήταν ένα γερό και στρουμ-
πουλό αγόρι, όμορφος, κοκκινομάλλης, ά-
θλητικός και ξεχειλούσε από υγεία και
νιάτα. Και πρό παντός πολύ μορφωμένος
για την ηλικία του. Μιλούσε θαυμασία
τά ελληνικά, όσο και τα λατινικά. Έγρα-
φε ποιήματα πολύ τεχνικά και με άρε-
την έμπνευσι. Ήξελε να ζωγραφίζει και
σμίλανε αγάλματα. Αλλά κυρίως ήταν έξοχος ρή-
τωρ. Ήταν, όπως όλοι οι φυσιολογικοί
έφηβοι, πολύ αισθηματικός αυτήν την έ-
ποχή και πολύ μεγαλόψυχος. Κι' όσο με-
γάλωνε, τόσο τον αγαπούσε ο λαός, γιατί
κι' αυτός φρόντιζε για το λαό. Μόνον η
μητέρα του ήτανε δυσαρρεστημένη, γιατί
δεν τον ήθελε τέτοιο: καλλιτέχνη, πονό-
ψυχο και ήθοποιό!

Ο Νέρων δεν αγαπούσε τη γυναίκα
του, που ήτανε σχεδόν κοριτσόπουλο, μό-
λις δεκαεπτά χρονών! Το γάμο αυτόν
τον επέβαλε η μητέρα του για λόγους πο-
λιτικούς. Και δεν είχε άδικο. Αυτός ο γά-
μος ευνούωσε τα σχέδια της Αгриππίνας
να ανεβάσει στο θρόνο το γιό του δικό της,
παρμερίζοντας το νόμιμο διάδοχο, το
Γερμανικό, το γιό του Κλαυδίου από τη
Μεσσαλίνα. Φυσικά η Αгриππίνα δεν
μπορούσε να αρκασθί στο συνολικό μο-
νάχο. Φρόντισε και φαρμάκωσε τον αντί-
στο του γιού της, το Γερμανικό. Αλλά ο
σο και να ήξερε ποιος ήταν ο δολοφόνος
του αδερφού της, η Οκταβία ήταν ευχα-
ριστημένη με την τύχη της, γιατί τώρα
έγινε αυτοκράτειρα, ενώ αν βασιλεύε ο
αδερφός της θα ήτανε μία απλή πριγκί-
πισσα.

Η Οκταβία, η κόρη της Μεσσαλίνας,
είχε την ιδιοσυγκρασία της μάνας της. Ή-
ταν όλο φωτιά. Κι' εύρισκε τον άπειρο
αυτός την παραμελούσε, η παιδική Ο-
κταβία τα έψηνε με διάφορους ηλικιωμένους
της Αύλης. Η πονηρή Αгриππίνα, όσο η
νύφη της την έσεβότανε και δεν άνακα-
κάλι την άφινε λεύτερη να ζή τη ζωή της
μέσα στο παλάτι, την υποστήριζε
τους τύπους και να έκανε τις δουλειές
της κρυφά και δίχως θόρυβο. Να φαίνεται
δηλαδή πρότυπον άρετης κι' ως είναι πρό-
τυπον ανηθικότητας.

Όταν, λοιπόν, ο Νέρων έγινε κοσμο-
κράτορας κι' είδε, πως από τώρα κι' έμ-
νω προτίετα τον περιώριζαν η μητέρα
του κι' οι δάσκαλοί του, ρίχτηκε με τα
παρέα με τους πιο άριστοκρατικούς νέ-
ους της Ρώμης, που είχανε σοί, πλούτη,
μετά την ύποταξη της Ασίας στους Ρω-
μαίους, τα έκθλυμένα ήθη των ασιατών
βασιλέων είχανε κατακτήσει την άφρόκρε-
μα της πρωτεύουσας. Κι' ο Νέρων, που
ήτανε πολύ γερός και όμαλός τύπος στα
έρωτικά, κινδύνευε να γίνη θύμα της μό-
δας: να μοιάση την παρέα του. Γι' αυτό,
δταν του συνέβη το απρόοπτο να έρωτευ-
θί στα σοβαρά μία κοπέλλα, ο δάσκαλός
του, ο φιλόσοφος Σενέκας, έτριβε τα χέ-
ρια του από χαρά. Θεωρούσε αυτόν τον
έρωτα σωτηρία του κοσμοκράτορος!

20

στη σε όλους. Μία σκλάβα. Μία Έλλη-
νίδα από τη Μικρά Ασία. Ήταν ένα πο-
λύ νέο και όμορφο κορίτσι και κυρίως με-
γάλη ψυχή. Ο Νέρων την αγάπησε κε-
ραυνοβόλα — με το ρωμανισμό των 17
του χρόνων. Και ήταν η πρώτη του αλη-
θινή αγάπη. Αυτή η αγάπη τον έκανε να
καταλάβη την αληθινή ευτυχία, που ως
τόρα δεν την εύρισκε πουθενά. Έτσι, με
το ρυθμό που ακολουθούν τα έρωτικά ρο-
μάντσα της έφηβικής ηλικίας, γρήγορα ο
Νέρων έφτασε στους όρκους της αιωνίας
πίστεως και στην απόφασι να παντρευτή
το κορίτσι του! Φυσικά αυτή η αιωνία
πίστις και μέχρι τάφου αγάπη δάσταζε
μόναχα τρία χρόνια — και πολύ δάστα-
ζε. Όσοσο κι' δταν έπαινε να την ά-
γαπά, η δυστυχισμένη η Ακτι υπομένει
μ' εγκαρτέρησι τη μοίρα της και δεν έ-
παυσε να αγαπά το Νέρωνα της (άλλ' ούτε
κι' αυτός την έδιωξε!). Κι' δταν, ύστερ'
από είκοσιπέντε χρόνια ο Νέρων έκθρονί-
στηκε και σκοτώθηκε, αυτή η δυστυχι-
σμένη σκλάβα του έμεινε πιστή. Και μο-
νάχα αυτή πήγαινε κάθε πρωί στον πε-
ριφρονημένο τάφο του καλού της και ά-
φινε λουλούδια.

Ο Νέρων, όπως είπαμε, δεν αγαπούσε
τη γυναίκα του. Ίσως και να την μισού-
σε. Ο Νέρων δεν της είχε καμιά έμπι-
στοσύνη, γιατί ήταν θυγατέρα της Με-
σσαλίνας, που θέλησε, δταν αυτός ήταν
ακόμα θρέφης, να τον δολοφονήση στην
κούνια του. Και η Οκταβία μνησικακού-
σε κατά του Νέρωνος, γιατί της σκότωσε
τον αδερφό της και γιατί κορόιδευε κάθε
τόσο την ήλιθιότητα του πατέρα της του
Κλαυδίου, που τον είχε φαρμακώσει η πε-
θερά της η Αгриππίνα.

Έτσι, πάνω στο έσπασμα του έρωτι-
κού του πάθους, ο νεαρός αυτοκράτορας,
ο ρομαντικός έφηβος, σκέφτηκε να χωρίση
τη γυναίκα του και να παντρευτή την έρω-
μένη του: να αφήση δηλαδή την βασιλογέ-
νητη αυτοκράτειρα και να κάνει αυτοκρά-
τειρα μία σκλάβα! Έτσι μιλούσε η καρ-
διά του. Δεν την ήθελε την Ακτι, την
τουφερή κι' άφωσιωμένη κοπέλλα, που δεν
ζητούσε τίποτα και ήταν όλο καλωσύνη,
και του έμεινε πιστή και πέραν του τά-
φου, άπλάς έρωμένη του! Την ήθελε Πρώ-
τη Δέσποινα του Κόσμου!

Οι έμπιστοι φίλοι και δάσκαλοι του
Νέρωνος, ο Βούρρος, ο Σενέκας, ο Όθων
(ο άνδρας της Ποππίας) κτλ. έμαθαν
από τον ίδιον τα αισθήματά του. Όταν
έκμυστηρέυθηκε το μυστικό του στο Σε-
νέκα, ο γηραιός δάσκαλός του και αυλικός
φιλόσοφος ένέκρινε το δεισμό του μα-
θητού του με τη σκλάβα, γιατί έτσι ο νε-
αρός αυτοκράτορας γλύτωνε από τον κίν-
δυνο να ξεπέσει στον έκφυλισμό των νέων
της Ρώμης. Όταν όμως ο Νέρων του έμ-

— Ο γιατρός λέει ν' αναπνεύσης
πτιο βαθειά!...

πιστεύθηκε πως αποφάσισε να την παι-
ντρευτή την Ακτι, ο Σενέκας έδιέρωσε
τα μάτια του. Και προσπάθησε να τον
σταματήσει στο χείλος του γκρεμού.

Του εξήγησε, πως ο ρωμαϊκός λαός του
αγαπούσε μόνον, αλλά δεν θα του επέτρεπε
να παντρευθί μία ξένη, μιά Έλληνίδα
και μάλιστα γεννημένη δούλη. Ο Νέρων
του αντίτεινε, πως το εμπόδιο της δου-
λίας γενιάς δεν υφίσταται, αφού την Ακτι
την είχε απελευθερώσει. Και μάλιστα εί-
χε βάλει μερικούς κόλακες συγκλητικούς
να συντάξουν τη γενεαλογία της Ακτις
και να αποδείξουν, πως ήταν από βασιλική
σοί, απόγονος των Ατταλιδών, των βασι-
λέων της Περγάμου! Τότε ο Σενέκας, του
θύμισε, πως ο μέγας Αύγουστος είχαν έ-
δόσει ένα νόμο, που απαγόρευε στους
συγκλητικούς και πολύ περισσότερο στους
αυτοκράτορες να παντρεύονται γυναίκες
που δεν ήταν εκ γενετής ελεύθερες.

Ο Νέρων, φυσικά, στενοχωρήθηκε πολύ
με τις αντιρρήσεις του δασκάλου του.
Αλλά ο δάσκαλός του του δοίκε μία μέση
λύσι: Να κρύψη προς το παρόν τις σχέ-
σεις του με την Ακτι. Και του υπέδειξε
να αναθέση στο φίλο του, τον Άνναίο Σε-
ρήνο, να παρουσιάσει για έρωστής της
Ακτις και δωρητής όλων των πολυτιμο-
τάτων στολιδιών, παλατιών και δουλών
που της είχε χάρισει με τα δυό του
χέρια ο Νέρων.

Ο Νέρων δέχτηκε αυτή τη λύσι. Κι' έ-
τσι η υπόθεσι διευθετήθηκε προσωρινά. Η
Ακτι κατοικούσε σ' ένα πολυτελέστατο
παλάτι κι' ο νεαρός έρωτοχτυπημένος πη-
γαινε στο παλάτι και περνούσε με την
αγαπημένη του τις περισσότερες ώρες της
ημέρας και της νύχτας. Και κανείς δεν
έπαρνε είδησι, γιατί όλος ο κόσμος πί-
στευε πως η Ακτι ήταν έρωμένη του Άν-
ναίου Σερήνου.

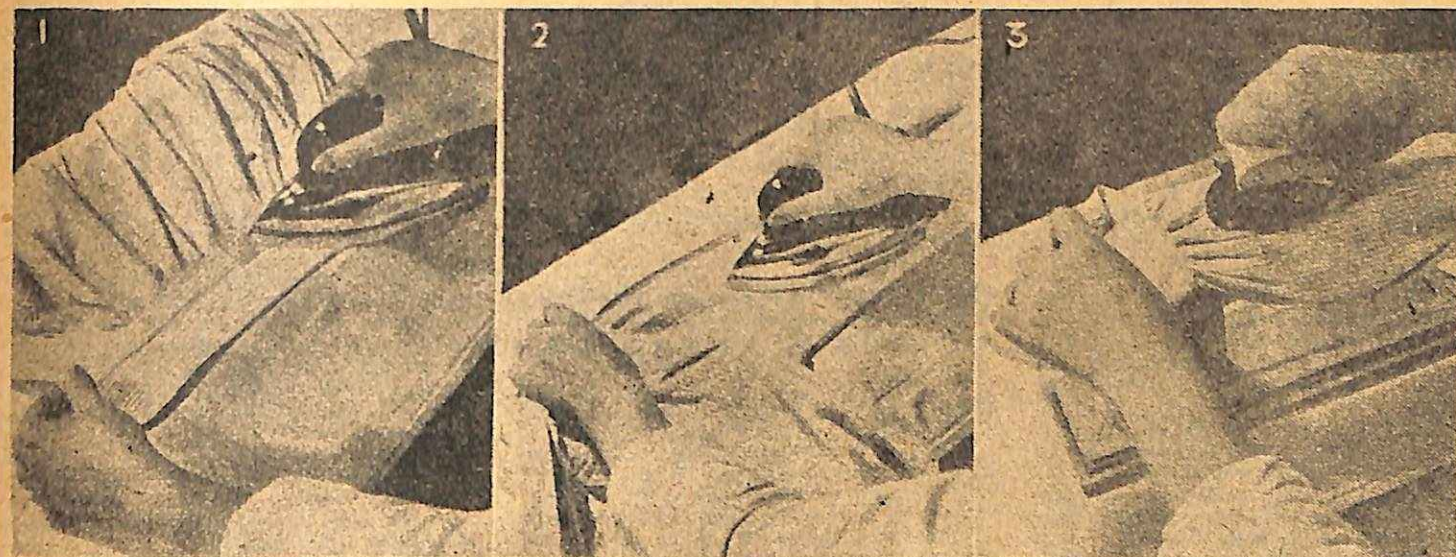
Η Αгриππίνα, όμως, αυτή η άλεπου
και τίγρις μαζί, δε γελάστηκε, όπως όλος
ο κόσμος μ' αυτό το κόλπο του γιού της.
Πολύ γρήγορα κατάλαβε πως ο γιός της
ήταν έρωτευμένος σοβαρά κι' επικίνδυνο
και πως είχε σκοπό να παντρευθί και να
ανεβάση στο θρόνο του Αύγουστου μία ξέ-
νη και μία σκλάβα.

Η Αгриππίνα και φοβήθηκε και ζή-
λεψε. Την έπιασε μανία! Αρχισε να βρι-
ζει την Ακτι: την παλιογυναίκα, που πα-
ει να καταστρέψη το γιό της. Έτρεξε και
δρῆκε την Οκταβία, την έσφιξε στην αγκυ-
λιά της, κι' αρχισε τα κλάματα για τη
μεγάλη προσβολή που έκανε ο αυτοκρά-
τορας στη νόμιμη σύζυγό του. Η Οκτα-
βία συχαινότανε την Αгриππίνα, αλλά η
μίσους από κοριτσάκι ακόμα. Αλλά η
υποκρίτρια πεθερά έβαλε όλα τα δυνατά
της να πείση τη νύφη της, πως ελκρινά
υποφέρει και να συνεργασθόν μαζί για
να ανατρέψουν τα σχέδια του τρελλού Νέ-
ρωνος — και των φίλων του.

Ο κοινός κίνδυνος έκανε συμμάχους την
πεθερά και τη νύφη. Κι' αρχισαν άνοιχτο
πόλεμο έναντίον του αυτοκράτορα και των
φίλων του. Ο Νέρων άντεπετέθη κι' έ-
διωξε από το παλάτι τον πλουσιώτατο και
ισχυρότατο σύμβουλό του, τον Πάλλα, που
υποστήριζε την πολιτική της Αгриπ-
πίνας. Κι' η Αгриππίνα έγινε θείο! Και
τότε, για πρώτη φορά, φοβήθηκε ο Νέρων
τη μάνα του (την ήξερε πολύ καλά) και
κατάλαβε, πως κινδύνευε η ζωή του. Τον
απέληξε μάλιστα έξω από τα δόντια, πως
θα τον έκθρονισθ. Αλλά κι' αυτός απέ-
λησε, πως η θα παντρευθί την Ακτι ή θα
παραιτηθί!

Αλλά η Αгриππίνα μπορεί να ήτανε
πολύ έξυπνη, πολύ δυνατό πολιτικό μυα-
λό, πολύ εγωίστρια κι' αίμοβόρα. Στο
ζητήμα της Ακτις δεν τα κατάφερε κα-
λά. Λίγο έλειψε να φάη το κεφάλι της.
Αλλά το γλύτωσε αργότερα. Γιατί, αρ-
γότερα, συνέβη το συνηθισμένο περιστα-
τικό να έρωτοχτυπηθί ο γιός της με μιά
άλλη, μία καπάτσα παντρεμένη, την Ποπ-
παία, και να αφήση την Ακτι, και να
παντρευθί την Ποππαία. Κι' η Ποππαία
σκότωσε την Αгриππίνα, όπως είδαμε σε
προηγούμενο σημείωμα, και την Οκταβία.

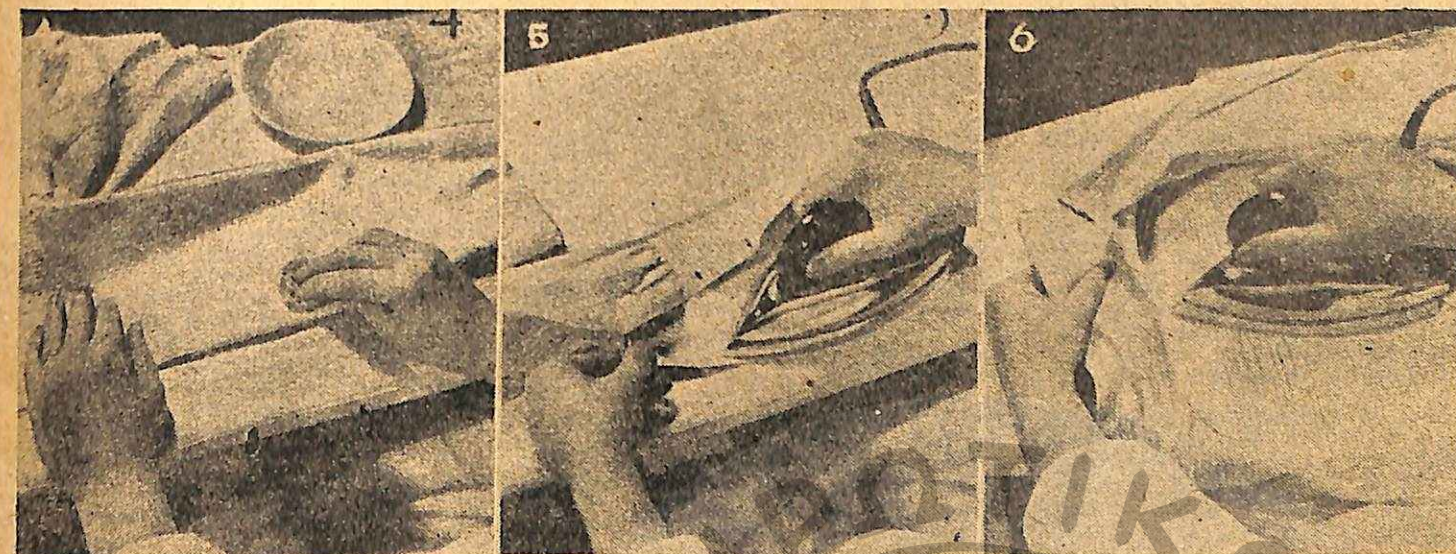
ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΑΨΟΓΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

1.— Αρχίζετε από το σιδέρωμα του
γιακά στις δυό όψεις πρώτα στην κα-
λή και έπειτα συνέχεια στην ανάποδη.

2.— Συνεχίζετε το σιδέρωμα στις
δυό πλευρές του μανικιού, προσέχοντας
καλά να μην κάνετε καμιά τσάκισι.

3.— Οι σούρες ξεχαρώνουν επάνω
στο μαξιλαράκι ή το πασκαρό με το
δαρδί και το συνηθισμένο σας σίδερο.

4.— Αν υπάρχουν κουφδιπιτες, ύ-
γράνετέ τις για να στρώσουν καλά,
προτού προχωρήσετε για το σιδέρωμα.

5.— Συνεχίζετε στις μανσέτες που
σιδερώνονται πρώτα από την ανάποδη
και έπειτα από την καλή του μανικιού.

6.— Έπειτα ξεχεται η σειρά της
πλάτης που σιδερώνεται πρώτα από
την ανάποδη και έπειτα από την καλή.

7.— Η μπλούζα γυρίζεται στην κα-
λή. Ο νωμίτης σιδερώνεται ίσια στο
πασκαρό ή πάνω σε ίσιο μαξιλαράκι.

8.— Τα ρεβέρ ισιώνονται καλά και
σιδερώνονται πρώτα από την ανάποδη
πάντοτε και έπειτα από την καλή.

9.— Οι σούρες σιδερώνονται σε κά-
θε πλευρά του έμπρος επάνω στο πα-
σκαρό χωρίς να τσαλακωθί ο γιακάς.

Η ΣΟΥΗΔΕΖΑ

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΤΟΥ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΑΠΟ ΤΑ 1303

ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ, ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ, ΤΕΛΕΙΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ * ΤΟ ΑΜΕΡΙΣΤΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ * Η ΠΡΟΙΚΑ: ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΕΙΔΟΣ * ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΤΥΝΕΤΑΙ * ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΝΕΡΑΙΔΕΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΕΣ.

ΕΙΝΑΙ ίσως περίεργο που ακόμη και στα 1303 η γυναίκα στη Σουηδία, έπαιξε μεγάλο ρόλο όχι μόνο μέσα στην οικογένεια, στα γράμματα, αλλά και στην κοινωνική εξέλιξη αυτής της χώρας.

Γυρίζοντας τις σελίδες της Σουηδικής Ιστορίας, συναντάμε και την άγια Μπριγκίττε (1303—1370) που ακόμη και σήμερα στέκεται σαν πρότυπο αλλά και σαν μία από τις πρωτοπόρους του φεμινιστικού κινήματος μέσα στην Ευρώπη.

Επί 27 χρόνρια δεν ήταν μόνο μία εκτακτως άφωτισμένη σύζυγος (παντρεύτηκε 13 ετών και χάρισε στον άνδρα της 8 παιδιά), σύγχρονα δε, υποδειγματική γυναίκα για τα ήθη και έθιμα εκείνης της εποχής, αλλά παράλληλα κατώρθωσε να είναι μία ζηλευτή οργανώτρια μοναχικών Ταγμάτων, που για μοναδική τους απόστολή είχαν το να βοηθούν τους φτωχούς και να περιθάλπουν τους καταφρονεμένους, για να εξελιχθούν αργότερα σε υποδείγματα για τη μελέτη και τελειοποίηση της κοινωνικής προνοίας και περιθάλψης.

Η άγια Μπριγκίττε ήταν για μία είκοσιπενταετία η ανεπίσημη άπασταμένη της Σκανδιναβικής αυτής χώρας στη Ρώμη και ασχολούνταν συγχρόνως και με τα γράμματα. Ναι γιατί, λοιπόν, δεν είναι πολύ περίεργο όχι μόνον ότι την ανέκρουσαν οι συμπατριώτισσές της άγια και μιμούνται το καλό της παράδειγμα, αλλά και γιατί η Κοινωνική Πρόνοια και η γυναίκα στη Σουηδία έχουν τέτοια εξέλιξη.

Η σημερινή Σουηδέζα, αδιάφορο αν είναι καλλιτέχνης, συγγραφέας, εκπαιδευτικός, βουλευτίνα, δικηγόρινα, υπάλληλος, εισπράκτωρ σε τραμ, εργάτρια, συνδυάζει τα χαρίσματα της ξεχωριστής μητέρας, της ιδανικής συζύγου, της τέλειαις νοικο-

ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΚ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Κ. ΝΙΚΟΥ Θ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Κυράς, μαζί με τη ζηλευτή απόδοσι στην οποιαδήποτε εργασία κι' αν κάνει.

Διαθέτοντας και γυρεύοντας για προίκο μόνο τη συνεννόηση, κατανόηση, αγάπη, καλωσύνη κι' εργατικότητα από τον σύντροφο που διάλεξε για να ζήσει μαζί του μοιράζεται μ' αυτόν τις χαρές και τις λύπες που τους φέρνει η ζωή.

Κάθε μέρα, στις 9 το πρωί ή στις 4 το απόγευμα που τελειώνουν όλες οι δουλειές, νέες, ώριμες, γριές, πλούσιες ή φτωχές, όλες όμως επάνω σε ποδήλατα, χύνονται στους δρόμους.

Χειμάρροι από γυναίκες με τα μακρούς μάλλινα παντελόνια τους και τα χρωματιστά πουλόβερ τους. Χειμάρροι από παιδιά με τους κόκκινους μάλλινους σκούφους τους, που οι φούντες τους ανεμίζουν σαν παπαρούνες στις βουλές της ανοιξιάτικης αύρας, ρίχνονται στις λεωφόρους, ποδηλατώντας, δημιουργώντας έτσι μίαν από τις χαρακτηριστικότερες εικόνες της Σουηδίας! Πολλά ποδήλατα μάλιστα, έχουν ειδικά καθίσματα στο μπρος ή το πίσω μέρος, που επιτρέπουν και σε δίχρονα αγελοούδια ακόμη να συνοδεύουν τους γονείς τους. Κι' όπως βλέπεις να περνάνε μπρος σου, πάνω στα ποδήλατά τους, οι όλο ύψους, πανώρες γυναίκες, νεράιδες λες που αναδύθηκαν από τις γειτονικές λίμνες, μαζί με τα παιδιά τους, με τα φλογισμένα μανύλα και τους κατακόκκινους σκούφους, συνθέτουν τον πιο ασύλληπτο σ' όμορφα πινάκα και σε κάνουν να νομίζεις ότι παρακολουθείς παρέλασι ανθοστόλιστων αομάτων.

Η εργαζόμενη γυναίκα στη Σουηδία —

κι' εργάζονται όλες σχεδόν — έχει την άμεριστη βοήθεια και υποστήριξη του κράτους. Το Βασιλικό Ίδρυμα Κοινωνικής Προνοίας και Περιθάλψης, που μόνο γυναίκες εργάζονται σ' αυτό κι' από γυναίκες πάλι διευθύνεται, φροντίζει για τη Γυναίκα και το Παιδί, σαν στοργική, πραγματική, μάνα.

Όλοκληροί συνολισμοί υπάρχουν για χήρες, ανύπαντρες, ζωτοχήρες, για γυναίκες που τις εγκατέλειψαν οι άντρες τους χωρίς να χάσουν τ' όνομά τους στα παιδιά τους. Και για όλες, το κράτος διαθέτει το αυτό ενδιαφέρον.

Οι συνολισμοί αυτοί — πραγματικοί συνεταιρισμοί — έχουν δικό τους θέατρο, δικό τους κινηματογράφο, δανειστικές βιβλιοθήκες, αγορά, σχολείο, ηλεκτρικά πλυντήρια, όπου η νοικοκυρά δεν έχει παρά να παραδώσει τα ρούχα της, για να τα παραλάβει μετά από λίγες ώρες, απολυμασμένα, πλυμένα, στεγνά και σιδερωμένα. Αφήστε πια τα σπitiα αυτών των συνολισμών, που σ' άνεσεις και συγχρονισμένα μέσα στην κουζίνα κτλ., συναγωνίζονται τις μικρές βίλες των δικών μας θεατομυιούχων και που το νοίκι τους είναι παύρηνο ή οι δόσεις ευκολίας πληρωμής κάμνουν σε λίγο χρονικό διάστημα τους ενοικιαστές. Ιδιοκτήτες.

Στους συνολισμούς αυτούς — μικρές λαϊκές δημοκρατίες — υπάρχουν και λαϊκοί Σταθμοί, εκτός απ' αυτούς που έχουν τα διάφορα εργοστάσια, όπου οι ιητέρες φυγόντας το πρωί για τη δουλειά τους, αφήνουν τα παιδιά σε φυλάκες αγγέλους, που τα κρατάνε με παιχνίδια, μοιρώντάς τα συγχρόνως.

Μη νομίζετε, όμως, ότι αυτό το ιδανικό κράτος που λέγεται Σουηδία, ή ιδανική πρωτοβουλία στα εργατικά ζητήματα και της Κοινωνικής Προνοίας υπολείπεται του Κράτους.

Έτσι, τα εργοστάσια, οι μεγάλοι οργανισμοί, οι εταιρίες, όλα, φροντίζουν για την εργαζόμενη γυναίκα σε τέτοιο σημείο, ώστε να έχουν αγροράσει ολόκληρα νησιά ή έσοχές, όπου της προσφέρουν δωρεάν διαμονή μαζί με το παιδί της στο διαστημα της άδειας της. "Αν μάλιστα πρέπει να τύχη απόλυτου αναπαύσεως, τότε προσνοούν να στείλουν άλλοι αυτήν κι' άλλοι το παιδί της. Κι' είναι τέτοια η περιποίηση που της παρέχουν μέσα σε μαγευτικά τοπία, ώστε ο επισκέπτης αυτών των έσοχών, βλέποντας μίαν άλλη εργάτρια των περιφημών εργοστασίων «Ενοφάρων Τριβέων» SKF ή αυτοκινήτων VOLVO, να νομίζει ότι έχει να κάνει με καμιά... βασίλισσα του χάλυβος ή των αυτοκινήτων.

Αλλά για να θυμηθούμε τους προγόνους μας, που έλεγαν: «έξ ουχως τον λένοντα», να και ένα ακόμη μικρό παραδειγμα που αποδεικνύει πόση φροντίδα διατίθεται για την μητέρα και το παιδί στη Σουηδία: Σε κάθε τραμ, επιτρέπεται και η είσοδος ενός παιδικού αμαξιδίου. Κι' αείζει να παρακολουθήση κανένας την προσοχή και την αγάπη που δίνουν οι αρχίζοντας από τον εισπράκτορα και τελειώνοντας στον υπέργηρο επιβάτη, για να βοηθήσουν την Α. Μ. την μητέρα να ανέβασε ή να κατεβάσει το καρότσι της Α. Μ. του παιδιού...

Και, τώρα, έλατε να παρακολουθήσουμε πώς διασκεδάζει ή Σουηδέζα το Σαββατοκύριακό της. Έτσι, θα την γνωρίσουμε καλύτερα. Γιατί πάνω στο γλέντι φανερώνεται καλύτερα ο χαρακτήρας κάθε λαού!

Αν ή Σουηδέζα, λοιπόν, δεν έχει κείνη ή καιρό να πραγματοποιήσει το πατροπαράδοτο «γουϊκ-έντ» της, τότε υπάρχουν μέσα στη Στοκχόλμη το Σκάνσεν και το Τίβολι και στο Γκέτεμπεργκ (το μεγαλύτερο λιμάνι της Σκανδιναβίας) το Νίζεμπεργκ.

Τι είναι το Σκάνσεν; Όλη ή Σουηδία, από την εποχή του μεσαίωνα ως σήμερα, με τ' αντιπροσωπευτικά κάθε εποχής σπιτικά κι' έπιπλα, με τα ταχυγούδια της, τους χορούς της, τις έθνικες ένδυμασίες της, συγκεντρωμένα σ' ένα μαγευτικό σε διάστημα και θέα πάρκο.

Κι' αν το Σκάνσεν είναι ο τόπος της

παντοπεδωσέως των διαφόρων κοινωνικών τάξεων, στο Τίβολι και στο Νίζεμπεργκ, πραγματοποιείται κυρίως ή παντοπεδωσέως ή καταργήσις της ηλικίας. Νιάτα όλα βία, μήπως και χάσουν τίποτα, μήπως και δε χαρούν όλα. Βραδυπορούσες, σεβασμιές ηλικιωμένες, που έρχονται μόνον για να ζήσουν με τις άνανησεις του «χέβερ», για να χαρούν το «σημέρα».

Όλες, ντυμένες με απλό κι' ως επί το πλείστον άγούστο ντύσιμο. Ταγιέρ, πουλόβερ, παλτά, σόρτες, μακρυά φανελλένια παντελόνια, ρομπ ντε πλάς, έμπριμέ, μεταξωτά, μπατίστες, ποδήρη παλτά, μπέρτες κάπες, πλεκτές ζακέτες. Κράμα Παρισιού και έπαρχίας. Μωσαϊκό σχημάτων, χρωμάτων, εποχών. Μαντήλια στο κεφάλι, στολισμένα με φτερά, δίκην Ινδιάνων σαρκιών. Καπελλάκια ψάθινα, καστόρινα, πλήκρια ναυτικά: «σημα κατατεθέν» των φοιτητριών.

Κοπέλλες, καθισμένες γύρω από το περiπτερο του χορού, περιμένουν τον γνωστό ή άγνωστο τους καβαλιέρ για να χορέψουν. Πλησιάζεις, συστραίνεσαι κι' έχεις δικαίωμα με τα 20 έρε (1.000 περίπου δραχμές) που κατέβαλες, ως εισιτήριο για να μπής στην πίστα, να αναγκασθής τον όνειρώδους όμορφής ντάμα σου για δύο χορούς. Τέλειωσε ο χορός, τελείωσε και κάθε συζήτηση και γνωριμία μαζί της. Την οδηγείς στη θέσι της, υποκλίνεσαι, την ευχαριστείς, κι' ούτε της ήξερες, ούτε τη συνάντησες ποτέ σου.

Γιατί οι Σουηδοί, άντρες και γυναίκες, δεν πάνε στο Σκάνσεν ή το Τίβολι για να έχουν κάποια περιπέτεια υπό το πρόσχημα του χορού. Ό χορός, είναι σπέρ. Χορεύουν για να χορεύουν. Χορεύουν τραγουδώντας και τραγουδάνε χορεύοντας. Ηρθαν για να διασκεδάσουν. Άδιαφορώντας για τον πλανό τους, για το πώς είναι ντυμένες, για το πώς χορεύει.

Γυναίκες και άντρες ξεχνάνε την ηλικία τους, το όνομά τους, τις σκοτούρες τους, τα βάσανά τους, το έπάγγελμά τους, και γίνονται όλοι μαζί, ένας άνθρωπος, που σά σκοπό του έχει το πώς θα γελάσει και θα χαρή.

Παρακάτω, ολομόναχες κοπέλλες σεργιανάνε ή κάθονται σ' απόμερες γωνιές, χωρίς κανέναν να τις ένοχλήση. Κανένας δεν τολμάει να τους απευθύνη έστω και το πιο άθωο πείραγμα. Απόλυτος σεβασμός στην εργασία, το κέφι, την ήσυχία του άλλου. Ορθηκευτική ευλάβεια προς τη γυναίκα.

Αν θέλατε, τώρα, να μάθετε το πόσο ώραιες είναι οι Σουηδέζες, δεν έχετε παρά να έπισκεφθήτε το «Χρυσή Ειρήνη», την μοναδική ταβέρνα της Στοκχόλμης, που έχοντας Ιστορία 200 ετών, είναι ένα αυθεντικό μουσείο του 18ου αιώνα.

Χάρις, λοιπόν, σ' ένα περίεργο απόσπασμα (που κατά γράμμα έγινε σεβαστό από τους διευθύνοντας αυτό το κέντρο), της διαθήκης του έθνικου τραδαούρου της Σουηδίας Μπέλμαν, που μέσα στη «Χρυσή Ειρήνη» έγραψε τους στίχους του, συνθέτει και τραγουδούσε τα τραγούδια του, επιτρέπεται ή είσοδος σ' αυτό το κέντρον μόνον σ' ώραιες γυναίκες, χαρούμενα ντυμένες.

Και δεν φαντάζομαι να νομίζετε ότι αν δεν ήταν ή πλειοψηφία των Σουηδέζων τόσο ώραιες (ίσως περισσότερο κουκλίστικα παρά γοητευτικά, έλκυστικά, προκλητικά, ζωντανά, Μεσογειακά ώραιες), θα ανέφερε τους διευθύνοντας τη «Χρυσή Ειρήνη» και θα ήταν τόσο άνοητοι ή Ιδιοκτήτρια αυτού του κέντρου, που δεν είναι καμιά άλλη από την... Ακαδημία Καλών Τεχνών (τά έσοδα διατίθενται για ύποτροφίες καλλιτεχνών και συγγραφέων), να συμμορφώνονταν στην ιδιότυπη διαθήκη του Μπέλμαν;

Έτσι, κάθε Βράδυ, οι μαγευτικές αίθουσες της «Χρυσής Ειρήνης» είναι γεμάτες από σύγχρονες Νεράιδες, Άρτέμιδες κι' Αφροδίτες, ντυμένες στα χρώματα της αίσιοδοξίας και της χαράς!

ΝΙΚΟΣ Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Σουηδία, το βασίλειο του παιδιού.

ΟΙ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Κυρίες μου, το καλοκαίρι έφθασε! Όσες από σας έχουν την καλή τύχη να μένουν διαρκώς έξω από την πόλη, καθώς και όσες έχουν τη χαρά να μπορούν να θρεθούν στην έξοχη για τους καλοκαιρινούς τουλάχιστον μήνες, θα δοκιμάσουν σίγουρα αρκετά συχνά τον — ευχάριστο ή δυσάρεστο — αϊφινδιασμό των συγγενών και των φίλων που... καταπλούν για να περάσουν το Σαββατοκύριακό τους στην έξοχη και ζητούν τη φιλοξενία σας, τη φιλοξενία των τυχερών συγγενών, που ζουν στη βροσιά και στην ήσυχία, μακριά από το λιποπύρι, τη φασαρία, τη σκόνη και... τη δίψα της πόλεως! Φυσικά, οι έπισκέψεις αυτές αποτελούν τρομερή ζαλάδα για τη νοικοκυρά, ιδίως μάλιστα όταν είναι άπρόοπτες και... ανεπιθύμητες! Μην ξεχνάτε όμως πως πρέπει να τα θυλάτε πέρα! Πρέπει να φανήτε αντίξεις της φήμης σας σαν καλές νοικοκυρές — αν βέβαια έχετε τέτοια φήμη, ή σας ενδιαφέρει να αποκτήσετε! Σ' αυτό θα προσπαθήσουν να σας βοηθήσουν οι απλές συμβουλές που ακολουθούν και που θα σας έπιτρέψουν να απολαύσετε κι' έσεις μερικές ώρες αναπαύσεως και να δέτε και τους καλεσμένους σας, ενώ κι' εκείνοι θα φύγουν απ' το σπιτί σας με τις καλύτερες έντυπώσεις για την φιλοξενία και τις ικανότητες σας...

Για να πετύχετε, λοιπόν, στο έργο σας, δεν έχετε παρά να προβλέψετε και να οργανώσετε! Τι πρέπει να προσφέρετε στους καλεσμένους σας; Ανάπαυση, καλό φαί και διασκέδασι.

Αν διαθέτετε περισσότερες κρεβατοκάμαρες, στις όποιες μπορούν να κοιμηθούν οι έπισκέπτες σας, είστε εξαιρετικά τυχερή! Άλλοιώς, θα τους εξοικονομήσετε σε κάποιο ντιβάνι, σε κανένα «ράντσο» ή ακόμη και επάνω στα διπλά σας στρώματα, που μπορείτε να τα θυάλετε χάμω στη βεράντα (αν αυτό φυσικά διασκεδάξη τους έπισκέπτες σας).

Τα παιδιά μπορούν, στην ανάγκη, να έξοικονομηθούν ακόμη και σε μία μεγάλη πολυθρόνα, με μία καρέκλα ανάλογου ύψους για προέκταση.

Μην αφήσετε τους καλεσμένους σας να ταλαιπωρούνται προσπαθώντας να έξοικονομήσουν κάπου τα ρούχα τους και τα άλλα μικροπράγματα που έχουν φέρει μαζί τους. Διαθέστε τους μία γωνιά στην ντουλάπα τη δική σας (για τις κυρίες) και μία στον άνδρες σας (για τους κυρίους).

Έχετε πρόχειρα επάνω στα διάφορα τραπέζια σπιρίτα, τσακία, μερικά περιοδικά και κανένα ευχάριστο βιβλίο.

Μία-δυο εφεδρικές κουβέρτες πρέπει να υπάρχουν πάντα διαθέσιμες.

Αν οι έπισκέπτες σας έχουν κείνη μακρονη διαδρομή με το τραίνο ή το αυτοκίνητο και είναι σκονισμένοι και κουρασμένοι, δεν υπάρχει πράμα που μπορεί να τους ευχαριστήσει περισσότερο από έ-

νε ζεστό μπάνιο ή ένα ντους.

Πριν φτάσουν οι καλεσμένοι σας, φροντίστε να καθαρίσετε καλά το σπιτί. Έτσι, την Κυριακή, δεν θα χρειάζεται παρά ένα πρόχειρο ξεσκόνισμα και συγγνώμη. Παρακαλάτε με απλότητα τον καθενα να φτιάξη το πρωί μόνος του το καθενάτι του.

Σαν καλή νοικοκυρά, φροντίστε να έχετε στο κελάρι σας πάντα το Σαββατοκύριακο μερικά βασικά τοφίδια (λάδι, μακαρόνια, ρύζι, μερικές κονσέρβες) ώστε να μην αναστατωθήτε με τη σκέψη του τί θα βρήτε να τους δώσετε να φάνε Κυριακάτικα. Αν ή δουλειά της κουζίνας είναι πολλή, διαλέξτε την πιο κατάλληλη συγγενή ή φίλη σας και παρακαλέστε την να σας βοηθήσει στην κουζίνα. Έτσι θα κάνετε καλή δουλειά, ενώ αν αφήσετε όλους να άνακατεύονται, θα έχετε μόνον ζαλάδα και φασαρία.

Για να άπλοποιήσετε το μαγειρείό σας, κάνετε μόνον ένα μαγειρευτό φαί, που να μπορεί να φαγωθή και κούο το βράδυ. Μην παραλείψετε να έχετε μπόλικα λαχανικά ώμα και φρούτα. Οι γυναίκες θα ένθουσιασθούν με την αναγκαστική αυτή «δαιτα καλλονής». Φροντίστε επίσης να υπάρχουν άφθονα ποτά: το καλό κέφι και ο καθαρός αέρας ανόγειον, εκτός από την βροξί, και τη δίψα! "Αν δεν έχετε ψυγείο, ούτε πάγο, κρυώστε τις μπουκάλες σας, τυλίγοντάς τις με βρεγμένα πανιά και αφήνοντας τις στον ήλιο και στον αέρα.

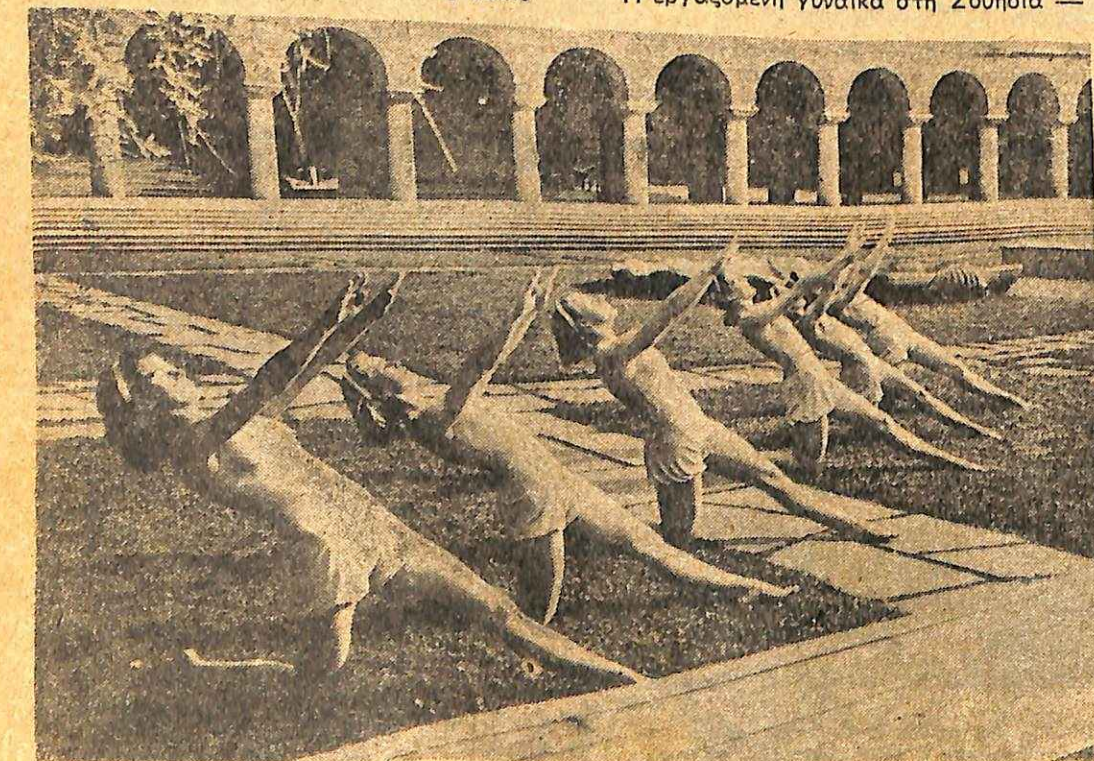
Η ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ

Σκεφθήτε ότι οι καλεσμένοι σας μπορεί να περάσουν την ώρα τους ξαπλωμένοι στις πολυθρόνες, κάτω από τα δένδρα, παρά να κάνουν ό,τιδήποτε άλλο! Μερικοί απ' αυτούς δε ζητούν ίσως τίποτε παραπάνω από λίγη έλευθερία και μοναξιά! Σεβαστήτε τον πρωινό και τον μεσημεριάνικο ύπνο τους και κάντε τον σεβαστό και στους άλλους. Αν έχετε μικρά παιδιά, αποφύγετε να βρίσκονται συνεχώς κοντά στους καλεσμένους σας: Όταν εκείνοι τα θέλουν, ας τα φωνάξουν.

Έχετε στη διάθεση των ξένων σας βιβλία, περιοδικά, τραπούλες, σκάκι, τάβλι. Αφήστε τον καθενα έλεύθερο να κάνει το κέφι του. Αν το σπιτί σας είναι κοντά στη θάλασσα, ασφαλώς πολλοί θα έπωφεληθούν για να κάνουν το μπάνιο τους. Ένα καλό ντους στο γυρισμό, θα τους καθαρίση από τα αλάτια και θα τους βροσίση.

Το ραδιόφωνο και το γραμμόφωνο άποτελούν μία εξαιρετικά ευχάριστη πηγή διασκεδάσεως, φθάνει μόνο να παίξουν με έντασι τέτοια που να μην ένοχλουν κανένα.

Αυτές είναι οι χρήσιμες και απλές συμβουλές που σας δίνουμε. Ακολουθήστε τις και να είστε βέβαιη ότι κι' έσεις θα κουρασθήτε λιγώτερα, και οι καλεσμένοι σας θα φύγουν από το σπιτί σας γεμάτοι ευχαριστίες και έπαινους για τη νοικοκυρασμένη σας και για τον τρόπο που τους περιποιηθήκατε.

Να γιατί οι Σουηδέζες έχουν τα ώραιότερα σώματα: Μάλη του περιφήμου όμιλου γυμναστικής «Τα κορίτσια της Σοφίας» στους κήπους του Δημαρχείου άσκούνται στη Σουηδική γυμναστική.

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Συνεχίζοντας τις υποδείξεις μας για τη διατροφή της γυναίκας κατά την περίοδο του θηλασμού, προσθέτουμε ότι κατά το θηλασμό, οι ανάγκες σε βιταμίνη C διπλασιάζονται. 'Ακόμα το μωρουκέλαίο είναι απαραίτητο για τη θηλάζουσα γυναίκα και για το βρέφος της. 'Εχει άλλωστε αποδειχθεί πειραματικά ότι ο μαστός δίνει με το γάλα τις βιταμίνες που δώσαμε στη μητέρα από το στόμα. Πειράματα τέτοια και παρατηρήσεις έχουν γίνει συστηματικά και σε αγελάδες βουστασίων, με την προσθήκη μωρουκελαίου στην τροφή τους, μεταξύ των οποίων αξιόλογα του δικού μας καθηγητού κ. Μαρ. Βαλλιάνου κ. ά. Οι λιπαρές σούπες, οι χυλοί από αλεύρια — και καμιά φορά και το γάλα — που παχαίνουν πολύ τη θηλάζουσα γυναίκα και της προκαλούν δυσκοιλιότητα, πρέπει ν' αποφεύγονται, παρ' όλη την αντίληψη που επικρατούσε παλαιότερα ότι κατεβάζουν πολύ γάλα, και που δεν είναι σωστή. Μεταξύ των φυτικών τροφών, είναι μερικές που θεωρούνται ιδιαίτερα γαλακταγωγές και γι' αυτό ή θηλάζουσα γυναίκα πρέπει να τις προτιμά. Τέτοιες είναι το λάχανο (άλλοι δεν συμφωνούν γι' αυτό), τα ραπάνια και τα ραπανάκια, τα πράσα, οι βολβοί, το μάρθο, το μαρούλι, ή άγκινάρα. Οι θηλάζουσες γυναίκες πρέπει να αποφεύγουν το σέλινο και κυρίως τον μαϊδανό, γιατί είναι αντιγαλακταγωγά. Επίσης πρέπει να αποφεύγουν τα σκόρδα, γιατί το σίθεριό τους έλαιο βγαίνει με το γάλα, και ερεθίζει το πεπτικό σύστημα του βρέφους που το τρώει, προκαλώντας του κωλικούς. 'Ακόμα να μη τρώνε λούπινα, λαθούρι και κουκιά, που μπορούν να έχουν κακές ή και δηλητηριώδεις συνέπειες για το βρέφος που θηλάζουν.

Η εποχή του άπο-γαλακτισμού, που ή μητέρα δηλαδή «αποκόβει» το παιδί της, έχει κι αυτή τις ιδιαίτερες διαιτολογικές απαιτήσεις της. Οι απαιτήσεις αυτές εκφράζονται με λίγα λόγια: Λιγότερο και πιο υγιεινό φαγητό και μεγάλος περιορισμός των υγρών. Μαϊδανός, σέλινο, σφιχτά αυγά, ξερό ψωμί ή παξιμάδι, λίγο άπαχο κρέας, λίγα βρασμένα λαχανικά και λίγο τσάι με λεμόνι και λίγη ζάχαρη, πρέπει να αποτελούν το σιτηρέσιο της άπογαλακτιζόμενης γυναίκας, μαζί με 150 κυβικά εκατοστόμετρα νερό την ημέρα, το πολύ-πολύ.

'Αλλά ή εποχή αυτή αφορά τη μητέρα, όχι μόνο για λογαριασμό της, αλλά και για λογαριασμό του παιδιού της, που το «αποκόβει» και μάλιστα όταν είναι υποχρεωμένη να το «αποκόψει» πρώιμα, κάτω από την πίεση όρισμένων συνθηκών ή παραγόντων. Γι' αυτό, για να ικανοποιήσουμε τις αναγνωστές μας, θα γράψουμε εδώ — σαν σε παρότρηση — και λί-

γα για τη διατροφή του άπογαλακτιζόμενου βρέφους. Οι 'Εμπνερ και Χόφμαν υποδεικνύουν τον ακόλουθο τρόπο διατροφής με άραιωμένο γάλα αγελάδος (ημερήσια ποσότης):

1ος μήνας: 300 κυβικά εκατοστόμετρα γάλα, 300 κ.έ. νερό και 6 μικρά κουταλάκια γαλακτοσάκχαρο (το σύνολο μοιρασμένο σε 8 μπιμπερό των 75 κ. έ.).

2ος και 3ος μήνας: 450 κ. έ. γάλα, 450 κ. έ. νερό και 9 μικρά κουταλάκια γαλακτοσάκχαρο (το σύνολο μοιρασμένο σε 7 μπιμπερό των 125 κυβ. εκατ.).

3ος — 9ος μήνας: 600 κ. έ. γάλα, 600 κ. έ. νερό και 12 μικρά κουταλάκια γαλακτοσάκχαρο (το σύνολο μοιρασμένο σε 6—8 μπιμπερό των 150 κ. έ.).

Δίνουμε τώρα έναν τύπο διαιτολογίου, της Πανσονιέρ ντε πλίν αίρ του 'Ερυθρού Σταυρού της Λυών, που αφορά βρέφη ηλικίας άνω των 8 μηνών:

8—12 μηνών: 6 π.μ.: 160 γραμμάρια γάλα, χωρίς νερό και λίγη ζάχαρη. 8 π.μ.: Το ίδιο. 11 π.μ.: Μιά κρέμα από κριθαράλευρο, σιτάλευρο ή ρυζάλευρο (1—2 κουταλάκια αλεύρι σε 160 γραμ. γάλα). 2 και 30' μ.μ.: 160 γραμ. γάλα ανέρωτο, με λίγη ζάχαρη. 6 και 30' μ.μ.: 'Όπως στις 11 π.μ. 9 μ.μ.: 160 γραμ. γάλα ανέρωτο, με λίγη ζάχαρη.

12—18 μηνών: 6 π.μ. 160 γραμ. γάλα ανέρωτο με λίγη ζάχαρη. 8 και 30' π.μ.: Κρέμα από 3 κουταλάκια κριθαράλευρο ή σιτάλευρο ή αλεύρι βρώμης ή ρυζάλευρο και 180 γραμ. γάλα. 11 π.μ.: Σούπα από γάλα και ζυμαρικά. 'Ενας κρόκος αυγού κάθε δύο μέρες. Χυμός ώμου κρέατος δύο φορές την εβδομάδα. 2 και 30' μ.μ.: 160 γραμ. γάλα ανέρωτο με λίγη ζάχαρη. 6 μ.μ.: 'Όπως στις 8 και 30' π.μ. 9 μ.μ.: 160 γραμ. γάλα ανέρωτο με λίγη ζάχαρη.

18—24 μηνών: 6 π.μ. 200 γρ. γάλα ανέρωτο με λίγη ζάχαρη. 8 και 30' π.μ.: Κρέμα, όπως οι προηγούμενες, με 200 γρ. γάλα. 11 π.μ.: Σούπα από ζυμαρικά και λίγο φρέσκο βούτυρο ή λάδι. Πουρές από όσπρια και γάλα, ή ένα αυγό βραστό. Χυμός ώμου κρέατος δύο φορές την εβδομάδα. Χυμός φρούτων. Ξερά μπισκότα. 2 και 30' μ.μ.: Γάλα, ψωμί, σκολάτα. 6 μ.μ.: Μιά κρέμα.

Κατά ένα γενικό τρόπο, καλόν είναι να μη μεταπηδούμε απότομα από τη φυσική διατροφή στην τεχνητή, αλλά σιγά-σιγά, αντικαθιστώντας ένα-ένα τα γεύματα της φυσικής με της τεχνητής τροφής και μάλιστα και το καθένα τμηματικά (2)3 + 1)3, 1)2 + 1)2, 1)3 + 2)3, (όλοκληρο). Πρέπει επίσης να έχουμε υπ' όψιν μας ότι ή τεχνητή διατροφή δεν δίνει όσες βιταμίνες χρειάζονται και μάλιστα βιταμίνη C. Γι' αυτό πρέπει να συνοδεύεται από μι-

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΠΟΡ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

Ο γνωστός 'Αμερικανός σχεδιαστής Ντέιβιντ Γκουντστάιν, δημιούργησε αυτό το μοντέλο, συνδυάζοντας το σκωτσέζικο με το μονόχρωμο ύφασμα. Το φόρεμα κουμπώνει μπροστά, από πάνω 'ως κάτω κι' έχει μια λοξά θαλμένη τσέπη. Το μαντό κουμπώνει με δύο κουμπιά ψηλά στο λαιμό. 'Εχει γιακά και μανίκια ραγκλάν που γυρίζουν σε ρεβέρ από το καρό ύφασμα της φόδρας.

Κρέας ποσότητες χυμού φρούτων και μωρουκελαίου ή βιταμινούχων σκευασμάτων του φαρμακευτικού έμποριου. Καί, τέλος, ότι μέχρι τον 8ο ή και τον 9ο μήνα το βρέφος καλόν είναι να παίρνει έστω και ένα μητρικό θηλασμό την ήμερα, αν υπάρχει.

χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ή συνήθεια του θηλασμού πρέπει να παρατείνεται άσκοπα, γιατί τότε γίνεται αίτια κακών για το παιδί (άνορεξιάς, υπεριστίας κ.λ.π.).

ΑΝΑΡΓ. Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
'Ιατρός

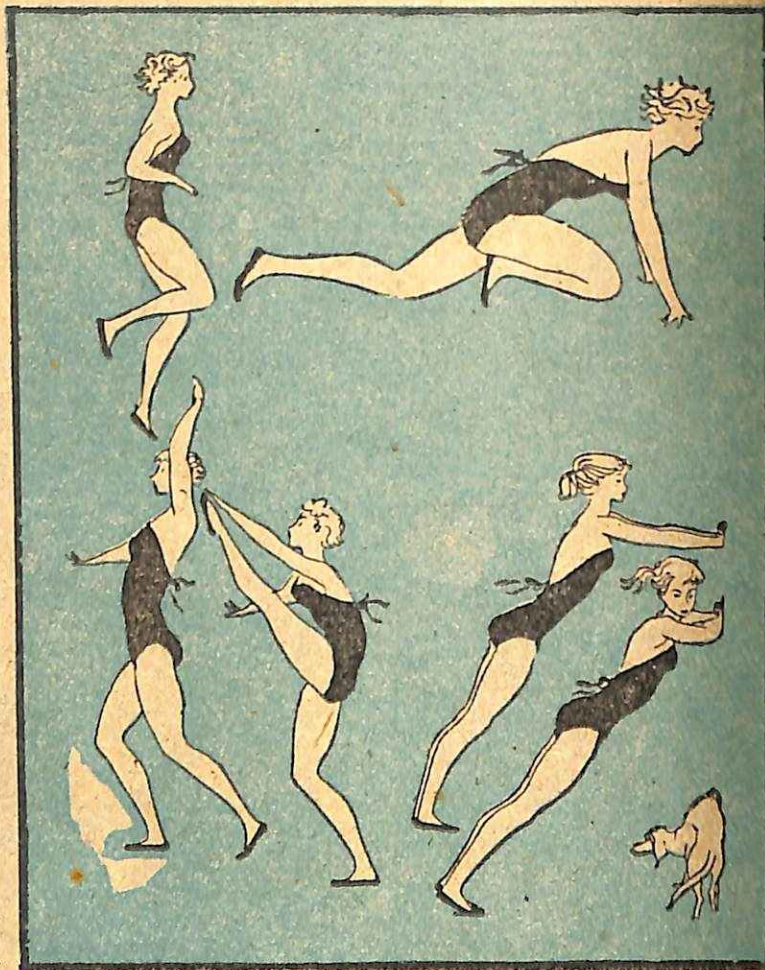

ΚΑΘΕΝΑ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΙ ΤΟΥ

Κοινά σημεία; το καρό ύφασμα. Καί ή συνέχεια; Καθένα έχει τη χάρι του. Φούστα με πιέτες γύρω-γύρω, το αριστερά φόρεμα, φούστα στενή με δύο άτσάκιστες πιέτες μπρδς άπ' τα σχιστά τσεπάκια, το δεξιά. Γιακάς με πέτα στο πρώτο, γιακάς με σκούρο φυτίλι το δεύτερο. Κουμπιά ως τη μέση το ένα, κουμπιά ως τους γοφούς το άλλο. Μα-

νίκι κιμονό με ρεβέρ κουμπωτό άπ' εδώ, μανικάκι κιμονό με φυτίλωτο ρεβέρ άπ' εκεί. 'Ιδού, κυρία μου πώς μπορείτε να μεταχειρισθήτε κατά δύο διάφορους τρόπους το ίδιο ύφασμα. 'Εχετε γούστο; 'Εχετε προσωπικότητα; 'Αφήστε τα να φανούν πάνω στο φόρεμά σας, με τόν ξεχωριστό δικό σας τρόπο, σε μία δημιουργική και πρωτότυπη άρμονία.

ΤΟ ΔΕΡΜΑ

Η ΣΙΛΟΥΕΤΑ

Σας δίνουμε σήμερα μερικές ασκήσεις που θα σας βοηθήσουν να βελτιώσετε την άντοχή και την ευκαμψία των μυών σας.

1. Κάνετε τροχάδην επί τόπου, μετρώντας ως το 3, και στο 3 κάμψετε βαθιά το δεξιό σας πόδι και ρίξετε το σώμα σας προς τα εμπρός, ώσπου τα δύο χέρια να ακουμπήσουν στο πάτωμα. Σηριχθήτε εκεί, ενώ συγχρόνως θα εκτείνετε προς τα πίσω το αριστερό πόδι. Επαναλάβετε την ίδια άσκηση 10 φορές σε κάθε πόδι.
2. Ακουμπήστε το ένα χέρι επάνω σε κάποιο έπιπλο, έχοντας το ένα πόδι μπροστά από το άλλο και σηκώστε δυο φορές ανεχίαι το ελεύθερο χέρι σας προς τα πίσω, κάμπτοντας συγχρόνως ελαφρά τα δυο πόδια σας. Χωρίς να σταματήσετε την κίνηση, πιναίστε ζωηρά το πόδι σας προς τα επάνω, προσπαθώντας να φθάσετε την άκρη του τεντωμένου χεριού. Αναπνεύετε βαθιά μετά κάθε κίνηση.
3. Ακουμπήστε το βάρος σας επάνω σ' έναν τοίχο κρατώντας τεντωμένα μπροστά τα δυο χέρια σας και κάνετε δυο κάμψεις των χεριών, γυρίζοντας το κεφάλι προς τα δεξιά. Συνεχίστε το ίδιο, γυρίζοντας το κεφάλι αριστερά και ξαναγυρίστε ύστερα στην αρχική σας θέση χωρίς να κουνήσετε διόλου τα πόδια σας, ούτε να τα λυγίσετε. Επαγαλάβετε την άσκηση 20 φορές.

ρά δερμάτα. Από τη στιγμή που θα μάθετε σε ποια κατηγορία ανήκει το δικό σας δέρμα, το πρόβλημα της κρέμας έχει εν μέρει λυθεί.

Μην ξεχνάτε ότι το ξηρό δέρμα ζητεί περισσότερη τροφή. Η καλύτερη στιγμή είναι το πρωί, μετά το καθάρισμα του δέρματος. Βάλτε λίγη λιπαρή κρέμα, αφήστε την εκεί μια περίπου ώρα και ύστερα βγάλτε την.

Λιπαρά δέματα: Χρησιμοποιήστε μια κρέμα ελαφρά, πολύ καθαρή και στυπτική.

Αποφεύγετε τα κοκκινάδια

και ιδίως τα πολύ παχειά. Καθαρίστε το καλά πριν βάλετε την κρέμα.

★ ΤΑ ΚΑΡΦΙΑ

Πραγματικά, όταν τραβά αυτό μοντέλο της εικόνας μας. Μπορεί όμως ωραιότατα να γίνει από ό,τιδήποτε καλοκαιρινό ύφασμα. Η ιδιοτροπία του μοντέλου είναι ή με γαλλική γραφή μανικεκόλλησί του, και το λοξό «πανό» στη μέση του έμπρός μέρους

της φούστας, που σχηματίζει μία κουφόπια και δυο θαθείες πιέτες. Μία τσέπη στο κάθε πλάι, έρχεται σε άρμονία, με το διπλό γαζί του ρεβέρ της, με την κόψη του μπουστου και την πένσα του στήθους. Μιλιταίρ γιακαδάκι τελειώνει το κούμπωμα του μπουστου.

Μέσα στον Ιούνιο φέτος θα γιορτασθώ με μεγαλοπρεπείς γιορτές και παγκόσμιο συμμετοχή η 19η εκατονταετηρίς της αφίξεως του Αποστόλου Παύλου στην Αθήνα.

1900 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΙΞΙ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μέσα στον Ιούνιο φέτος θα γιορτασθώ με μεγαλοπρεπείς γιορτές και παγκόσμιο συμμετοχή η 19η εκατονταετηρίς της αφίξεως του Αποστόλου Παύλου στην Αθήνα.

Ο Παύλος, ο παλιός δώκτης του Χριστιανισμού, που ύστερα από το θαύμα της Δαμασκού, έγινε ο καλύτερος απόστολος της θρησκείας της αγάπης και της αγνώμης που δίδαξε ο Ναζωραίος, έφθασε στην Ελλάδα, εκπληρώντας ένα παλιό του όνειρο, το 50 μ. Χ., αποδιδάσκοντας μ' ένα πλοίοριο στους Φιλιππούς — τη σημερινή Καβάλα.

Τί χρωστά η Ελλάδα στον στρατοκόπο αυτόν απόστολο, που ως τα θαθεία του γηραιά, ως το μαρτυρικό του θάνατο απ' το Νέκρωμα, έσπανε τα δέματά του σ' όλη την Ευρώπη και την Ασία για να ιδρύει εκκλησίες και να τις στερεώνει, είναι εύκολο να καταλάβει κανείς, αν λογαριάσει πόσο βοήθησε ο Χριστιανισμός στην επιδίωξι της φυλής μας, ύστερα από τόση μακραίωνη σκλαβιά που γνώρισε ο τόπος.

Οι γιορτές, που θαχουν ένα πανηγυρικό χαρακτήρα, θα πάρουν μορφή προσκυνήματος, όλων των τόπων όπου σημειώσε σταθμούς στο πέρασμά του ο Απόστολος των Εθνών. Έτσι και ο λαός όλης σχεδόν της Ελλάδος θα πάρη μέρος στις γιορτές και οι εκατοντάδες των επίσημων ξένων θα γνωρίσουν και θα προσκυνήσουν κάθε τόπο που επισκέφθηκε ο Απόστολος των Εθνών και η πολυκύμαντη και ταρσώδης ζωή του αποστόλου Παύλου θα γίνει γνωστή στο Πανελλήνιο, μ' όλες τις λεπτομέρειες.

Η έπιτροπή του έορτασμού, μ' επί κεφαλής τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Κ. Α. Αλιζάτο, αποφάσισε σχετικώς κάτι το έντελώς πρωτότυπο. Οι προσκυνητά θα επιδιδαστούν ενός πλοίου — του «Αιγαίου» — στον Πειραιά. Θα κατευθυνθούν στην Καβάλα, όπου θα εκδράμουν στους αρχαίους Φιλιππούς, όπου το φιλόξενο σπίτι της «πορφυροπόλως Λυδίας» ήταν το ξεκούρασμά του Αποστόλου, ύστερα από κάθε μεγάλη του περιπέτεια. Θα πάνε στη Θεσσαλονίκη απ' όπου διώχτηκε ο Απόστολος, από εκεί στην Πρέβεζα, για να δούν την αρχαία Νικόπολη, όπου πέρασε μήνες ο Απόστολος, και από την Πρέβεζα στην Κρήτη, για να δούν τους Καλοούς Λιμένες, που γνώρισαν τον Απόστολο στο πέρασμά του σιδηροδρόμιο να οδηγείται στη Ρώμη, απ' την Καισάρεια, όπου συνελήφθη.

Απ' την Κρήτη, θα οδηγηθούν στον Κάλαθο της Ρόδου και τέλος θα γυρίσουν στην Αθήνα, όπου τις τελευταίες μέρες του Ιουνίου θα γίνουν οι λαμπρότερες γιορτές με το Μεγάλο Έσπερινό που θα ψαλή στον Άρειο Πάγο, όπου για πρώτη φορά δίδαξε ο Απόστολος στους Αθηναίους σοφούς, τους Έπικούριους και τους Σταϊκούς, τη θρησκεία «του ενός θεού και του μονογενοῦς του υίου». Το δρατόριο του αποστόλου Παύλου έγραψε ειδικώς για τις γιορτές ο μουσικός κ. Πετρίδης και θα εκτελεσθώ στο θέατρο 'Ηρώδου του Αττικού.

Στις ημέρες των έορτών θα κυκλοφορήσουν αναμνηστικά γραμματόσημα, θα συνδυαστούν δε οι γιορτές και με το έτος του Αποδήμου Έλληνισμού, με τη συμμετοχή σ' αυτές και αποδήμων Έλλήνων που έρχονται γι' αυτές.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ — ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Αποτραπηγμένες από μεγάλο τους εχθρικό σπιτί, έξω από την Παλμα, την πρωτεύουσα της Μαγιόρκα, η δόνα Σολεντά και η κόρη της Μερσεντές, ζουν μία ζωή πληκτική και περιωρισμένη. Η δόνα Σολεντά, χήρα ενός Ισπανού άρχοντα, είναι νέα και ωραία γυναίκα και μοιάζει σε μεγαλότερη αδερφή της Μερσεντές.

Εδώ και κάμποσα χρόνια ζουν πολύ φτωχικά και μόλις μπορούν να τα βγάλουν πέρα, κάνοντας αυστηρές οικονομίες. Γι' αυτό και άφησαν το παλιό τους άρχοντικό της Παλμας και πήγαν να ζήσουν στην εξοχή, κρατώντας από τους πολλούς τους υπηρέτες μοναχά τη γριά Γκαλιντά, το γέρο Πασκούαλ και μία μαγειρίτσα.

Την παραμονή της 9ης επέτειου του θανάτου του συζύγου της, η Σολεντά μαζί με την κόρη της πηγαίνει στην Παλμα, για να κάνει δέηση στον τάφο του. Καθώς η νέα γυναίκα θάδεζε αψηρημένη στο δρόμο, ένα αυτοκίνητο που το οδηγούσε ένας νέος Γάλλος, λίγο έλειψε να την παρσούρη. Ο νέος της χαίρεται ευγενικά, ζητώντας συγγνώμη.

Το θράδυ η Μερσεντές, ενώ έτρωγαν στο εγκαταλειμμένο άρχοντικό τους, διηγήθηκε στη μητέρα της πως ένας νέος και όμορφος Γάλλος, είχε έρθει στη Μαγιόρκα και αγόρασε τον Κόκκινο Πύργο που τον επίπλωσε με ωραία παλιά έπιπλα και πως όλες οι φίλες της στην Παλμα ήταν έρωτευμένες μαζί του. Την ώρα εκείνη ο γέρο-υπηρέτης έφερε ένα μπιλιέτο. Η Σολεντά, διάβασε το όνομα: Ζάν-Φρανσουά Φονταϊνάκ. Παρακαλούσε να τον δεχθούν, και να του επιτρέψουν να δει τα θαυμάσια έπιπλα του σπιτιού. Η Σολεντά, κουρασμένη όπως ήταν, δεν τον δέχθηκε, του παρήγγειλε όμως να του υπηρέτη πώς έσοχη, όπου έρισκονταν και εκεί έπιπλα καμωμένα πριν από αιώνες.

Όταν γύρισαν στο εχθρικό τους σπιτί, η Σολεντά πήγε στο σπιτάκι του φύλακα, όπου ζούσε η Παστόρα όρφανα και όμορφη τέταρτη με την τυφλή γριά θεία της. Η Σολεντά, που αντιπαθούσε πολύ την Παστόρα, προσπαθούσε να την πείσει να παντρευτεί τον σωφρό Τονέ Σαντοβίνο, αυτή όμως δέχθηκε.

Τώρα μητέρα και κόρη περιμένουν με ανυπομονησία την επίσκεψη του Γάλλου.

3ον

—Αυτοί οι Γάλλοι, ψιθύρισε σε μία στιγμή, ξέρουν να τα λένε όλα τόσο ωραία, χωρίς χυδαίότητες...

Σιγά-σιγά μία γλυκειά ταραχή την κυριεύει που έβγαίνει από τις φράσεις του διδίου και της έφερνε δάκρυα στα μάτια. Και λίγο πιο ύστερα το βιβλίο γλύστρησε από τα χέρια.

—Κλαίς, κόρη μου!

Και έρχισε να γελά. Γέλασε κι' αυτός. Η Μερσεντές τους κούταζε έκπληκτη.

—Σενιόρα... Τι μνήμη! —Και η δική σας είναι επίσης καλή.

—Η δική μου δέ θέλει έπαινο. Υπάρχουν μάτια που δεν τα λησμονεί κανείς. Συχωρήσετε τα Καστιλιανά μου. Έκφράζομαι πολύ άσχημα.

—Τό έναντιον μιλάτε πολύ ωραία! Μαζί μας όμως, αν τό προτιμάτε, μπορείτε να μιλάτε γαλλικά.

—Εγώ γαλλικά μιλούσα! είπε η Μερσεντές με περηφάνεια.

—Και γαλλικά θαυμάσια! Η δεσποινίς μου διηγόταν την ιστορία αυτού του ωραίου έπιπλου.

Τα μάτια του τώρα κούταζαν τό κορίτσι, έπειτα γύρισαν στη μητέρα. Δυό-τρεις φορές πηγαίνονταν από τη μία στην άλλη. —Κυρίες μου, είπα, λίγο προηγουμένως, καθώς έρχοιουν μέσα από μία άλεια με φοινικίες, την πιο πυκνή, την πιο πράσινη, την πιο ωραία του κόσμου, μη δρίσκοντας κανένα εκεί και βλέποντας μακρύτερα τους τοίχους που φαίνονταν σχεδόν χρυσοί, συλλογίστηκα τό παραμύθι μας, που ασφαλώς θα έχετε ακούσει: «Η Ωραία στο δάσος που κοιμάται». Μόνο πως έδω δρίσκω δυό Ωραίες αντί μία. Και η γοητεία αυτή με ταραίζει κάπως.

—Τό ξέρω τό παραμύθι, φώναξε η Μερσεντές. Άλλά εγώ όταν δρίσκομαι στον μεγάλο μας, παλιό κήπο, τριγυρισμένη από τους φυλούς τοίχους, συλλογίζομαι περισσότερο την Ωραία και τό Τέρας. Πολλές φορές, όταν περπατώ μαζί με τό σκυλί μας, τον Μπόσκο, που είναι πολύ άσχημος, συλλογίζομαι πράγματα λυπητερά για να μπορέσω να κλάψω. Και τό δάκρυά μου πέφτουν πάνω στο κεφάλι του Μπόσκο... Μα ό Μπόσκο δεν έγινε ποτέ ένας ωραίος νέος.

—Μερσεντές! είπε η Σολεντά. —Τό ξέρω, χωρίς άλλο, ότι όλα είναι για πούλημα, ότι τάχει κιόλας αγοράσει, συλλογίστηκε με πίκρα η Σολεντά, ενώ κατέβαινε τη σκάλα.

Μπροστά στο παλιό γραφείο που ήταν στολισμένο με φίλντις και χρυσό, όρθος όπιπτα στη Μερσεντές, ένας άνθρωπος με γκριζό κοστούμι, γυρίζει την πλάτη στην πόρτα. Στόν ελαφρό θόρυβο του φορέματός της, γυρίζει. Και η Σολεντά ξαναδρίκει τό πρόσωπο και τό βλέμμα που μία στιγμή τα μονάχα είχε δει, και όμως μέρες τώρα δεν τα είχε ξεχάσει.

—Σενιόρα, είπε με ύποκλιση... σάς ζητώ συγγνώμη... —Εξαφνα σάν κάτι να τον χτύπησε, σταμάτησε στη μέση τη φράση του.

—Μά... μου φαίνεται πως... Την είχε γνωρίσει! Και γι' αυτόν επίσης ήταν άρκετη αυτή η μικρή στιγμή στην άκρη του πεζοδρομίου! Και όμως τότε φορούσε μαύρα και τό μαντί της έκρυβε σχεδόν τα μάτια και τό πρόσωπο. Δεν ήταν θαυμάσιο που την θυμόταν και αυτός;

—Την περασμένη Πέμπτη... στην Παλμα, λίγο έλειψε να με κόψετε, είπα η Σολεντά πλημμυρισμένη από χαρά και από νεύση, τόσο ζωηρή που όλη η στενωχώρα της έφυγε μονομιάς.

—Σενιόρα, όταν έχη κανείς την τιμή να γίνει δεκτός σ' ένα σπιτί για πρώτη φορά, είναι πολύ άγενές να κούταξη έτσι γύρω του. Συγχωρήστε με αν λησμονώ λιγάκι τον τρόπο

του φέρεσθαι... Και έπιτρέψτε μου, αφού μου κάματε τη χαρά να με δέχθητε, να παρουσιάσω σ' όσους κάποιους καλύτερα. Δεν έχετε τίποτα για μένα εκτός από τό όνομά μου, στο μπιλιέτο μου.

—Ό, ξέρουμε πολλά άλλα πράγματα ακόμα, είπα απερίσκεπτα η Μερσεντές. Την ίδια στιγμή η Σολεντά γινόταν κατακόκκινη.

—Τι λές μικρή; είπα Ισπανικά. —Πολλά πράγματα, έλθτε, είπα μ' έκπληξη ό Ζάν-Φρανσουά.

—Κυρία, αυτό τό παιδί έλθει να πη ότι τό νησί μας της Μαγιόρκας μοιάζει λιγάκι μ' ένα μεγάλο χωριό. Οι ένοικοι, ταλάχιστα εκείνοι που όπως έσεις μένουν πολύ έδω, τραβούν την προσοχή... Οι ντόπιοι μιλούν γι' αυτούς... Έτσι έξέρω με πως έχετε πρόσ τό μέρος της Πολένας ένα πολύ ωραίο σπιτί... —Πολύ μέτριο, κυρία, και που από τώρα είναι στη διάθεσή σας. Η Σολεντά χαμογέλασε και ψιθύρισε: —Εύχαριστώ.

—Είναι μία παλιά έπιπλα που ακόμα παλαιότερα υπήρξε έφορβιο. Ασφαλώς όμως θα την έχετε δη, καθώς πηγαίνετε στη Πολένα από τό δρόμο του Μανανόρ. Είναι χτισμένη έπάνω στο λόφο που προχωρεί στη θάλασσα, σχεδόν όπως ένα νησί, ανάμεσα στο λιμάνι και στο πέλαγος.

—Βγαίνουμε πολύ σπάνια, είπα η Σολεντά. —Η Μερσεντές έθλησε να πη: «Δεν έχουμε αυτοκίνητο». Η μητέρα της όμως μαντεύοντας τη φράση της, τη σταμάτησε με ένα βλέμμα.

—Δε μας άρέσει να θγαίνουμε. Εκείνοι που περνούν έδω όκτώ μέρες, ξέρουν περισσότερα πράγματα για τον τόπο μας από έμάς.

—Τότε λοιπόν, θάχω έγω την ευτυχία να σάς δείξω μια από τις πιο ωραίες τοποθεσίες, γιατί θα μου κάνετε την τιμή, δεν είν' έτσι, να έλθετε σέ λίγο, όποια μέρα σάς άρει στο σπιτί μου, να πάρετε μια κούπα απ' αυτόν τον μπλιέ σας που άφίρει σά σωματίνα. Και θα σάς δείξω τον κήπο μου. Ό, θα γελάσετε. Δεν έχει τίποτε ακόμα εκτός από μερικά γέρικα κυπαρίσσια που δεν είναι ούτε ένα μέτρο ψηλά. Νομίζω πως ποτέ τίποτα δέ θα βλαστήση ψηλότερα. Έφρασε χάρμα και έθριξε, μα ό θραύς ανόησταται. Κι' έπειτα ό άνεμος της Άφρικης μου καίει τις τριανταφυλλίες μου. Αυτά όμως δεν έχουν καμμία σημασία. Όταν άνοιγω τό παράθυρο ή περπατώ στην ταράτσα, μου άρκεϊ ό ούρανός και ή θάλασσα. Τά δυό αυτά τό είδα, σ' ένα τό πλάτη της γής, πουθενά άλλο όμως ή ένωσι τους δεν έδωσε τόσα θαυμάσια χρώματα.

—Έχετε ταξιδέψει ποτέ; —Πολύ. —Η Μερσεντές είπα έκπληκτη. —Σας νομίζα από τό Παρίσι.

—Και δεν άπατηθήκατε, δεσποινίς. Αυτό όμως δεν έμπε δίνει να ταξιδεύη κανείς πολλά όταν θέλν.

—Αν έγώ είχα γεννηθί στη

Παρίσι, δέ θα τό άφίνα ποτέ, είπα τό κορίτσι.

—Σας έννοώ. Έγώ όμως λέω τόσον καιρό και δεν τό νοσταλγώσα ακόμα. Άλήθεια!.. —Πέντε μήνες είμαι τώρα στη Μαγιόρκα και ακόμα ή έπιθυμία μου να μείνω έδω όσο ζω, δεν άλλάξε.

—Θέλετε να πητε πως μία μέρα ή έπιθυμία σας αυτή θ' άλλάξη;

Αυτή την έρώτησι την έκανε ή Σολεντά.

—Ασφαλώς θ' άλλάξη, και τότε θα φύγω. Θα πω στο γέρο υπηρέτη που θα φυλάη τό σπιτί μου κατά την άπουσία μου: «Νά είναι όλα έτοιμα. Θάρω στο τέλος της έρχομένης έβδομάδας». Μα θα περάσουν έβδομάδες, μήνες, ίσως χρόνια ακόμα...

—... Και πού θα είσαστε; ρώτησε η Μερσεντές. —Ποιός ξέρει! —Από πρίον θα έξαρτηθί; —Από μένα... —Είσαστε λοιπόν, έλεύθερος να κάνετε ό,τι σάς άρέσει; Θεέ μου, τί θαυμάσιο που είναι αυτό!

—Είναι πρό πάντων φρικτό. Δέ μπορείτε να καταλάβετε! Πήρε ένα ύφος σάν να όνειρευόταν, που τό πηγαινε τόσο όμορφα, χαμογέλασε χωρίς χαρά και μαντεύοντας πως και οι δυό θα ήταν περιεργες άλλά πολύ ευγενικές για να ρωτήσουν, διηγήθηκε την ιστορία του με δυό λόγια. Ο πατέρας του, ό Μαρσέλ Φονταϊνάκ, τών εργοστασίων Φονταϊνάκ... Έδω δεν τον ήξεραν, στη Γαλλία όμως ίσοδυναμούσε μ' έναν από τους βασιλείς της μεταλλουργίας. Ήταν νέος ακόμα, πενήντα έτών, που λίγους μήνες πρίν ξαναπαντρεύτηκε. Τά τριάντα χρόνια του γιου του τον ένωχλούσαν κάπως και στο σπιτί του και στις υποθέσεις του. Μία μικρή λογομαχία μεταξύ τους ήταν άρκετη για να νομιση τον έαυτό του προσβεβλημένο. Και ό νέος δήλωσε: «Προτιμώ να φύγω από έδω».

Ο πατέρας του δέχτηκε την αναχώρησή του με χαρά. «Πήγαίνε, του είπα. «Σου δίνω άδεια με πλήρεις άποδοχές για πολλά χρόνια. Όταν σέ χρειαστώ, θα σέ είδοποιήσω».

Αυτές οι «άποδοχές» και ή περιουσία της μητέρας του, έπείρεπαν στον Ζάν-Φρανσουά να ζή όπως τού άρεσε. Είχε κάνει ως τώρα δυό φορές τό γύρο του κόσμου. Και έπειτα, καταγοητευμένος από τη Μαγιόρκα, νοιώθοντας, όπως έλεγε, κεραυνοβόλο έρωτα γι' αυτήν, έγκατεστάθη στον Κόκκινο Πύργο, που οι γέρικοι τοίχοι του ήταν χτισμένοι στους δράχους που προχωρούσαν μέσα στη θάλασσα.

—Όταν σκέπτομαι, πρόσθεσε, ότι τη στιγμή που πήρα αυτή την απόφασι, έρχοιουν από τη Βρετανία! Ήμουν έτοιμος ν' αγοράσω εκεί ένα σπιτί γκριζό, μέσα στις όξυές, δίπλα σέ μία γκριζά λιμνή... Μήνες άνιρευόμουν τη ζωή που θα περνούσα εκεί. Και δείχτηκα τόσο άπιστος, που ακόμα και σήμερα νοιώθω τύψεις.

«... Κακόμοιρες γυναίκες, έσας αγαπά!» σκεπτόταν λίγος άργότερα ή Σολεντά, δίνον- —Αν έγώ είχα γεννηθί στη

Παρίσι, δέ θα τό άφίνα ποτέ, είπα τό κορίτσι.

—Σας έννοώ. Έγώ όμως λέω τόσον καιρό και δεν τό νοσταλγώσα ακόμα. Άλήθεια!.. —Πέντε μήνες είμαι τώρα στη Μαγιόρκα και ακόμα ή έπιθυμία μου να μείνω έδω όσο ζω, δεν άλλάξε.

—Θέλετε να πητε πως μία μέρα ή έπιθυμία σας αυτή θ' άλλάξη;

Αυτή την έρώτησι την έκανε ή Σολεντά.

—Ασφαλώς θ' άλλάξη, και τότε θα φύγω. Θα πω στο γέρο υπηρέτη που θα φυλάη τό σπιτί μου κατά την άπουσία μου: «Νά είναι όλα έτοιμα. Θάρω στο τέλος της έρχομένης έβδομάδας». Μα θα περάσουν έβδομάδες, μήνες, ίσως χρόνια ακόμα...

—... Και πού θα είσαστε; ρώτησε η Μερσεντές. —Ποιός ξέρει! —Από πρίον θα έξαρτηθί; —Από μένα... —Είσαστε λοιπόν, έλεύθερος να κάνετε ό,τι σάς άρέσει; Θεέ μου, τί θαυμάσιο που είναι αυτό!

—Είναι πρό πάντων φρικτό. Δέ μπορείτε να καταλάβετε! Πήρε ένα ύφος σάν να όνειρευόταν, που τό πηγαινε τόσο όμορφα, χαμογέλασε χωρίς χαρά και μαντεύοντας πως και οι δυό θα ήταν περιεργες άλλά πολύ ευγενικές για να ρωτήσουν, διηγήθηκε την ιστορία του με δυό λόγια. Ο πατέρας του, ό Μαρσέλ Φονταϊνάκ, τών εργοστασίων Φονταϊνάκ... Έδω δεν τον ήξεραν, στη Γαλλία όμως ίσοδυναμούσε μ' έναν από τους βασιλείς της μεταλλουργίας. Ήταν νέος ακόμα, πενήντα έτών, που λίγους μήνες πρίν ξαναπαντρεύτηκε. Τά τριάντα χρόνια του γιου του τον ένωχλούσαν κάπως και στο σπιτί του και στις υποθέσεις του. Μία μικρή λογομαχία μεταξύ τους ήταν άρκετη για να νομιση τον έαυτό του προσβεβλημένο. Και ό νέος δήλωσε: «Προτιμώ να φύγω από έδω».

Ο πατέρας του δέχτηκε την αναχώρησή του με χαρά. «Πήγαίνε, του είπα. «Σου δίνω άδεια με πλήρεις άποδοχές για πολλά χρόνια. Όταν σέ χρειαστώ, θα σέ είδοποιήσω».

Αυτές οι «άποδοχές» και ή περιουσία της μητέρας του, έπείρεπαν στον Ζάν-Φρανσουά να ζή όπως τού άρεσε. Είχε κάνει ως τώρα δυό φορές τό γύρο του κόσμου. Και έπειτα, καταγοητευμένος από τη Μαγιόρκα, νοιώθοντας, όπως έλεγε, κεραυνοβόλο έρωτα γι' αυτήν, έγκατεστάθη στον Κόκκινο Πύργο, που οι γέρικοι τοίχοι του ήταν χτισμένοι στους δράχους που προχωρούσαν μέσα στη θάλασσα.

—Όταν σκέπτομαι, πρόσθεσε, ότι τη στιγμή που πήρα αυτή την απόφασι, έρχοιουν από τη Βρετανία! Ήμουν έτοιμος ν' αγοράσω εκεί ένα σπιτί γκριζό, μέσα στις όξυές, δίπλα σέ μία γκριζά λιμνή... Μήνες άνιρευόμουν τη ζωή που θα περνούσα εκεί. Και δείχτηκα τόσο άπιστος, που ακόμα και σήμερα νοιώθω τύψεις.

«... Κακόμοιρες γυναίκες, έσας αγαπά!» σκεπτόταν λίγος άργότερα ή Σολεντά, δίνον- —Αν έγώ είχα γεννηθί στη

Παρίσι, δέ θα τό άφίνα ποτέ, είπα τό κορίτσι.

—Σας έννοώ. Έγώ όμως λέω τόσον καιρό και δεν τό νοσταλγώσα ακόμα. Άλήθεια!.. —Πέντε μήνες είμαι τώρα στη Μαγιόρκα και ακόμα ή έπιθυμία μου να μείνω έδω όσο ζω, δεν άλλάξε.

—Θέλετε να πητε πως μία μέρα ή έπιθυμία σας αυτή θ' άλλάξη;

Αυτή την έρώτησι την έκανε ή Σολεντά.

—Ασφαλώς θ' άλλάξη, και τότε θα φύγω. Θα πω στο γέρο υπηρέτη που θα φυλάη τό σπιτί μου κατά την άπουσία μου: «Νά είναι όλα έτοιμα. Θάρω στο τέλος της έρχομένης έβδομάδας». Μα θα περάσουν έβδομάδες, μήνες, ίσως χρόνια ακόμα...

—... Και πού θα είσαστε; ρώτησε η Μερσεντές. —Ποιός ξέρει! —Από πρίον θα έξαρτηθί; —Από μένα... —Είσαστε λοιπόν, έλεύθερος να κάνετε ό,τι σάς άρέσει; Θεέ μου, τί θαυμάσιο που είναι αυτό!

—Είναι πρό πάντων φρικτό. Δέ μπορείτε να καταλάβετε! Πήρε ένα ύφος σάν να όνειρευόταν, που τό πηγαινε τόσο όμορφα, χαμογέλασε χωρίς χαρά και μαντεύοντας πως και οι δυό θα ήταν περιεργες άλλά πολύ ευγενικές για να ρωτήσουν, διηγήθηκε την ιστορία του με δυό λόγια. Ο πατέρας του, ό Μαρσέλ Φονταϊνάκ, τών εργοστασίων Φονταϊνάκ... Έδω δεν τον ήξεραν, στη Γαλλία όμως ίσοδυναμούσε μ' έναν από τους βασιλείς της μεταλλουργίας. Ήταν νέος ακόμα, πενήντα έτών, που λίγους μήνες πρίν ξαναπαντρεύτηκε. Τά τριάντα χρόνια του γιου του τον ένωχλούσαν κάπως και στο σπιτί του και στις υποθέσεις του. Μία μικρή λογομαχία μεταξύ τους ήταν άρκετη για να νομιση τον έαυτό του προσβεβλημένο. Και ό νέος δήλωσε: «Προτιμώ να φύγω από έδω».

Ο πατέρας του δέχτηκε την αναχώρησή του με χαρά. «Πήγαίνε, του είπα. «Σου δίνω άδεια με πλήρεις άποδοχές για πολλά χρόνια. Όταν σέ χρειαστώ, θα σέ είδοποιήσω».

Αυτές οι «άποδοχές» και ή περιουσία της μητέρας του, έπείρεπαν στον Ζάν-Φρανσουά να ζή όπως τού άρεσε. Είχε κάνει ως τώρα δυό φορές τό γύρο του κόσμου. Και έπειτα, καταγοητευμένος από τη Μαγιόρκα, νοιώθοντας, όπως έλεγε, κεραυνοβόλο έρωτα γι' αυτήν, έγκατεστάθη στον Κόκκινο Πύργο, που οι γέρικοι τοίχοι του ήταν χτισμένοι στους δράχους που προχωρούσαν μέσα στη θάλασσα.

—Όταν σκέπτομαι, πρόσθεσε, ότι τη στιγμή που πήρα αυτή την απόφασι, έρχοιουν από τη Βρετανία! Ήμουν έτοιμος ν' αγοράσω εκεί ένα σπιτί γκριζό, μέσα στις όξυές, δίπλα σέ μία γκριζά λιμνή... Μήνες άνιρευόμουν τη ζωή που θα περνούσα εκεί. Και δείχτηκα τόσο άπιστος, που ακόμα και σήμερα νοιώθω τύψεις.

«... Κακόμοιρες γυναίκες, έσας αγαπά!» σκεπτόταν λίγος άργότερα ή Σολεντά, δίνον- —Αν έγώ είχα γεννηθί στη

Παρίσι, δέ θα τό άφίνα ποτέ, είπα τό κορίτσι.

—Σας έννοώ. Έγώ όμως λέω τόσον καιρό και δεν τό νοσταλγώσα ακόμα. Άλήθεια!.. —Πέντε μήνες είμαι τώρα στη Μαγιόρκα και ακόμα ή έπιθυμία μου να μείνω έδω όσο ζω, δεν άλλάξε.

—Θέλετε να πητε πως μία μέρα ή έπιθυμία σας αυτή θ' άλλάξη;

Αυτή την έρώτησι την έκανε ή Σολεντά.

—Ασφαλώς θ' άλλάξη, και τότε θα φύγω. Θα πω στο γέρο υπηρέτη που θα φυλάη τό σπιτί μου κατά την άπουσία μου: «Νά είναι όλα έτοιμα. Θάρω στο τέλος της έρχομένης έβδομάδας». Μα θα περάσουν έβδομάδες, μήνες, ίσως χρόνια ακόμα...

—... Και πού θα είσαστε; ρώτησε η Μερσεντές. —Ποιός ξέρει! —Από πρίον θα έξαρτηθί; —Από μένα... —Είσαστε λοιπόν, έλεύθερος να κάνετε ό,τι σάς άρέσει; Θεέ μου, τί θαυμάσιο που είναι αυτό!

—Είναι πρό πάντων φρικτό. Δέ μπορείτε να καταλάβετε! Πήρε ένα ύφος σάν να όνειρευόταν, που τό πηγαινε τόσο όμορφα, χαμογέλασε χωρίς χαρά και μαντεύοντας πως και οι δυό θα ήταν περιεργες άλλά πολύ ευγενικές για να ρωτήσουν, διηγήθηκε την ιστορία του με δυό λόγια. Ο πατέρας του, ό Μαρσέλ Φονταϊνάκ, τών εργοστασίων Φονταϊνάκ... Έδω δεν τον ήξεραν, στη Γαλλία όμως ίσοδυναμούσε μ' έναν από τους βασιλείς της μεταλλουργίας. Ήταν νέος ακόμα, πενήντα έτών, που λίγους μήνες πρίν ξαναπαντρεύτηκε. Τά τριάντα χρόνια του γιου του τον ένωχλούσαν κάπως και στο σπιτί του και στις υποθέσεις του. Μία μικρή λογομαχία μεταξύ τους ήταν άρκετη για να νομιση τον έαυτό του προσβεβλημένο. Και ό νέος δήλωσε: «Προτιμώ να φύγω από έδω».

Ο πατέρας του δέχτηκε την αναχώρησή του με χαρά. «Πήγαίνε, του είπα. «Σου δίνω άδεια με πλήρεις άποδοχές για πολλά χρόνια. Όταν σέ χρειαστώ, θα σέ είδοποιήσω».

Αυτές οι «άποδοχές» και ή περιουσία της μητέρας του, έπείρεπαν στον Ζάν-Φρανσουά να ζή όπως τού άρεσε. Είχε κάνει ως τώρα δυό φορές τό γύρο του κόσμου. Και έπειτα, καταγοητευμένος από τη Μαγιόρκα, νοιώθοντας, όπως έλεγε, κεραυνοβόλο έρωτα γι' αυτήν, έγκατεστάθη στον Κόκκινο Πύργο, που οι γέρικοι τοίχοι του ήταν χτισμένοι στους δράχους που προχωρούσαν μέσα στη θάλασσα.

—Όταν σκέπτομαι, πρόσθεσε, ότι τη στιγμή που πήρα αυτή την απόφασι, έρχοιουν από τη Βρετανία! Ήμουν έτοιμος ν' αγοράσω εκεί ένα σπιτί γκριζό, μέσα στις όξυές, δίπλα σέ μία γκριζά λιμνή... Μήνες άνιρευόμουν τη ζωή που θα περνούσα εκεί. Και δείχτηκα τόσο άπιστος, που ακόμα και σήμερα νοιώθω τύψεις.

«... Κακόμοιρες γυναίκες, έσας αγαπά!» σκεπτόταν λίγος άργότερα ή Σολεντά, δίνον- —Αν έγώ είχα γεννηθί στη

Παρίσι, δέ θα τό άφίνα ποτέ, είπα τό κορίτσι.

—Σας έννοώ. Έγώ όμως λέω τόσον καιρό και δεν τό νοσταλγώσα ακόμα. Άλήθεια!.. —Πέντε μήνες είμαι τώρα στη Μαγιόρκα και ακόμα ή έπιθυμία μου να μείνω έδω όσο ζω, δεν άλλάξε.

—Θέλετε να πητε πως μία μέρα ή έπιθυμία σας αυτή θ' άλλάξη;

Αυτή την έρώτησι την έκανε ή Σολεντά.

—Ασφαλώς θ' άλλάξη, και τότε θα φύγω. Θα πω στο γέρο υπηρέτη που θα φυλάη τό σπιτί μου κατά την άπουσία μου: «Νά είναι όλα έτοιμα. Θάρω στο τέλος της έρχομένης έβδομάδας». Μα θα περάσουν έβδομάδες, μήνες, ίσως χρόνια ακόμα...

—... Και πού θα είσαστε; ρώτησε η Μερσεντές. —Ποιός ξέρει! —Από πρίον θα έξαρτηθί; —Από μένα... —Είσαστε λοιπόν, έλεύθερος να κάνετε ό,τι σάς άρέσει; Θεέ μου, τί θαυμάσιο που είναι αυτό!

—Είναι πρό πάντων φρικτό. Δέ μπορείτε να καταλάβετε! Πήρε ένα ύφος σάν να όνειρευόταν, που τό πηγαινε τόσο όμορφα, χαμογέλασε χωρίς χαρά και μαντεύοντας πως και οι δυό θα ήταν περιεργες άλλά πολύ ευγενικές για να ρωτήσουν, διηγήθηκε την ιστορία του με δυό λόγια. Ο πατέρας του, ό Μαρσέλ Φονταϊνάκ, τών εργοστασίων Φονταϊνάκ... Έδω δεν τον ήξεραν, στη Γαλλία όμως ίσοδυναμούσε μ' έναν από τους βασιλείς της μεταλλουργίας. Ήταν νέος ακόμα, πενήντα έτών, που λίγους μήνες πρίν ξαναπαντρεύτηκε. Τά τριάντα χρόνια του γιου του τον ένωχλούσαν κάπως και στο σπιτί του και στις υποθέσεις του. Μία μικρή λογομαχία μεταξύ τους ήταν άρκετη για να νομιση τον έαυτό του προσβεβλημένο. Και ό νέος δήλωσε: «Προτιμώ να φύγω από έδω».

Ο πατέρας του δέχτηκε την αναχώρησή του με χαρά. «Πήγαίνε, του είπα. «Σου δίνω άδεια με πλήρεις άποδοχές για πολλά χρόνια. Όταν σέ χρειαστώ, θα σέ είδοποιήσω».

Αυτές οι «άποδοχές» και ή περιουσία της μητέρας του, έπείρεπαν στον Ζάν-Φρανσουά να ζή όπως τού άρεσε. Είχε κάνει ως τώρα δυό φορές τό γύρο του κόσμου. Και έπειτα, καταγοητευμένος από τη Μαγιόρκα, νοιώθοντας, όπως έλεγε, κεραυνοβόλο έρωτα γι' αυτήν, έγκατεστάθη στον Κόκκινο Πύργο, που οι γέρικοι τοίχοι του ήταν χτισμένοι στους δράχους που προχωρούσαν μέσα στη θάλασσα.

—Όταν σκέπτομαι, πρόσθεσε, ότι τη στιγμή που πήρα αυτή την απόφασι, έρχοιουν από τη Βρετανία! Ήμουν έτοιμος ν' αγοράσω εκεί ένα σπιτί γκριζό, μέσα στις όξυές, δίπλα σέ μία γκριζά λιμνή... Μήνες άνιρευόμουν τη ζωή που θα περνούσα εκεί. Και δείχτηκα τόσο άπιστος, που ακόμα και σήμερα νοιώθω τύψεις.

«... Κακόμοιρες γυναίκες, έσας αγαπά!» σκεπτόταν λίγος άργότερα ή Σολεντά, δίνον- —Αν έγώ είχα γεννηθί στη

Παρίσι, δέ θα τό άφίνα ποτέ, είπα τό κορίτσι.

—Σας έννοώ. Έγώ όμως λέω τόσον καιρό και δεν τό νοσταλγώσα ακόμα. Άλήθεια!.. —Πέντε μήνες είμαι τώρα στη Μαγιόρκα και ακόμα ή έπιθυμία μου να μείνω έδω όσο ζω, δεν άλλάξε.

—Θέλετε να πητε πως μία μέρα ή έπιθυμία σας αυτή θ' άλλάξη;

Αυτή την έρώτησι την έκανε ή Σολεντά.

—Ασφαλώς θ' άλλάξη, και τότε θα φύγω. Θα πω στο γέρο υπηρέτη που θα φυλάη τό σπιτί μου κατά την άπουσία μου: «Νά είναι όλα έτοιμα. Θάρω στο τέλος της έρχομένης έβδομάδας». Μα θα περάσουν έβδομάδες, μήνες, ίσως χρόνια ακόμα...

—... Και πού θα είσαστε; ρώτησε η Μερσεντές. —Ποιός ξέρει! —Από πρίον θα έξαρτηθί; —Από μένα... —Είσαστε λοιπόν, έλεύθερος να κάνετε ό,τι σάς άρέσει; Θεέ μου, τί θαυμάσιο που είναι αυτό!

—Είναι πρό πάντων φρικτό. Δέ μπορείτε να καταλάβετε! Πήρε ένα ύφος σάν να όνειρευόταν, που τό πηγαινε τόσο όμορφα, χαμογέλασε χωρίς χαρά και μαντεύοντας πως και οι δυό θα ήταν περιεργες άλλά πολύ ευγενικές για να ρωτήσουν, διηγήθηκε την ιστορία του με δυό λόγια. Ο πατέρας του, ό Μαρσέλ Φονταϊνάκ, τών εργοστασίων Φονταϊνάκ... Έδω δεν τον ήξεραν, στη Γαλλία όμως ίσοδυναμούσε μ' έναν από τους βασιλείς της μεταλλουργίας. Ήταν νέος ακόμα, πενήντα έτών, που λίγους μήνες πρίν ξαναπαντρεύτηκε. Τά τριάντα χρόνια του γιου του τον ένωχλούσαν κάπως και στο σπιτί του και στις υποθέσεις του. Μία μικρή λογομαχία μεταξύ τους ήταν άρκετη για να νομιση τον έαυτό του προσβεβλημένο. Και ό νέος δήλωσε: «Προτιμώ να φύγω από έδω».

Ο πατέρας του δέχτηκε την αναχώρησή του με χαρά. «Πήγαίνε, του είπα. «Σου δίνω άδεια με πλήρεις άποδοχές για πολλά χρόνια. Όταν σέ χρειαστώ, θα σέ είδοποιήσω».

Αυτές οι «άποδοχές» και ή περιουσία της μητέρας του, έπείρεπαν στον Ζάν-Φρανσουά να ζή όπως τού άρεσε. Είχε κάνει ως τώρα δυό φορές τό γύρο του κόσμου. Και έπειτα, καταγοητευμένος από τη Μαγιόρκα, νοιώθοντας, όπως έλεγε, κεραυνοβόλο έρωτα γι' αυτήν, έγκατεστάθη στον Κόκκινο Πύργο, που οι γέρικοι τοίχοι του ήταν

τοὺς συγκρατοῦσε, τέντωσαν, ἀπλωθήκαν, διασταυρώθηκαν, ἐτρεῖσαν φηλὰ πρὸς τὸν πράσινο θάλο πρὸς τὴ γῆ, πλάγια, ἀνιόντα παντοῦ στὴν ἀλῆα.

—Μπουρλάντερο, ἐξήγησε ἡ Σολεντά, πῶς νὰ τὸ μεταφράσουμε, Μπουρλάν σημαίνει κοροϊδεύω, κάνω φάρσα. Τὰ παλαιὰ χρόνια λοιπὸν, ὅταν οἱ ὠραίες κυρίες μὲ τὰ χρυσοκεντημένα φορέματά τους καὶ οἱ ὠραῖοι εὐγενεῖς μὲ τὶς μαύρες βελουδένιες στολές τους, ἔφταναν στὴ μέση τῆς ἀλῆας, ἡ δὲ τὰν δυὸ ἐρωτευμένοι ζητοῦσαν ἐκεῖ τὴν ἡσυχία, κάποιοι πονηρὸς γύριζε τὸ κλειδί..., καὶ στὴ στιγμή ἀναπηδούσε αὐτὸ τὸ δάσος τοῦ νεροῦ. Φαντάζεστε δέβαια τὴν ἐξαφνὴ φυγὴ καὶ τὶς φωνές τους.

—Αἰ... ἄς μὴ φανταστοῦμε τίποτα. Εἴμαστε ἐδῶ καὶ μποροῦμε νὰ νοιώσουμε αὐτὸ τὸ λεπτὸ!

Ὁ ὁσβίος κυττοῦσε τὶς γυαλιστερές κλωστές τοῦ νεροῦ καὶ ἀκούε τὸν σιγαλὸ καὶ χαρούμενο ἦχο τοῦ κάμποσιν ὠρα. Κάτω, στὴν ἄλλη ἀκρὴ τῆς ἀλῆας φάνηκε τέλος ἡ Μερσεντές γελαστή μέσα στὸ ἀσπρο φέρεμά της μὲ τὰ γαλαξία κλαδιά, σὰν ἓνα ὄμορφο, μακρινὸ πούλι πίσω ἀπὸ τὰ μπερδεμένα σύρματα ἐνὸς πολυτίμου ἀσημένιου κλουβιοῦ.

—Σκέφτηκα πολὺ καλὰ. Δὲ στέκει νὰ πᾶν ἓνα νέο κορίτσι ἔστω καὶ μαζί μὲ τὴ μητέρα της στὸ σπίτι ἐνὸς κυρίου ποὺ δὲν εἶναι παντρεμένος. Αὐτὰ ἵσως νὰ γίνονται στὴ Γαλλία, στὴν Ἀγγλία, ὄχι σὲ μᾶς. Ἀρκετά... Πάμε! Λέω τὸ σωστό... Ἐγὼ!... Τολμάς νὰ λές γιατί θὰ πάω ἐγώ; Μὰ συγκρίνονται αὐτὰ τὰ δυό; Ἐγώ, μικρὴ μου, ἂν πάω, δὲν ἔχει καμμία σημασία. Ἐγὼ εἰμαι γυναίκα... μὴτέρα... σχεδὸν μὴ γυνή!

Γρηά!... Εἶπε ἀκόμα καὶ αὐτὴ τὴ λέξι! Δὲν ἤξερε πῶς μὲ τὴ τρόπο νὰ ἡσυχάσῃ τὴν κόρη της ποὺ παρακαλοῦσε νὰ πᾶν καὶ αὐτὴ τρεῖς μέρες. Τρεῖς ὁλόκληρες μέρες δάσταξε αὐτὴ ἡ συζήτησι. Κι' ἐξαφνὰ ἡ Μερσεντές σάπασε καὶ κύτταξε τὴ μητέρα της μὲ ὑποψία.

Γρηά!... Ἦταν ἀρὰ γε αἰτία αὐτὴ ἡ λέξις ποὺ τὴν ἔκανε νὰ ὑποχωρήσῃ;

—Καλὰ... καλὰ, ἔκανε. Εἶμαι ἀναγκασμένη νὰ σὲ ὑπακούσω, δὲν εἶν' ἔτσι.

Τὴν ὥρα ποὺ ἡ Σολεντά ἦταν ἐτοιμὴ νὰ φύγῃ, δὲν τὴν εἰδε. —Γκαλίντα, θὰ τῆς πῆς πῶς τὴ φιλοῦ καὶ πῶς θὰ γυρίσω νωρίς... ὦ Θεέ μου, πόσο θαρῆμαι αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψιν... ἀλλὰ ἔκανα τὴν ἀνοησία νὰ ὑποσχεθῶ. Ἐπειτα θὰ εἶναι ἀσφαλῶς καὶ ἄλλες κυρίες ἐκεῖ. Τὶ θὰ λεγαν ἂν δὲν πῆγαινα; Ζῶ τόσο ἀπομονωμένη ἀπὸ τὸν κόσμον, ποὺ θάκαναν σχόλια εἰς βάρος μου. Καὶ καταλαβαίνεις, δὲν εἶναι τίποτε τὸ ἄτοπο μιά ποὺ ἡ Μερσεντές δὲ θάρρῃ μαζί μου.

Καὶ κομψή, ἐλαφρὰ μέσα στὸ μαῦρο φορέμα τῆς μὲ τὰ κίτρινα λουλούδια, κατέβηκε τὴ σκάλα.

Τὸ αὐτοκίνητο ποὺ θὰ τὴν πῆγαινε στὸν Κόκκινο Πύργο ἦταν τοῦ Τονέ Σαντοῦρο. Ἡ Σολεντά ἀνέβηκε θυμισμένη σὲ σκέψεις, ποὺ τῆς ἔκοβαν κάθε εὐχαρίστησι. Θὰ πῆγαινε μόνῃ

στὸ σπίτι ἐνὸς νέου. Οἱ κυρίες, γιὰ τὶς ὁποῖες εἶχε μιλήσει στὴ Γκαλίντα ἦταν ἐφεύρεσι δικῆς της, ποὺ τὴ σκέφτηκε ἐκεῖνη τὴ στιγμή.

—Ἴσως νὰ ἔκανα καλύτερα νὰ πάω μαζί μου, τὴ μικρή, εἶπε σὲ μιά στιγμή. Πῶς θὰ φερθῇ μαζί μου, ἂν εἶναι μόνος. Τὶ θὰ τολμήσῃ νὰ μού πῇ; Καὶ τὶ θὰ τοῦ ἀπαντήσω ἐγώ;

Ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου ὁ ἕνας κῆπος τῶν πορτοκαλιῶν ἐφευγε γρήγορα πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο, τόσο γρήγορα, ποὺ δὲν προφάνετο νὰ ἦ ἂν εἶχαν κίονας σχηματισθῇ τὰ μικρὰ πράσινα πορτοκαλάκια.

—Ὅχι τόσο γρήγορα, εἶπε στὸν Τονέ.

Τὰ φρένα ἔτριξαν ἀμέσως.

—Σενιόρα, εἶπε γελώντας.

Δὲν πρέπει νὰ φοβάστε!

Καὶ ξεκίνησε ἀκόμα πιὸ γρήγορα.

«Δὲν πρέπει νὰ φοβάμαι... συλλογίστηκε ἡ Σολεντά, ἀκουμπισμένη πίσω στὰ μαξιλάρια. Καὶ γιὰ ποιά αἰτία νὰ φοβάμαι; Τὶ μπορεῖ νὰ μού συμβῇ; Μιά γρηά!...

Τὸ γέλιο τῆς διαμαρτυρίας, ποὺ σταμάτησε στὰ χεῖλῃ τῆς κόρης της ὅταν ἀκούσε τὴ λέξι, ἀνέβηκε τώρα στὰ δικά της. Μὰ ἀμέσως ἀνυσύχθηκε. Ἀν καὶ ἀπὸ τὴ φορικτὴ αὐτὴ λέξι ἔμεινε πάνω της; Τὰ δάκτυλά της ἀνοίξαν γρήγορα τὴν τσάντα της κι' ἐβγαῖαν ἓνα καθρέφτη, ἀρκετὰ μεγάλο γιὰ νὰ δῇ τὰ ἄσπρα μάγουλά της, τὰ ὠριμα καὶ ὁμορφα χεῖλῃ της. Ἡ σάρκα τοῦ προσώπου τῆς εἶχε κάτω ἀπὸ τὴν ποῦδρα, μιά νεότητα, μιά λάμψι, ποὺ τὴν κατέπληξε. Μονάχα γύρω ἀπὸ τὰ μάτια τῆς αὐτὴ ἡ σάρκα, πιὸ τρυφερὴ καὶ μ' ἐλαφρὰ μπλὲ ἀπόχρωσι, ἦταν κάπως μαρμαμένη. Ἴσως ὁμῶς τὸ βλέμμα, πιὸ πλατὺ ἀπὸ τὸν κύκλο αὐτό, νὰ γινόταν ἀκόμα πιὸ τρυφερὸ, πιὸ ὠραῖο.

«Γρηά!», εἶπε μὲ μιά ὁλόκληρη εἰρωνεία.

Τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε τώρα δίπλα στὴ θάλασσα. Ψαράδες καθισμένοι πάνω στὴν ἄμμο, διόρθωναν τὰ δίχτυα τους... Νὰ κι' ὁ Πύργος. Ὁ Τονέ ἔστριψε πρὸς τὰ ἐκεῖ... Ἦξερε τὸ δρόμο καλὰ. Τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα, ὅπως τῆς εἶπε, εἶχε πάει μὴ Ἀγγλίδι ἐκεῖ. Καὶ δὲν εἶδε καμμία ἐκπληξι, ὅταν ἀκούσε πῶς θὰ πῆγαινε τὴ σενιόρα στὸν Πύργο.

—Πολὺ καλὰ, εἶπε μονάχα, σὰ νάβρισκε τὸ πράγμα ἐντελὸς φυσικὸ. Ἐνας ἄνθρωπος συνηθισμένος νὰ πῆγαινη τοὺς ξένους ἐδῶ κι' ἐκεῖ, εἶχε πιὸ πλατιεῖς ιδέες ἀπὸ μιά Γκαλίντα ἢ ἀκόμα καὶ ἀπὸ μιά Σολεντά. Αὐτὸς ἦταν ἐξυπνὸς ἐνῶ ἡ Παστόρα ἦταν κουτὴ. Ἡ Παστόρα! Τὶ μίσος ἐνοίωθε τόσο χρόνια τώρα γι' αὐτή! Πῶς ἦταν δυνατό νὰ τὴ σκεπτεται μιά τέτοια ὥρα;

Ἐνας ὑπὸ κρηίδος ἀνοίξε τὴν πόρτα. Ἡ Σολεντά τὸν ἀκολούθησε στὸ σαλόνι ποὺ ἦταν στολισμὲνο μὲ ψάθες Κανένας ἄλλος δὲν ἦταν ἐκεῖ. Ἡ ντροπὴ τὴν κατέλαβε ὁλόκληρη, μὴ δὲν εἶχε τὸν καιρὸ νὰ σκεφτῇ περὶ σὸς ὅτι.

—Μαντάμ! Πόσο εἰμαι εὐτυχισμένος! Πολλὲς φορές νόμισα πῶς ἴσως εἶχατε ἐξέλθει τὴν ὑπόσχεσί σας.

Μπήκε μέσα στὸ σαλόνι ντυμένος μὲ ἄσπρο κοστούμι, πιὸ

ψηλὸς, πιὸ φωτεινὸς παρὰ ὅπως τὸν ἐβλεπε μὲ τὸ νοῦ της. Πλησιάζει, ἐποκλήθηκε καὶ φιλήσε τὸ χέρι.

—Πῶς εἶναι ἡ δεσποινὶς Μερσεντές, ἐρώτησε.

—Σὰς εὐχαριστῶ, πολὺ καλὰ. Δὲν ἐνοίωσε νάβῃ μαζί μου. Εἶχαν ἐρθεῖ μερικὲς φίλες της.

Γιατί ἔδινε αὐτὲς τὶς ἐξηγήσεις; Ὁ νέος δὲν τὶς περίμενε. Δὲν ἐνοίωσε καμμία ἀμνηστία βλέποντάς τὴν μόνῃ, δὲν ἐνοίωσε τὴν παραικρὴ ἐκπληξι. Τὸ ἔβλεπε τόσο φυσικὸ, ὅπως ὁ Τονέ Σαντοῦρο.

—Βλέπετε σενιόρα... Δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ περίεργο σ' αὐτὸν τὸν φτωχὸ Πύργο, γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι τοῦ νοσητοῦ διηγούνται τόσο χαριτωμένες ἀνοησίες. Καὶ ντρέπομαι ποὺ σὰς δέχομαι σ' ἓνα τέτοιο σπίτι, ὅταν σκέπτομαι τὸ δικό σας!

Διαμαρτυρήθηκε μὲ μιά ζωηρὴ χάρι. Ὁ τρόπος τοῦ Ζαν-Φρανσουά τὴν ἔκανε νὰ θρῆ ἐντελὸς τὴν ψυχραιμία της.

Ἀγγίσε ἓνα κέντημα πάνω στὸ τραπέζι, εἶπε πῶς εἶναι «πολὺ ὁμορφο» καὶ ἡσυχῇ ἔβαλε ποῦδρα στὸ πρόσωπό της.

—Ἀς μὴ μένουμε σ' αὐτὸ τὸ ἀνοιχτὸ δωμάτιο. Ἐδῶ μπαίνουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ δοῦν χωρὶς ἄλλο κάποιο ἐπιπλοὴ ἢ στολίδι παλαιό, τῆς εἶπε.

Πέρασαν ἓναν διάδρομο πλακοστρωμένον μὲ πλακάκια μπλὲ καὶ μπήκαν σ' ἓνα ἄλλο σαλόνι, πιὸ μικρό, ποὺ ἐβλεπε σὲ μιά θαλασσινὴ ἐσωτερικὴ αὐλή.

—Δὲ μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί ὠραία ποὺ εἶναι ἐδῶ τὸ μεσημέρι, ὅταν ἡ ζέστη ἐξῶ εἶναι ἀνυπόφορη, ὅταν ὅλα πεθαίνουν. Ἴσως μάλιστα νὰ κἀν ἀρκετὴ δροσιά γιὰ σὰς, ποὺ εἰσάστε τόσο λεπτὰ ντυμένη.

Μὲ μιά σοβαρότητα ποὺ διόρθωνε τὴν οικειότητα τῆς χειρωνακτικῆς πῆρῃ ἓνα σάλι ποὺ ἦταν πάνω σ' ἓνα ντιβάνι καὶ τὴν τολῆσε.

—ὦ, τί ὠραία ποὺ πάει μὲ τὸ φόρεμά σας!

Ἐνα σάλι! Ἐλαφρὸ, κεντημένο μὲ λουλούδια κίτρινα, μὲ μακρὲς φράντζες... Γιὰ ποιά ἦταν αὐτὸ τὸ σάλι ἐκεῖ;

—Θὰ διψάτε, εἶπε ὁ Ζαν-Φρανσουά σὲ λίγες στιγμές.

Καὶ καθὼς αὐτὸς πλησιάζε στὸ τραπέζι γιὰ νὰ χτυπήσῃ ἓνα παλιὸ χάλκινο κουδούνι, γυρίζοντας λίγο τὸ κεφάλι του, ἡ Σολεντά προσπάθησε νὰ νοήσῃ στὸν ὅμο τρυπὴ μυρωδιά ποὺ ἀφύσταν ἄλλοι ὅμοι. Μὰ τώρα ὁ νέος τὴν ἐβάζε νὰ καθῇ σὲ μιά ἀπὸ τὶς μεγάλες ἐκείνες πολυθρόνες, μὲ τὸ καθίσμα τους καμωμένο ἀπὸ ἓνα πολὺ λεπτὸ σκονίνι, ποὺ πλέκουν ἀπὸ τὰ ξεραμένα φύλλα τῶν μικρῶν φοινικίων.

—Θὰ μᾶς φέρουν μηλίτη καὶ γλυκά... Σενιόρα, κάποια σκέψι σὰς στενοχώρησε! Ἀν ἦμιον φίλος σας, θὰ σὰς ρωτοῦσα ποιά. Μὰ δὲν εἰμαι ἀκόμα φίλος σας...

Καθισμένος κοντὰ της σὲ μιά καρέκλα χαμηλή, τὴν κύτταζε μὲ μιά περιέργη προσοχή. Τὰ μάτια ποὺ σκάνονται πιὸ ψηλὰ, ἔχουν πάντα κάτι νὰ παρακαλέσουν.

—Ἴσως, ἄρχισε νὰ λέῃ ἀπαλά.

Τὴ στιγμή ἐκείνη χτύπησαν τὴν πόρτα.

—Ἐμπρός!

—Ἐρχομαι νὰ πάρω τὴν ὀλίγη πιστέλα, κύριε, εἶπε γαλλικὰ ὁ ὑπὸ κρηίδος ποὺ ἐφανε μὲ δυὸ ποτήρια καὶ ἓνα μπουκάλι μὲ χρυσὸ βούλωμα.

Ξαναῆρθε φέρνοντας πολλὰ πιὰτα μὲ γλυκά, σοκολάτες καὶ ζαχαρωμένους κροκούς αὐγῶν!

—Μπορῶ νὰ πῶ μιά λέξι στὸν κύριον;

Ὁ Ζαν-Φρανσουά σηκώθηκε.

—Ἡ μικρὴ καμαριέρα εἶναι ἐδῶ — ὁ ἄνθρωπος μίλουσε σιγὰ —. Πρέπει νὰ τῆς πῶ νὰ περιμένῃ;

—Ὅχι. Ἀς ξαναῆρθῃ τὸ δρόμο.

—Κάθεται πολὺ μακριὰ, κύριε.

—Τότε ἄς ἔρθῃ τὴν ἄλλη ἑβδομάδα. Ὅχι ἀργότερα ὁμῶς...

—Μάλιστα, κύριε. Λέει πῶς ἔρεῖ καλὰ τὴ δουλειά της.

—Ὁραία τότε, πῆγαινε.

Ἡ Σενιόρα, εἶπε γυρίζοντας στὴ Σολεντά, συγχαίρετε μου αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες τοῦ νοικοκυριοῦ. Ἐνας ἄντρας εἶναι πολὺ γελοῖος καὶ πολὺ ἀδέξιος, ὅταν πρέπει ν' ἀπασχολῆται μὲ αὐτές.

Γιατί θέλει νὰ πάρῃ καμαριέρα;», εἶπε μέσα της ἡ Σολεντά. «Καὶ γιὰ τὴν ἄλλη ἑβδομάδα καὶ ὄχι ἀργότερα; Ἀφοῦ δὲν ἦταν ἀλήθεια, πῶς πῆγαινε προχθὲς νὰ συναρτήσει κάποιον στὸ βαπτισμὸ...»

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις ἐπῆλθε τὴν ἀνησυχία της. Καὶ γελώντας λίγο δυνατὰ, ἔλεγε πῶς ὁ μηλίτης μὲ τὴ γεῦσι τῆς σαμπάνιας εἶναι ἐξοχος, ἔτρωγε ἓνα μπισκότο, μιά μικρὴ σοκολάτα βουτηγμένη στὴν τριμμένη καρύδα...

—Λοιπὸν, αὐτὸ τὸ ὁμορφο σαλόνι εἶναι τὸ καταφύγιό σας;

—Κατὰ τὶς ἡμέρες, κυρία. Ἀν νοιώσω τὴν ἀνάγκη νὰ ἐννευρεθῶ κλείνομαι ἐδῶ μ' ἓνα βιβλίο. Ἀλλοτε πάλι ἀνεβαίνω πάνω στὴν ταρατσα. Τὸ βεσίλημα τοῦ ἡλιοῦ, τὰ σύννεφα ποὺ περνοῦν, τὸ χρῶμα τῆς θαλάσσης μὲ συγκινεῖ καὶ μὲ ταραίζει. Κάποτε περὶ ὁλόκληρη τὴ νύχτα ἐκεῖ κυττάζοντας τ' ἄστρα. Σενιόρα δὲν μέναι ποτε στὸν κῆπο σας μὲ τὰ μάτια ἀνοιχτά ὡς τὴν αὐγὴ κυττάζοντας τ' ἄστρα;

—Ποτέ, μουρμούρισε.

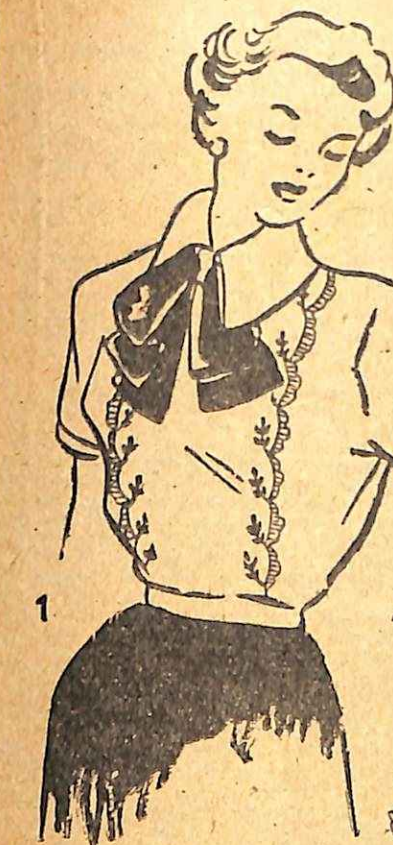
—Τότε βιασθῆτε νὰ τὸ κάμετε αὐτὸν τὸν μῆνα, τὸν Σεπτέμβριο. Ὅταν ἔρθῃ ὁ χειμῶνας...

—Ἐδῶ, εἶπε ἡ Σολεντά, δὲν ὑπάρχει χειμῶνας.

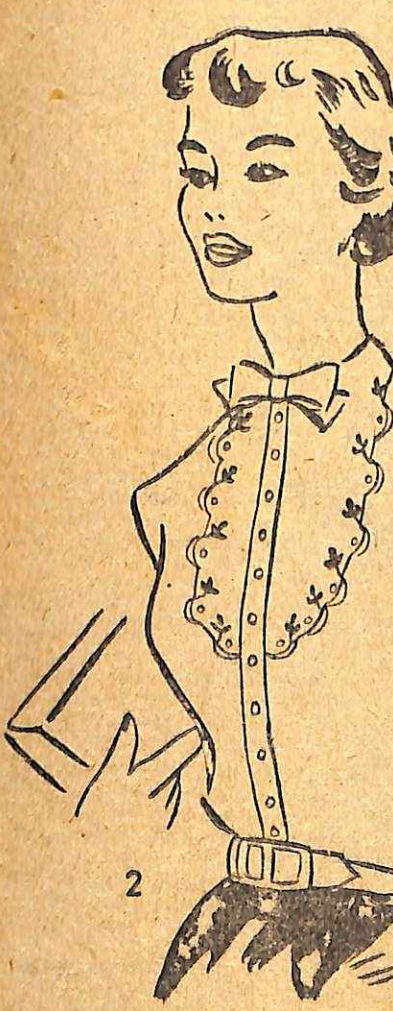
—Τόσο τὸ χειρότερο, εἶπε ὁ Ζαν-Φρανσουά, ποὺ τὸ πρόσωπό του δὲν εἶχε πῶς πάθος, ὅπως προτιθέσθαι ἀλλὰ ἀφροντισιά. Τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἐποχῶν. Ἐνας διαρκὴς ἥλιος μποροῦσε νὰ κάνει τρελλοὺς τοὺς ἄνθρώπους, ὅπως κι' ἓνας χειμῶνας ἀτέλειωτος. Ἐπειτα ὅταν ἀλλάξῃ ἐντυπώσεις καὶ εἶναι σὰ νὰ ξαναζῇ. Αὐτὴ ἡ ἀναμνή, αὐτὴ ἡ ἀναγέννησις, ἡ μέθῃ τῆς ἀλλαγῆς, ὅλων τῶν ἀλλαγῶν — τὸ βλέμμα του βάδανε πάνω στὴ νέα γυναίκα τὴν ἴδια στιγμή ποὺ ἡ φωνή του σπληνίστηκε στὴ λέξι «ὄλων». Δὲ βρισκεται, κυρία, ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι πιὸ ἀγνὰ, γιὰ τὴν εἶναι πιὸ τέλεια;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ἡ συνέχεια.

ΚΕΝΤΗΤΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Φέτος συνηθίζονται πάρα πολὺ οἱ κεντητές μπλουζες. Σὰς δίνουμε δύο εὐκολώτατα σχέδια, ποὺ θὰ κεντήσετε μόνες σας καὶ θὰ εἰσθε στὴ μόδα. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1. μπλουζά εἶναι ἓνα λεπτὸ φεστόνι μὲ τρεῖς γλώσσες καὶ μικρὰ κλαδάκια μὲ φυλλαράκια, κεντημένα μὲ μπουκλὲ δελονιά. Τὰ κλαδάκια κεντιῶνται μὲ πτωδελονιά. Οἱ γλώσσες γίνονται φεστόνι.

Αὐτὰ τὰ ὠραία φεστόνια μπορεῖτε νὰ τὰ μεταχειρισθῆτε γιὰ νὰ κεντήσετε ρουχαλάκια μωροῦ ἢ γιὰ μανδύλια.

ΦΑΝΤΑΣΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ;...

• Ὅτι ἡ Σταχτοπούτα ὑπῆρξε πραγματικά; Ἦταν μιά νεαρά Αἰγυπτία ἐξαιρετικῆς ὁμορφίας, ποὺ λεγόταν Ρόδοπις καὶ ποὺ ἔζησε, πρὶν ἀπὸ 4.000 χρόνια, στὶς ὄχθες τοῦ Νείλου.

• Ἐνα πρῶι ποὺ λουζόταν στὸν ποταμὸ —διηγούνται οἱ πάπυροι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης— ἕνας δεῖτος ἀρπάξε μιά ἀπὸ τὶς παντόφλες της καὶ τὴν ἀφῆσε νὰ πέσῃ 500 περίπου χιλιόμετρα μακρύτερα ἀπὸ ἐκεῖ, στὴ Μέμφιδα, ἀκριβῶς ἐπάνω στὰ γόνατα τοῦ Φαραὼ Μυκηρίνου.

• Ὁ ἡγεμὼν γοητεύθηκε τόσο πολὺ ἀπὸ τὸ μικρὸ μέγεθος καὶ τὴν κομψότητα τῆς παντόφλας, ὥστε ἔβαλε νὰ ἀνακηρύξουν σὲ ὁλόκληρο τὸ βασίλειό του τὴν ἰδιοκτήτρια της. Καὶ, ὅταν τὸν ἔφεραν τὴν Ρόδοπι, τὴν παντρεύτηκε καὶ, πρὸς τιμὴν της, ἔχτισε τὴν τρίτη πυραμίδα τοῦ Γκιζῆχ.

• Ὅτι ὁ τρομερότερος φαγὰς τοῦ κόσμου ἦταν ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Βιτέλιος; Οἱ χρονικογράφοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀναφέρουν ὅτι ὁ τρομερὸς αὐτὸς δρῶκος ἔτρωγε περισσότερα ἀπὸ χίλια στρεῖδια τὴν ἡμέρα, γιὰ ὁρεκτικό! Τὸ γεγονός δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ ἀφήσῃ τὴν ἡμέρα του νὰ πεθάνῃ ἀπὸ πείνα...

• Ὅτι τὰ σκουλήκια τοῦ μεταξοσκώληκος, μόλις γιοῦν ἀπὸ τὸ αὐγὸ, εἶναι τόσο λεπτὰ καὶ μικροσκοπικά, ὥστε χρειάζονται 700.000 ἀπ' αὐτὰ γιὰ νὰ ζυγίσουν 500 γραμμάρια; Ἀναπτύσσονται ὁμῶς μὲ ἓνα πραγματικά (λιγυγίωδη) ρυθμὸ: στὶς 6 ἑβδομάδες, τὸ βάρος τῶν 700.000 αὐτῶν μικρῶν σκουληκιῶν ἔχει φθάσει τὶς 4.000 χιλιόγραμμα!

• Ὅτι τὸ κάπνισμα στὸ κρεβάτι ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα στὸ Μιλγουόκεϊ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν; Οἱ παροβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμο 50 δολларίων (750.000 δρχ.) καὶ, σὲ περίπτωσι ὑποτροπῆς, μὲ φυλάκισι!

• Ὅτι ἡ μύρτα ἦταν τὸ ποτὸ τῆς μόδας στὴν ἀρχαία Βαβυλώνα; Οἱ πρόγονοί μας εἶχαν ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικὸ τῆς κατασκευῆς τῆς ἐδῶ καὶ 6.000 χρόνια, πρὶν ἀκόμη σκεφθοῦν νὰ βροῦν μέθοδο γιὰ νὰ γράφουν. Καὶ, ἂν πιστέψῃ κανεὶς σὲ ὅ,τι διηγούνται τὰ κείμενα ποὺ βρέθηκαν γραμμένα ἐπάνω στὶς μικρὲς πλακὲς ἀπὸ ἀργίλλο, ποὺ χρονολογοῦνται περίπου ἀπὸ τὸ 1500 π. Χ. καὶ ποὺ ἀπέκτησε τελευταία τὸ Μетроπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης, γιὰ ἓνα διάστημα ἡ μύρτα προσεφέρετο μόνον μέσα στοὺς ναοὺς, ἀπὸ τὶς ἱερεῖες. Ἀργότερα ὁμῶς, ἔγινε κάποιου εἶδους ἐπαναστάσις καὶ οἱ ἄνδρες ἀνέλαθαν μόνον τοὺς πῆλ τὴ διαχείρισιν τοῦ ποτοῦ.

Τὴν ἴδια περίπτωσι ἐποχῇ, ὑπῆρχαν δυὸ ἀκόμη εἰδῆ ποτῶν ποὺ ἐχρησιμοποιούντο πολὺ μὲ τὸ σημερινὸ οὐίσκυ, ἐνῶ τὸ ἄλλο καὶ σταφύλια.

• Ὅτι στὴν Νότιο Ἀφρική, οἱ καραβίδες ἐνίκησαν τὰ διαμάντια! Τὸ 1950, τὸ ψάρεμά τους ἀπέφερε 9.000.000 λίρες Ἀγγλίας, δηλαδὴ 500.000 λίρες περισσότερες ἀπὸ τὴν ἐξόρυξιν τῶν διαμαντιῶν.

Ἡ ἐξαγωγή τῶν καραβίδων τῆς Ν. Ἀφρικής δὲν ἦταν ποτὲ στὸ παρελθόν μεγαλύτερη ἀπὸ ὅτι ἦταν πέρσι. Οἱ μεγαλύτερες ποσότητες ἐξαγοράζονται στὶς Ἠνωμένες Πολιτείες.

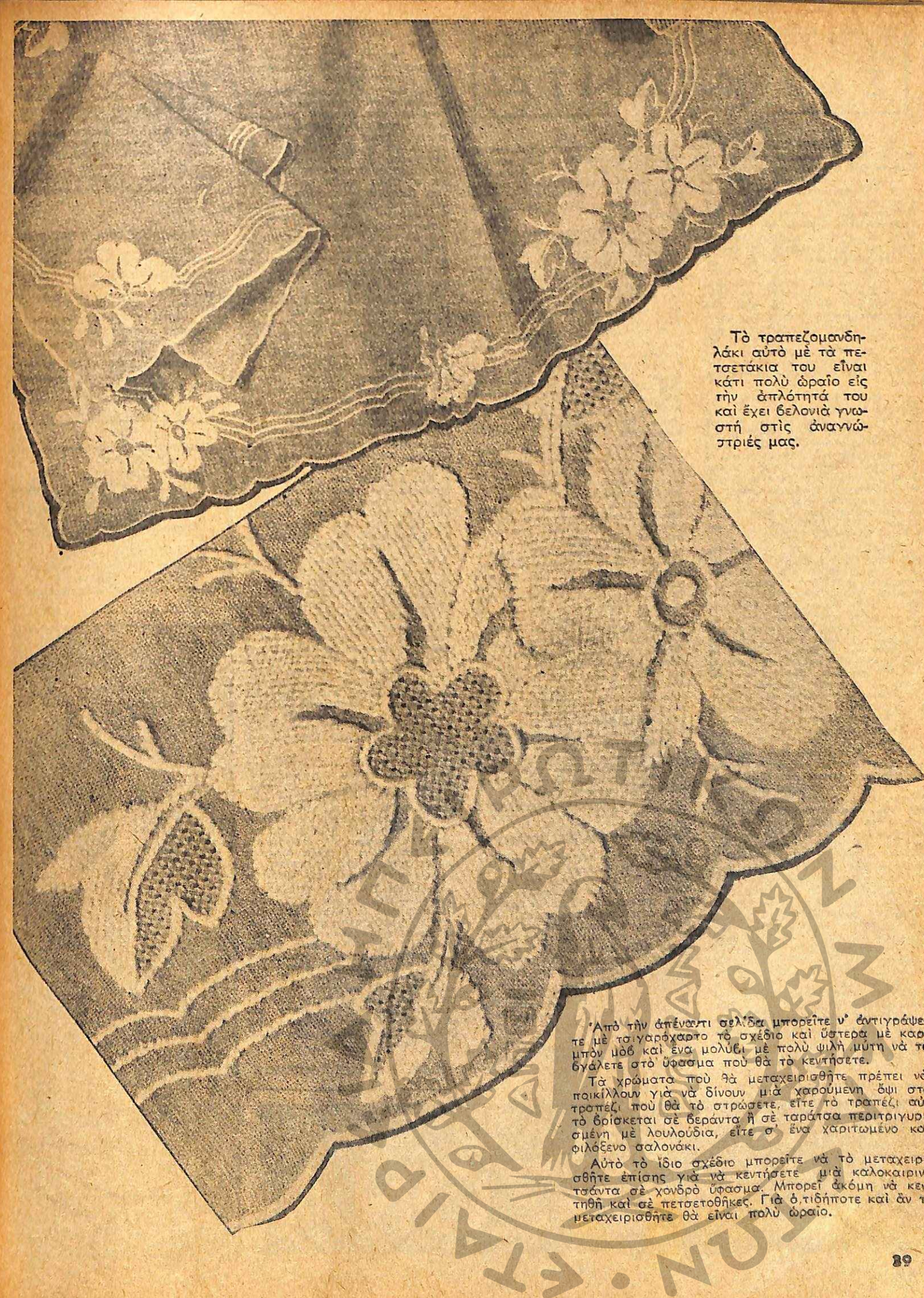
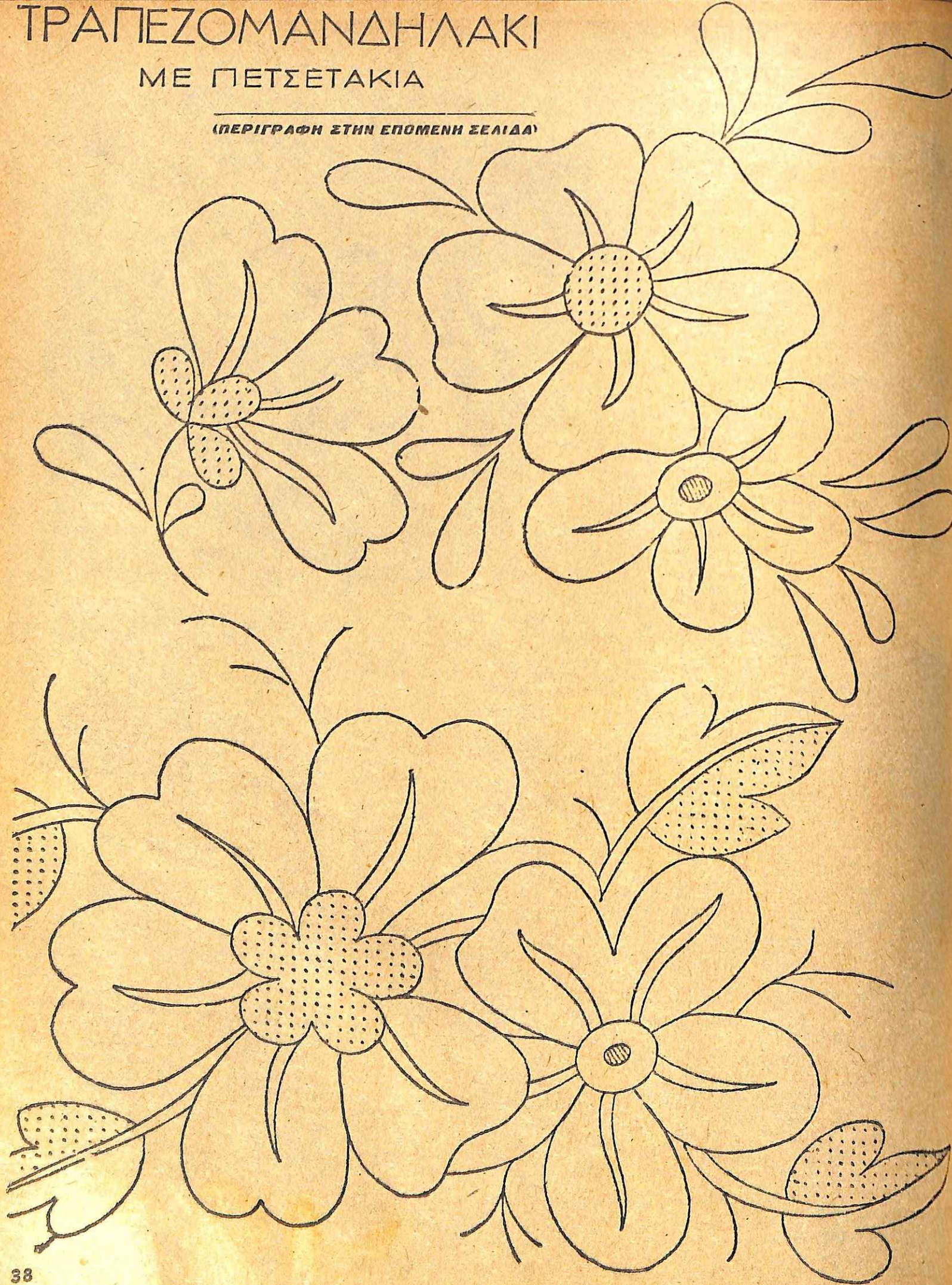
Στὶς ἐπιχειρήσεις ἀλιείας καραβίδων εἶναι τοποθετημένα κεφάλαια δέκα ἑκατομμυρίων λίρῶν. Ἐναντι δύο μόλις ἑκατομμυρίων τῆς προπολεμικῆς περιόδου.

37.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΑΚΙ

ΜΕ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ

(ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ)

Τὸ τραπέζομανδηλάκι αὐτὸ μὲ τὰ πετσετάκια του εἶναι κατὶ πολὺ ὠραῖο εἰς τὴν ἀπλότητά του καὶ ἔχει βελονιά γνωστή στὶς ἀνανώστριές μας.

Ἀπὸ τὴν ἀπέναντι σελίδα μπορείτε ν' ἀντιγράψετε μὲ τσιγαρόχαρτο τὸ σχέδιον καὶ ὕστερα μὲ καθήκον μὲν καὶ ἓνα μολύβι μὲ πολὺ ψιλὴ μύτη νὰ τὸ βγάλετε στὸ ὕφασμα πού θὰ τὸ κεντήσετε.

Τὰ χρώματα πού θὰ μεταχειρισθῆτε πρέπει νὰ παικίλλουν γιὰ νὰ δίνουν μιὰ χαρούμενη ὄψιν στὸ τραπέζι πού θὰ τὸ στρώσετε, εἴτε τὸ τραπέζι αὐτὸ θοῖσκεται σὲ βεράντα ἢ σὲ ταρατσα περιτριγυρισμένη μὲ λουλούδια, εἴτε σ' ἓνα χαριτωμένο καὶ φιλόξενο σαλονάκι.

Αὐτὸ τὸ ἴδιο σχέδιον μπορείτε νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε ἐπίσης γιὰ νὰ κεντήσετε μιὰ καλοκαιρινή τσάντα σὲ χονδρὸ ὕφασμα. Μπορεῖ ἀκόμη νὰ κεντηθῇ καὶ σὲ πετσετοθήκες. Γιὰ ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν τὸ μεταχειρισθῆτε θὰ εἶναι πολὺ ὠραῖο.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥ. ΛΑ Ε. Τ.: Το καλύτερο είναι να μεταβείτε στη Θεσσαλονίκη ή στην Αθήνα και να κάνετε μια γενική εξέταση του οργανισμού σας και από όλες τις ειδικότητες (γυναικολόγο, οφθαλμίατρο, παθολόγο κλπ.). Εάν όμως δεν είναι δυνατόν αυτό να γίνει, τότε σας συνιστούμε να εξακολουθήσετε την ορμονοθεραπεία επί ένα εξαμηνιο τουλάχιστον. 'Επί πλέον γυναστικές ασκήσεις και καλή τροφή. Για τα μάτια σας υπάρχει θεραπεία, με τη διαφορά ότι πρέπει να έχετε εις Αθήνας. 'Επίσης δεν πρέπει να σας απασχολή το ζήτημα της τεκνοποίησης, γιατί δεν εξαρτάται από την ποσότητα του αίματος ή την τακτικότητα κατά την περίοδο, αλλά από την κανονική και φυσιολογική κατάσταση που βρίσκονται τα γεν. όργανα.

Β. Μ., Γύθειον 'Αρεόπολις: Σας συνιστώ τας ενέσεις Προλάν των 100 μονάδων στην αρχή, άμεσα μετά 5 ενέσεις Προλάν ή 'Οδορμόλ ή άλλες ίδιες συσκευασίας 50.000 μονάδων και κατόπιν 5 ενέσεις Λουτεόλ ή Προλάν ή Προξεστερόν των 5 μιλ. Αυτά θα γίνουν κάθε μήνα επί 5 μηνες τουλάχιστον. 'Επίσης τροφή καλή και παρακολούθηση από ένα παθολόγο τουλάχιστον επί 5 μηνες, ώστε να υπάρχει ειδικός και δεν σας είναι εύκολο να έχετε εις Αθήνας.

ΜΗΤΕΡΑ Α.Ω.: Δεν μου γράφετε την δνομασία του φαρμάκου που πήρε και έγινε καλά. 'Επρεπε να κρατήσετε το κουτί ή το μπουκαλάκι, γιατί συνήθως γράφουν απ' έξω τι είναι. 'Ετσι δεν μπορώ να ξέρω τι είδους χάπια ήταν αυτά. Πάντως σ' αυτές τις περιπτώσεις χρησιμεύει χαπάκια Σιστομασίν 5 ημέρες προ της περιόδου και 5 μετά, δύο χαπάκια την ημέρα, καθώς και ενέσεις Ραντονός των 100 μονάδων. 'Εάν και αυτά αποτύχουν, τότε κατ' ανάγκην θα κάνετε τεστοδινόρ ενέσεις των 25 μιλ. ή χαπάκια Νεοορεδάλ ή Περαντόν και τελευταία απόδειξη και ιστολογία, κή εξέταση των εξομμάτων.

ΓΙΟΛΑΝΤΑ 19—21 Ι.Π.: Δεσποινίς, το καλύτερο είναι να επισπεύσετε το γάμο σας ή να πάψετε να βγαίνετε μονάχη και να πάψετε άργα ή γρήγορα να έχετε σκοτούρες, και σας συμβουλεύω να αποφύγετε κάθε είδους παιχνίδια, γιατί το ένα φέρνει το άλλο και τέλος θα σας βγλ σε κακό. Αυτά όσα συμβουλή περισσότερο πατρική. 'Όσο για τις έρωτικές σας, ό,τι έγινε, όπως έγινε, δεν υπάρχει κανένας φόβος.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Ρ. Σ.: Δυστυχώς είναι από τα ζητήματα που είναι να διαπιστωθεί εάν υπάρχει αλλοιώς να αποφύγετε το πλυσίμο με ρά και εάν σας είναι εύκολο, να κάνετε διαβητικές.

ΑΤΥΧΗ ΜΙΚΡΗ ΑΧ., Κάιρο: 'Η έγκειρσι απαιτεί 7—8 ημέρες νοσηκή περίπτωση την οποία δεν μπορώ να σας γράψω από τη στήλη του περιοδικού, αλλά ιδιαίτέρως.

ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ Β.Β. Π. 19:

Κατά την κύηση παρατηρείται κάποια αύξηση της εκκρίσεως. Σας συνιστώ ταμπλέτες Ζυνοπλίζ ή Ντεβεγκάν, μία ταμπλέτα κάθε δρόου να τοποθετήτε εντός του κόλπου και να κάνετε εξωτερικές χλιαρές πλυνσεις με Ντετόλ.

Α.Α.Α.: Να συνεχίσετε με τον ίδιο τρόπο τις ενέσεις σας και προφυλάξτε τις, όπως όσον δεν θέλετε ακόμη τα παιδιά. 'Η ενέργεια σας αυτή είναι εντός των φυσιολογικών δρίων και δεν έχει καμμία σχέση με την ενέργεια της φίλης σας ή τη γνώμη της, την οποία πρέπει να κρατήση μόνο για τον εαυτό της.

ΟΙΚΟΚΥΡΑ Κ.: 'Εδόθη στον νεο-ρολόγο το γράμμα σας και θα σας απαντήσει στο έπιμνο.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Καρδίτσα: Την θεραπεία θα την συνεχίσετε επί εξαμηνιο. 'Όσο για τον όρο Μπυγκομόλετες, πρέπει να έλθετε εις Αθήνας γιατί δεν υπάρχει στο έπιμνο. Να απευθυνθήτε στο γιαντρώ Σωφρονιάδη.

ΝΤΟΛΛΥ, Θεσσαλονίκη: Δυστυχώς, όταν υπάρχουν διαφωνίες μεταξύ των γιαντρών, τη διαφορά την λύει ένα συμβούλιο. Πολύ περισσότερο έγω δεν μπορώ να έχω γνώμη εάν δεν σας εξετάσω. 'Όσο για το ζήτημα, που μου ξαναγράψατε τη συμβουλή μου μπορείτε να περτέ ταμπλέτες βιταμίνης Ε 3 την ημέρα.

ΑΝΟΗΤΗ: 'Εχετε μεγάλη φαντασία. Δεν μπορεί να έχετε πάθει κάτι, δεν είναι τόσο εύκολο και μάστιχα χωρίς να ματώση, έπομένως δεν πρέπει να ανησυχήτε, ούτε είναι ανάγκη να έπισκεφθήτε γιαντρώ, εάν είναι έτσι όπως μου τα γράφετε.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, Βόλο: 'Επειτα από 24 γιαντρώς ειδικούς καθηγητάς κλπ. που σας είδαν, να σας συμβουλεύσω έγω με μια έπιστολή σας, έστω και μεγάλη, που διάβασα, δεν είναι όχι μόνο εύκολο, αλλά τελείως αδύνατο. Πάντως το μόνο που απομένει είναι οι ενέσεις Τεστοδινόρ των 25 μιλ. και εν περιπτώσει αποτυχίας ή έγκειρσις ή άκτινοθεραπεία αναλόγως της γνώμης που θα σχηματίση ο γιαντρώ που θα σας εξετάση. 'Εάν έλθετε εις Αθήνας, ευχαρίστως να σας εξετάσω και να σας δώσω τη γνώμη μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

★
Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΑΛΦΑ 12— 'Ο λόγος για τον οποίον σας έγραψα, να περάσετε να σας εξετάσω, είναι απλός και φανερός. Για να εφαρμοσθή ή Α ή Β θεραπεία, πρέπει να έρευνήθω ή αιτία της αρρώστειας, καθώς και το έδαφος. Αυτός είναι ο λόγος, που για την ίδια αρρώστεια άλλη θεραπεία γίνεται στον έναν αρρώστο και άλλη στον άλλον. 'Η διεύθυνσίς μου είναι Εύφραντορος 19, Τηλ. 70.414.

ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΟΝ Α. Ν. Κ. 'Ενταύθα.—'Η θαμβία έκπτωσης της σεξουαλικής, δυσανάλογος με την ηλικία σας των 30 ετών, μπορεί να έχη πολλές αιτίες. Γι' αυτό περάστε να σας εξετάσω και μη φοβάστε, γιατί δεν πρόκειται να σας αντιμετώπι-

σω σαν «παρθενα», αλλά όπως λους τους πάσχοντες ανεξαρτήτως αν είναι γεμάτο το πορτοφόλι τους ή όχι. Και μη ξεχνάτε ότι ή Ιατρική δεν είναι έμπορική έπιχείρησις, αλλά άνώτερο κοινωνικό λειτουργήμα.

22 ΜΑΪΟΥ, Χανιά—Κρήτης.—'Ακόμη χρόνος δεν έκλεισε από τότε που άρρώστησε. 'Επομένως έστω και αν σήμερα είναι εκκινικώς 'Υγιής, ακόμη όμως δεν πρέπει να ήμαστε σίγουροι, ότι δεν πρέπει να έπακολουθήση εξέλιξις της φυματιώσεως, ή έντοπις σ' άλλο σημείο του πνεύμονος. Είναι πολύ πρόδρομο να σκεφθήτε για γάμο, αν δεν περάση τουλάχιστον ένας χρόνος ακόμη χωρίς κανένα δυσάρεστο. 'Όσο για τα παιδιά σας πρέπει να ξέρετε, ότι ή φυματιώσις δεν κληρονομείται, αλλά μεταδίδεται στα παιδιά κυρίως με το γάλα της φυματικής μητέρας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Σ ΚΛΑΒΟΣ, Πάτρας.—'Ευχαριστώ για την έμπιστοσύνη σας. 'Η πολυμυελίτις μετά την οστρακία έπέφερε την παράλυσι των γεννητικών οργάνων και έδημιούργησε την πλήρη άνικανότητα. 'Όμως δεν κατέστρεψε τα όρμονικά κέντρα, και γι' αυτό υπάρχει και σεξουαλική όρμη. 'Ελπίς άνακαταστάσεως των πραγμάτων δεν υπάρχει, αφού έχουν περάσει 25 έόκληρα χρόνια. Δεν νομίζω ότι ο τρόπος ικανοποιήσεως σας είναι αυτός, που σας έλάττει. Μάλλον το προχωρημένο της ηλικίας σας και ή όλη καχεξία του οργανισμού συνεπεία των παραλύσεων ευθύνονται. 'Όσο για το τελευταίο φάρμακο που γράφετε, υπάρχει και θα πρέπει να έχουν τα μεγάλα φαρμακεία, απ' όπου μπορείτε να το προμηθευθήτε.

Ι. Ο. Α., Δράμα.—'Η άποψή μου είναι ότι τριών σε μεγάλες έκτάσεις, οι πλάκες λεύκης και τελευταία οι άναφυλακτικές και σεξουαλικές διαταραχές, δείχνουν μια βαθειά άνωμαλία της όλης λειτουργίας του παλυλόκου συστήματος των αδένων έσω εκκρίσεως. Ειδικότητα δε της λειτουργίας των έπινεφριδίων. Οι μέχρι σήμερα θεραπείες σας δεν έθισαν ακριβώς την αιτία του κακού, αλλά άπευθύνονται στα συμπτώματα. Πρέπει να περιμένετε να φθάση εδώ και να δοκιμάσετε την κορτιζόνη. Είναι το μόνο όπλο, που ίσως άποδείξη άποτελεσματικό.

ΠΙΠΙΤΣΑ, Πειραιά.—Οι λιποθυμίες που διαρκούν ώριμένον χρόνον και έμφανίζονται σε κανονικά χρονικά διαστήματα με προκαθορισμένη εξέλιξη και πορεία, δεν είναι ποτέ δυνατόν να όφειλονται σε οργανική θλάση. Πρέπει να είναι νευρωσικές έκδηλώσεις αν θέβαια είναι έντελώς άσχετες με την περίοδο. Με την πρώτη ευκαιρία περάστε να σας εξετάσω.

ΔΥΣΤΥΧΙ ΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ, Δράμα.—Νομίζω πως πολύ υπερβάλλετε τους κινδύνους και τρέχετε να χαρακτηρίσετε και να συσχετίσετε την κατάσταση του παιδιού σας με το δικό σας πάθος. Πάντως ανεξαρτήτως αυτού μια έπισταμένη παρακολούθηση και πρό παντός άπασχόλησι του μικρού είναι άπαραίτητη. 'Αργότερα μπορείτε να κάμετε χρήςιν κατασταλτικών του νευρικού συστήματος. Τώρα ν' άρχίσετε με ζεστά μπάνια, τουλάχιστον τρεις φορές την έβδομάδα.

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤ Σ ΟΠΟΥΛΟΣ

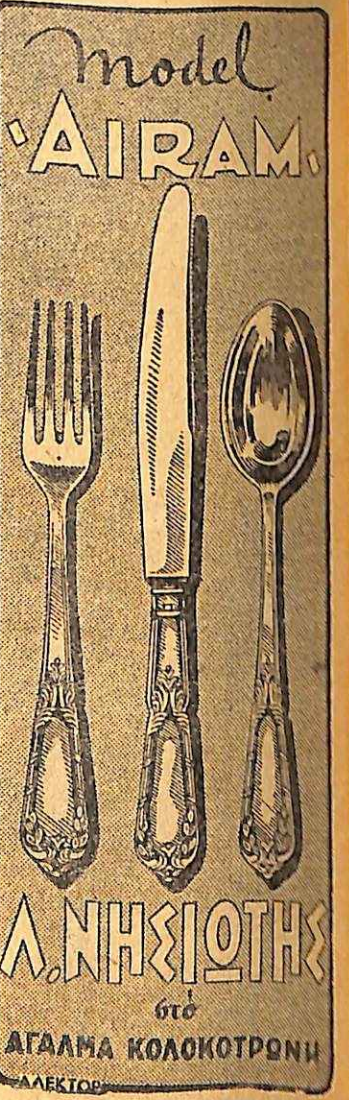
Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ:
ΔΩΡΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: 'Η δια-
πεία σας, όπως την έχει καθορίσει
Ιατρός σας, είναι ή πρόπουσα. Δε-
την άποθεραπείαν σας μπορείτε να
μετε, επί πέντε ημέρες, ενέσεις
σταλλικής πενικιλίνης (800.000
μονάδες την ημέρα) και διυδροστρεπ-
μυκίνης (1 γραμμάριο την ημέρα)
συγχρόνως, εις κατατετημένης δι-
στάσεως. 'Εν συνεχεία κάμτε έπιδό-
ους 10 ενέσεις γλυκανικού άσβε-
του, μαζί με διτομίνη Σέ και πε-
νετε έσωτερικώς τρία κουτάλια τη-
γλυκού την ημέραν Πουλοστρεπ-
Μπαιγύ.

★

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Ν. Χ. ΡΑΠΤΗΝ: 'Ο διάλογός
είναι καλός. 'Όπως βλέπετε όμως
«Γυναίκα» δημοσιεύει μόνον ένα έ-
παι, αυτόν τακτικού συνεργάτη.
Πάντως ο διάλογός σας, όπως και
στο θέατρο, ρέει ευκρί-
ΤΑΚΗΝ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ: Ο
«Κυρίε» σας αυτή τη φορά είναι κα-
λός... όριμότερος. Γι' αυτό τις ε-
τάμε προς δημοσίευσιν.

ΜΑΡΙΝΑ ΣΑΚΕΛΛΙΑΔΟΥ: Τα
τά καλά σας λόγια σας ευχαριστώ
θερμά. Τα ποιήματά σας είναι
τεχνα. Διαβάστε νεοελληνική ποί-
ηση.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΑ
ΑΙΟΛΟΣ 59, ΒΥΖΕΣ
ΜΕ ΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΔΗΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ

Υλικά: 200 γραμ. ή 65
δραμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΝΑ-
ΓΕΡ. Βελόνες Νο 2½.
Τρόπος: Λάστιχο 1+1 π. = 1
π. καλή, 1 π. ανάποδη. Ζέρσευ
= 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ά-
νάποδη.
Δείγμα: 20 π. = 6½
έκατ., 20 δελόνες = 4½ έκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ
Βάλετε 90 π. Πλέξετε 11 έ-
κατ. λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν
θα βάλετε κάθε έκατοστό 1 π.
σε κάθε μεριά (12 φορές), εξα-
κολουθώντας να πλέκετε λάστι-
χο. Σε γενικό μάκρος του λά-
στιχου 24 έκατ., θα πλέξετε
τους 6 πρώτους πόντους και
τους 6 τελευταίους με ζέρσευ.
Θα εξακολουθήσετε με ζέρσευ
κατά τον έξης τρόπο: Κάθε φο-
ρά από την καλή θα πλέκετε
μετά τους 6 π. με το ζέρσευ ά-
πό 4 π. σε κάθε μεριά, έπιπλέ-
ον 4 π. με ζέρσευ (2 φορές).
Ταυτοχρόνως μετά τους 4 π.
με το ζέρσευ, θα κάνετε ένα ά-
νοιγμα, πλέκοντας δύο φορές
τον έπόμενον πόντο, καθώς και
τον προηγούμενο των 4 τελευ-
ταίων πόντων που θα πλέξετε
ζέρσευ.
Κατόπιν θα εξακολουθήσετε
να πλέκετε 6 π. έπί πλέον με
ζέρσευ από κάθε μεριά (2 φο-
ρές) έπαναλαμβάνοντας και
πάλι τ' άνοιγματα κατά τον
ίδιο τρόπο. Συνεχίστε με έπί
πλέον ζέρσευ κατά την έξης
σειρά: 4 π., 6 π., 4 π., έπανα-

λαμβάνοντας τα άνοιγματα
στοιχ. 4 π., συνεχίστε με ζέρ-
σευ 4 π., 6 π., και πάλι άνοι-
γματα. Κατόπιν πλέξτε όλους
τους πόντους ζέρσευ, πλέκον-
τας από δύο φορές τους δύο
μεσαίους πόντους, δηλ. να γί-
νουν 4 π. Ταυτοχρόνως θα κλεί-
νετε 1 π. από κάθε μεριά κάθε
έκατοστό (6 φορές). Σε γενί-
κό μάκρος 32 έκατ. θα κλεί-
νετε στην άριστερή μεριά 2 π.
κάθε δεύτερη δελόνα (45 φο-
ρές). Στο 13ο κλείσιμο τ' ά-
ρχίστε να κλείνετε και στη δε-
ξιά μεριά κάθε δεύτερη δελόνα
2 π. (37 φορές). Τους πόντους
που έχετε, θα τους πλέξετε με
λάστιχο 1 + 1 π., 10 έκ. Κα-
τόπιν θα κλείνετε 1 π. από κά-
θε μεριά κάθε δεύτερη δελόνα,
έως ότου τελειώσουν όλοι οι
πόντοι. Στη δεξιά μεριά (μα-
σχάλη), σπκώσετε 52 π. και
πλέξετε 6 δελόνες ζέρσευ. Κλεί-
σετε τους πόντους.

ΠΛΑΤΗ
Θα πλέξετε ακριβώς όπως
και το μπροστινό, παραλείπον-
τας τ' άνοιγματα που κάνατε
δταν πλέκατε έπί πλέον το ζέρ-
σευ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ
Σιδερώστε μόνον το μέρος
με το ζέρσευ στο πλεκτό σας,
με βρεγμένο πανί. Ράψτε την
άριστερή ραφή. Κατόπιν σπκώ-
στε γύρω-γύρω μετά την μπο-
τέλα έως την άλλη μπρετέλα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ
ΑΠΟ τις σχέσεις της γυναίκας με τον άνδρα γεννιούνται χίλια
δυό ζητήματα. Ένας γάμος, ένας αρραβώνας, μια έλευθε-
ρη συμβίωσις, ένας έλευθερος έρωτας, μια γέννησις, ένα δια-
ζύγιο, μια έγκατάλειψις, δημιουργούν πολλές φορές συγκρού-
σεις και προβλήματα μεταξύ των δύο φύλων τέτοια, που μόνο
με το Νόμο μπορούν να λυθούν. Σκοπός της στήλης αυτής είναι
να δίνη μια νομική άπάντησι σε κάθε ζήτημα, που αίτια του θα
έχη τη σχέση της γυναίκας με τον άνδρα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ:
Είμαι 16 έτών και αποφάσι-
σα να παντρευθώ ένα νέο 23 έ-
τών, αλλά οι γονείς μου δεν έπι-
τρέπουν αυτό το γάμο. 'Η άρ-
νησι αυτή των γονέων μου μπο-
ρεί να έχη συνέπεια για το κύ-
ρος του αμριανού γάμου μου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:
Μια γυναίκα που έχει συμ-
πληρώσει το 21 έτος της ήλι-
κίας της μπορεί να έλθη σε γά-
μο χωρίς να ζητήσει την άδεια
του πατέρα της ή άλλου προ-
σώπου, διότι είναι ήλικια και
δικαιούται να ρυθιζή μόνη τα
ζητήματά της είτε περιουσιακά,
είτε προσωπικά εν γένει είναι
αυτά. 'Η γυναίκα, όμως, που
δεν έκλεισε το 21 έτος και δεν
είναι μικρότερη των 14 έτών
(διότι στην κάτω των 14 έτών
απαγορεύεται να κάμη γάμο)
για να παντρευθή πρέπει άπα-
ραιτήτως να έχη την άδεια του
πατέρα της, εάν είναι όρφανή
από πατέρα, πρέπει να ζητήσει
την άδεια της μητέρας της, ο-
ταν δε ούτε ή μητέρα της ζή-
θα ζητήσει την άδεια από το
πρόσωπο έκείνο που θα είναι έ-
πιτροπος ή κηδεμών της.

Πρέπει λοιπόν, δεσποινίς, να
φροντίσετε ώστε ο πατέρας σας
να μεταπεισθή και να δώση τη
συγκατάθεσί του. 'Εάν αυτό δεν
γίνη, μην άπελπίζεσθε ακόμη,
διότι ο Νόμος προβλέπει κάτι
σχετικά με την περίπτωση αυτή.
Σας δίνει δηλ. το δικαίωμα να
καταφύγετε στο δικαστήριο και
να ζητήσετε από το δικαστή
να σας χορηγήση την άδεια του
γάμου. Πάντως, πρέπει να έ-
χετε υπ' όψει ότι το δικαστή-
ριο δεν είναι υποχρεωμένο να
δώση όπωσδήποτε την άδεια, ά-
πλώς μπορεί να έπιτρέψη το γά-
μο σας όταν κρίνη ότι τούτο θα
είναι προς το συμφέρον σας
και αφού προηγουμένως άκούση
τη γνώμη των πιο στενών συγ-
γενών σας, εάν είναι δυνατόν.

Φροντίστε, λοιπόν, να έπι-
τύχετε είτε την πατρική συγ-
κατάθεσι, είτε την άδεια του δι-
καστηρίου, ώστε ο γάμος να
είναι έγκυρος.
★
ΕΡΩΤΗΣΙΣ:
Λίγους μήνες μετά το γάμο
μας, ο σύζυγός μου έφυγε από
κάθε πόντο, έναν πόντο. Πλέξε-
τε 6 δελόνες ζέρσευ και κλεί-
σετε τους πόντους. Αυτές τις 6
δελόνες που πλέξατε, γυρίστε
τις στρίψωμα και ράψτε το
στην ανάποδη μεριά. Ράψτε τη
δεξιά ραφή και γυρίστε το
στρίψωμα της μασχάλης κατά
τον ίδιο τρόπο, όπως κάνατε
στην άριστερή μεριά. Τις υπο-
τέλες θα τις δένετε ένα φιόγκο,

το σπίτι μας και έγκατεστάθη
σε άλλη πόλι με την πρόφασι
ότι επαγγελματικοί λόγοι του
έπέβαλαν αυτό. Τα στοιχεία
που έχω με αναγκάζουν να συμ-
περάνω ότι δεν σκοπεύει να
γυρίση κοντά μου. Τί δικαιώ-
ματα έχω στην περίπτωση αυτή
από το Νόμο; Πάντως, δεν έ-
πιθυμώ το διαζύγιο.
ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:
Είναι γνωστό, ότι ο γάμος
δημιουργεί μεταξύ των συζύγων
διαφορές υποχρεώσεις, μεταξύ
των οποίων και την άμοιβαία υ-
ποχρέωσι προς συμβίωσι. Λε-
γοντας «υποχρέωσι προς συμ-
βίωσιν», ο Νόμος έννοει την συγ-
κατοίκησι, την έκτέλεσι των συ-
ζυγικών καθηκόντων γενικά, την
πίστι προς το γάμο, άμοιβαία
ήθική συνδρομή και δόθηεια με-
ταξύ των συζύγων. Πολλές όμως
φορές υπάρχουν ιδιαίτεροι λό-
γοι που δικαιολογούν εις τον
ένα από τους συζύγους να άρ-
νηθή τη συμβίωσι, όποτε ο άλ-
λος σύζυγος δεν δικαιούται να
άπαιτηση συμβίωσι. Π.χ. ή σύ-
ζυγος πάσχει από ασθένεια μο-
λυσματική, δικαιολογείται τότε
ο σύζυγος να κατοικήση εις άλ-
λο μέρος μέχρις ότου παρέλθη
ή αρρώστεια. Οι έμπορικές υπο-
χρεώσεις του συζύγου του έπιβάλ-
λουν να παραμείνη επί ένα διά-
στημα χρόνου σε άλλη πόλι.
'Η σύζυγος δεν μπορεί στην πε-
ρίπτωσι αυτή να αξιώση από
το σύζυγό της να παραμείνη
κοντά της. 'Όσον άφορά έσας,
εάν νομίζετε ότι δεν υπάρχει
καμμία αίτια που δικαιολογεί
την άπομάκρυνσι του συζύγου
σας, έχετε το δικαίωμα να ά-
παιτήσετε απ' αυτόν να έκπλη-
ρώση την υποχρέωσι που του
έπιβάλλει ο γάμος, να κατοική-
στον «συζυγικό όικον», αλλά δεν
μπορείτε να τον έξαναγκάσετε
να έλθη κοντά σας — δηλ. εάν
άρνηται, δεν μπορείτε να κάνε-
τε άπολύτως τίποτα. Π. χ. δεν
σας χορηγεί ο Νόμος το δικαίω-
μα να ζητήσετε από την 'Αστυ-
νομία να συλλάβη το σύζυγό
σας, να τον μεταφέρη διά της
βίας εις την συζυγικήν έστία
και να του συστήση να έκπλη-
ρώνη τα συζυγικά του καθήκον-
τα, σύμφωνα με το Νόμο. Κάτι
τέτοιο δεν νοείται, ούτε μπο-
ρεί να γίνη σε καμμία περίπτω-
σι αν συνέβαινε, θαταν παρά-
νομο, διότι δεν συμβιβάζεται με
την προσωπική έλευθερία του
άτόμου. 'Εχετε, πάντως, άλλα
δικαιώματα — δραστικά —
και πρώτα-πρώτα θα ζητήσετε
από το δικαστήριο διατροφή εις
βάρος του συζύγου σας. 'Επι-
σης θα ήτο δυνατόν εις την συμ-
περιφορά αυτή του άνδρος σας
να στριχθή λόγος διαζυγίου
εις βάρος του — αλλά δεν έ-
πιθυμείτε, όπως λέτε, το δια-
ζύγιο.
ΓΕΩΡ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ
ΜΟΝΟΝ
ΜΕ
ARIZONA

40

ΜΙΑ ΝΕΑ ΖΩΗ ΑΡΧΙΖΕΙ...

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ» ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
*** ΠΩΣ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΟΡΓΑΝΑ * ΜΙΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΓΕΜΑΤΗ**
ΑΠΟ ΣΟΦΟ ΣΕ ΑΠΛΟΤΗΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΛΥΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Πολλές φορές ως σήμερα, έχουμε ασχοληθεί με το θέμα της δημιουργίας απογόνων, της μεγάλης αυτής φυσικής λειτουργίας, χάρις στην οποία οι άνθρωποι φέρνουν στη ζωή και άλλους ανθρώπους για να τους διαδεχθούν. Δεν είχαμε όμως προχωρήσει στις λεπτομέρειες της «κατασκευής» του ανθρώπινου σώματος, της πολυσύνθετης και πολύπλοκης αυτής μηχανής. Και δεν είχαμε εξετάσει τον τρόπο με τον οποίο, μέσα στην κοιλιά της μητέρας, από την ένωση ενός μικροσκοπικού ωαρίου με ένα κατά πολύ μικροσκοπικότερο σπερματοζωάριο, δημιουργείται ολόκληρο αυτό το σύστημα των οστών, των μυών, των υγρών και των ιστών, που θα αποτελέσουν τελικά το σώμα του παιδιού που θα βγει στον κόσμο. Αυτή την καταπληκτική και—σε πολλά σημεία—μυστηριώδη εξέλιξη του ανθρώπου στα πρώτα του στάδια, αναλύει απλά και κατανοητά το άρθρο που δημοσιεύουμε εδώ. Οι παραστατικές εικόνες που το συνοδεύουν βοηθούν στην πληρέστερη κατανόησή του.

Η ανθρώπινη ζωή αρχίζει με μία αθλητική έκδηλωση—με μία κούρσα! Για να δημιουργηθεί ένα ανθρώπινο όν, 225 εκατόν, σπερματοζωάρια παρατάσσονται στην αφετηρία της «κούρσας για τη ζωή», ξεκινούν και συναγωνίζονται μεταξύ τους σ' ένα Μαραθώνιο δρόμο που διαρκεί οκτώ ώρες και που έχει για έπαθλο την είσοδο στο ωάριο. Όποιο από τα σπερματοζωάρια φθάσει πρώτο στο ωάριο και το γονιμοποίηση, κερδίζει το μεγάλο βραβείο: τη ζωή. Όλοι οι άλλοι συναγωνιστές—τα άλλα σπερματοζωάρια—πρέπει να πεθάνουν, γιατί όταν το πρώτο σπερματοζωάριο κατορθώσει να εισχωρήσει μέσα στο ωάριο (Σχ. 1) ή μεμβράνη του ωαρίου συστέλλεται και πηξεί από πίσω του με αποτέλεσμα να μείνουν όλα τα άλλα, τα καθυστερημένα σπερματοζωάρια, έξω από την κλειστή πιά πύλη, όπου και στριφογυρίζουν, ως τη στιγμή που θα κουρασθούν και θα πεθάνουν από εξάντληση.

ΤΟ ΙΚΑΝΩΤΕΡΟ ΕΠΙΣΗ

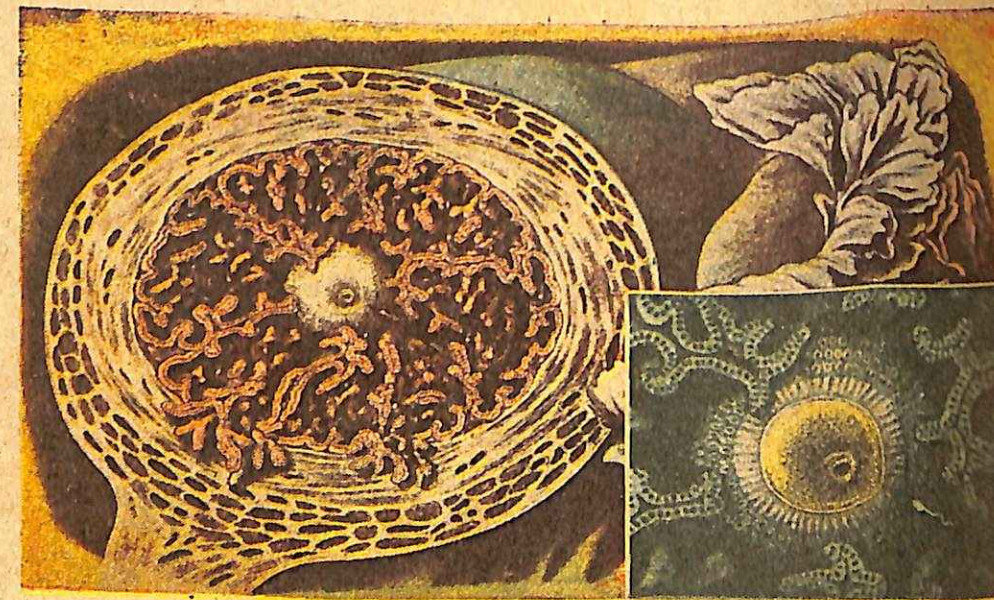
Ο άγων δρόμος των σπερματοζωαρίων προς το ωάριο αποτελεί στην πραγματικότητα έναν ευφύεστατο τρόπο επιλογής του ικανωτέρου. Το σπερματοζωάριο που θα κατορθώσει να διανύσει πρώτο τη διαδρομή, να φθάσει πρώτο στο κρυμμένο ωάριο και θα διαθέτει ακόμη την απαραίτητη δύναμη για να διαπεράσει ταχύτερα από οποιοδήποτε άλλο την μεμβράνη του ωαρίου, κερδίζει το βραβείο για την τριπλή αυτή νίκη και γίνεται το παιδί των γονέων. Με τον τρόπο αυτόν, η φύσις επιλέγει την επιλογή του καταλληλότερου από τα σπερματοζωάρια, δίνοντάς του τη δυνατότητα να διακριθεί ανάμεσα στα άλλα, ενώ τα πιο αδύνατα εκκαθαρίζονται στη διαδρομή.

Αφού το σπερματοζωάριο εισχωρήσει μέσα στο ωάριο, αφήνει να πέσει η μακρυά ουρά του που του έχει χρησιμεύσει για να

κινηθεί με ταχύτητα κατά τη διάρκεια της προς το τέρμα διαδρομής του—άκριβως όπως κινούνται τα χέλια ή τα ψάρια—και παίρνει πάλι την όψη ενός πυρήνος. Τώρα, σαν ένα παγοθραυστικό που προηγείται και ανοίγει το δρόμο για το καράβι που ακολουθεί, το σώμα του σπερματοζωαρίου ανοίγει ένα στενό μονοπάτι ανάμεσα στην πρωτοπλάσματική ύλη, και έτσι ο πυρήνας του σπερματοζωαρίου, μέσα στον οποίο περιέχονται τα χρωμοσώματα μπορεί να πλησιάσει τον πυρήνα του ωαρίου.

Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ—Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΑΙΩΜΕΝΟΥ

Τη στιγμή αυτή οι δύο πυρήνες δρσκονται ο ένας απέναντι στον άλλο. Το

Η — Η μεγαλειώδης στιγμή της δημιουργίας του 'Ανθρώπου! Το σπερματοζωάριο που κέρωνε να φθάσει πρώτο, εισχωρεί στο κατά πολύ μεγαλύτερο ωάριο. Η εικόνα μας παρουσιάζει τομή της σάλπιγγος σε γιγαντιαία μεγέθη και δεξιά σε ακόμη μεγαλύτερη.

χρωμοσώματα που βρίσκονται μέσα τους είναι υπό μορφή κόκκων, που ενώνονται αργότερα μεταξύ τους και αποτελούν λουρίδες ενώ οι πυρινικές μεμβράνες εξαφανίζονται. Τώρα, οι λουρίδες βρίσκονται ή μία απέναντι στην άλλη και αρχίζουν να μπερδεύονται και να ενώνονται. Αυτή είναι μία μοιραία στιγμή στη ζωή του ανθρώπου, μία από τις πιο σημαντικές για ολόκληρη τη ζωή του, γιατί αυτή άκριβως τη στιγμή καθορίζεται η μορφή της σωματικής διαπλάσεως. Τη στιγμή αυτή δύο έντελως διαφορετικά πλάσματα—ένας άνδρας και μία γυναίκα—αναμιγνύουν όλα τα τόσα διαφορετικά μεταξύ τους χαρακτηριστικά. Καθένας τους, προέρχεται από μία διαφορετική οικογένεια που, μέσα στη ζωή των αιώνων έχει διαμορφώσει δική της χαρακτηριστικά, αποτέλεσμα και αυτά της αναμίξεως των μελών της με τα ετερόφυλα μέλη άλλων οικογενειών. Τα δύο λοιπόν πλάσματα που βρίσκονται αντιμέτωπα τη στιγμή αυτή, μπορεί να αποτελούνται από πολλά όμοια, όπως και από πολλά ανάποδα χαρακτηριστικά. Είναι λοιπόν φυσικό και επόμενο, το πλάσμα που δημιουργείται από την ένωση του ανδρικού σπερματοζωαρίου, που φέρνει τα χαρακτηριστικά του πατέρα και του γυναικείου ωαρίου, που περιλαμβάνει τα χαρακτηρι-

στικά της μητέρας να έχει μέσα του ονάμικτα χαρακτηριστικά και των δύο γονέων.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Λίγο μετά την ένωση των δύο πυρήνων το έναίκο πιά κύτταρο αρχίζει να τρέφεται και να διαιρείται (Σχ. 2). Το αρχικό κύτταρο χωρίζεται διαδοχικά σε δύο, τέσσερα, οκτώ, δεκαέξι, τριανταδύο, κύτταρα, ως ότου δημιουργηθεί μία μάζα από μικρά κύτταρα, κάτι που μοιάζει σαν μούρο. Η μάζα αυτή, έφ' όσον αποτελείται από λίγα κύτταρα, μένει στρογγυλή, γιατί όλα τα κύτταρα της έρχονται σε έπαφή με τα διαπτικά υγρά που προσφέρουν τα τοιχώματα της μήτρας. Όταν όμως ο πολλαπλασιασμός της προχωρήσει, τότε η διαστολή των έσωτερικών κυττάρων δυσχεραίνεται και στο τέλος γίνεται αδύνατη, γιατί τα έξωτερικά κύτταρα τα αποκλείουν έντελως.

τα χαρτιά, στερεώνοντας μαζί τις γωνίες τους. Το ίδιο ακριβώς κάνει και η φύσις όταν σχηματίζει το ανθρώπινο σώμα από τους τρεις αυτούς κυτταρικούς σχηματισμούς.

Πρώτα απ' όλα, ο προς τα κάτω κυτταρικός σχηματισμός κάμπτεται προς τα έξω, ως όπου τα άκρα του συναντηθούν και ενωθούν. Έτσι, η επίπεδη αυτή επιφάνεια έχει γίνει τώρα ένας σωλήνας—το πρωτόγονο έντερο—που διασχίζει το υπό κατασκευήν ανθρώπινο σώμα κατά μήκος του μεγάλου του άξονος (Σχ. 4).

Υστερα, αρχίζει να κυρτώνεται η επάνω επιφάνεια. Αυτή όμως πριν σχηματίσει τον κλειστό σωλήνα που σχημάτισε και η κάτω, κάνει μία άλλη μικρή κάμψη, με αποτέλεσμα να σχηματισθεί απ' ενός μόνον στενός σωλήνας, επάνω από την μεσαία επιφάνεια και απ' ετέρου ένας μεγάλος σωλήνας, που περικλείει εξωτερικά όλα τα άλλα μέρη του σώματος που σχηματίζεται. Ο έσωτερικός στενός σωλήνας αποτελεί το πρωτόγονο νευρικό σύστημα του σώματος, ενώ ο έξωτερικός αποτελεί την αρχική μορφή του εξωτερικού του ανθρώπινου σώματος. Έτσι, φαίνεται ότι, ουσιαστικά το ανθρώπινο σώμα αποτελείται από τρεις σωλήνες: τον έξωτερικό, που αποτελεί το κύριο σώμα, και δύο έσωτερικούς, ο ένας από τους οποίους είναι το έντερο και ο άλλος το νευρικό σύστημα (Σχ. 5).

Τώρα, η μεσαία επιφάνεια που βρίσκειται μεταξύ των δύο έσωτερικών σωλήνων, εξελίσσεται με τη σειρά της: Σχηματίζει πέντε σωληνοειδή συστήματα, το μεσαίο από τα οποία σκληραίνει, μεταβάλλεται σε κόκαλα, και αποτελεί το σκελετό (Σχ. 6). Στα πλευρά του, τα κύτταρα μένουν μαλακά και εξελίσσονται στο μυϊκό σύστημα, ενώ μερικά μένουν σπογγώδη και σχηματίζουν στενούς σωλήνες, τα αγγεία μέσα στα οποία κυκλοφορεί το αίμα και η λύμφη. Συγχρόνως, το αίμα που γεμίζει το κυκλοφοριακό σύστημα, παρέχεται επίσης από το μεσοδέρμα. Έτσι, τα κόκαλα, οι μύες, το κυκλοφοριακό σύστημα και το αίμα δημιουργούνται από τον μεσαίο κυτταρικό σχηματισμό.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Αυτή είναι, σε πολύ γενικές γραμμές, η αρχή του σχηματισμού του ανθρώπινου σώματος. Ακολουθεί η φάσις του σχηματισμού των διαφόρων οργάνων.

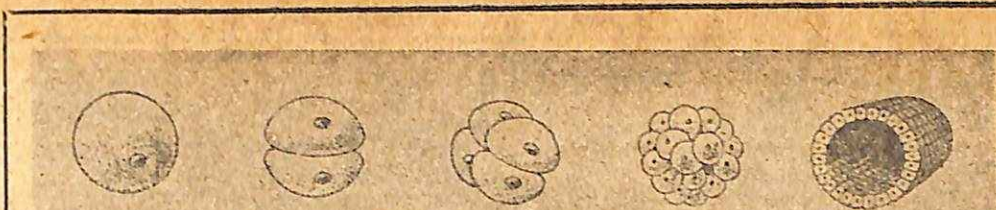
I. Τα όργανα του ενδοδέρματος. Ο έντερος σωλήνας διαστέλλεται στο μέσον και δημιουργεί το στομάχι, που χωρίζει τον σωλήνα σε δύο τμήματα, τον οισοφάγο και το κυρίως έντερο.

II. Τα όργανα του εξωδέρματος. Τα ανοικτά άκρα του σωλήνος του νευρικού συστήματος κλείνουν (Σχ. 7). Το προς τα επάνω άκρον σχηματίζει το πρωτόγονο εγκεφαλικό σύστημα. Όσο για την επιφάνεια του δέρματος, αυτή αρχίζει τώρα να παρουσιάζει διάφορες ανωμαλίες (Σχ. 8). Άλλες εξελίσσονται σε τριχες, άλλες σε αδένες ιδρώτος, κλπ.

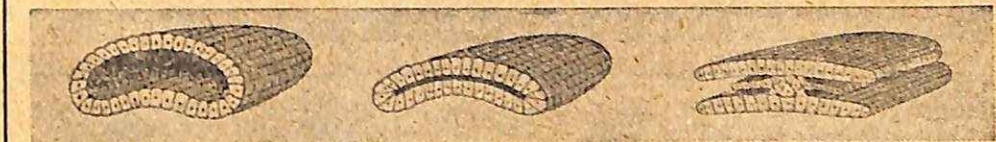
III. Τα όργανα του μεσοδέρματος. Στη στερεά άξονική χορδή (Σχ. 9) εμφανίζεται μία σειρά τριάντα περιπου ρωγμών, που βρίσκονται ή μία κοντά στην άλλη, έτσι ώστε ο αρχικός άξων μεταμορφώνεται σε ένα κομματιαστό κατασκευασμα που μοιάζει κάπως σαν μία σειρά από χάνδρες. Αυτοί είναι οι σπόνδυλοι, από τους οποίους αποτελείται η σπονδυλική στήλη του σώματος. Αποστολή αυτής και του σκελετού γενικά, είναι να προστατεύει τα μαλακά μέρη του σώματος και να παρέχει σημείο στήριξης στα όργανα κίνησης του σώματος, τους μύες.

ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

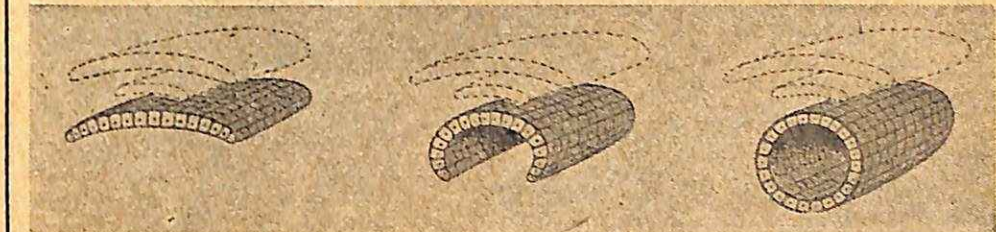
Η εξέλιξις του άξονος του σκελετού προχωρεί σε στενή και αρμονική σχέση με την εξέλιξη του νευρικού και του μυϊκού συστήματος. Η ήμικυκλική διάταξις της σπονδυλικής στήλης του έμβριου εύρισκεται σε αναλογία με τη διάταξις του μυϊκού και του νευρικού συστήματος, σε τρόπο ώστε όταν η εξέλιξις του έμβριου συμ-

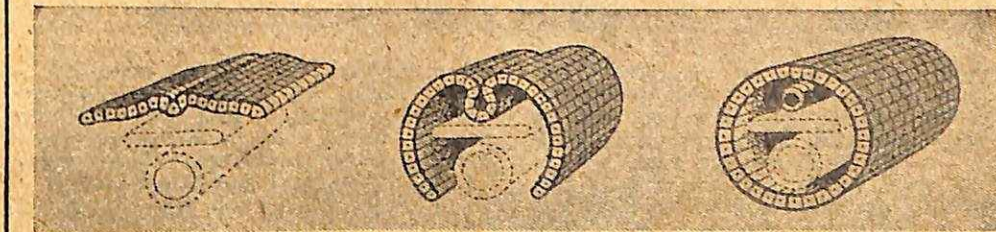
2. — Οι πρώτες ώρες της ανθρώπινης ζωής: Το κύτταρο του ωαρίου εξελίσσεται σ' ένα στενό, κυλινδρικό σωλήνα, του οποίου τα τοιχώματα έχουν πάχος ενός κυττάρου.

3. — Οι πρώτες μέρες της ανθρώπινης ζωής: Ο κυλινδρικός σωλήν μεταβάλλεται σε τρεις επίπεδους κυτταρικούς σχηματισμούς που συνδέονται μεταξύ τους στη μέση με μία χορδή.

4. — Ο προς τα κάτω κυτταρικός σχηματισμός κυρτώνεται προς τα έξω και σχηματίζει το πρωτόγονο έντερο.

5. — Ο προς τα επάνω κυτταρικός σχηματισμός σχηματίζει το σωλήνα του νευρικού συστήματος και το έξωτερικό περίδημα—το σώμα.

6. — Ο μεσαίος κυτταρικός σχηματισμός σχηματίζει τη σπονδυλική στήλη (1). Στα δύο πλευρά της εμφανίζονται οι μύες (2) και τα αγγεία του αίματος και της λύμφης (3).

7. — Ο νευρικός σωλήν κλείνει και κυρτώνεται προς τα μέσα. Το προς τα επάνω άκρο του παχύνει και εξελίσσεται στον εγκέφαλο.

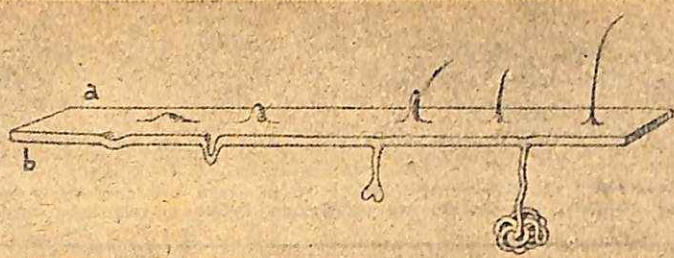
πληρωθή, και τα τρία αυτά συστήματα να μπορούν να εξελιχθούν από την πρωτόγονη αυτή διάταξις τους, αρμονικά συνδυασμένα.

Συγχρόνως, μέσα σε όλα τα όργανα και τα τμήματα του σώματος, μεγαλώνουν διάφορες χορδές που αργότερα, παίρνουν σωληνοειδές σχήμα και γεμίζουν με αίμα. Είναι οι αρτηρίες και οι φλέβες. Για να

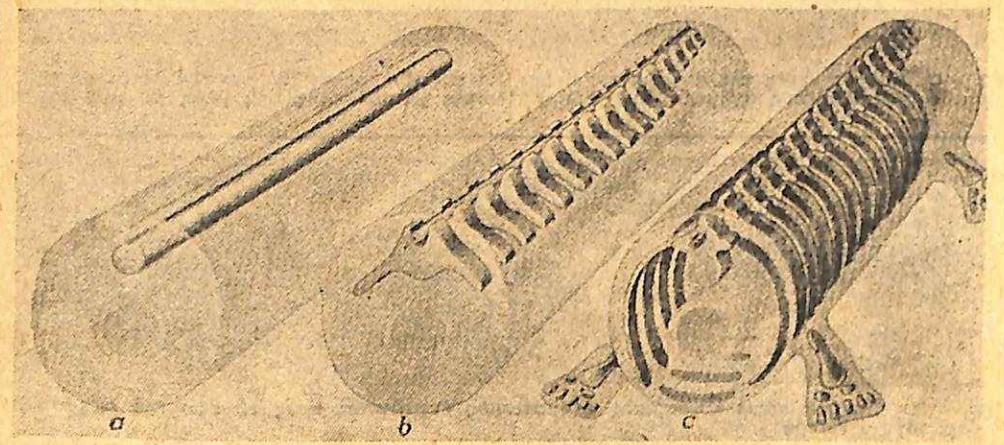
διατηρηθεί η απαραίτητη κυκλοφορία του αίματος μέσα στο κυκλοφοριακό σύστημα, δημιουργείται, με μία κάμψη του κεντρικού σωλήνος, μία κεντρική αντλία, ή καρδιά.

ΤΑ ΑΛΥΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Η εξέλιξις του ανθρώπινου σώματος από τον συνδυασμό του σπέρματος και του

8. — Το δέρμα δημιουργεί διάφορες προεξοχές που γίνονται οι τρίχες (πρός τα έξω) ή εξελίσσονται προς το εσωτερικό και γίνονται οι αδένες του ιδρώτος.

9. — Ο σχηματισμός του σκελετού. Η κεντρική χορδή (α) χωρίζεται στους σπονδύλους (β), που περικλείουν το νευρικό σωλήνα και περιβάλλουν τον εντερικό σωλήνα (γ).

ώριου, γίνεται —στην πραγματικότητα σύμφωνα με τα στάδια που αναφέραμε πιο πάνω. Η εξέλιξη όμως της υποθέσεως αυτής δεν είναι τόσο απλή όσο θελήσαμε να την περιγράψουμε εδώ, με τον αντικειμενικό σκοπό να την κάνουμε κατανοητή. Στην πραγματικότητα, είναι μία πολύ περίπλοκη και μυστηριώδης διαδικασία. Αλλάστε, αν δεν ήταν έτσι, οι έμβρυολόγοι, δεν θα χρειάζονταν έναν ολόκληρον αιώνα εντατικών μελετών και έρευνών, για να μπορέσουν να αποκαλύψουν τις γενικές γραμμές του σχηματισμού του ανθρώπινου σώματος.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΛΟΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Τό πόσο περίπλοκος είναι ο σχηματισμός αυτός, μπορεί να φανή καθαρά μόλις σκεφθούμε ότι όλες οι δυνάμεις που καθορίζουν τη διαδικασία του, περιλαμβάνονται μέσα στα μικροσκοπικά χρωμόσωμα. Και ότι 48 απ' αυτά, τοποθετημένα το ένα δίπλα στο άλλο, δεν καταλαμβάνουν ούτε το ένα τριακοστό (1/30) του χώρου που καταλαμβάνει η τελεία που ακολουθεί την φράση αυτή(!).

Η ΑΓΑΠΗ ΤΡΕΦΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Ακριβώς έτσι είναι. Η στέρση της άγριας μπορεί να έχη και σωματικές συνέπειες στο μικρό παιδί, ακριβώς όπως και ο υποσιτισμός. Ο Γάλλος ειδικός της παιδικής ψυχολογίας, δόκτωρ Σπίτς, εξήγησε τις περιπτώσεις 360 μικρών παιδιών ηλικίας 3—6 μηνών, που είχαν χάσει τις μητέρες των —προσωρινά ή για πάντα. Τα παιδιά αυτά κατήγοντο από τρεις διαφόρους ήπειρους της γης και ανήκαν σε τρεις διαφορετικές φυλές. Μάλιστα των 240 από αυτά κινηματογραφήθηκε η εμφάνισή και η συμπεριφορά.

Τρία χαρακτηριστικά παρατηρήθηκαν σε όλα αυτά τα παιδιά: ανέκφραστο πρόσωπο, καθυστερημένη ανάπτυξη, αδιαφορία και μελαγχολία. Αν το παιδί έχη μία στοργική μητέρα, τα συμπτώματα αυτά χάνονται όταν ξαναπαύση μαζί της, αλλιώς μεγαλώνουν

Μέσα στο άσημαντο, γκριζόχρωμο, ανθρώπινο σώμα, που —στην εξωτερική του εμφάνισή— διαφέρει, από ένα σπειρί χαλαριού, μόνον κατά το ότι είναι εκατό περίπου φορές μικρότερο, περιλαμβάνονται όλα τα στοιχεία που θα καθορίσουν τις άπειρες λεπτομέρειες των φυσικών και διανοητικών χαρακτηριστικών του πλάσματος που πρόκειται να δημιουργηθεί.

Όταν το σπερματοζώριο εισδύση μέσα στο ωάριο, αρχίζει η εξέλιξη, που προχωρεί ύστερα σύμφωνα με ένα προκαθορισμένο σχέδιο «κατασκευής». Μπορεί κανείς έτσι να προειπεί, χωρίς πολλές πιθανότητες να πέση έξω —εκτός από την περίπτωση των όχι φυσιολογικών παιδιών— ότι το μυαλό θα εξελιχθή από το σημείο αυτό, το δεξί μάτι θα εμφανισθή εδώ, κ.ο.κ. Μά πίσω από τη φαινομενική αυτή απλότητα, υπάρχει μία δόκιλη σειρά αλυτων μυστηρίων. Και έτσι, αφού αποκτήση κανείς μία σαφή εικόνα και κατανόηση των γενικών αρχών της γεννήσεως του εμβρύου, δεν πρέπει να ξεχνά ότι, υπάρχουν ακόμη κρυμμένα πολλά και αδιαλεύκαντα προβλήματα.

και δξύνονται. Γιατί κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους της ηλικίας του παιδιού οι σχέσεις του με την μητέρα του ή με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που καταλαμβάνει τη θέση της, είναι το βάθος της ανάπτυξής του.

Μία μόνη εξήγησις του φαινομένου αυτού είναι δυνατή: ότι η ανάγκη για αγάπη δεν είναι εξ' ίσου ισχυρή σε όλες τις περιστάσεις, ακόμη και σε ένα παιδί, παρ' όσον εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, από την ευτυχία ή την ευχαρίστηση που μπορεί να βασιλεύη — ή μη — στο περιβάλλον του παιδιού. Αν δεν δώσετε στο παιδί τη δυνατότητα να χαρή τη ζωή με τον τρόπο που αυτό ξέρει, θα μαραζή — και θα πεθάνη ίσως — ακριβώς όπως ένα λουλούδι μαραίνεται και πεθαίνει, όταν στερηθ' το νερό και τον ήλιο.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΒΙΕΝΝΗ

Σ' ΕΝΑ ΣΚΟΤΕΙΝΟ δρόμο της Βιέννης, δυο λωποδύτες επεχείρησαν να αρπάξουν τις τσάντες δυο κυριών, ή μία από τις οποίες, για κακή τύχη των λωποδυτών, έτυχε να είναι η κυρία Μαριάννα Βάιντιν, σύζυγος του πρωτοπυγμάχου της Αυστρίας, στην οποία ο άνδρας της είχε φροντίσει να δώσει μερικά μαθήματα μπόξ! Κι' έτσι, η κυρία Βάιντιν βρήκε την ευκαιρία να δοκιμάση επάνω σε αληθινούς αντιπάλους την τέχνη που της είχε διδάξει ο άνδρας της. Το αποτέλεσμα ήταν ότι οι δυο λωποδύτες άρχισαν να φωνάζουν... «βοήθεια»!

ΑΓΓΛΙΑ

ΣΤΟ ΜΙΝΤΛΣΕΞ της Αγγλίας ένας σύζυγος ζητεί διαζύγιο, με τη δικαιολογία ότι η διαγωγή της γυναίκας του τον στενοχωρεί και τον κουράζει τόσο πολύ, ώστε τα χέρια του τρέμουν και δεν μπορεί να εξασκήση πια το επάγγελμά του. Μη γελάτε, κυρίες μου: Ο δύστυχος άνθρωπος είναι κουρελός!...

Η ΤΖΟΑΝ ΚΑΜΠΕΡΛΕ-Υ, μία νέα και χαριτωμένη Έγγλεζα, που εργάζεται στο υπουργείο των Οικονομικών, πρόκειται να παντρευτεί προσεχώς με έναν βαρυνέτο, πρώην βουλευτή, ηλικίας 71 ετών!... Μά ένας Ισπανός ευγενής, 90 χρονών, αρνήθηκε το χέρι της κόρης του — ηλικίας 15 χρονών — στον άνδρα που ήταν έρωτευμένος μαζί της. Το αιτιολογικό: ο υποψήφιος γαμπρός είναι πολύ μεγάλος. Είναι 34 ετών!

ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ δημοσιογράφος που είχε επισκεφθ' πριν δυο χρόνια το Ρίο ντε Τζανέιρο με δημοσιογραφική αποστολή, συνήγαγε εκεί μία φαιαίατη νεαρή Βραζιλιάνα, με την οποία και άρραβωνιάστηκε. Τον περασμένο μήνα, ο δημοσιογράφος, ταξιδεύοντας στο Μπουένος Άιρες, συνήγαγε μία «Αργεντίνη» καλλονή και τα θέληγά της τον ξεμυάλισαν σε τέτοιο βαθμό ώστε ένοιωσε τη διάθεσή του να ελευθερωθ' από την μυστηρία του για να μπορέσει να την παντρευτεί. Έγραψε λοιπόν στη Βραζιλιάνα του για να την παρακαλέσει να του δώση πίσω την υπόσχεσή του. «Έλα να πάρης μόνος σου την απάντησή», του έτηλεγράφησε η όμορφη Βραζιλιάνα. Πραγματικά, εκείνος υπήκουσε. Ξαναλέγοντάς την όμως, αίσθανθηκε να γονιεύεται τόσο πολύ από τις χάρες της, ώστε αίσθανθηκε άμεσως την ανάγκη να διακόψη με τη δεύτερη γνωριμία του, για να παντρευθ' το γρηγορότερο με την πρώτη. Έγραψε λοιπόν τώρα στην Αργεντίνη, για να την παρακαλέσει — έκείνην τώρα! — να του επιστρέψω το λόγο του. Μά η όμορφη Αργεντίνη δεν φάνηκε λιγότερο έξυπνη, και βέβαιη για το θέληγά της από τη Βραζιλιάνα μυστηρία: «Έλα από κοντά να το συζητήσουμε», του απάντησε κι' εκείνη! Μά ο δημοσιογράφος μας είχε αποκτήσει πια πείρα των... επιχειρημάτων που χρησιμοποιούν οι Νοτιοαμερικάνες. Και προτίμησε να μείνι στο Ρίο και να... λυθ' ο νους του από την υπόσχεσή!

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Ένα τρυφερό αισθηματικό διήγημα

Ο Θωμάς Φαρκάς μπήκε στο εστιατόριο για να φάη. Άναψε ένα τσιγάρο και διασπινέκα έριξε μία ματιά στην έφημερίδα, για να διαβάση τις μουσικές κριτικές. Το προηγούμενο βράδυ είχε παρακολουθήσει ένα ρεσιτάλ βιολοντσέλου και, φυσικά, οι κριτικές τον ενδιέφεραν.

Ο Θωμάς Φαρκάς ήταν λάτρης της μουσικής. Έπαίξε αρκετά όργανα και είχε τη μαγία να κάνει συλλογή από σπάνια παλαιά όργανα. Εκείνο που του έλειπε, ήταν ένα καλό βιολοντσέλο. Άν το έβρισκε, θα το αγοράζε όσο-όσο.

Φυσικά, ξεπελάγην εξαιρετικά, όταν, ρίχνοντας μία ματιά στις μικρές αγγελίες έδιδε: «Πωλείται βιολοντσέλο 'Αμάτι γνήσιο. Συνδυεύεται και από τα σχετικά πιστοποιητικά. Πληροφορία 4—6 όδος 'Λιστ αριθ. 13, δεύτερος όροφος».

Ο Θωμάς Φαρκάς δεν είχε την ύπομονή να περιμένη ως τις τέσσερις. Μόλις έφαγε, ξεκίνησε διασπινέκα και έφθασε στην όδο Λιστ, αριθ. 13.

Έξεπλάγην πολύ όταν του άνοιξε την πόρτα μία ξανθή μικρούλα.

Τα σάστισε και είπε: —Με συγχωρήτε... Έκανα λάθος... Ζητώ το διαμείριμα που πουλιέται κάποιο βιολοντσέλο.

—Εδώ είναι, απάντησε η μικρούλα. Έχουμε ένα βιολοντσέλο, που το πουλάμε... Έχετε την καλωσύνη να περάσετε μέσα;

Ο Θωμάς ακολούθησε τη μικρούλα, που τον ώδηγησε στο σαλόνι. Είπε το όνομά του και το επάγγελμά του.

—Ονομάζομαι 'Ιντα Χέλλες, είπε η μικρή ξανθούλα, και το βιολοντσέλο είναι δικό μου. Δηλαδή, πιο παλιά, ανήκε στον πατέρα μου. Μά έπειδή τώρα παίζω μόνον έγχο, το θεωρώ για δικό μου, για ιδιοκτησία μου...

Κατόπιν έβγαλε από τη θήκη το βιολοντσέλο.

—Έγχο θα σας δείξω μόνον το βιολοντσέλο, είπε. Τα πιστοποιητικά, που λένε ότι είναι γνήσιο 'Αμάτι, τα έχει ο πατέρας μου, που θα κανονίσω και την τιμή. Δυστυχώς όμως ο πατέρας μου δεν είναι εδώ αυτή τη στιγμή.

—Νά με συγχωρήτε, έπιθύρισε ο Θωμάς, που ήρθε πριν από την κανονική ώρα, μά ήθελα να προφθάσω...

Η 'Ιντα δεν απάντησε. Έκτύπησε το βιολοντσέλο.

—Θά ήθελα να το ακούσω. Μήπως είναι δυνατόν;

—Πολύ ευχαρίστως. Νά σας παίζω κάτι.

Έσκυψε επάνω στο όργανο κι' άρχισε να παίζει το τραγούδι του Σούμπερτ: «Η Κόρη και ο θάνατος».

Η μελωδία, γλυκειά, απλώθηκε σε κύματα αρμονίας, ενώ ο Θωμάς άκουγε με θαυμάσια συγκίνηση. Ενόμιζε ότι άκουγε κάποιον, που αποχαιρετούσε για πάντα τη ζωή.

Όταν, σε λίγο, τελείωσε το κομμάτι, ο Θωμάς είδε ότι τα μάτια της μικρούλας ήταν γεμάτα δάκρυα.

—Κλαίτε; ρώτησε κάπως τρομαγμένος;

—Όχι, απάντησε αυτή... Μά αποχαιρετώ το βιολοντσέλο μου... Σας παρακαλώ μην πτήτε τίποτα στον πατέρα μου γι' αυτό...

Δεν είχε προφθάσει να σκουπίση καλά-καλά τα δάκρυά της η 'Ιντα, όταν άεσσαν άνοιξε η πόρτα και μπήκε στο σαλόνι ο κύριος Χέλλες.

Η 'Ιντα παρουσίασε το Θωμά Φαρκάς και εξήγησε το σκοπό της επίσκεψής του.

Οι δύο άντρες συζήτησαν για την πώλησι του βιολοντσέλου. Ο Θωμάς Φαρκάς έπληρωσε το ποσόν που ζήτησε ο κύριος Χέλλες και έτσι το βιολοντσέλο άλλαξε ιδιοκτήτη.

Σ' όλο αυτό το διάστημα, η 'Ιντα δεν είπα ούτε μία λέξη. Ήξερε, ότι ο πατέρας της, ύστερα από την οικονομική καταστροφή, είχε ανάγκη από χρήματα. Θά μπορούσε να λιποθυμήσει από τη λύπη της. Το βιολοντσέλο ήταν όλη της η ζωή.

Ύστερα από την οικονομική καταστροφή, δεν μπόρεσε να παντρευθ' η 'Ιντα. Έτσι, ζούσε μόνι της. Μοναδικός της σύντροφος ήταν η μουσική. Το βιολοντσέλο το γνώριζε τόσο καλά. Όταν έσκυβε επάνω του και το έστήριζε στο στήθος της, ένόμιζε ότι το όργανο αυτό ήταν η καρδιά της και έπαιζε έτσι, που ένόμιζε ότι οι μελωδίες έβγαίνουν από τους παλμούς της καρδιάς της.

Μετά την αγορά, ο Θωμάς έσφιξε το χέρι της 'Ιντας και την ευχαρίστησε που είχε παίξει τόσο καλά.

Με μία φωνή πνιγμένη, η μικρούλα ρώτησε:

—Πότε θα πάρετε το βιολοντσέλο;

—Δεν ξέρω ακόμα... Ίσως μετά το Πάσχα, γιατί τώρα έχω ένα σωρό άλλες άπασχολήσεις.

Τα μάτια της 'Ιντας άστραψαν από μία κρυφή χαρά.

Το Πάσχα πέρασε και ο Θωμάς Φαρκάς πήγε στην όδο Λιστ αριθ. 13 για να πάρη το βιολοντσέλο.

Η 'Ιντα έπαιξε για τελευταία φορά... Τα δάκρυά της έτρεμαν... Μά με τί αισθημα έπαίξε...

Κατόπιν δοκίμασε ο Θωμάς. Έγχο δεν παίζω τόσο καλά.

Είναι που δεν το έχετε συνηθίσει, του απάντησε η 'Ιντα, που κρατούσε με κόπο τα δάκρυά της.

Ο Θωμάς Φαρκάς πήρε το βιολοντσέλο κι' έφυγε. Η 'Ιντα για πολλή ώρα στάθηκε άκίνητη. Είχε την έντύπωση, ότι κάποιος της είχε αφαιρέσει την καρδιά της...

Ύστερα από λίγες μέρες ο Θωμάς Φαρκάς ξαναπήγε στην όδο Λιστ.

—Με συγχωρήτε, είπε κάπως σαστισμένος, μά το βιολοντσέλο κάτι έπαθε...

—Δεν μπορεί... Κάνετε λάθος, του απάντησε η 'Ιντα.

—Κι' όμως, δεσποινίς 'Ιντα, κάτι έπαθε. Η φωνή του δεν είναι η ίδια... Έχει άοχισι να σβήνη...

—Μά τί να έπαθε;

—Δεν ξέρω... αλλά μπορείτε να βεβαιωθήτε και σεις η ίδια. Το έφερα εδώ... Έσείς, βέβαια, το γνωρίζετε καλύτερα από μένα...

Κάθισαν ο ένας απέναντι στον άλλον.

Η 'Ιντα πήρε το βιολοντσέλο. Το κύτταξε προσεχτικά.

—Δεν φαντάζομαι να έχη πάθει τίποτα, ψιθύρισε και άρχισε να παίζει μία μελωδία του Μέντελσον.

Μόλις τελείωσε, ο Θωμάς έσκυψε και φίλησε το χέρι της 'Ιντας.

—Τί κάνετε εκεί;

—Σας ευχαριστώ, που έδωσατε ξανά στο βιολοντσέλο τη φωνή, που μοιάζει με τη μουσική της καρδιάς. Είμαι βέβαιος, ότι έχω δει θα μωρέσω ποτέ να παίζω όπως έσείς...

—Θέλετε να σας παίξω και κάτι άλλο;

Ο Θωμάς έκλυνε το κεφάλι του κατασπινέκα μ' ένα χαμόγελο. Και όταν η 'Ιντα έτελείωσε, ο Θωμάς είπε:

—'Ιντα, αυτή τη στιγμή ακριβώς αποφάσισα να μην πάω πίσω το βιολοντσέλο χωρίς εκείνον που του δίνει ζωή!... Θέλετε να μ' ακολουθήσετε, αγαπημένη μου 'Ιντα;

Δεν απάντησε, μά πήρε το βιολοντσέλο και άρχισε να παίζει με μία θαυμάσια συγκίνηση. ΜΜηλοδία η καρδιά της με τη μελωδία ενός παλιού λαϊκού τραγουδιού, που αποτελούσε και την απάντησή στην πρότασι του Θωμά.

Και το παλιό λαϊκό τραγούδι έλεγε:

«Σ' αγαπά, σ' αγαπά, (σ' αγαπά όσο κανένας άλλος στον κόσμο...)».

ΣΑΝΤΟΡ ΧΕΓΚΕΝΤΥΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΥΝΟΥΠΙΩΝ

Αν τα κουνούπια σας ένοχλούν φέτος το καλοκαίρι, να φορήτε φουστάνια από λαμπρό σατέν και θα βάξετε, πίσω από τ' αυτιά σας, μία ελαφρή επάλειψη χλωροφορμίου. Αυτή είναι η... τελευταία λέξη του αγώνα εναντίον του ενοχλητικού αυτού εντόμου, την οποίαν ανέκαλυψε ο Καναδός επιστήμων Δρ. Μπράουν. Η ανακάλυψις του σπηρίχθηκε επάνω στη μελέτη των συνηθειών, που έχουν τα κουνούπια και που είναι περιέργες και αλληλοσυγκρούμενες. Όρμουν μέσα στο δωμάτιό μόλις δούν το παραμικρό φως, αλλά τα ένοχλη τρομερά η λάμψις του σατέν. Και, ενώ αναπνέουν με την μεγαλύτερη ήδονη τη μυρωδιά του αίθρος, της βενζίνης και του ανθρώπινου ιδρώτος, τρέπονται σε άτακτη φυγή μόλις αντιληφθούν τη μυρωδιά του χλωροφορμίου!

Το γυμνάσιο της Ελλάδος με τις συνεχείς εναλλαγές του, επίφέρει αλλοιώσεις στην επιδερμίδα

ειδικά παρασκευασμένη, προφυλάσσει το λεπτό γυναικείο δέρμα από κάθε καιρική επίδρασι και διατηρεί αυτό σε μία διαρκή νεότητα.

Έγκυρημένη παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγινοῦ μικροῦ Συμβουλίου (αριθ. έγκρ. 537/1948) Αντιπροσωπεία: Σ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ ΕΚΚΡΑΤΟΥΣ 73 - ΤΗΛ. 52.558 - Ἀθήναι

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΤΡΙΧΕΣ ΜΠΙΜΠΙΚΙΑ, ΦΑΚΙΔΕΣ, ΑΚΜΗ (ΣΠΥΡΙΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ)

ΚΡΕΑΤΟΕΛΑΝΕΣ: Ριζική θεραπεία εσθφάνισις. Ειδική θεραπεία δια ξανάνωμα προσώπου, πανίδες, τριχόπτωσης, ρυτίδες, άγγυώματα, στίγματα, ουλές κ.λ.π. Αισθητικός Ιατρός Μ. ΓΙΟΕΛ, Βαλαωρίτου 12 τηλ. 33.039. Συμβούλι δωρεάν

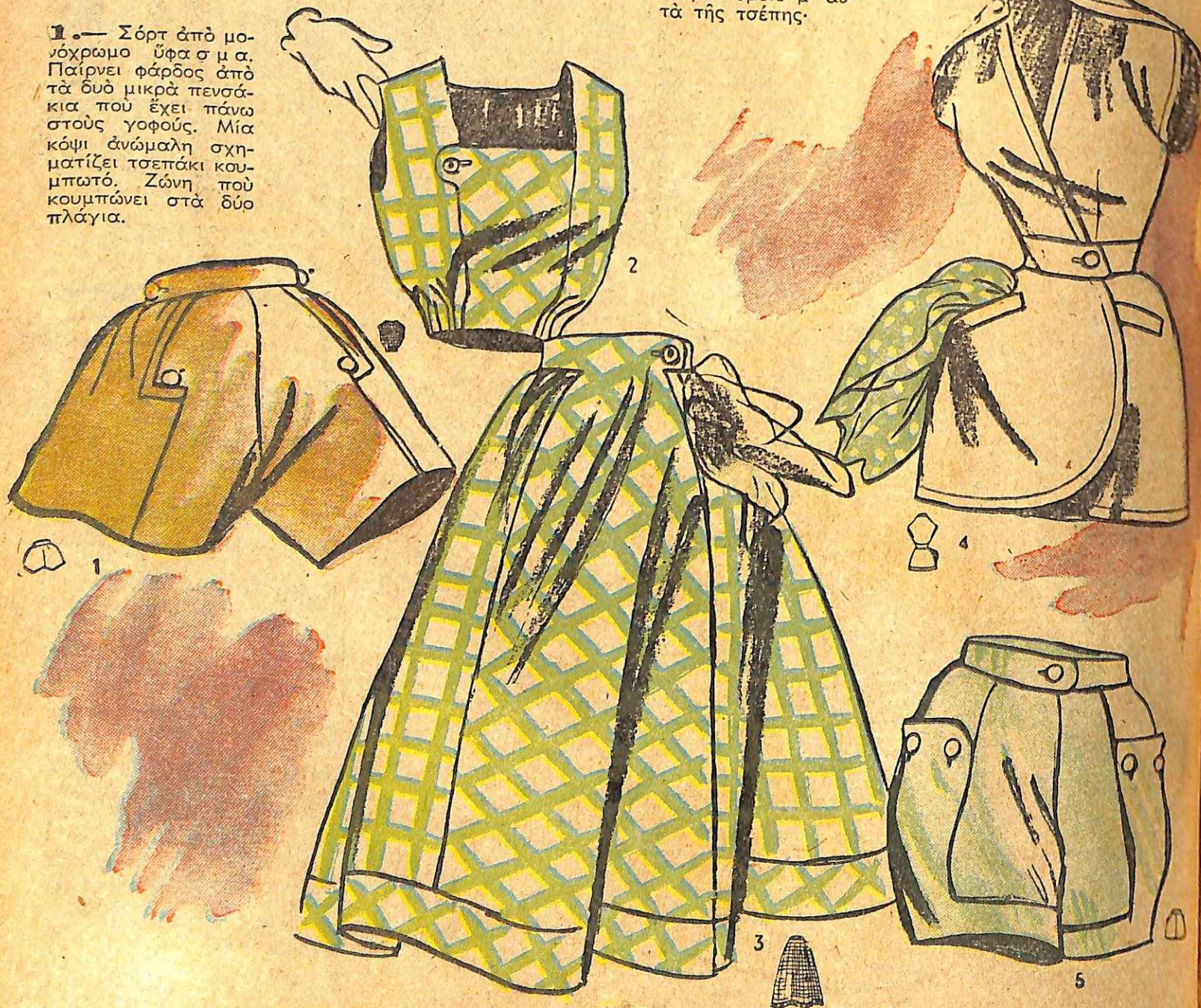
ΔΗΜ. ΠΑ. ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ Χειρουργός 'Οδοντίατρος Τ. Επιμελητής εν τη Πολυκλινική 'Αθηνών 'Ακαδημίας 79 Τηλ. 33-526 3-8 και επί συνεντεύξει

800.000 Ψυγεία Πάγου Τό μεγαλύτερο μέγεθος ΡΑΔΙΟ - ΝΕΟΝ Πλατ. 'Αγ. Θεοδώρων 3

ΚΑΘΕΝΑ ΧΩΡΙΣΤΑ & ΟΛΑ ΜΑΖ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

ΤΑ ΜΠΑΝΙΑ, ΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΣ, ΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΣΠΟΡ ΓΕΝΙΚΑ, ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΣΘΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΟΒΑΛΜΕΝΗ. ΕΛΑΦΡΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ, ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΕΣ, ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΔΥΑΣΘΟΥΝ ΤΟ ΕΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΛΛΟ ΚΑΙ ΝΑ ΠΟΙΚΙΛΛΟΥΝ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΣΑΣ. Η ΑΠΛΗ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΗΡΑ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΤΕ, ΘΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΣΤΟ ΝΑ ΞΕΧΩΡΙΖΕΤΕ ΠΑΝΤΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΙΛΕΣ ΣΑΣ.

1.— Σόρτ από μονόχρωμο ύφασμα. Παίρνει φάρδος από τα δύο μικρά πενσάκια που έχει πάνω στους γοφούς. Μία κόψι ανώμαλη σχηματίζει τσεπάκι κουμπωτό. Ζώνη που κουμπώνει στα δύο πλάγια.

2.— Μικρό κορσάζ με μεγάλο τετράγωνο ντεκολτέ. Πολύ ρηχές πιέτες στα πλάγια, σφίγγουν τη μέση και σχηματίζουν ελαφρό μπουφάν. Το λοξό μπροστινό κομμάτι κουμπώνει, με μία μικρή γλώσσα, ψηλά στο ντεκολτέ.

3.— Φούστα με λοξό φύλλο μπροστά, μονοκόμματο με τη ζώνη. Έλαφρη σούρα αρχίζει από το κάθε πλάι στο φύλλο και συνεχίζεται πίσω στην πλάτη. Μπάντα λοξή γύρω στο στρίφωμα.

4.— Έφαρμοστή ζακέτα, χωρίς φόδρα, με δύο σχιστά τσεπάκια στην στρογγυλεμένη μπάσκα της. Μανίκι πολύ κοντό. Η πλάτη έρχεται και κουμπώνει μπροστά στον ώμο.

5.— Άπλο σόρτ με κόψι που σχηματίζει τσέπη πάνω στους γοφούς. Η ζώνη, από το ίδιο ύφασμα, κουμπώνει με ένα κουμπιόμοιο με αυτά της τσέπης.

6

6.— Κοντή φούστα, με τρεις βαθιές κουφόπιτες μπροστά και σκέτο λοξό κομμένο φύλλο, πίσω. Έχει ζώνη από το ίδιο ύφασμα με ντυτή άγκράφα.

8

10

7.— Λοξή φούστα από ριγέ ύφασμα. Διπλώνει μπροστά πλάι και κουμπώνει με δύο κουμπιά, σε τρόπο που να δίνει την εντύπωση τσέπης. Το φύλλο που έρχεται από πάνω, κονταίνει λίγο μπροστά. Πρέπει να δοθεί προσοχή στο κόψιμο του ύφασματος, ώστε οι ρίγες του κάτω φύλλου να είναι συνέχεια με τις ρίγες του επάνω.

8.— Άρκετά φαρδύ σόρτ, με ελαφρή σούρα κάτω από τη ζώνη. Το κουμπωμά του τονίζεται με μία λωρίδα ύφασματος σε σκούρο χρώμα. Μία ραφή μπροστά, στη μέση του κάθε κομματιού, αντικαθιστά την τσάκισι.

9.— Μικρό κορσάζ, λίγο φαρδύ, εφαρμόζει στη μέση με δύο πένες που έχει στην πλάτη. Μπορντούρα από σκούρο ύφασμα γαρνίρει το τετράγωνο ντεκολτέ και το πλάινο άνοιγμα.

10.— Κλός βουλάτη φούστα, που ανεβαίνει λίγο ψηλότερα από τη μέση. Δίνει την εντύπωση «τουνίκ» με ένα διπλό εξωτερικό γαζί με κορδονέτο. Ρεβέρ τσέπης από μονόχρωμο ύφασμα.

Ο ΜΑΓΙΟΣ

«Ηρθ' ή "Ανοιξη ξανά
κι' όλ' ή φύση λάμπει!
Ντύθηκαν στά γιορτινά
και βουνά και κάμποι!»

Δίν' ή "Ανοιξη φιλιά
σ' όλα τα λουλούδια!
Κι' ήρθαν και τὰ πουλιά
μέ γλυκά τραγούδια!

«Τσίου - τσίου» στά κλαδιά
σάν ή αύγη ροδίση,
απερουγάνε τὰ πουλιά
και γιορτάζ' ή φύση!

Κι' ό βοσκός σ' αντικρύνδ
τό λοφάκι πέρα
χαρύνει πουνό - πουνό
παίζει ή φλογέρα!

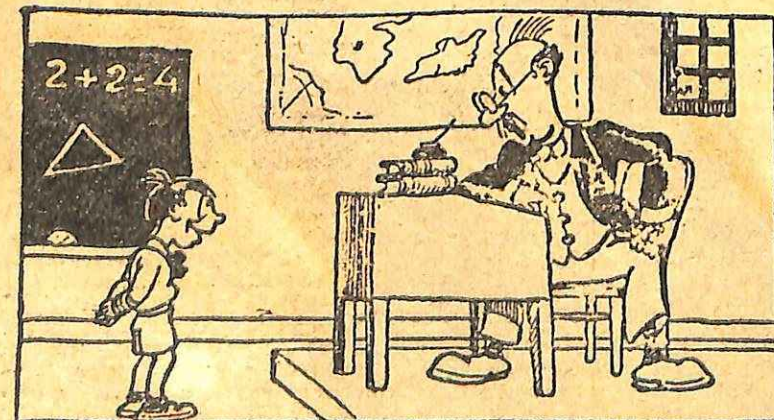
ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΙΝΙΜΟΣ

ΕΝΑ ΚΟΥΤΑΛΙ - ΦΑΚΟΣ

Σας πόνεσε ό λαιμός και ή
μαμά σας θέλει νά τόν κυττά-
ξη; Νά ένα γρήγορο μέσον γιά
νά φωτισθή καλά ό φάρυγγας
σας: "Ανάψετε ένα κερι και
κρατήστε το μπροστά στο ά-
νοικτό σας στόμα μαζί με ένα
κουτάλι. Τό κοίλο μέρος του
κουταλιού πρέπει νά είναι γυ-
ρισμένο πρός τό μέρος της φλό-
γας, έτσι, πού νά πέφτη άπά-
νω του τό φώς του κεριού. Τό
φώς αυτό άντανakλάται πάνω
στο κουτάλι σά νά ήταν τό κου-
τάλι φακός και θα φωτίση τό
λαιμό σας.

"Αν ή μητέρα σας έχη άση-
μένιο κουτάλι, ζητήσετε τό γιά
λίγο. Θά μπορέσετε μ' αυτό νά
μελετήσετε τις παράξενες ιδιο-
τητες πού έχουν τὰ κοίλα κά-
τοπτρα. Στρέψετε μπροστά
στο πρόσωπό σας τό κοίλο μέ-
ρος και θα ίδητε τόν έαυτό σας
μέ τό κεφάλι άνάποδα και πρός
τά κάτω μέσα σ' αυτό τό κοί-
λο κάτοπτρο. Γυρίσετε έπειτα
τό άσημένιο κουτάλι με την ά-
ναποδη πρός τό πρόσωπό σας.
Τό κάτοπτρο θα γίνη καμπύλο
και θα δείξη τόν έαυτό σας με
τό κεφάλι επάνω και τὰ πόδια
κάτω, σάν καρικατούρα. Πλη-
σιάζοντας και άπομακρύνοντας
διαδοχικά τό κουτάλι, θα ίδητε
τη μήτη σας νά παίρνη τις πιο
άστείες διαστάσεις.

ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

— "Αν άφήσης ένα κομμάτι σίδηρο στη βροχή, τί θα πάθη;
— Θά σκουριάση...
— Κι' αν άφήσης ένα κομμάτι χρυσό;
— Θά έξασφαιιστή!...

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Η ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΔΑΚΙ

Μιά φορά κι' έναν καιρό
ζούσε ένας φιλάργυρος χω-
ρικός πού είχε πολλά άμπε-
λια και χωράφια και τρεις
μεγάλες αγελάδες. Στά άμ-
πέλια και στα χωράφια δού-
λευαν οι υπηρέτες του και
τις αγελάδες τις περιποιό-
ταν ένα καλό και όρφάνο
κορίτσι πού τόλεγαν Λαμ-
πρινή. "Η Λαμπρινή κάθε
πρωί πού έμπαινε στο σταύ-
λο, έθρισκε εκεί ένα μικρό
άσπρο φιδάκι.

— Καλημέρα Λαμπρινή,
της έλεγε, και ή Λαμπρινή
τό καλημέριζε με χαρά και
τούδινε νά πιη λίγο ζεστό
και φρέσκο γάλα.

"Υστερα τό φιδάκι άρχι-
ζε νά τραγουδά τόσο γλυκά,
πού ή αγελάδες κουνούσαν
την ουρά τους εύχαριστημέ-
νες και τὰ μοσχάρια τους
πηδούσαν και γελοούσαν από
χαρά.

Ένα πρωί ό χωρικός μπή-
κε έξαφνα στο σταύλο και
είδε τη Λαμπρινή πού έ-
βαζε γάλα σ' ένα πιατάκι
και τόδωσε στο φιδάκι. Θύ-
μωσε τότε πολύ και της
είπε: Θά με καταστρέψης
με τη σπατάλη σου, κακό
κορίτσι. Φύγε άμέσως από
τό σπίτι μου κι' άλλοτε νά
μή σε ξαναϊδούν τὰ μάτια
μου.

Τό κορίτσι τό κακόμοιρο
μάζεψε τὰ ρουχαλάκια του
κι' έφυγε από τό σπίτι του
άφεντικού της. Μά έπειδή
δέν είχε πού νά πάη, κάθησε
σε μία πέτρα στην άκρη
του δάσους κι' άρχισε νά
κλαίη. Τότε παρουσιάστηκε
μπροστά της τό φιδάκι και
της είπε:

— Μην κλαίς, Λαμπρινή.
Μέσα στο δάσος είναι ένα
μεγάλο σπίτι όπου γυρεύ-
ουν ένα κορίτσι γιά τις ά-
γελάδες τους. Πήγαινε και
θά σε πάρουν.

"Η Λαμπρινή εύχαρίστη-
σε τό φιδάκι και πήγε στο
σπίτι του δάσους. "Ο νοι-
κόκυρής και ή γυναίκα του,

μόλις την είδαν, τη συμπα-
θησαν και την πήραν. Της
έδωσαν ένα όραίο δωμάτιο
νά μένη και άφθονο και κα-
λό φαί. Τό άλλο πρωί ή
Λαμπρινή πήγε στο σταύλο
ν' άρμέξη τις αγελάδες. "Ο-
που έξαφνα άκούει ένα ό-
ραίο, σιγανό τραγούδι. Γυ-
ρίζει τότε και τί νά δή! Τό
άσπρο φιδάκι!

— Καλημέρα Λαμπρινή,
της λέει.

Ολόχαρη τότε αυτή, γε-
μίζει ένα πιατάκι γάλα και
του τό δίνει. Τό φιδάκι τό
ήπιε γρήγορα-γρήγορα κι'
ύστερα άρχισε νά τραγουδή
τόσο γλυκά πού οι αγελά-
δες από τη χαρά τους έδω-
σαν πολύ περισσότερο γά-
λα από τις άλλες μέρες. "Ο
νοικοκύρης εύχαρίστηθηκε
πολύ.

— Μπράβο, Λαμπρινή,
της είπε.

Αυτό γινόταν κάθε πρωί.
Κάθε πρωί τό φιδάκι έπαι-
νό το γάλα του και τραγο-
ούσε κι' οι αγελάδες από
τη χαρά τους έδιναν πιο
πολύ γάλα. Τού φιλάργυρου
όμως χωρικού οι αγελάδες
λυπήθηκαν τόσο πολύ, γιατί
έχασαν τη Λαμπρινή και τό
φιδάκι, πού άρρώστησαν.

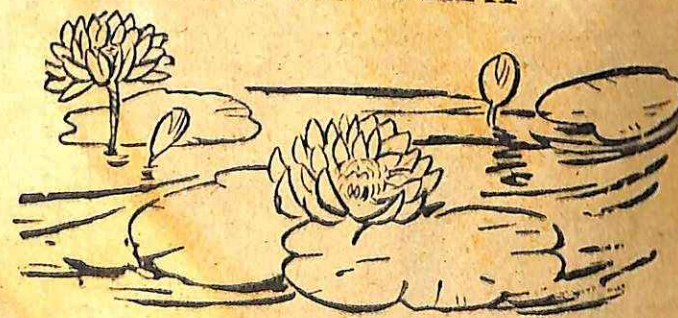
"Ετσι ό χωρικός άναγκάστη-
κε νά τις πουλήση. Και
ποιός νομίζετε πώς τις α-
γόρασε; "Ο νοικοκύρης του
σπιτιού του δάσους!

Βρέθηκαν λοιπόν ένα
πρωί, όλοι μαζί στο σταύ-
λο, οι αγελάδες με τὰ μο-
σχάρια τους, ή Λαμπρινή
και τό φιδάκι κι' έκαναν χα-
ρές μεγάλες.

"Ο νοικοκύρης κι' ή γυ-
ναίκα του ήταν πολύ εύχα-
ριστημένοι και άγάπησαν
σιγά-σιγά τη Λαμπρινή,
σάν παιδί τους. Κι' άργότε-
ρα πού μεγάλωσε, την πάν-
τρεψαν με τό γιό τους και
πέρασαν αυτοί καλά και
μείς καλύτερα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΤΑ ΝΟΥΦΑΡΑ

"Αν ήθελε κάτι πλατεία λου-
λούδια νά κλίνουν ήσυχα—ή-
συχα πάνω στα άτάραχα νερά
των δεξαμενών, λιμνών κλπ., νά
ξέρετε πώς αυτά είναι τὰ νού-
φαρα. Οι βάτραχοι συνθίζουν
νά κάθονται πάνω στα παχειά

τους φύλλα και νά κοάζουν
ρίς λόγο.

Μερικά νούφαρα είναι κίτρι-
να, άλλα κόκκινα, άλλα
Είναι όμως όλα τόσο όμορφα.

Δοκιμάστε νά τὰ σχεδιάσετε
και σεις...

"Αγαπημένα μου παιδιά,
"Ο Λάκης και ή "Ελενίτσα τρέσανε κλαμμένοι στη μαμά
τους. Τὰ ματάκια τους κόκκινα. Τὰ μάγουλά τους φουσκά-
μένα. "Η φωνή τους πνιγόταν από τ' άναφυλλήτο.

— Μαμά, μού έσχισε τό τόπι μου.

— Μαμά, μού έσπασε την κούκλα μου.

— Αύτός φταίει!

— Αυτή φταίει!

"Αλλάζαν άγριες ματιές. "Η "Ελενίτσα σκούπιζε τὰ μά-
τια με την άνάστροφη του χεριού της.

— Θαρρεί πώς πρέπει νά τόν φοβάμαι γιατί είναι ό
μεγαλύτερος... ό πιο δυνατός.

"Η μαμά τους έστειλε νά πλυθούν.

— "Αν δέν τακτοποιηθήτε πρώτα δέ γίνεται κουδένα.

τούς είπε.

Σέ λίγο, τὰ δυό άδελφία παρουσιάστηκαν πλυμένα και
χτενισμένα. Τὰ ματάκια τους όμως ήταν ακόμη λίγο κόκ-
κινα.

— Σας άκούω. Λέγε πρώτος, έσύ Λάκη, πού είσαι με-
γαλύτερος.

"Η "Ελενίτσα έρριξε μιá θυμωμένη ματιά, μά δέν έμίλη-
σε. "Ακούγε, άκουγε τό Λάκη. Καταλάβαινε πώς είχε κι' αυ-
τός τὰ δίκια του. "Ε! φιλότιμο έχει κι' αυτός. "Ολο με-
γαλοψυχία θα είναι, έπειδή εκείνη είναι ή μικρότερη! Γιατί
τόν πειράζει και τόν κοροϊδεύει όλη την ώρα.

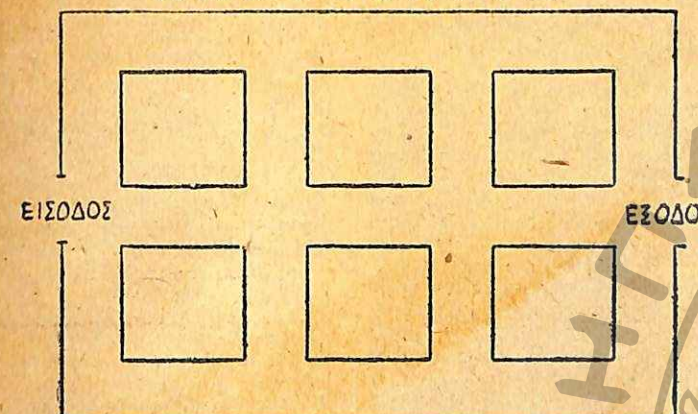
"Ηρθε και ή σειρά της. Πήγε νά μιλήση και κόντεψε πάλι
νά την πιάση τό παράπονο. Είπε όμως πώς δέν μπορούσε
νά φαντασθή τόν άδελφό της τόσο σκληρό, πού νά της σπά-
ση την κούκλα έπειδή τόν πείραξε...

Τό ένα άδελφάκι ένοιωσε τό άλλο. Φιλήθηκαν και συχω-
ρεθήκαν, από καρδιάς. Δέσανε τὰ δαχτυλάκια τους κι' άρ-
χίσανε: «Φίλοι, φίλοι, καρυφίλι, κι' ό παπάς με τό στα-
φύλι...»

"Η μαμά κύτταξε τὰ παιδιά της χαρούμενη. Τὰ φίλησε.
— "Αχ, έτσι θέλω νά σας βλέπω, παιδιά μου, άγα-
πημένα! τούς είπε.

Τό ίδιο θέλω κι' έγώ, παιδιά, και σας φιλώ,
"Η θεία ΣΟΦΙΑ

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

"Εξη άποθήκες με πυρομα-
χικά βρίσκονται κτισμένες μέ-
σα σ' ένα μεγάλο περίβολο, ό-
πως φαίνεται στο σχέδιο.

Δυό φύλακες φρουρούν στον
περίβολο όλη τη νύχτα, βαδι-
ζοντας μαζί. Πρέπει νά μπου-
νώνουν από την άριστερή είσοδο, νά
κάνουν όλόκληρη τη βόλτα κά-
θε άποθήκης και νά βγούν με-
τά την έπιθεώρησή τους από

την δεξιά πόρτα. Ποιά εί-
ναι ή συντομώτε-
ρη διαδρομή πού
μπορούν ν' άκο-
λουθήσουν;

(Δέν ά-
παγορεύεται νά περάσουν δυό
φορές από τό ίδιο μέρος, αλλά
πρέπει όπωσδήποτε νά πε-
ράσουν από όλες τις πλευρές).

("Η λύσις στο έπόμενο φύλλο)

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Νίκος (με δεμένο μά-
τι): — Μου πονάει τό μάτι,
Γιώργο. Μήπως ξέρεις κανένα
φάρμακο;

Γιώργος: — Τί νά σού
πώ; "Ετσι και μένα πέρνει μου
πόνεγε τό δόντι μου. Και δέν

μού πέρασε παρά μόνον όταν
τό έβγαλα!...

"Ερώτησις του Τοτού:

— Μαμά, πότε θα μεγαλώ-
σει και τό μικρό δάχτυλό μου νά
γίνη σάν τὰ άλλα;

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Τσίου - τσίου - τσίου, γειά
σας μικρά μας παιδάκια! Εί-
μαστε τὰ καλά, τὰ χαριτωμένα
χελιδονάκια με τις άσπρες κοι-
λίσσες, τις φαλιτιστές ουρές
και τις μαύρες μακρόστενες
φερουύγες μας. "Επί τέλους, νά
πού ήρθε πάλι ή χρυσή έποχή
της "Ανοιξας κι' ήρθαμε κι' έ-
μεις, όπως κάθε χρονιά, νά χτι-
σωμε τις φωλίτσες μας κοντά
σας και νά κουβεντιάσωμε. Κι'
έχουμε τόσα νά πούμε... "Α-
λήθεια, μάς αγαπάτε; Μά και
βέβαια! Είμαστε σίγουρα πώς
μάς αγαπάτε! Δέν υπάρχει άν-
θρωπος σ' όλο τόν κόσμο πού
νά μην αγαπά τὰ κομψά, τὰ εύ-
θυμα, τὰ τρελλούτσικα χελιδο-
νάκια! Κι' έπειτα είμαστε τό-
σο χρήσιμα! Σας τρώμε τις
μυίγες, τὰ κουνούπια, και ξε-
καθαρίζουμε έτσι την ατμό-
σφαιρα από αυτά τὰ ενοχλητι-
κά και βλαβερά έντομα. Γιά
τόν βοσκο πάλι, έμεις τὰ χελι-
δονία είμαστε τό καλύτερο βα-
ρόμετρο. "Όταν μάς δη νά πε-
τούμε χαμηλά, σχεδόν ζυστά
πάνω από τό χώμα, αυτό ση-
μαίνει πώς έρχεται βροχή. "Ο-
ταν πάλι φτερουγίζουμε με θεό-
τρελλα παιγνίδια ψηλά στον
ούρανό, είναι σημάδι καλού
καιρού. Κι' ύστερα, υπάρχει
καλλιτεχνικότερη φωληή, κα-
θαρώτερη και κομψότερη απ' τη
δική μας; "Εμείς αγαπούμε
τους ανθρώπους και μάς αρέ-
σει νά ζούμε κοντά τους. Γι'
αυτό χτίζουμε τις φωληές μας
κάτω από τις βεράντες σας και
τά μπαλκόνια σας. "Αλλωστε,
ξέροντες καλά πώς "αι σεις πα-
τέ δέν μάς πειράζετε; "Αντίθετα
μάλιστα μάς προστατεύετε.

Στην παγωνιά και στο κρύο
δέν άντέχουμε έμεις τὰ χελιδο-
νάκια. Κάθε φθινόπωρο, λοιπόν,
όλα μαζί τραβούμε πρός τὰ νό-
τια γιά πιότερη ζεστασιά. "Αλ-
λά και στην άσημασία δέν
άντέχουμε: ψοφούμε τὰ καμμέ-
να απ' τη λύπη μας μέσα στο
στενό κλουβί μας. Είναι τόσο
πιο όμορφα νά πετάς ξένοια-
στα και χαρούμενα στον γαλά-
ζιο ουρανό και στους έλεύθε-
ρους όρίζοντες! Και τώρα σας
άφίνομε και σας χαιρετούμε,
μικρά μας παιδάκια. Τσίου-
τσίου, γειά χαρά!

ΤΑ ΚΑΒΟΥΡΙΑ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΟΥΝ

Σας πέρασε ποτέ από τό
μυαλό πώς τὰ καβούρια είναι
προικισμένα με καλλιτεχνικά
χαρίσματα; Τό παράξενο σχή-
μα πού έχουν δέν τὰ προδια-
θέτει βέβαια διόλου γιά τό
χορό...

Και όμως...
"Ο καθηγητής Ουίλλιαμ Μπή-
μπυ, πού έκανε έρευνες στις
ακτές του Ειρηνικού "Ωκεανού,
γιά νά μελετήσει τη ζωή μέσα
στους βυθούς, μάς πληροφορεί
διαφορετικά πράγματα. Σύμ-

φωνα με τόν καθηγητή, λοιπόν,
μερικά καβούρια χορεύουν σάν
μπαλαρίνες της "Οπρας. Τό
καβούρι τους έχει τόσο ζωηρά
χρώματα, πού θαρρείς πώς εί-
ναι ντυμένα με πολύτιμα μετα-
ξωτά κοστούμια, πού αναδι-
δουν μεταλλικές λάμψεις. Δέν
χορεύουν βέβαια στους ήχους
όρχηστρας, αλλά συνοδεύουν τό
χορό τους με μιá μουσική γλυ-
κειά σάν του βιολιού, πού ανα-
δίνεται από τις ίδιες τους τις
κινήσεις.

ΤΟ ΡΟΔΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Η Ήλντρεϋ Γκρήγγουιν, μια άρρωστητη Ήλντρεϋ, είναι καθηγήτρια της αγγλικής σε ένα ιδιωτικό γαλλικό σχολείο. Η Ήλντρεϋ, όταν ήταν στην Αγγλία είχε συνδεθεί με ένα νεο, τον Έρικ, που τον έλατρεψε και έπρόκειτο να παντρευτούν. Ο Έρικ όμως πέθανε από την ελπίδα ότι θα έβρισκε τον Έρικ σκοτώθηκε σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Την Ήλντρεϋ τώρα την άγαπησε ένας Άγγλος, ο Χέρμπερτ Κάρτερ στρατιωτικός ιατρός, και την πολιορκεί επίμονα ζητώντας της να παντρευτούν. Έκείνη όμως αρνείται γιατί δεν αισθάνεται τίποτα γι' αυτόν.

Μια μέρα που έρισκόταν στο δωμάτιό της και αναπολούσε την περασμένη της ζωή, την επισκέπτεται ένας νεός και της δίνει ένα γράμμα. Η Ήλντρεϋ γνωρίζει το γραφικό χαρακτήρα του Κάρτερ. Τό ανοίγει. Ο Κάρτερ την πληροφορούσε ότι προήχθη σε ταγματάρχη και ότι τον μετέθεταν στο Ραχαζάγκ, μια αγγλική αποικία στην Απω Ανατολή. Το γράμμα τελειώνει με τις εξής φράσεις: «Δεν έχω το θάρρος να σας δω, αν πρόκειται να μου πείτε πάλι «όχι». Αλλά αν η απάντησή σας είναι «ναι» ή «ίσως» πείτε μια λέξη στον έπιφύρανα και φθάνω».

Η Ήλντρεϋ ξαναδιαβάζει το γράμμα, σκέπτεται για λίγο, και γυρίζοντας στον άνθρωπο που περιμένα απάντησε, λέει: «Πείτε στον κ. Κάρτερ να έλθω, να έλθω άμεσα...» Η μάλλον όχι, πηγαίνω εγώ.

Την άλλη μέρα παντρεύτηκαν. Κι' εύθους άμαώς, άναχώρησαν για το Ραχαζάγκ.

Στο πλαίσιο η Ήλντρεϋ, ζήτησε να μείνουν σε χωριστές καμίνες προσφεύγοντας άδιαθεσία. Ο άντρας της, ύστερα από διαταγμένη ύποταξη στην Ιδιοτροπία της γυναίκας του, Ταξίδευαν με διάφορες προσωπικότητες. «Εκείνος όμως που είχε κινήσει Ιδιαίτερα την περιέργειά της Ήλντρεϋ ήταν ο Σουλτάνος του Ουνταϊγκόρ που γύριζε στο κράτος του ύστερα από μια περίοδία που είχε κάνει

στην Εύρωπη. Ο Σουλτάνος ήταν ένας άρρεος άντρας τριανταπέντε χρόνων καλοντυμένος σαν ένας υπέρκομος Εύρωπαίος.

Την άλλη μέρα, δόθηκε στο πλαίσιο χορός μετημεσημεριανών. Η Ήλντρεϋ ντύθηκε Ινδή χορευτριά. Είχε μια έκθαμβωτική όμορφιά που έκανε όλους να την θαυμάζουν. Ιδιαίτερα την έπρόσεξε ο Σουλτάνος που σε μια στιγμή την έπληρωσε στη γέφυρα. Κρατούσε στο χέρι του μια κοσμηματοθήκη. Την άνοιξε και έβγαλε ένα γαλάζιο διαμάντι μονταρισμένο σε μια λευκή αλυσίδα από πλατίνα.

—Θέλετε, της είπε, να μου επιτρέψετε να σας προσφέρω αυτό το μικρό στολίδι;

Η Ήλντρεϋ άρνήθηκε. «Από όσο ένοιωσα μέσα της μια ζοφερή συγκίνηση».

Ο Σουλτάνος επέμενε, λέγοντας ότι αυτό θα τον εύχριστούσε πολύ, και η Ήλντρεϋ δέχθηκε, ύπο τον όρο να του το επιστρέψει μόλις τελειώσει η εορτή.

Στο χορό, η επιτροπή έδωσε το πρώτο βραβείο στην Ήλντρεϋ. Άμέσως η Ήλντρεϋ έσπευσε να επιστρέψει το διαμάντι στο Σουλτάνο. Εκείνος το πήρε, άνοιξε τη μικρή θήκη και το έβαλε μέσα, λέγοντας:

—Θα είναι πάντοτε στη διάθεσή σας.

Μετά της μίλησε για τη ζωή του και την έκάλεσε να τον επισκεφθεί στο πριγκιπάτο του, λέγοντας της ότι η γυναίκα του θα εύχριστούσε πολύ...

Όταν έφτασαν στο Ραχαζάγκ, η Ήλντρεϋ με τον άνδρα της εγκατεστάθηκαν στη νέα τους κατοικία. Μια καινούργια ζωή άρχισε τώρα για την Ήλντρεϋ: Γκόλφ, μπριτζ, τένις, κοσμικές συγκεντρώσεις.

Μια μέρα, στο σπίτι του Γενικού Διοικητού, η Ήλντρεϋ μαθαίνει ότι η γυναίκα του Σουλτάνου πέθανε ξαφνικά από συγκοπή. Η Ήλντρεϋ θα ήθελε να μάθει λεπτομέρειες, αλλά δεν της δόθηκε η ευκαιρία.

Οι μόνοι άνθρωποι που άρσαν στην Ήλντρεϋ απ' όλη την ομήγυρη, ήταν το ζεύγος Γουίλφορντ και το ζεύγος Τρόντ-Σμιθ. Ο άνδρας της όμως τους αντιπαθούσε.

Τις τουαλέτες σας φθνήναι.

«Σάβηκα», σκέφθηκε η νέα γυναίκα.

Από την επομένη στρώθηκε στη δουλειά, αλλά κι' αυτή τη φορά δεν κατάφερε να γράψει τίποτα το αξιοπρόσεκτο.

«Αυτό είναι, σκέφθηκε. Θα κάμω το ίδιο όπως και την πρώτη φορά. Θα γράψω στην Κριστιάν. Η επιστολογραφία είναι το πιο εύκολο είδος».

Όταν τελείωσε το γράμμα και το ξαναδιάβασε, έμεινε ικανοποιημένη. Βρήκε και τον τίτλο: «Δελτίον Μόδας». Υπέγραψε με το όνομά της: «Ήλντρεϋ» και το έστειλε στην έφημερίδα. Ύστερα από δυο μέρες το άρθρο δημοσιεύθηκε στην πρώτη σελίδα και ο Γουέστγουντ ο ίδιος την έπεσκέφθη να της δώσει την άμοιβή της: ένα τσέκ των τριών λιρών.

Χαριτωμένο το άρθρο σας, αγαπητή μου συνεργάτρια. Να μου φέρνεται ένα κάθε έβδομάδα. Και μην παραλείψετε να επισκεφθείτε δυο-τρεις φίλους μόδας.

Φεύγοντας της έσφιξε περισσότερο από όσο έπρεπε το χέ-

ρι και την κύτταξε επίμονα.

Η Ήλντρεϋ κοκκίνισε. «Ορισμένες ο Γουέστγουντ είχε καταλάβει».

«Πτωχή μικρούλα, σκεπτόταν ο Γουέστγουντ φεύγοντας. Την ημέρα που θα άπατησε τον άνδρα της, άσφαλώς δεν θα τον κλέψω...»

Ένα πρωί, ο Ρόμπερτ Λύντστον της τηλεφώνησε για να της αναγγείλει με χαρά του πως είχε επί τέλους αποκτήσει το κυνηγετικό του περιπτερο στο Ουνταϊγκόρ και την καλούσε να περάσει μαζί του και με άλλους φίλους το γουήκ—έντ.

Η Ήλντρεϋ πήδησε χαρούμενη από το κρεβάτι της. Το γουήκ—έντ στο Ουνταϊγκόρ την ένωσάλε. Συχνά σκεπτόταν τον νεαρό Σουλτάνο...

Όταν το μεσημέρι ήλθε ο Χέρμπερτ για το φαγητό, άπεφάσισε να του το πη. Αλλά η συζήτηση δεν την διευκόλυνε καθόλου.

—Φαίνεται σαστε κουρασμένη, αγαπητή μου, της είπε ο Χέρμπερτ στο τραπέζι.

—Δεν κοιμήθηκα καλά.

—Και όμως εγώ δεν σας ήνωχλησα, είπε ο έπιαιτρος με πικρόχολο χαμόγελο. Ύπνησα πολύ εύγενικός και λεπτός, καθώς λέτε.

Πραγματικά, τον τελευταίο καιρό η Ήλντρεϋ, άποκατωμένη από τις άλλεπάλληλες εφόδους του Χέρμπερτ στην κρεβατοκάμαρά της, είχε άπειλήσει να μεταφέρω το κρεβάτι της στο σαλόνι. Στο τέλος, έβαλε κλειδί στην πόρτα και βρήκε την ήσυχία της.

—Δεν είν' αυτό, άπάντησε. Έργάστηκα σχεδόν όλη τη νύχτα.

—Α. Ξέρω, για τον νέο σας φίλο.

—Πώς;

—Μην κάνετε πως δεν ξέρετε τίποτα, αγαπητή μου. Δεν είναι άλλωστε τίποτα το κακό. Αλλά γιατί μου κρύψατε πως συνδεθήκατε ξαφνικά με τον Ρέτζι Γουέστγουντ, τον «ώραίο έργενη», όπως τον άποκαλούν εδώ;

—Τί θέλετε να πητε;

—Ακριβώς αυτό που ξέρετε όλος ο κόσμος έκτός από μένα. Λέγονται πως σεις γράφετε τα άρθρα για τη μόδα με την ύπογραφή «Ήλντρεϋ».

—Και αυτό άποκαλείτε «σύνδεσμο» μου με τον Γουέστγουντ; Είπατε πως κάποιος σας το πληροφορούσε. Ποιός;

—Η λαίδη Μπράντμυρ, που πήγα να την έπισκεφθώ σήμερα για τη συνθησιμένη Ιατρική μου έπίσκεψη.

—Λοιπόν;

—Τί λοιπόν; Τίποτα... Απλώς ήθελα να πω πως έπρεπε να με έδοιοίσητε έγκαίρως, ώστε να μην έκπλαγώ όταν η Έξοχότης της μου έκαμε λόγο για τον Γουέστγουντ.

—Τα άρθρα μου στα «Έσπερινά Νέα» δεν σας κίνησαν το ενδιαφέρον. Σκέφθηκα πως πολύ λιγότερο θα σας ενδιαφέρον τα γραφόμενά μου σε μια τοπική έφημερίδα.

—Αυτό όμως κάνει πιο πολύ ή έντύπωσι,

—Έτσι είπα η λαίδη Μπράντμυρ; Μήπως το άποδοκίμασε; Μήπως η Ήλντρεϋ με έπείσε διάθεσι.

—Όχι, όχι.

—Και τί σας είπα;

—Είπα πως δεν είναι καλόν' άσχολούνται με κάτι άνοήτεις.

—Και τί άλλο;

—Υπό τον όρο, προσέταξε να μη παραμελούν τα κοινά και τα οικογενειακά τους καθήκοντα.

—Και μπορώ να μάθω τι άπάντησατε εσείς;

—Δεν είπα τίποτα.

Ένας ψυχρός θυμός κυλούσε τη νέα γυναίκα. Η άσυνείδησή του συζύγου της την έκανε φρενών.

—Ιδού τί θα άπαντούσα στη θέσι σας: «Η άσυνείδησή μου δεν παραμελεί ούτε τα κοινά ούτε τα οικογενειακά της καθήκοντα. Και δεν έκαθόλου άνόμη. Έκτός από μερικές—πέντε φορές έβγήκε έξω μου έξω σε διάφορες, σε' άλλο αυτό το πενήντο διάστημα που είμαστε στο Ραχαζάγκ, δεν βγήκε ποτέ άπ' ούτε. Είμαι δε περισσότερο άχαραρισμένος με τις ύποταξές μου προσφέρει στο σπίτι για τί δεν μου στοιχίζει καθόλου σε μισθό, ενώ τους ύποταξες μου τους πληρώνω...»

—Ελάτε, αγαπητή μου, λάτε, έκανε παραγεμμένος ο Χέρμπερτ.

—Αλλά η Ήλντρεϋ άσυγκρατη, συνέχισε:

—Και αν γράφω αυτά τα κροά άρθρα, αυτό γίνεται για να έξοικονομή μερικά χρήματα με τα οποία να αγοράζω τα σωρόρουχά της, κανένα ζευγάρι κάλτσες, παπούτσια και βουτουτάνι... Αυτό θα άπαντούσα στο θέσι σας.

Ύστερα η Ήλντρεϋ πέταξε με θυμό την πετσέτα της έπ' ούτε στο τραπέζι και βγήκε σχεδόν τρέχοντας.

Μόλις μπήκε στο δωμάτιό της, η Ήλντρεϋ ρίχθηκε σε ένα φωτέιγ, τρέμοντας άκομη από όργη.

«Τό ότι ήταν άδελφός, μου μούρισε, και ταιγκουνε το έζα. Και άυταρχικός και έγωιστής. Με έκανε γυναίκα του από πόθο και ματαιοδοξία. Αυτό άποκαλεί έρωτα. Αλλά τώρα άποδεικνύεται και έλπίδα της. Ζηλιάρης! Αυτό σημαίνει όλη αυτή η ιστορία... Τη λαίδη Κρήντμυρ... Και η λαίδη Μπράντμυρ... Άναρωτιέμαι τί να του έπαι για τί όλα προέρχονται από αυτήν... Και όμως είμαι τακτική στις φιλανθρωπικές της άνακεντρώσεις, την άκούω με έπαι σκευτική άφροσύνη όταν άναρεύη και τηρώ άπέναντί της τη στάσι που ταιριάζει. Όταν τάζεται λοιπόν, πως φιλεταί με τον άνεμό της; Όχι, δεν μπορεί να είναι αυτό. Θα είναι κάτι άλλο...»

Η Ήλντρεϋ είχε δίκιο. Κάτι άλλο ήταν. Η λαίδη Μπράντμυρ που την είχε πάρει από κάτω μάτι από την πρώτη μέρα της γνωριμίας των. «Αν και η γυναίκα της φερόταν με πολύ σεβασμό, η λαίδη Μπράντμυρ ένοιωσε πως όλα αυτά ήταν προσηγορητικά. Έπαιρνε... Άντ.βέτος, ο Χέρμπερτ άρεσε. Ο θαυμασμός που έβλεπε άμέσως στα μάτια του που έπαιρνε από τον άνδρα, αλλά από σύντομο

γενικού διοικητού, της είχε κολακέσει τη γυναίκα ματαιοδοξία της. Όχι πως μπορούσε να σκεφθεί το ένδεχόμενο μιας περιπέτειας με τον Χέρμπερτ. Η λαίδη Πατρίτσια Μπράντμυρ είχε άπόλυτη έπίγνωση της θέσεως της και της άξιοπρεπείας. Αλλά άκόμη και αν τό σκεπτόταν, θα έδιωχνε άμέσως από τη σκέψη, γιατί αντίλαμβανόταν πως ούτε η ήλικία της ούτε το πρόσωπό της θα την βοηθούσαν να ύποσκελίσουν την Ήλντρεϋ. Απλώς σαν βέρα Άγγλίδας, που ήταν, ένοιωσε ότι ο Χέρμπερτ ήταν ο άνθρωπος που ταιριαζε στο περιβάλλον και την καταγωγή της.

Όταν η λαίδη Πατρίτσια πληροφορήθηκε από τον άνεμό της, Ρόμπερτ Λύντστον, πως η κυρία Κάρτερ συνεργαζόταν στη σύνταξη των «Ημερησίων Νέων του Ραχαζάγκ», πειράχθηκε. Γιατί δεν την είχε ένημερώσει σχετικά ο Ρέτζι Γουέστγουντ; Και όμως μόλις άχες είχε γευματίσει στο Διοικητήριο. Της ήταν πάντα άνησυχία αυτός ο άνθρωπος. Η ζωή του ύπερσαραντάρχη αυτού έργενη που είχε μια Ασιατισσα έρωμένη, την πείραζε.

Και τώρα ο Γουέστγουντ παραρούσε τις στήλες της έφημερίδας του για τη μόδα σ' αυτή την άνωσση. Για τη μόδα! Στο Ραχαζάγκ η λαίδη Πατρίτσια έδινε τον τόνο της μόδας. Και να έρχεται τώρα αυτή η Ήλντρεϋ να γράφω άρθρα για τη μόδα, χωρίς να ζητή τη συμβουλή της!... Αυτό ήταν άναίδεια.

Εκείνο, όμως, που δεν άμολογούσε ούτε στον έαυτό της η λαίδη Πατρίτσια, ήταν ότι η καλλονή της κυρίας Κάρτερ την έτρόμαζε... Η Μάμπελ Γουίλφορντ και η Φλοράνς Τρόντ-Σμιθ ήρόκουν να είναι άπλως ώραιες, χαριτωμένες. Όταν η λαίδη Πατρίτσια έμπαινε σ' ένα σαλόνι, με την έ-

πιβλητικότητα της, κάτφευρε να έξαφανίζονται αυτές τις γυναίκες. Αλλά δεν συνέβαινε να το ίδιο και με την Ήλντρεϋ, που ήταν πιο φιλή από την λαίδη Μπράντμυρ, έξίσου τουλάχιστον επιδερμική, άπειρους πιο ώραια και κατά είκοσιπέντε δολάρια χρόνια νεώτερή της. Τί άναίδεια!...

Η πόρτα άνοιξε και ο Χέρμπερτ μπήκε μέσα.

—Σκέφθηκα πολύ, αγαπητή μου, αυτά που μου είπατε πρό όλίγου. Δεν ήξερα... Δεν είχα άντιληφθ... Θα έπρεπε να καταλάβω πως...

Είχε ένα φοβισμένο ύφος και στριφογύριζε στα δάκτυλά του ένα χαρτί.

—Τί θέλετε να πητε;

—Ότι σας λείπει το χρήμα. Αλλά με είχατε διαβεβαιώσει, πως θα μπορούσατε να έξοικονομήσετε τα δικά σας έξοδα... Ένόμιζα πως με τα άρθρα σας...

Τέλος πάντων, πάρτε ένα τσέκ δεκαοκτώ λιρών. Κάθε μήνα θα σας δίνω δεκαοκτώ λίρες για τα προσωπικά σας έξοδα.

Αφωπλισμένη εκείνη, τον κύτταζε και ξαφνικά της ήλθε έπιθυμία να γελήσει, γιατί άκριβώς δεκαοκτώ λίρες και όχι ένας άλλος πιο στοργικός άριθμός; Τί ύπολογισμός είχε κάνει ο άνδρας της; Θα έπρεπε να είχε κουρασθεί πολύ.

—Τί έχετε, αγαπητή μου; τη ρώτησε ο Χέρμπερτ, άνήσυχος. Δεν είναι άρκετά;

—Μά όχι, φίλε μου, είναι ύπεραρκετά και ούτε πρόκειται να μου δίνετε τόσα χρήματα κάθε μήνα. Δεν μου χρειάζεται έπιδομα. Τώρα έχω με Νοέμβριο. Λοιπόν, άς πομε πως αυτές οι δεκαοκτώ λίρες είναι το Χριστουγεννιάτικο δώρο μου που μου τό προσφέρετε λίγο πρό της ώρας του.

—Είσαστε πραγματικά πάρα πολύ καλή, είπε ο Χέρμπερτ με θαυμασμό.

—Τώρα ακριβώς πρέπει να του μιλήσω για την πρόσκλησι του Ρόμπερτ, σκέφθηκε η Ήλντρεϋ.

Και στη στιγμή:

—Ξέχασα να σας πω πως ο νεαρός Λύντστον μάς προσκαλεί να περάσω μαζί του το γουήκ—έντ στο κυνηγετικό του περιπτερο που νοίκιασε στο Ούντα γκόρ. Θα πάω.

—Πώς;

—Θα πάω, έπανέλαβε εκείνη. Πρέπει να δώ το Ουνταϊγκόρ για τα άρθρα μου στα «Έσπερινά Νέα».

—Μου είναι άδύνατο να σας συνοδεύσω και δεν νομίζω ότι είναι πρόπον να πάτε μόνη. Δεν θα είμαι μόνη. Ο Ρόμπερτ άσφαλώς θα προσκαλέσει την Μάγκελ Γουίλφορντ και την Φλοράνς Τρόντ-Σμιθ.

—Τότε εν τάξει, είπε ο Χέρμπερτ, όχι χωρίς κάποια δυσφορία. Και πότε φεύγετε;

—Τό Σάββατο στις όκτώ. Πολύ καλά. Έλπίζω να μην είσαστε πιά θυμωμένη μαζί μου.

—Όχι, φίλε μου. Μάλιστα βρήκα, και κύτταξε τό τσέκ, την χειρονομία σας πολύ εύγενική.

—Και άπόψε...—την είχε πάρει στην άγκαλιά του—άπόψε δεν θα κλείσετε την πόρτα σας;

«Τί άδελφός που είμαι, σκέ-

φθηκε η Ήλντρεϋ. Και το άπάντησε: —Όχι, δεν θα κλείσω την πόρτα μου. —Σταθήτε... άφού λέτε πως οι «έπιδρομές» μου σας πειράζουν, δεν θα θέλατε να κάνω με μια συμφωνία ως προς αυτό; —Σας παρακαλώ... Υπάρχουν μερικά πράγματα, που δεν μπορούν να άποτελέσουν τό άντικείμενο συμφωνίας. Την κύτταζε χωρίς να καταλαβαίνει, την φίλησε και έφυγε.

Όταν η Ήλντρεϋ έμεινε μόνη, πήρε ένα λεξικό και τό άνοιξε στη λέξη «Ουνταϊγκόρ».

«Ας δούμε τί λέγει», είπε. Και διάβασε: «Ουνταϊγκόρ, Σουλτανάτο. Κάτοικοι 800.000, έξ άν 350.000 Μαλαίοι, 350.000 Κινέζοι, 65.000 Ινδοί και άλλοι διάφορων φυλών. Εύρίσκεται εις τό βορειοδυτικό άκρον της χερσονήσου της Μαλαϊκής. Προϊόντα: κυρίως καουτσούκ. Έσοδα τελωνείων 4 έκατομμύρια δολάρια. Ο σημερινός Σουλτάνος όνομάζεται Αλέξανδρος Μωχαμέτ Σελίμ. Το όνομα Αλέξανδρος λαμβάνουν οι έκάστοτε Σουλτάνοι, όδοι πιστεύεται ότι είναι άπόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο όποιος, συμφώνως προς μερικούς θρύλους, έφθασε μέχρις εκεί. Έχει μεγαλοπρεπές άνάκτορον, περιβαλλόμενον υπό ωραιότατο πάρκο».

Εκείνη τη στιγμή κατέφθασε ο Ρόμπερτ Λύντστον.

—Είσαστε μόνη; Είμαι τυχερός, γιατί θα μπορέσω να μιλήσω με για το γουήκ—έντ, γιατί νομίζω πως θα έλθετε. Έτσι δεν είναι;

—Ναί, αλλά χωρίς τον άνδρα μου.

—Α. Τί άτυχία!

Η Ήλντρεϋ δεν μπόρεσε να μη γελήσει.

—Θα μπορέσετε να σηκωθείτε στις έξι; ρώτησε ύστερα ο νεός.

—Νομίζω ναί.

—Στις έπτά θα περάσω να σας πάρω. Οι Γουίλφορντ θα ξεκινήσουν μόνοι τους.

—Τί πρέπει να πάρω μαζί μου;

—Ένα σπόρ φουστάνι, κάτι να φορέσετε για τό γεύμα και χονδρά παπούτσια.

—Τό περίτερο σας είναι μακριά από τό Ουνταϊγκόρ—Λάμα, την πρωτεύουσα του Σουλτανάτου;

—Μια ώρα με τό αυτοκίνητο.

Σηκώθηκε.

—Φεύγετε από τώρα; Είναι μόλις έξι. Είσαστε πολύ βιαστικός;

—Όχι, άπάντησε ο Ρόμπερτ, καθήμενος πάλι. Τό γεύμα είναι για τις όκτώμιση στού θείου μου. Νομίζω μάλιστα πως είσαστε καλεσμένοι.

—Αν ήμαστε, ο άνδρας μου θα μου τάλεγε. Και μεταξύ μας, έκτός από τον σεβασμό που αισθάνομαι στην οικογένειά σας, δεν λυπάμαι καθόλου που δεν θα είμαι στο γεύμα, προσέθεσε γελώντας η νέα γυναίκα.

—Αυτό τό γεύμα άπεφασίσθη έκτάκτως. Ο Σουλτάνος του Ουνταϊγκόρ βρόθηκε σήμερα στο Ραχαζάγκ κι' εγώ δεν έξω για ποιά θρησκευτική γιορτή. Και ο θείος μου δίνει ένα γεύμα προς τιμήν του...

Μα τί έχετε; —Εγώ; Τίποτα. —Αλλά για πρώτη φορά η Ήλντρεϋ λυπήθηκε που δεν είχε προσκληθεί από την λαίδη Μπράντμυρ.

Τό Σάββατο τό πρώτο η Ήλντρεϋ έπληνσε πολύ πριν από τις έξι και άρχισε να έτοιμάζεται. Στην αρχή διάταξε να φορέσει πανταλόνι ίππασίας, αλλά στο τέλος τό άπεφάσισε. Έδγαλε μια κάσκα και την φόρεσε. Ύστερα, κυττάχθηκε στον καθρέφτη, ο όποιος της προσέφερε μια θαυμαστή είκόνα. Τό πρόσωπό της κάτω από τό μεγάλο καπέλλο έμοιαζε παιδικό. Τό στήθος της τέτανε τό λεπτό μεταξωτό ύποκάμισο και τό πανταλόνι έσοιγε τους λεπτούς της μηρούς.

«Φαίνομαι σαν παιδί», σκέφθηκε.

Δεν έμοιαζε με άγόρι, αλλά με ένα όλδδροσο κορίτσι. Τόσο άντινοβόλουσε από νεότητα και όμορφιά.

Η καμαριέρα της που την βοηθούσε στο ντύσιμο της, ψιθύρισε:

—Σήμερα η Κυρία φαίνεται δεκατόξι έτών.

—Ξέρεis αν ο Κύριος ξύπνησε;

—Θα ρωτήσω τον μικρό.

Βγήκε και σε λίγο ξαναγύρισε γελώντας παράξενα.

—Ο νέος κύριος Λύντστον είναι κάτω.

—Και ο Κύριος;

—Ο Κύριος ξύπνησε.

«Μα γιατί γελά έτσι; άναρωτήθηκε η Ήλντρεϋ.

Η Ήλντρεϋ πήγε στο δωμάτιο του Χέρμπερτ, που έτοιμαζόταν να ξυρισθί. Την κύτταζε έκπληκτος.

—Σχεδιάζετε να πάτε με άλογο στο Ουνταϊγκόρ; τη ρώτησε με κάπως μοχθήρο ύφος.

Τό προηγούμενο βράδυ η Ήλντρεϋ είχε άρνηθί να τον δεχθί.

—Αυτό τό ντύσιμο είναι πολύ βολικό. Δεν μου πηγαίνει; Άντί άπάντησής ο Χέρμπερτ την πήρε στην άγκαλιά του και την φίλησε στο στόμα.

—Είσαστε θαυμασία. Είναι η πρώτη φορά που χωρίζομαστε και νοιώθω μια παράξενη έντύπωσι.

—Είσαστε πολύ εύγενικός. Θα έπιστρέψω τη Δευτέρα τό βράδυ.

Η νέα γυναίκα κατέβηκε τρέ-

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙ-ΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝ VELOX

ΑΙ μηχαναί VELOX είναι παγκοσμίως φημής διότι τάς μεταχειρίζονται τά μεγαλύτερα Έργοστάσια κατασκευής καλτσών όπως τό BERKSHIRE, MOJUD, GO-THAM, BURLINGTON, ONABURN, VAN RAA-LIE κ.λ.π. κ.λ.π.

Η ΜΗΧΑΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΝ ΒΕΛΟΝΗΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΔΙΑ 10 ΕΤΗ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 46.Θεσσαλονίκη: Όδου Καρίνη 27 — ΡΟΔΟΣ — ΜΕΥ. Αλεξάνδρου 2—Κρήτη: —Ελ. Βενιζέλου 2—Ηράκλειον.

Με Δόσεις

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΨΥΓΕΙΑ-ΚΟΥΖΙΝΑΙ

Ι.Β.Ε. ΑΝΤΖΟΥΛΗΣ

ΑΙΟΛΟΥ 102·Α'ΟΡΟΦΟΣ

ΑΙΟΛΟΥ 54

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ

Λιό ΦΘΗΝΟ ΥΠΟΓΕΙΟ

ΑΙΟΛΟΥ 54

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

χοντάς στο σπαθί, όπου την περίμενε ο Ρόμπερτ, συνοδευόμενος από ένα νέον Κινέζο.

—Είναι ο φίλος μου, ο ποιητής Λού-Σού, είπε ο Ρόμπερτ. Θυμάσαι νέος.

—Ο Ρόμπερτ χαμογέλασε ευγενικά:

—Ο Ρόμπερτ μου μίλησε αρκετές φορές για σάς, κύριε Λού, είπε.

—Θα έχετε την ευκαιρία να γνωρισθώ καλύτερα κατά τη διαδρομή, είπε αναπόκοτος ο Ρόμπερτ. Πάμε για να μη χάσουμε τον καιρό μας.

—Ο διαδρομή υπήρξε ευχάριστη. Οι τρεις νέοι άστειλύνταν και γελοῦσαν.

—Ύστερα από καμιά ώρα, έφθασαν στο μικρό λιμάνι που ήταν γεμάτο γιότ και άτμάκατες. Μια απ' αυτές είχε πράσινη σημαία. Δύο Μαλαίοι ναύτες στάθηκαν προσοχή στην προσέγγιση των τριών νέων.

—Όταν έγκαταστάθηκαν στην άτμάκα, η Ώντρεύ ρώτησε τον Ρόμπερτ:

—Τίνος είναι η άτμάκατος;

—Του Σουλτάνου.

—Πώς;.. Του Σουλτάνου;

—Ξέρετε πως χθες το βράδυ γευμάτισα στη θεία μου. Με ρώτησε για σάς.

—Για μένα;.. Και με ποιά άφορμή;

—Ομιλήθηκε το ταξίδι μας με το άτμάκιο. Μιλήσαμε αρκετή ώρα. Και όταν άκουσε πως σήμερα θα έρχόσαστε μαζί μου στο Ούνταιγκόρ, να βλέπατε πως γυάλιζε το μάτι της...

—Έχετε μια φαντασία!..

—Και δεν μου είπατε πως είχατε μια μικρή έπαφή στο πλοίο.

—Είσατε γελοῖος.

—Γύρισε το πρόσωπό της αλλού, για να κутτάξη δήθεν το ποτάμι. «Είναι ήλιος να κοκκινίζω στην ηλικία μου», έσκέφθη.

—Και άμέσως απέφασε να θέσει μια άτμάκατος στη διάθεσή σας. Σας ευχαριστεί αυτό;

—Είναι πολύ ευγενικό και πολύ άπροσδόκητο.

—Σας εκπλήσσει λοιπόν, τόσο πολύ; τη ρώτησε ειρωνικά ο Ρόμπερτ.

—Φυσικά με εκπλήσσει.

—Τότε θα σας εκπλήξει αυτό το που δήλωσε... «Αλλά τί σως να μη θέλετε να το ακούσετε...»

—Είσατε άνυπόφορος! Τι σας είπε, λοιπόν;

—Ότι θα παραθέσει ένα γεύμα ή ένα δείπνο στο παλάτι. Σας ευχαριστεί αυτό;

—Θα μ' ευχαριστήσει πολύ να δω το παλάτι. Αλλωστε μια γυναίκα κολακεύεται πολύ από τις περιποιήσεις που της επιδεικνύουν οι άνδρες. Πάντως, ο Σουλτάνος προσωπικώς δεν μ' ενδιαφέρει. Η χώρα του μ' ενδιαφέρει.

—Σε λίγο η άτμάκατος έφθασε σ' ένα μικρό λιμανάκι. Η ζέστη είχε γίνει λιγώτερο άφορμή τώρα και η κοντινή ρωδιές της.

—Πέρα από την άποδοθρα ήταν ένας ίσιος δρόμος, στο άδυο αυτόκινητα: μια πολυτελέστατη «πακά» και ένα καμιόνι για μπυγκάκια.

—Ο φίλος σας ο Σελίμ είναι πολύ περιποιητικός, ψιθύρισε ο Ρόμπερτ στην Ώντρεύ.

—Νομίζετε πως είναι για μās τα αυτόκινητα; ρώτησε η

—Για σάς, διώρθηκε εκείνος.

—Σε λίγο μπήκαν στην «πακά».

—Πρέπει να πούμε στο σωφέρ το δρόμο; ρώτησε ο Λού-Σού.

—Όχι, είπε ο Ρόμπερτ. Άρκει να του πούμε ότι μένω στο παλιό περίπτερο του συνηματάρχου Μόρρις. Ξέρει πού είναι...

—Στο μεταξύ είχε πιάσει δυνατή βροχή.

—Το αυτόκίνητο ανέκοψε κάπως την ταχύτητά του, πήρε μια στροφή, μπήκε σ' έναν πιο στενό δρόμο και σταμάτησε ανάμεσα σε δυο συστάδες όρχιδεών, μπροστά σ' ένα παράξενο ξύλινο σπιτάκι.

—Ενας υπηρέτης φάνηκε, κρατώντας δυο όμπρες. Η πρώτη του χρησίμευε για καπέλλο και η δεύτερη ήταν μια κανονική όμπρελα με μακρύ μαστούνι.

—Μέσα στο πολυτελές λιβιγκρούμ ένα τραπέζι ήταν ετοιμασμένο με πέντε σερίσιμα.

—Δείξτε μου το δωμάτιό μου, είπε η Ώντρεύ στο Ρόμπερτ.

—Περιμένετε μια στιγμή, έχω μια έκπληξη για σάς.

—Ακόμη!

—Ναί... Πήτε ένα ποτό ή ένα δροσιστικό στο μεταξύ.

—Άκουσθηκαν γαυγίσματα σκύλων και στη στιγμή έξω έβγαλα λαγωνικά έμπαιναν μέσα και ώρμουσαν με χαρά επάνω στον Ρόμπερτ.

—Ο Λού-Σού μπήκε μέσα και έκαμε ένα σημείο στο Ρόμπερτ.

—Η έκπληξη είναι έτοιμη, είπε ο νεαρός Λύντστον. Άκολουθήστε τον οδηγό.

—Ώντρεύ πήγε κοντά στον Κινέζο. Στη μέση ενός δωματίου, του δικού της, ένα τραπέζι ήταν στήσιμο, και πάνω στο τραπέζι βρισκόταν μια φωτογραφία του Σουλτάνου, κομμένη από μια εφημερίδα.

—Η Ώντρεύ πήρε το χαρτί, το έκαμε ένα βόλο και τον πέταξε στο κεφάλι του Ρόμπερτ, φωνάζοντάς του:

—Πειραχτήριο!

—Να και οι Γουίλφορντ! φώναξε ο Ρόμπερτ.

—Η Μάμπελ έτρεξε και φίλησε την Ώντρεύ.

—Τι ώρα είναι που σου πηγαίνουν τα σόρτς, αγαπημένη μου! της είπε.

—Πού είναι ο άντρας σας; ρώτησε ο Ρόμπερτ.

—Ο Πάτρικ!... Έρχεται σιγά-σιγά, φορτωμένος με τα τουφέκια και τα φυσίγγιά του. Είναι άποφασισμένος, λέγει, να σκοτώσει όποιον θέλει...

—Σωστά!... άκούσθηκε μια χαρούμενη φωνή. Άλλα προς το παρόν πεθαίνω από πείνα. Δεν έφαγα τίποτε το πρωί...

—Πριν το γεύμα τελειώσει, η βροχή είχε παύσει από ώρα, και ένας άλλος ξένος προσήλθε στο περίπτερο. Ήταν ο σιρδάρης Ραμάν, ο ύπασις της του Σουλτάνου Σελίμ.

—Λυπούμαι που ήλθα κάπως νωρίς, είπε υποκλινόμενος βαθεία πρό της Ώντρεύ, η οποία άνεγνώρισε στο πρόσωπό του τον Ίνδο άδελφικό που άκολουθούσε το Σουλτάνο στο ύπερωκεάνιο. Η Αυτού Ώψηλότης με έπεφτόρισε να σας προσκαλέσω σε γεύμα για αύριο Κυριακή. Επίσης με έπεφτόρισε να καλέσω τον κ. Ρόμπερτ Λύντστον και τους φίλους του.

—Ο ποιόνης είναι η προ-

—Τώρα το περίπτερο έσχεδόν ολοκληρώ. Ήταν του Ρόμπερτ, αλλά πιο μεγάλη ναί εκεί, είπε ο σιρδάρης δίχως άλλο επιθυμεί να προσφέρει ο ίδιος το σπίτι.

—Η Ώντρεύ τον κούταξε πιστή. Αυτές όλες οι κινήσεις προφύλαξης την έπεισαν. Διέβλεπε κάτι το ύπουλο ή τουλάχιστο το πολύ άσχημο, λίκτικο σ' όλα αυτά. Όλα αυτά τοντα σχεδίασμένα. Και ήθελε να δει τον πρίγκιπα αυτόν τον τρόπο. Διάφορα ματα που είχε άκούσει και καιρούς για λογαριασμό της έρχονταν τώρα στη μνήμη.

—Η λαίδη Μίντσιοι λόγω είχε πη κάποτε:

—Είναι ο διάβολος με μορφή.

—Η Ώντρεύ κατέβηκε. Διφρούροι έτέκονταν άκίνητοι στην είσοδο του περιπτερου.

—Ν' αφήσω το «Κόντα» μου στο αυτόκίνητο;

—Καλύτερα να το πάρω κυρία. Αφήστε σ' έμένα αυτό την φροντίδα.

—Πάλι η Ώντρεύ ένοιωσε σαν έλαφρη άδιαθεσία. Και σαν δυσφορία.

—Στο κάτω-κάτω, σκέφθηκε, τί κινδύνους;.. Δεν πρόκειται άσφαλώς να με κάμη δική της δια της δια...

—Ο ύπασις της την είσπαινε σ' ένα πολυτελέστατο δωμάτιο, στους τοίχους του οποίου έφωτογραφισμένοι τίγρεις, παύροι, χαμηλό ντιβάνι, φορτωμένο με κεντημένα μαξιλαράκια. Έπιανε όλες τις πλευρές του δωματίου, εκτός από εκείνη στην οποία βρισκόταν η είσοδος. Εκτός από μερικά τραπέζια πάνω στα οποία βρισκόταν σταχτιέρες και τσιγάρια, και να άλλο έπιπλο δεν υπήρχε σε αυτό δωμάτιο. Στο ψαθί που σκέπαζε το πάτωμα, ήταν πλωμένοι μερικοί περσικοί πητες. Μια ύπεροχη άνατολή και λυχνία κρεμόταν από το δάπεδο. Μόλις μπήκε η Ώντρεύ, ένα μεγάλο Άφγανικό σκυλί έρθωθηκε στα ίσχυρά του, δια και την κούταξε με κούνη σήνη.

—Έλπιζω ότι ο Σουλτάνος δεν θα με κάμη να περιμένω πολύ, σκέφθηκε η Ώντρεύ, έχω μόνο αυτό το γουέ-έντ στη διάθεσή μου και έννοω όπωσδήποτε να έπισκεφθώ τους ναούς.

—Ήταν κάπως πειραγμένη περιποιήσεις που της έπιδεικνύε ο Σελίμ: το αυτόκίνητο, η άτμάκατος, ο ύπασις της, όλα αυτά για να την δεχθεί διαμέρισμά του αυτό το γεύμα, την πειραζαν... Έπειτα, άσφαλώς, για ένα καπνιστήριο... Για μια έπιθυμία της... Αυτό το δωμάτιο και το το ντιβάνι θα είχαν όλα τα πράγματα. Και τα μαλακά θα είχαν συνήθειες.

—Δέκα λεπτά πέρασαν σ' αυτή την άναμονή. Ο Σελίμ είχε δίκιο όταν έλεγε πως νένας ίθαγενής δεν είναι πλεμαν.

—Άλλα, νά...

—Είμαι πάρα πολύ εύνη που σας ξαναβλέπω, κύριε Σας παρακαλώ να με συνήσετε που άργησα. Δεν έπαυ έγώ. Αυτό το παιδί είναι ο πειθύρος. Έπαιξε με το στή μου και κόπηκε στο χέρι.

—Ήταν ο Σελίμ.

—Στο έπομένο: Η συνήθεια

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

ΤΟ ΝΕΥΡΙΚΟ ΠΑΙΔΙ

Πόσο συχνά άκούμε μια μητέρα να λέη: «Το παιδί μου είναι τόσο νευρικό! Το βράδυ άρες όλόκληρες δεν κοιμάται, στο σχολείο είναι άπρόσεχτο και άκατάστατο, κουράζεται εύκολα με το διάβασμα και κάνει παράξενους μορφασμούς. Πολλές φορές μάλιστα, τη νύχτα, μουσκεύει το κρεβάτι του.

Κάμπονες υπέρες πηγαίνουν στο γιατρό, που εξετάζει το παιδί και δίνει μερικά φάρμακα. Τα φάρμακα αυτά, που περιέχουν συνήθως έλαφρά ναρκωτικά, φέρνουν για μερικών καιρό ένα καλό αποτέλεσμα, μα δε γιαιτρεύουν. Και η νευρική της γιαιτρεύεται. Ύγιεινός, βαθύς ύπνος είναι η βάση για γερά νεύρα. Μόνον όποιος έχει κοιμηθή καλά και ξεκουραστή, έμπναι το πρωί καλοδιάθετος και άρχίζει με όρεξη την ήμερα του. Το ίδιο και ένα παιδί.

Πρώτα—πρώτα πρέπει να εξετάσουμε μήπως η αίτία είναι τα κρύα πόδια. Και αν είναι αυτό, τότε βάζουμε στα πόδια του, πριν πέση στο κρεβάτι, έλαφρά και ζεστά περιτυλίγματα. Μια ζεστή θερμοφώρα, πρό πάντων στα δωμάτια που δεν είναι θερμοασμένα, φέρνει στο παιδί γρήγορα ύπνο. Ένα καλό ύπνωτικό είναι μέλι με νερό. Ένα κουταλάκι του καφέ γεμάτο μέλι αναλυμένο σ' ένα ποτήρι νερό. Τα παιδιά το πίνουν ευχάριστα.

Δεν πρέπει επίσης να τους άγγιζετε, πριν πάνε να κοιμηθούν, Ιστορίες και παραμύθια που τα τρομάζουν, και ούτε να τ' αφήνετε να διαβάζουν στο κρεβάτι, άκόμη και τα μεγαλύτερα παιδιά. Η συνήθεια αυτή κρατά ζύπνια τη σκέψη τους, τα κάνει άνησυχα και φέρνει άσχημα όνειρα — πολλές φορές μικρότερα παιδιά ζυπνούν έσπινικά και φωνάζουν φοβισμένα. Ποτέ δεν πάνε το παιδί να κοιμηθή άμέσως ύστερα από το βραδινό φαγητό. Το αφήνουν να παίξη ήσυχα μισή ώρα άκόμα. Μεγάλη σημασία έχει να κοιμάται χωρίς το παιδί. Έτσι και η μητέρα θα βρή την ήσυχία της, που τόσο τη χρειάζεται ύστερα από τη δουλειά της ήμερας.

Πρώτα απ' όλα π— δεν πρέπει να μαλώνουμε ούτε να βένουμε ούτε να κοροϊδεύουμε ένα παιδί γιατί έβρεξε το κρεβάτι του.

Αυτό είναι μια άρρώστεια που έχει την άρχή της σε ψυχικές αίτιες, έστω και αν δε γίνεται αντίληπτό. (Αυτό φυσικά ίσχυει μόνο, αν το παιδί δεν έχει καμιά άλλη ψυχική άρρώστεια). Ένα παιδί μπορεί να βρέξη το κρεβάτι του και ό-ταν άκόμη μεγαλώσει άρκετά και αυτό το πειράξι πολύ. Και έπειδή, όπως είπαμε η αίτία του κακού είναι ψυχική, πρέπει μονάχα απ' αυτή την πλευρά να την χειρισθώτε. Μπορείτε να κάνετε αυτή τη δοκιμή: Να κολλήσετε στην πλάτη του παιδιού ένα έμπλαστρο και

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

ΤΟ ΝΕΥΡΙΚΟ ΠΑΙΔΙ

Η χαρούμενη άνοιξη.
ποι ζανανώννει
τι νναναία όμορφία.

ΕΜΠΡΙΜΕ
Ναδαναι

Φωτεινά χρώματα, αίσθητικοί συνδυασμοί—Αποκλειστικά σχέδια, μελετημένα από τους γνωστότερους καλλιτέχνες μας.

ΤΟ ΉΘΥΜΑ Η ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

άμοιδη, παίνεστε το που έγινε, τία μεγάλο και άξιο. Με την έπιμονή και την ύπομονή θα φτάσετε άσφαλώς στο σκοπό σας.

Ο τρόπος της ζωής του παιδιού πρέπει να είναι κανονισμένος και να έπιτηρηται από τη μητέρα του, τόσο όμως, ώστε το παιδί να μην καταλαβαίνει τίποτα, αν είναι δυνατόν, απ' αυτά. Η μητέρα πρέπει να προσπαθή να μη φωνάζει στο παιδί, έστω και τις στιγμές φούς την τελευταία φράση: «τότε θα ζυπνήσεις ώρισμένως» την ώρα που το πηγαίνετε στο κρεβάτι του. Δεν πρέπει να χάσετε την ύπομονή σας αν το άνακαμή. Αν όμως το παιδί μια βραδυ κρατηθή, τότε την άλλη μέρα δώστε του μια μικρή

κρότερα παιδια, να δοθήση σε κάτι τη μητέρα του) τότε θα μάθη να έκτιμα άλλο τόσο τις ώρες του παιχνιδιού του. Τα φαγητά πρέπει να είναι κανονικά, να μυρίζουν όμορφα, να είναι εύπεπτα, να περιέχουν άσβεστο, πράγμα που κατορθώνεται με την προσθήκη φρέσκων φρούτων και άφθόνων λαχανικών. Άσβεστιο περιέχουν πρό πάντων τα λεμόνια, τα πορτοκάλια, τα σταφύλια και τα κρεμμύδια.

Οι πλύσεις και τα μπάνια παίζουν μαζί με το θρεπτικό φαί ένα σπουδαίο ρόλο στα νευρικά παιδιά. Γιατί η λειτουργία το δέρματος έχει μεγάλη σημασία για τα νεύρα και την ύγεια.

Πολύ ψυχρά ντους δε συνιστώνται. Κρύες όμως πλύσεις μπορεί να γίνονται μόνο μικρής διαρκείας, κι αυτό αν το έπιτηρή η κατάσταση του παιδιού. Προσοχή όμως να μην κρυώνη το σώμα του. Το καλύτερο είναι να πλένεται το παιδί, άμέσως μόλις ζυπνεί, μ' ένα πανί βρεγμένο στο νερό και πολύ γρήγορα. Έπειτα μπορείτε να το αφήσετε, χωρίς να το σκουπίζετε, δέκα λεπτά άκόμα στο κρεβάτι του, καλώς σκεπασμένο, ν' αναπαυθή. Τα ζεστά μπάνια είναι προτιμότερα να γίνονται το βράδυ και στο νερό μπορείτε να ρίξετε μερικά φύλλα πεύκου.

Μ' έναν τέτοιο τρόπο ζωής, με κανονικά φαγητά, παιχνίδια, άναπαυσι, διαμονή στον καθαρόν άέρα, μπάνια και βαθύν ύπνο, η νευρική της δε βρίσκει έ-δαφος ν' αναπτυχθή.

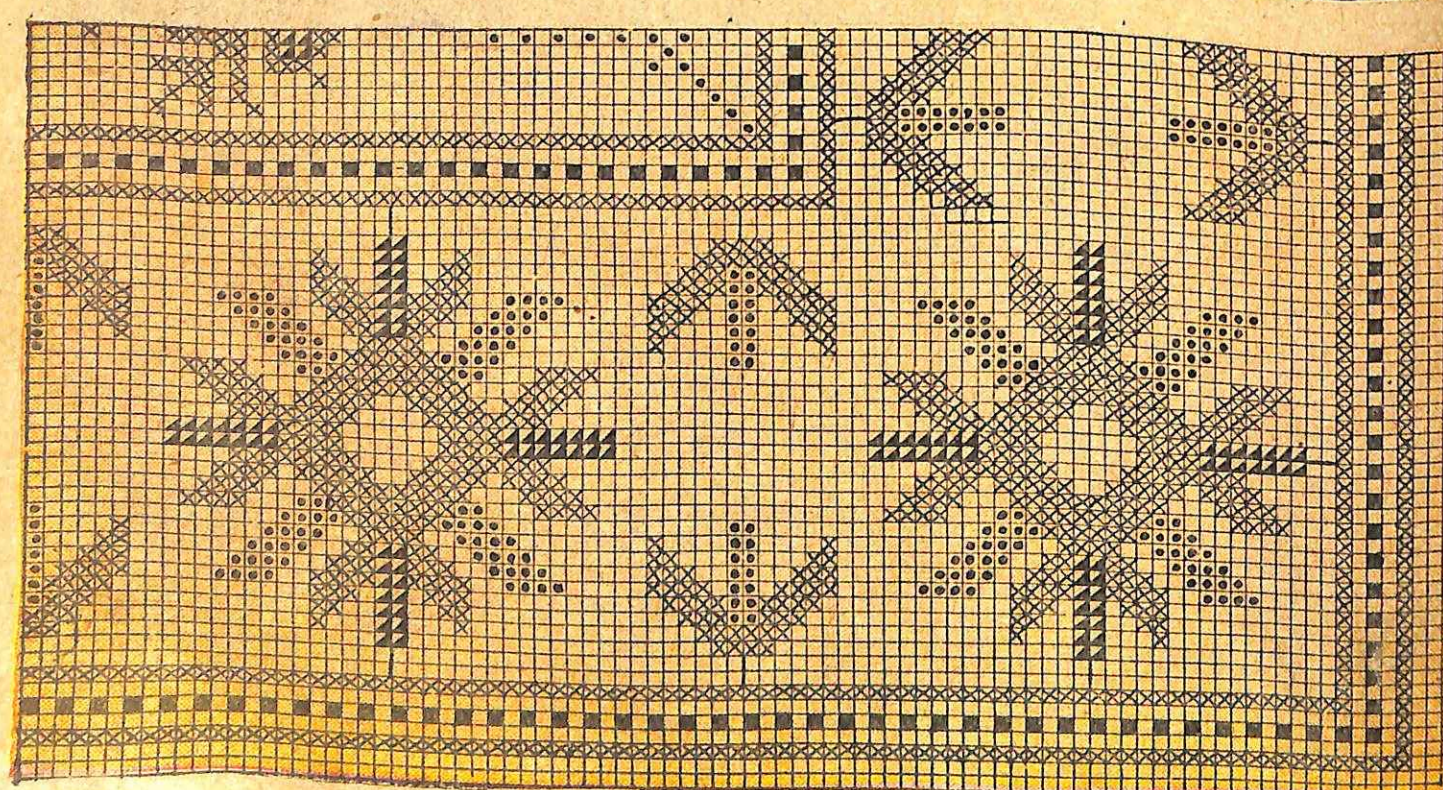
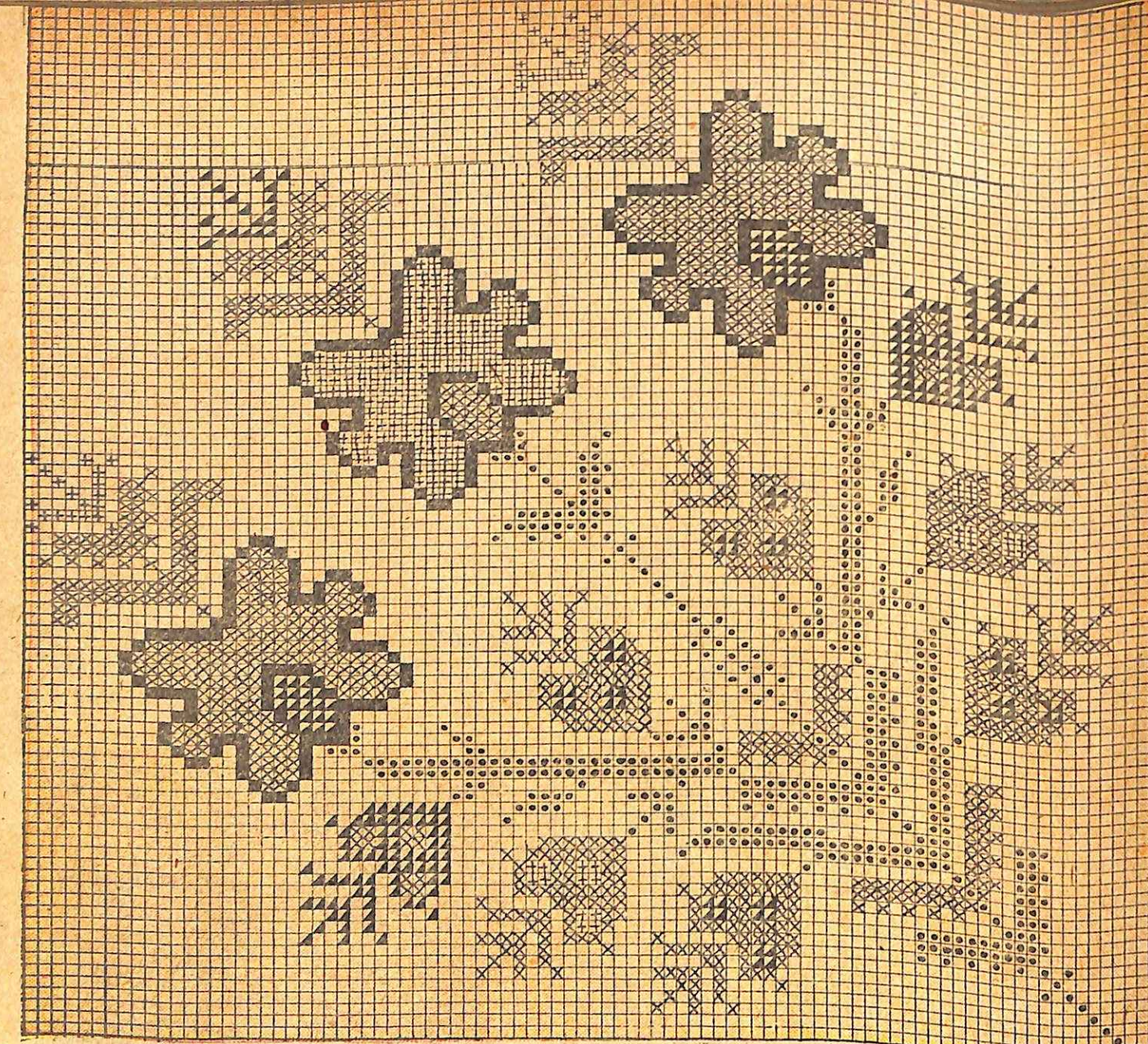
★

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΑΓΓΛΙΑ!

Ένώ στην Άγγλία οι αύξησεις τιμών πού πραγματοποιούνται, είναι τέτοιες που να άναγκάζουν τους Άγγλους να περιορίσουν σημαντικά τις άγορές τους και να διερωτώνται αν θα μπορέσουν να ράψουν έστω και ένα καινούργιο κοστούμι φέτος, οι εύποροι Άμερικανοί έπιχειρηματίες και έμποροι άκολουθούν όστε να ταξιδεύουν κάποιο Σαββατοκύριακο στο Λονδίνο, με το σκοπό να προμηθευθούν εκεί την καινούργια τους φορεσιά! Και αυτό, με τον έξησ απλό υπολογισμό:

Ο μέσος Άμερικανός έπιχειρηματίας άγοράζει συνήθως τέσσερα καινούργια κοστούμια το χρόνο (ένα σε κάθε έποχή). Για να άγοράσει ένα καλοφραμμένο κοστούμι, πρέπει να το κωνίστη στην Πέμπτη Λεωφόρο, όπου και το πληρώνει γύρω στα 240 δολάρια (80 λίρες στερλίνες). Το ίδιο κοστούμι, στο Λονδίνο, του στοιχίζει μόνο 37 λίρες, που είναι η κανονική τιμή του για τους Άγγλους, μείον το φόρο (από τον οποίο άπαλλάσσονται οι ένοιοι) δηλαδή μόλις 30 λίρες στερλίνες!

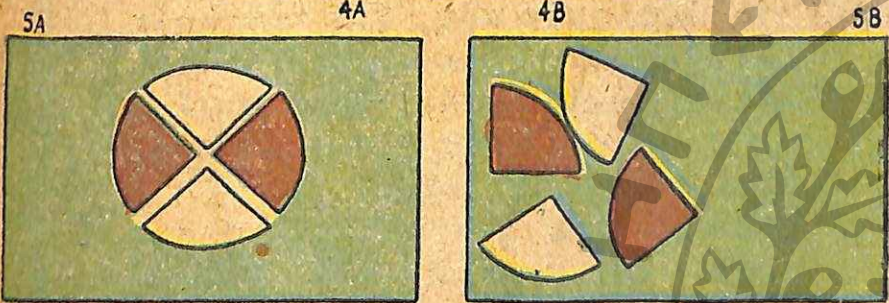
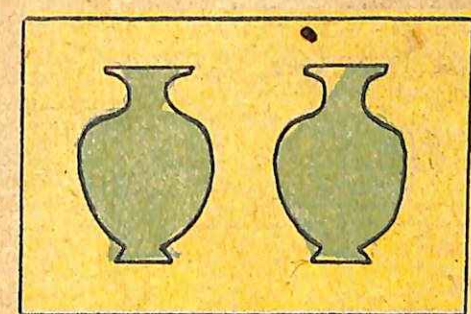
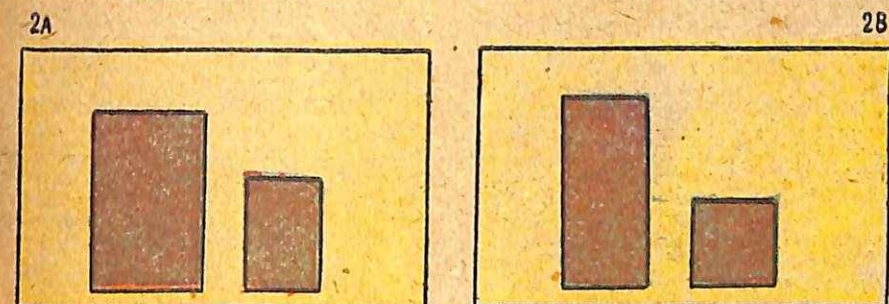
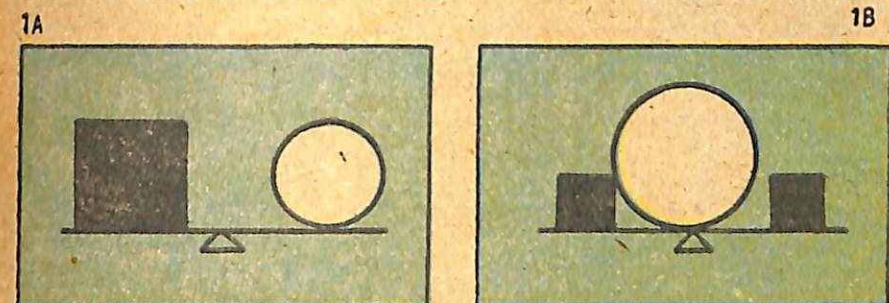
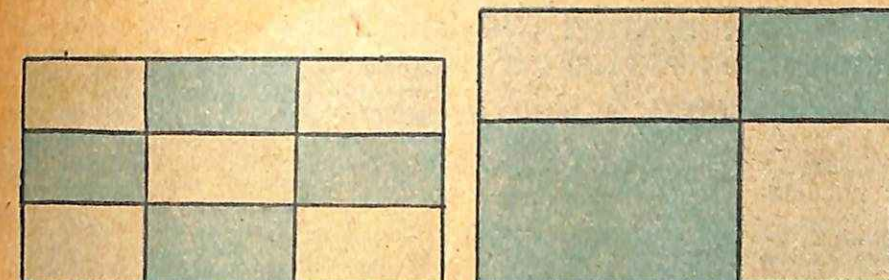
Έτσι, ο Άμερικανός μπορεί να ταξιδέψη στην Άγγλία, να προμηθευθή εκεί τα τέσσερα κοστούμια του, να πληρώσει τα έξοδα του αεροπορικού ταξιδιού του και... να έχη και οι-κονομία 200 δολάρια, απ' ό-σα θα έπληρωνε στη Νέα Υόρκη για τα τέσσερα κοστούμια!...

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ (σταυροβελονιά)

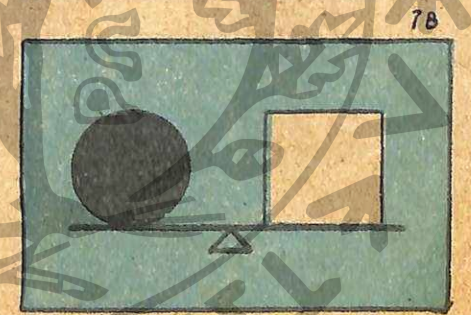
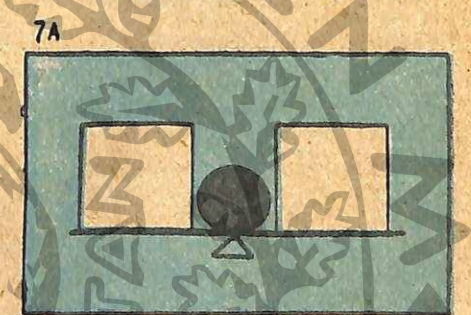
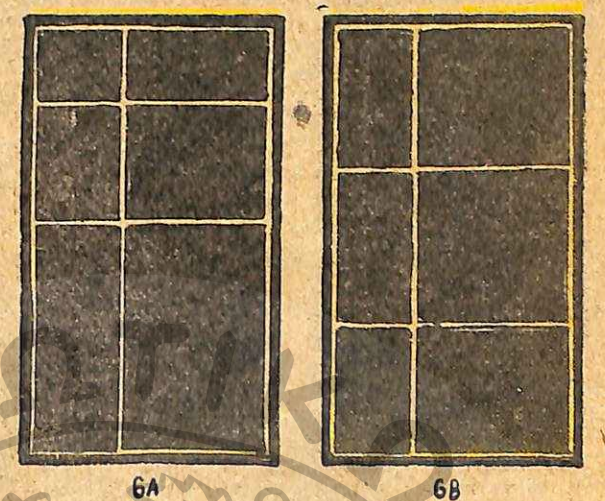
Οι συνδυασμοί χρωμάτων του σχεδίου είναι για τραπέζι, αλλά και για άλλα αντικείμενα. Αν το σχέδιο κεντρήσει, σε οποιαδήποτε κατεύθυνση, θα είναι ένα κέντρο με χρώμα κεντρώο. Η κεντρώα είναι η κεντρώα.

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙ;

Οι άνθρωποι που δεν έχουν σπουδάσει ποτέ τίποτε που να έχει σχέση με την Τέχνη, κινδυνεύουν συνήθως — εκτός από σπάνιες περιπτώσεις — να μην έχουν πεπονηθεί στο γούστο τους. Είτε πρόκειται να διαλέξουν μια γραβάτα, ή ένα χαρτί ταπετσαρίας, ή ένα σερίφιο φαγητού, ή ένα ύφασμα για καλύμματα των επίπλων, χάνουν συνήθως άδρες ολόκληρες για να κάνουν την έκλογή τους. Καί, όμως, αν οι άνθρωποι είχαν περισσότερη εμπιστοσύνη στο γούστο τους, ή ζωή τους θα ήταν πολύ πιο ευτυχισμένη, γιατί θα ζούσαν ανάμεσα σε σχήματα και σε χρώματα πολύ πιο εύθυμα και πιο ταιριαχτά με τις επιθυμίες τους, απ' ό,τι είναι τα γκριζωπά και κατσουφιασμένα χρώματα, μέσα στα οποία συνηθίζουν να τυλιγούνται — ιδίως οι άνδρες! Θα είχαν έτσι την ευχαρίστηση όχι μόνο να μπορούν να διακρίνουν, αλλά και να αποκτούν αυτό που τους άρεσει.

Με το σκοπό λοιπόν να σας βοηθήσουμε να κάμετε στον εαυτό σας μια δοκιμή, σας δίνουμε εδώ μια άσκηση που θα σας βοηθήσει ίσως να εξακριβώσετε σε ποιο σημείο έχετε ανεπτυγμένη την καλλιτεχνική σας αντίληψη.

Τα 14 σχέδια που βλέπετε τριγύρω, δεν είναι παραστατικά, δηλαδή δεν έχουν σκοπό να απεικονίσουν πραγματικά αντικείμενα. Χωρίς να βιασθήτε, λοιπόν, κυττάτε καλά κάθε ομάδα και σημειώστε ένα σταυρό εκείνο από τα δυο σχέδια (Α ή Β) που θεωρείτε ότι είναι το καλύτερο, το τελειότερο καλλιτεχνικά. Αφού τελειώσετε, γυρίστε στη σελίδα 59 και συγκρίνετε την έκλογή σας, ή άλλαν το γούστό σας, με την έκλογή του συντάκτου, που είναι ο Μαίητλαντ Κραϊνχς, ένας από τους γνωστότερους σύγχρονους Αμερικανούς ζωγράφους

και θεωρητικούς της τέχνης. Ο Μαίητλαντ Κραϊνχς ισχυρίζεται ότι, από επανειλημμένες έρευνες, που διεξήγαγε επάνω στο θέμα και από τις διαπιστώσεις που έκαμε επάνω σ' αυτές, προκύπτει το συμπέρασμα ότι, από την έκλογή που κάνει ο κάθε άνθρωπος, ανάμεσα στα ζεύγη αυτά των σχεδίων, μπορεί να εξακριβωθεί χωρίς αμφισβήτηση το αν έχει ή όχι ανεπτυγμένη καλλιτεχνική αντίληψη: αν μπορεί δηλαδή να ψωνίσει μόνος του το φουστάνι ή τη γραβάτα που του άρεσει, ή αν χρειάζεται να συνοδεύεται, στην έκλογή του, και από κάποιον άλλο μέ... πιο σίγουρο γούστο!...

ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ πώς κάθε μητέρα δοκιμάζει ταράχη όταν ακούει το παιδί της να μεταχειρίζεται για πρώτη φορά ασχημες εκφράσεις. «Δεν μπορώ να καταλάβω πού ξ μ α θ ε το παιδί αυτά τα φοβερά λόγια — μου λένε πολλές μητέρες. Έμεις δεν τα λέμε ποτέ στο σπίτι μας!».

Μερικές φορές, οι μητέρες μου λένε πως πήραν μέτρα για να μη επαναληφθεί το κακό. Με άλλα λόγια, μαλώνουν ή δέχονται το παιδί τους και ακόμη χρησιμοποιούν ένα φάρμακο του παλιού καιρού: Βάζουν πιπέρι στο στόμα του παιδιού.

Οι μητέρες αυτές ξεφτιλίζουν, απογοητεύονται και θυμώνουν συχνά, όταν τους λέω πως έκαναν ακριβώς εκείνο που δεν έπρεπε, εκείνο που έγγυαται πραγματικά ότι το παιδί θα ξεναπή τα ίδια λόγια. Τους εξηγώ πως αν κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν, το μικρό παιδί θα ξεχάσει τα λόγια που είπε και θα περιορισθεί να επαναλαμβάνει τα λόγια που ακούει στο σπίτι του κάθε μέρα.

Αν όμως το ξέσπασμά του προκαλέσει αναταραχή ή προκαλέσει κανένα σοβαρό πειθαρχικό μέτρο, τότε η τιμωρία θα χαραχθεί βαθιά μέσα στη μνήμη του και τα «κακά λόγια» που παίρνουν τη μορφή ενός απηγορευμένου καρπού, δεν θα λησμονηθούν ποτέ. Είναι πολύ πιθανόν ακόμη να μη ξεναπή το παιδί τα απηγορευμένα λόγια μέσα στο σπίτι του, από το φόβο της τιμωρίας, να τα λέει όμως κάθε φορά που βρίσκεται μαζί με τα άλλα παιδιά.

Οι μητέρες ξεχωρίζουν πάντα στο περιβάλλον τους μερικά παιδιά που χρησιμοποιούν συνήθως ασχημη γλώσσα. Σύμφωνα με την πείρα μου, πρόκειται για παιδιά που οι γονείς τους τα τιμώρησαν σκληρά, έπειδή είπαν ασχημα λόγια.

Το παιδί που αποκτά μια τέτοια πείρα στο σπίτι του, σίγουρα θ' αρχίσει να κρυφοκουδενιάζει και να χασκογελά με τ' άλλα παιδιά για τα απηγορευμένα ζητήματα, έπειδή θα το οδηγεί σ' αυτή τη συμπεριφορά η συναίσθησις, πως έτσι κάνει ζωηρή εντύπωση στους φίλους του. Και συνήθως μ' αυτόν τον τρόπο μαθαίνουν τα μικρότερα παιδιά της παρέας τα «ασχημα λόγια».

Μα πώς θα μάθει το παιδί πως δεν πρέπει να λέει τέτοια λόγια, αν δεν το μαλώσω; ρωτούν οι μητέρες.

Σ' αυτή την άποριά τους, απαντώ:

Το φρονιμώτερο που έχετε να κάνετε, είναι να αγνοήσετε εντελώς τα πρώτα επεισόδια αυτού του είδους. Φυσικά, αν μια προσβλητική λέξη επαναλαμβάνεται, ολοένα και δείχνει σημαία ότι πάει να γίνει μέρος του καθημερινού λεξιλογίου του παιδιού, κάτι πρέπει να γίνει. Στην περίπτωση αυτή εκείνο που επιβάλλεται είναι να πητέ στο μικρό τι σημαίνει αυτός ο λόγος και να του υποδείξετε να χρησιμοποιήσει κάποιον άλλον όρο αντί για τον άρρεπτο. Να του πητέ επίσης ότι δεν άρεσει στους ανθρώπους ν' ακούν αυτή τη λέξη και να του ζητή-

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΟΤΙ ΑΚΟΥΕΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΙΜΩΡΙΑ

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΧΕΡΜΑΝ Ν. ΜΠΟΥΝΤΕΖΕΝ

σετε να μη την ξαναπή και αυτό, από εκτίμησι και σεβασμό προς τους άλλους.

Αν αυτό γίνει με ήρεμο, θετικό τρόπο, χωρίς να δημιουργηθεί μέσα στο παιδί η συναίσθησις πως φταίει ή είναι ένοχο, τότε θα σχηματίσει σωστήν ιδέα και δεν θα προκληθεί τόσο ζωηρή εντύπωση μέσα στο μυαλό του.

Έχει ιδιαίτερη σημασία — πρό πάντων όταν το παιδί είναι μικρό — ν' αποφύγουμε προσεκτικά κάθε κατηγορία που θα έλεγε στο παιδί πως φταίει που επαναλαμβάνει άρρεπτες εκφράσεις. Δεν υπάρχει κανένα φταίξιμο σ' αυτό. Το μικρό παιδί επαναλαμβάνει με όλη του την αθωότητα κάθε τι που ακούει και αυτό είναι φυσιολογικό στάδιο στην πορεία της μαθήσεως. Σ' αυτό δεν υπάρχει κανένα κακό.

Αν, όμως, το παιδί τιμωρηθεί ή αν το μαλώσουμε έπειδή επαναλαμβάνει όρισμένους ήχους, τότε προσβάλλεται το αίσθημα της δικαιοσύνης που έχει μέσα του. Έκτος απ' αυτό, το παιδί σαστίζει και χάνει το θάρρος που απαιτείται για να μάθει περισσότερα με τη μίμηση.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δώσουμε σ' ό,τι έχει σχέση με λέξεις που περιγράφουν σωματικές λειτουργίες ή έχουν σχέση με το σεξουαλικό ζήτημα. Πραγματικά, είναι δυσύληπτα ν' αφήσουμε να δημιουργηθεί μέσα στο παιδί οποιοδήποτε συναίσθημα ένοχής έπειδή, όταν αυτό ανεκάλυψε τι σημαίνουν όρισμένες λέξεις, απόδω-

σαμε κακή έννοια στην πράξι ή στο πράγμα ή και στην ίδια τη λέξη.

Η υγιεινή ανατροφή απαιτεί να σκέπτεται και να μιλά το παιδί με ελικρίνεια για τα μέρη του σώματος και για τις λειτουργίες τους. Πιστεύω πως είναι σοβαρό σφάλμα ν' αφήσουμε το παιδί να σχηματίσει την ιδέα ότι υπάρχει κάτι άσχημο ή κακό σ' αυτό το ζήτημα.

Πόση σύγχυσι π. χ. θα δημιουργηθεί μέσα στο παιδί όταν το κάνουμε να νοιώθει ότι δεν είναι σωστό ν' αναφέρει τη λειτουργία της κενώσεως, μια λειτουργία που αισθάνεται την ανάγκη και έμαθε να εκτελέσει κάθε μέρα!

Αν δημιουργηθούν στα πρώτα χρόνια της παιδικής ηλικίας ασφαλές συνήθειες σκέψεως για το σώμα και για τις λειτουργίες του, μπορούν οι ασφαλές αυτές συνήθειες να οδηγήσουν άργότερα το παιδί, όταν θα μεγαλώσει, σε σοβαρές συναισθηματικές αναστατώσεις.

Όσοτου να φθάσει το παιδί στο στάδιο της σχολικής ηλικίας, έχει ήδη ανασπυχθεί μέσα του το συναίσθημα της κοινωνικής ευπρεπείας. Έτσι μπορούν οι γονείς να χειρισθούν τη συνομιλία τους μάλλον από την άποψι της παραδοχής παρά από την άποψι του αν είναι σφαλές ή κακό να γίνεται κουβέντα για τις σωματικές λειτουργίες. Η διάκρισι αυτή είναι σημαντική. Γιατί έτσι η φυσιολογική περιέργεια του παιδιού το ν' ενδιαφέρει του για το

ίδιο του το σώμα, δεν μπορεί ποτέ ούτε ν' αποθαρρυνθεί ούτε να στραφούν προς έσφαλμένους διαχετεύσεις χωρίς σφάλματα.

Όταν τα μεγαλύτερα παιδιά επιμένουν να χρησιμοποιούν άρρεπτες εκφράσεις, που προσπαθείς των γονιών τους να διορθώσουν, τότε η ένοχη αυτή φανερώνεται συχνά έπ' αφορμή άλλων κάποιων ένοχων ή ανόητων, συναισθηματικών ταράχων. Στις περιπτώσεις αυτές, η γλώσσα είναι μόνον σύμπτωμα παρά αίτια. Το παιδί χρησιμοποιεί ένα μέσο να εκφράσει αντίκρουση ή αντιστάσεις ή για να εστιάσει την προσοχή των άλλων στην ενοχή του ή για να εστιάσει σταθμισή κάποιο κρυφό του ναίσιγμα ανεπάρκειας.

Εκείνο που χρειάζεται είναι η τιμωρία. Είναι, όμως, ταύταις είναι απόλυτως φυσιολογικές για τους γονιούς. Η ταχυπαλμία ή οι διαλείψεις δεν είναι ενδείξεις παθήσεως της καρδιάς. Η ταχυπαλμία είναι μια φυσική αντίδρασις της καρδιάς σε απαιτήσεις διαφόρων οργάνων για περισσότερο αίμα. Λόγου χάριν κατά την πέψι. Ακόμη και πόσιν στην καρδιά στίς πιο πολλές φορές δεν έχουν καμμία σημασία και δεν πρέπει, επομένως, να μάς ανησυχούν.

Το να στηρίζουμε φόβους για την καρδιά μας στο καθετί από τα συμπτώματα, μεμονωμένως, είναι προφανώς άδικοιολόγητο. Και μια έπισκεψις στο γιατρό μας πάντα το κακό παραμένει. Όταν όμως οι γονείς εστιάσουν τους φόβους από το μυαλό μας. Αν, βέβαια, δεν είναι και αυτό αρκετό...

Όταν, από κάποια αίτια, κυριευθήτε από το φόβο της αρρώστειας, ο καλύτερος τρόπος για να βρήτε την ησυχία σας, είναι να πάτε άμέσως στο γιατρό. Αν πρόκειται για την καρδιά σας, ένα καρδιογράφημα ή μια ακτινοσκόπησις — είτε ακτινογραφία — θα σας απαλλάξει από κάθε φόβο και άμφιβολία πολύ γρήγορα. Ένα από τα μεγάλα πλεονεκτήματα της έπιστημονικής αυτής έποχης μας είναι ότι υπάρχουν πολλοί και άεθλαύμαστοι πρόποι διαγνώσεως και καταπολεμήσεως των διαφόρων ασθενιών από τα πρώτα — πρώτα στάδια των.

Ο φόβος για αρρώστεια που δεν στηρίζεται σε καμμία σωματική εκδήλωσι, είναι μια πνευματική κατάστασις που δύσκολα καταπολεμάται. Και μολονότι μερικοί περιπαίζουν αυτούς που πάσχουν από τέτοιους φόβους, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η κατάστασις αυτή είναι πραγματικά για γέλια. Λόγου χάριν ένας μυστικός φόβος για καρκίνο, μπορεί να έχει μεγάλη σημασία γι' αυτόν που νοιώθει το φόβο, όταν μάλιστα το ιστορικό της οίκογενείας δείχνει ότι κά τ ι υπήρξε. Και θα αποτελέσει γι' αυτόν μια πραγματική ανακούφισι όταν κάποιος τον πείσει ότι οι Ιατρικές έρευνες δεν διεπίστωσαν πως ο καρκίνος είναι κληρονομικός. Ούτε και ότι υπάρχει έδαφος ή προδιάθεσις για τον καρκίνο. Η γνώσις αυτή και επί πλέον η πεποίθησις ότι η ανησυχία και ο φόβος δεν βοηθεί σε τίποτε θα συντελέσουν στην απαλλαγή του από την έμμονη ιδέα.

Το να φοβόμαστε μια αρρώστεια, που είναι πολύ πιθανόν ότι δεν θα μάς πλήξει ποτέ, δεν αποτελεί μόνο άπειλη για την πνευματική μας γαλήνη, παρά μπορεί να έχει συνέπειες και σ' αυτή την υγεία μας. Η πνευματική μας κατάστασις παίζει σημαντικό ρόλο στην σωματική μας υγεία.

Με καλές και λογικές φροντίδες για την υγεία μας και με ψυχραιμη αντιμετώπισι των καταστάσεων που μπορεί να δημιουργηθούν, είναι βέβαια πως θα διανύσουμε το δρόμο της ζωής μας χωρίς νοσηρούς φόβους, και εύτυχισμένα...

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 28^{ΗΝ} ΜΑΪΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Η «ΑΘΗΝΑΪΚΗ», με τις τελειότερες τεχνικές εγκαταστάσεις της, την απόλυτη ένημερότητα των ειδήσεών της, την πολιτική άνεξαρτησία της και την ευχάριστη και μορφωτική ύλη της, θα είναι για όλους η απόγευματην έφημερις της έμπιστοσύνης.

Ίδιοκτησία - Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - Διεύθυνσις

ΓΚΡΕΚΑ

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

27ον

—Καλά τὸ εἶπα ἐγὼ ὅτι ἐπρεπε νὰ συζητήσω σὰν ἴσος πρὸς ἴσον. Μπορεῖτε μ' ἐλαφρά συνείδησι νὰ με μεταχειρίζεσθε σὰν δολοφόνο, κυρίε Ζερμπούλη, σεις, ποὺ σκοτώσατε ἄλλοτε τὸν ἀράπη ὑπηρετή σας, ποὺ ἦταν ὡστόσο, ἄθώος γιὰ τὸ φόνο τῆς γυναίκας σας.

—Ὁ κύριος Φωτιάδης δὲν ἔχει πιά τίποτε νὰ μᾶς ζηλέψη, οὔτε τοῦ ἐνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου!... Δὲν εἶναι καλύτερος ἀπὸ μᾶς!... Πάντως, πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι σὲ περίπτωσι ποὺ μ' ἐξαφανίσετε, ὁ Χαγιακάμα κρατεῖ στὸ χέρι τοῦ ἐνα σφραγισμένο γράμμα στὸ ὁποῖο προβάλλει σὲ ἀποκαλύψεις καὶ ποὺ μόλις τὸ διαβάσῃ θὰ τὸ κοινοποιήσῃ ἀμέσως. Ὅπως βλέπετε, ἔχω λάβει τὰ μέτρα μου... Ἄν ἐπιδιώκετε τὸ σκάνδαλο, θὰ τὸ ἔχετε, κύριοι!... Ἐχω τὴν τιμὴ νὰ σᾶς χαιρετήσω κύριοι.

Καὶ με τὸν ἴδιο ἀξιοπρεπὲς τρόπο ποὺ εἶχε ὅταν μπήκε, ὁ Ἀνδρέας Γιαννάς ἀπεσύρθη.

Μόλις ξανάκλεισε ἡ πόρτα, ὁ Ζερμπούλης ποὺ ἦταν ἐτοιμος νὰ σκάση, ξέσπασε ἀσυγκράτητος:

—Αὐτὴ τὴ φορά τὸν κρατῶ, κύριε Φωτιάδη!... Πρόσφερε αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν καταδίκη του! Σφουρηλάτησε μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια, ὁ ἄθλιος, τὸ ὄργανο τοῦ ἀναπνεύοντος χαμοῦ του. Τὸν κρατῶ, σοῦ λέω! Τὸν κρατῶ!

Ὁ Τέλης σωριασμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα, δὲν καταλάβαινε τί τοῦ ἔλεγε ὁ Ζερμπούλης.

—Δὲν καταλαβαίνετε; φώναξε ὁ Σπύρος Ζερμπούλης. Δὲν καταλαβαίνετε ὅτι καταδικάστηκε μόνος του, ὅπως ἔλεγε ὁ Ὁμάρ γιὰ τὸν συνένοχό του Πέτρο Ζαλούχο...

—Ὁ Καίτη Ἀναστασιάδου ὑπῆρξε ἡ καταστροφή τοῦ Δημήτρη Ρουμπέση. Ὑπῆρξε ἡ καταστροφή τοῦ Πέτρου Ζαλούχου. Τὸ ἔργο τῆς εἶναι νὰ συσσωρεύῃ τὴ μιὰ καταστροφή ἐπάνω στὴν ἄλλη! Αὐτὴ θὰ εἶναι καὶ ἡ καταστροφή ἡ δική του.

Ξαφνικά ὁ Ζερμπούλης ἄλλαξε τόνο καὶ γυρίζοντας στὸν Φωτιάδη ρώτησε:

—Μπορεῖς νὰ μεταγλώσσῃς τὴν κυρία Ζαλούχο αὐριο γιὰ τὴν Ἑλλάδα;

—Μεθαιριο, κύριε Ζερμπούλη, εἶπε ὁ Φωτιάδης χαμηλόφωνα.

—Ἔστω!... Ὁ Χαγιακάμα καὶ ἡ ἔρωσή του ἔφυγαν χθὲς γιὰ τὸ Τόκιο, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ Γιαννάς.

—Ναί, χθὲς.

—Κι' αὐτὸς θὰ φύγῃ αὐριο;

—Αὐριο.

—Ἐν τάξει. Ἐτοιμάσου γρήγορα, φίλε μου. Σὲ τρεῖς μέρες φεύγουμε κι' ἐμεῖς γιὰ τὸ Τόκιο.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ἡ Καίτη Ἀναστασιάδου ζοῦσε μιὰ ζωὴ παρ' ὅτι στὸ ἐξωτικό περιβάλλον τῆς ἱαπωνικῆς πρωτεύουσας. Δὲν παρέλειπε κάθε μέρα, ἀπὸ τότε ποὺ ἔφθασε στὸ Τόκιο, ν' ἀνακαλύπτῃ καινούργιες ἐκπλήξεις στὴ ζωὴ τοῦ ἱαπωνικοῦ λαοῦ, ποὺ παρ' ὅλη τὴν ἐπίδρασι τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, διατηρεῖ τὰ ξεχωριστὰ ἥθη καὶ ἔθιμά του.

Ἐξυπνὴ καὶ ἱκανή, μορφωμένη καὶ πεμπόση διεισδυτικὴ ἦταν, ἡ ψευτο-κυρία Ρουμπέση στὴν περίπλοκη ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶχε σαγηνεύσει μὲ τὴν ὁμορφιά της. Δὲν εἶχε λίγο ἐκπληγὴ βλέποντας τὸν Χαγιακάμα μόλις γύρισε στὸ μέγαρό του, ποὺ

δρισκόταν στὴν παλὴ ἀριστοκρατικὴ συνείδησι τῆς πόλεως, νὰ ξαναρχίζῃ ὡς διὰ μαγείας τὴν ἀπλή ζωὴ τοῦ ἱαπωνοῦ, νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν εὐρωπαϊκὴ φορεσιὰ του καὶ νὰ ξαναφορῇ τὸ παλὸ εὐνικό κοστούμι, δηλαδὴ τὸ κιμονό τοῦ καὶ ἐπάνω ἀπ' αὐτὸ τὸ πολυτελὲς μεταξωτὸ ἐπαιωφόρι στολισμένο μὲ τὰ οἰκοσμήματά του.

Ἡ Καίτη δὲν ἔπαυε νὰ παρακαλῇ τὸν Χαγιακάμα νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ντυθῇ κι' αὐτὴ μὲ τὴν ἐθνικὴ ἐνδυμασίαν τοῦ τόπου.

Ὁ Χαγιακάμα στὴν ἀρχὴ ἀρνῆθηκε.

—Ὅχι! Ὅχι! Ὁραῖο μου λουλουδί ποὺ εἶσαι ὅλη μου ἡ ζωὴ, τῆς ἔλεγε τὸ καπρίτσιο αὐτὸ, ὠραῖο μου κορίτσι, θὰ εἶναι σὰν μιὰ ἀνώφελι παρωδία ποὺ θὰ ψυχραίνῃ τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους μου ὅταν θὰ σὲ παρουσιάσω σ' αὐτοὺς, ὡς μνηστὴρ σου.

—Καὶ ἀπὸ τότε, ἀπαντοῦσε ἡ Καίτη μ' ἑνα σαγηνευτικὸ χαμόγελο, ἂν μ' ἀγαπᾷς ὅπως ἰσχυρίζεσαι ὅτι μ' ἀγαπᾷς, τὸ καπρίτσιο τῆς ἀγαπημένης σου εἶναι δυσκόλο νὰ τὸ ἐκπληρώσῃς;

Ἀκούοντας διαρκῶς τὴς ποιητικὲς ἐκφράσεις μὲ τίς ὁποῖες οἱ ἱάπωνες ἐκδηλώνουν καὶ τὰ ἐλάχιστα αἰσθηματικά, ἡ Καίτη εἶχε φθάσει νὰ χρησιμοποιοῖ τὴς ἱδιεὲς εἰκόνες καὶ νὰ μεταχειρίζεται φράσεις ὑπερβολικῆς.

Καὶ συνήθιζε νὰ φωνάζῃ τὸν μέλλοντα σύζυγό της «οὐράνιο φίλο της» ἢ τὸν συν-ἐκρίνε μὲ τὰ πρὶν βασιμῶσια λουλούδια!

Κι' ὁ Χαγιακάμα, πάντα ἀδύνατος μπροστὰ στὴς ἐπιθυμίες της, κατέληγε νὰ ὑποχωρῇ.

Ἡ Καίτη χτύπησε παλαμάκια ἀπὸ τὴν χαρὰ της, σὰν κανένα κοριτσάκι κατευχαριστημένο, ὅταν οἱ γιανωνέζες ὑπηρετίες μὲ ἀτελείωτες ὑποκλίσεις, ἦρθαν νὰ τὴν ντύσουν καὶ νὰ τῆς φορέσουν στὰ πόδια τῆς τὰ «ταμπί», εἶδος καλτσῶν ἀπὸ λεπτὸ δέρμα, ποὺ δὲν ξεπερνῶν τὸν ἀστράγαλο.

Κι' ὅταν οἱ κομμάτιες, κτένισαν τὰ ὠραῖα μακρυὰ καὶ μαύρα μαλλιά της καὶ τὰ στερέωσαν μὲ μεγάλες καρφίτσες ἀπὸ νεφρίτη λίθο, φάνηκε ἀκόμη πρὶν ὠραία καὶ σαγηνευτικὴ, στὰ μαγεμένα μάτια τοῦ βασιμῶσιου γιανωνέζου.

Κάλεσε τὸν Ἀνδρέα Γιαννά, τὸν συνεταῖρό του, ποὺ δρισκόταν ἐκεῖνὴ τὴν στιγμὴ στὸ διπλὰν δωμάτιο καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἐλάτε-νὰ δῆτε, φίλε μου πιστέ, πόσο πρὶν ὠραία εἶναι ἀκόμη ἡ γυναίκα ποὺ διάλεξα, ἀνάμεσα ἀπ' ὅλα τὰ λουλούδια κι' ἀνάμεσα ἀπ' ὅλες τὶς γυναῖκες γιὰ νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ Χαγιακάμα.

Ὁ Ἀνδρέας ἔκρυψε τὸν ἐνθουσιασμό ποὺ τοῦ προέβλεπε ἡ τόσο ὁμορφὴ καὶ ἀξιοπρεπὴ συνεισφορά του, ποὺ ἦταν καὶ ἡ πρὶν ἐξυπνὴ ἡθοποιός, τόσο στὸν ἔρωτα ὅσο καὶ στὴν φιλοδοξία της.

Καὶ ἐξεδήλωσε μὲ κάποια λύπη, ἐκεῖνο ποὺ φοβόταν κι' ὁ Χαγιακάμα:

—Δὲν φοβάσθε καθόλου, Χαγιακάμα, μήπως αὐτὲς οἱ ἰδιοτροπίες δυσχεραίνουν τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς σας, ποὺ εἶναι τόσο ἀφωσιωμένοι στὰ θρησκευτικὰ καὶ οἰκογενειακά ἔθιμα καὶ βλέπουν ἥδη μὲ κακὸ μάτι τὸν γάμο σας μὲ μιὰ Εὐρωπαίαν;

Ὁ Χαγιακάμα στὴν ἀρχὴ μελαγχόλησε ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια ποὺ ἐρμήνευαν τὴ στενωχώρα ποὺ τὸν κατεῖχε, ἀλλὰ σὲ χεῖλιν τοῦ ξανάνθισε τὸ αἰώνιο χαμόγελό του καὶ ἀπάντησε μὲ σταθερότητα ποὺ προσηλάσσει μὲ τὴν κἀνὴ ἀκλόνητη:

—Στέκω ὑπεράνω αὐτῶν τῶν προλήψεων, φίλε μου!... Δὲν ἀγγίζω ὅτι οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι μου ἀποδοκιμάζουν τὸν

πρόσθετο γάμο μου, κι' ὅτι οἱ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ὁποῖους προέρχονται οἱ φωνὲς πειραγμέναι γι' αὐτὸ ποὺ θὰ κάμω.

Ἐκανε μιὰ χειρονομία ποὺ εἶχε εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί του καὶ εἶπε στὸν Ἀνδρέα:

—Ἐλάτε, ἔχομε νὰ συζητήσωμε. Καὶ τὸν ὡδήγησε σ' ἑνα ἀπομονωμένο γραφεῖο, γιὰ νὰ μὴ τοὺς ἀκούσῃ ἀπὸ τὰ ἄλλα γραφεῖα.

—Ἀνδρέα, εἶπε, εἶθε ἕνας ὁδὸς παρατηρητής. Καὶ πράγματι ἔκαμα ἐμὰ νὰ ὑπακούω στὴν ἐπιθυμία τῆς τῆς καὶ νὰ τὴν φέρω νὰ γνωρίσῃ τὴν τριὰ μου!... Ἀλήθεια δὲν ἐπρεπε νὰ ναυγυρίσω στὴ χώρα μου. Εἶθε ὁ ποὺ προσέξατε τὴν ἐχθρική στάσι τῶν γενῶν καὶ τῶν φίλων μου, τῶν εὐγενῶν τῶν ἀστῶν τοῦ Τόκιο, ἐναντίον ἐκείνης ἀπεφάσισα νὰ παντρευθῶ. Ἐκεῖνο ποὺ στενοχωρεῖ περισσότερο εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ θείου μου ἀπέναντί μου, τοῦ Φου-Τσέ, ποὺ ἐπισκεφθῆκα προχθὲς καὶ ποὺ μὴ μεγάλη ἐορτὴ ἀπέμεινέ μοι σπῆτι.

Ἀντιτίθεται στὸν γάμο μου μὲ τὴν Καίτη, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Ὁ Ἀνδρέας δὲν μπόρεσε παρὰ νὰ τὴν σέξῃ πῶς διαφόρῃ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν θρώπων ποὺ εἶχε γνωρίσει στὴν Ἀγία καὶ αὐτοῦ ποὺ καθόταν τώρα σταυρωτὸ ἐπάνω-στὶς ψάβες, φορώντας τὸ κιμονό μὲ τὰ φαρδιὰ μανίκια καὶ τὸ χρυσοῦς τὸ ἐπαιωφόρι.

Κι' αἰσθάνθηκε κάποιοι κρυφοὶ πόθοι πιστώνοντας τὴν ἀλλαγὴ ποὺ εἶχε ὑπο-ὁ χαρακτήρας του ἀπὸ τὸ περιβάλλον.

Προσηλάσθηκε ὁμοῦ τὸν ἀδιαφορὸ καὶ πῆλινος:

—Φυσικά, Χαγιακάμα, ἡ ἀντίθεσι τῶν δικῶν σας εἶναι ἑνα πράγμα ἐν-συνήθειον. Ὅμως εἶθε ὁ μόνος κύριος τῶν σθημάτων σας... κι' ὅπως μοῦ ἔχετε στέκεσθε ἐπάνω ἀπὸ τὴν προλήψιν τῶν φίλων σας...

Τὸ καλὸν θὰ ἦταν, πράγματι, νὰ πιστρώσωμε στὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου εἶχε τὰ συμφέροντά μας. Ἡ κυρία Ρουμπέση πρόλαβε νὰ χορτάσῃ τὰ μάτια της τὴν τασία της...

Τὴν πῆγα σ' ὅλα τὰ μεγάλα θέατρα, σ' ὅλες τὶς μεγάλες αἰθούσες τοῦ γιού καὶ σ' ὅλα τ' ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως.

Ὁ Γιανωνέζος χαμογέλουσε ἀδύνατος ἀλλὰ φαινόταν νὰ μὴ δὴν προσοχὴ στὸν συμβουλὴ τοῦ Ἀνδρέα, σὰν τὸ μαλὸν νὰ ἦταν πολὺ μακριὰ. Ἐπὶ τέλους ὁ μὲν ὁδὸς ἀπὸ τὴν ἐορτὴ τῆς ἱανουαρίου...

Ἐξαναγύρισε ἐδῶ, στὴν πατρίδα μου, περὶ νὰ τιμήσω τοὺς νεκροὺς μας. Δὲν ἔν-ριζετε παρὰ πολὺ ἐπιφανειακά τὰ ἔθιμά μας, Ἀνδρέα. Ἡ λατρεία τῶν προγόνων εἶναι γιὰ μᾶς ἡ μόνη θρησκεία ποὺ ἐν-σουργεῖ ἕως τώρα τὴ δύναμι καὶ τὸ μεγα-λεῖο μας!

Ὁ Φου-Τσέ, ὁ σεβαστὸς θεὸς τοῦ δῶ-νι ἐπέμεινέ μιὰ μεγάλη γιορτὴ, πρὸς μὴν μου. Ὅλα τὰ σημαντικὰ πράγματα τοῦ Τόκιο θὰ παρεμβῶν ἀπὸς τὸν γαρό του... Εἶθε καλεσμένος, φίλε μου!

—Καὶ ἡ κυρία Ρουμπέση; ρώτησε ὁ Ἀνδρέας.

—Σεῖς καὶ ἡ κυρία Ρουμπέση!

—Καὶ δὲν φοβάσθε μὴ δυσχεραίνῃτε περισσότερο τὸν Φου-Τσέ;

—Δὲν γνωρίζετε καθόλου, φίλε μου, τοὺς νόμους τῆς φιλοξενίας στὴν πατρί-μας! εἶπε ὁ Χαγιακάμα χαμογελώντας.

—Τότε, τὸ κάνετε γιὰ νὰ τοὺς πρὸς-λέσετε;

—Νὰ ἑνα αἰσθημα ποὺ μᾶς εἶναι ἐπὶ-στο, Ἀνδρέα. Τὴν συγχωρῶ ποὺ θὰ αὐτὴ ἡ ἀνώφελι πρόκλησις! Ὅχι, ὅχι, λέ μου!... Τὸ κάνω γιὰ νὰ τοὺς δῶ-ξω, μὲ τὴν παρουσία τῆς Καίτης σ' αὐ-τὴν γιορτῇ, ὅτι ἡ ἀπόφασίς μου νὰ τὴν-τρευνῶ εἶναι ἀμετάκλητη κι' αὐτὸ εἶναι-λο...

Σώπασε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ εἶπε:

—Πηγαίνετε νὰ ἐτοιμασθῇτε γιὰ τὴν-ποινὴν ἐορτῇ, πιστέ μου φίλε.

Οἱ κουλήδες σταματοῦσαν τ' ἀντι-μετὰ τὰ ὁποῖα μετέφεραν τοὺς καλε-σμένους.

Ἡ ἀντίθεσι τοῦ Φου-Τσέ! Ὁμοῦς ἦταν φραγμένους μὲ σχοινιά ποὺ εἶ-χαν κρεμασμένα φαναράκια κόκκινα, κίτρι-να, πορτοκαλί καὶ ὅλη ἡ πρόσφορος φω-τίζεταν ἀπὸ παράδειση φῶτα.

Οἱ διαβάτες θαύμαζαν χαμογελώντας καὶ ἔλεγαν.

—Δίνει γιορτὴ ὁ ἄρχοντας Φου-Τσέ! Οἱ εὐγενεῖς τοῦ Τόκιο, οἱ μεγαλοαστοὶ, μερικοὶ ἀνώτεροι αὐλικοὶ καὶ μερικοὶ ἐπι-φανεῖς ἔξω, ὅπως ὁ πρόεδρος τῆς Ἀγγλι-ας λόρδος Κλίφτον, ποὺ ἦταν προσωπικὸς φίλος τοῦ Φου-Τσέ, ὅλοι αὐτοὶ εἶχαν δώ-σει ραντεβού στὸ πολυτελὲς μέγαρο τοῦ θείου τοῦ Χαγιακάμα.

Ὁ Χαγιακάμα εἶχε φθάσει ἀπὸ τοὺς πρώτους γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸ θείο του στὴν ὑποδοχὴ τῶν καλεσμένων.

Ὁ Ἀνδρέας Γιαννάς εἶχε ἐπὶ τέλους πείσει τὴν Καίτη νὰ βγάλῃ τὸ κιμονό της καὶ νὰ φορέσῃ μιὰ βραδινὴν τουαλέτα, σὰν ὀληθὴν Εὐρωπαίαν ποὺ ἦταν καὶ ἡ ἀναμ-φισητὴ ὁμορφιά της φαινόταν ἀκόμη με-γαλύτερη.

Οἱ προσκεκλημένοι τοῦ Φου-Τσέ τοὺς ἔκαμαν μὲ εὐγενικὴ ὑποδοχὴ ποὺ ἀποτε-λοῦσε ἀντίθεσι ἐντελὴς μὲ τὴν ἐχθρότητα ποὺ τοὺς εἶδεινε ὁ λαὸς στὸ δρόμο.

Τὰ διακριτικὰ χαμόγελα τῶν γυναικῶν καὶ τὰ τολμηρὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν ἔ-δειχναν πρὸς πάντας ἐξαιρετικὴ περιέργεια.

Ὅμως οἱ ἱάπωνες εἶχαν τόσο ἐπιτήδειοι στὴν προσποίησι ποὺ δὲν ἦταν διόλου δυ-νατόν στὸν Ἀνδρέα καὶ στὴν Καίτη νὰ μεί-νουν ἱκανοποιημένοι ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑποδοχὴ.

Ὑπῆρχαν ἐκεῖ πολλὲς κυρίες τῆς αὐλῆς, ντυμένες εὐρωπαϊκά καὶ ἡ ψευτο-κυρία Ρουμπέση δὲν μπόρεσε νὰ μὴ ψιθυρίσῃ στὸν συνοδό της:

—Πόσο γελοῖες εἶναι μὲ τὸ εὐρωπαϊκὸ ντύσιμο!

Τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τῆς ἐορτῆς ἦταν ὁ χορὸς τῶν «χόκας» ποὺ εἶναι χορευτοὶ καὶ οἱ γκέισες, οἱ χορεύτριες ποὺ εἶχε προσλάβῃ ὁ Φου-Τσέ.

Ἡ αἶθουσα θεάτρου ἦταν εὐρύχωρη καὶ περισσότερο διακοσμημένη ἀπὸ τὸ ὑπό-λοιπον μέγαρο.

Ἡ Καίτη καταχάρηκε ὅταν εἶδε νὰ προ-χωροῦν στὴ σκηνὴ ὁμορφες γκέισες, τρεῖς-τρεῖς, συνοδευόμενες ἀπὸ κοριτσάκια ποὺ ἐπῆσαν τύμπανο καὶ κρατοῦσαν τὸ ρυθμὸ τοῦ χοροῦ.

Ὁ Ἀνδρέας παρακολουθοῦσε τὸ πρό-γραμμα μὲ συγκίνησι.

Ἡ Καίτη καθισμένη σ' ἀριστερὰ τοῦ Χαγιακάμα, ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι ὁ στό-χος ὅλων τῶν παρευρισκομένων, ὅσο καὶ τὸ θέαμα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐκανε ὅτι ἐν-διαφερόταν γιὰ τὴς εὐχάριστες ἐκτελέσεις τῶν γκέισων καὶ ρώτησε τὸν Χαγιακάμα τί ἐσημαίνει ὁ χορὸς «νταϊκοκού» ποὺ ἦταν γραμμένος στὸ πρόγραμμα.

—Εἶναι, τῆς ἀπάντησε εὐγενικὰ ὁ Για-τανέζος, ἑνας παλὸς χορὸς ποὺ τὸν ἀνε-κάμωσαν δύο ἀδελφοὶ τὸ 1700, ποὺ πῆραν μὴ μέρη τὴν ὄψιν τοῦ Θεοῦ Νταϊκού. Αὐ-τὸς ἐδῶ εἶναι μιὰ παρωδία ποὺ ἀνταποκρί-νεται σ' αὐτὴ τὴν ἴδια σκηνή, τοὺς καλ-λιτέχνους, νὰ σατυρίζουν κι' αὐτὸν τὸν ἴ-διο τὸν Φου-Τσέ!

—Ἀστεία ἔθιμα!

—Δὲν πρέπει νὰ στενοχωριέσαι, Καίτη μου.

—Οὔτε καὶ γιὰ τὸ τραγούδι ποὺ ἀκου-σα στὸ δρόμο κι' ὅπου μὲ παρουσιάζουν γιὰ ἐρωμένη τοῦ Γιαννά κι' ἐκείνῳ γιὰ δο-λοφόνο;

Ὁ Χαγιακάμα τρομερὰ στενοχωρημέ-νος, προστάθηκε νὰ τὴν κατευνάσῃ:

—Ὅλες αὐτὲς οἱ ὑποθέσεις, μ' ἀφίνουν ἀδιάφορο, Καίτη.

Μιὰ μεγάλη φασαρία ἀπὸ ὀμιλίες καὶ μετακινήσεις καθισμάτων ἐδειχνε τὸ τέλος τῆς παραστάσεως καὶ ὁ κόσμος διασκορ-πίστηκε στὰ συνεχόμενα σαλόνια. Τὸ σύν-θημα τὸ εἶχε δώσει ὁ Φου-Τσέ ποὺ σηκά-

—Γύρισε πρὸς σοῦ, Ἀνδρέα... Κύττα-ξε στὸ βάθος τῆς σάλας δεξιά!

Ὁ Ἀνδρέας ἔριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ μέρος ποὺ τοῦ ἔλεγε.

Ἡ Καίτη φάνηκε ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν ἐξήγησι καὶ ἔριξε μιὰ ματιὰ στὴν αἶθου-σα, ποὺ ἦταν ὑπέροχη μὲ τὴς πλούσιες ἐ-θνικὰς ἐνδυμασίες ποὺ φοροῦσαν οἱ γιανω-νέες κυρίες.

Ἀλλὰ ξαφνικὰ ἡ Καίτη χλάμιασε.

Γύρισε πρὸς τὸν Ἀνδρέα, ποὺ εἶχε τὸ βλέμμα τοῦ καρφωμένο στὴ σκηνή καὶ τοῦ ψιθύρισε σ' αὐτή:

—Γύρισε πρὸς σοῦ, Ἀνδρέα... Κύττα-ξε στὸ βάθος τῆς σάλας δεξιά!

Ὁ Ἀνδρέας ἔριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ μέρος ποὺ τοῦ ἔλεγε.

Ἡ Καίτη φάνηκε ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν ἐξήγησι καὶ ἔριξε μιὰ ματιὰ στὴν αἶθου-σα, ποὺ ἦταν ὑπέροχη μὲ τὴς πλούσιες ἐ-θνικὰς ἐνδυμασίες ποὺ φοροῦσαν οἱ γιανω-νέες κυρίες.

Ἀλλὰ ξαφνικὰ ἡ Καίτη χλάμιασε.

Γύρισε πρὸς τὸν Ἀνδρέα, ποὺ εἶχε τὸ βλέμμα τοῦ καρφωμένο στὴ σκηνή καὶ τοῦ ψιθύρισε σ' αὐτή:

—Γύρισε πρὸς σοῦ, Ἀνδρέα... Κύττα-ξε στὸ βάθος τῆς σάλας δεξιά!

Ὁ Ἀνδρέας ἔριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ μέρος ποὺ τοῦ ἔλεγε.

—Τὴν συμβαίνει;

—Δὲν βλέπετε...; στὰ γαλάζια μεταξω-τὰ ταμπουρέ!...

—Ὅχι.

—Οἱ δύο Ρῶσοι ποὺ συναντήσαμε κα' τ' ἀπόγευμα στὸ κέντρο ποὺ καθήσαμε. Οἱ δύο μας Ρῶσοι, μαζί μὲ τὸν πρέσβη τῆς Ἀγγλίας, λόρδος Κλίφτον.

Πράγματι στὸ βάθος τῆς αἰθούσης κά-θονταν ἐπάνω σὲ δύο ψηλὰ ταμπουρέ, ἑ-νας ἡλικιωμένος κύριος μὲ ἀσπρὴ γενειά-δα, μὲ τόκα ἀπὸ ἀστρακῶν κι' ἑνα ἐπαιω-φόρι σφιγμένο στὴ μέση μὲ μιὰ ζώνη δερ-ματινὴ κι' ἑνας νεὸς μὲ τετράγωνο μικρὸ μαῦρο μούσι καὶ ντυμένος τὸ ἴδιο.

Ὁ Ἀνδρέας κίτρινισε κι' αὐτὸς ὅταν τοὺς εἶδε.

Τὴ ἐσημαίνει ἡ παρουσία σ' ὅλα τὰ μέ-ρη ὅπου πῆγαιναν τῶν δύο αὐτῶν Ρώσων; Θυμήθηκε τότε μὲ δυσανεξία ὅτι τὸ ἀ-πόγευμα, σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ φιλοῦσε τὴν Καίτη στὸ κέντρο ὅπου εἶχαν καθῆσαι, τὸ μάτι τῆς φίλης τοῦ ἀρπάζε τοὺς δύο Ρώ-σους πίσω ἀπὸ τὸ χρ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΝΑ ΕΙΣΘΕΙ ΓΙΑΓΙΑ...

Οι γυναίκες που γεννήθηκαν γύρω στα 1900, θυμούνται, βέβαια, καλά τις γιαγιάδες, που γνώρισαν στα παδικά τους χρόνια. Ντυμένες στα μαύρα, με μακρές φούστες, κλειστό λαιμό, και μ' ένα δαντελένιο σκουφάκι στα άπτρα μαλλιά τους, περπατούσαν με μικρά θηματάκια και κανείς δεν τολμούσε να ξεκάσσει ότι το βάρος των χρόνων βάραινε στους ώμους τους.

—Πρόσεχε, μην κουράζης τη γιαγιά σου, μάς συμβούλευε πάντα με τρυφερή φωνή η μητέρα, πριν βγεί από το σπίτι και μάς αφήσει με τη γιαγιά. Νά καθήσας φρόνιμη και να μην κάνης φασαρία.

Μ' αυτόν τον τρόπο, η γιαγιά γινόταν, στα μάτια των εγγονιών της ένα πρόσωπο που έπρεπε συνεχώς να το σβώνται και να το περιποιούνται. Ήταν σαν μια θεότητα, που έβασκωσε την προστασία και την αγάπη της στα εγγόνια

της, χωρίς να μπαίνει στις λεπτομέρειες της καθημερινής ζωής. Δεν έπρεπε να την πλησιάσουμε παρά φορώντας καθαρή ποδιά, με τις καλύτερες ντυμένες, τα μαλλιά χτενισμένα, τα χέρια πλυμένα. Κοντά της απολαμβάνουμε πάντα μια ευεργετική προστασία και γεύμασε με χαρά τα ατέλειωτα σε ποικιλία θαυμασία γλυκά, που κατασκεύαζε σε κάθε ευκαιρία με τα λευκά και ζαρωμένα, αλλά τόσο επιδέξια χέρια της.

Και πόση αξιοπρέπεια είχαν πάντα οι γιαγιάδες του παλιού καιρού! Τριγυρνούσαν στο σπίτι, και υπήρχε πάντα κοντά τους κάποια αφοσιωμένη και πιστή υπηρέτρια, πρόθυμη να εκτελέσει αμέσως κάθε επιθυμία και κάθε διαταγή τους. Αυταρχικές ή γλυκομίλητες, οι γιαγιάδες της εποχής εκείνης έμοιαζαν, στη φαντασία των εγγονιών τους, με πρόσωπα του παραμυθιού, που μόνον από μακριά μπορεί κανείς να τα θαυμάσει.

Μα πόσο πρόωρα γερασμένες ήταν αυτές οι γυναίκες των εξήντα χρόνων, που ζούσαν μια τυπική και περιορισμένη από αυστηρούς κανόνες ζωή και νόμιζαν πως θα ήταν ατιμωτικό γι' αυτές να τρέξουν, να γελάσουν, να πηδήσουν ή να μιλήσουν δυνατά.

Η γιαγιά του 1900 ξεκουραζόταν, φρόντιζε τους ρευματισμούς της, φοβόταν την κούραση, απέφευγε τις προσπάθειες και υποδεχόταν, συχνά, με τυπικότητα τα εγγόνια της. Σήμερα, η γιαγιά του 1951, είναι μια γυναίκα με κομψό και εύκινητο σώμα, έστω κι' αν η ηλικία έχει χαράξει τα σημάδια της στο πρόσωπό της. 'Αδυνατη, αεικίνητη, είναι προικισμένη με μια άντοχη νευρική

Και το πιο παράξενο είναι —δεν υποστηρίζουν οι επιστήμονες ότι η δράση δημιουργεί το οργανισμό— ότι η εργατική και ακούραστη αυτή γιαγιά έμφανίστηκε, σαν από θαύμα της φύσεως, την εποχή ακριβώς που οι «υπηρέτριες» του παλιού καιρού άρχισαν να εκλείπουν και οι νοικοκυρές όλου του κόσμου είναι πια υποχρεωμένες να κάνουν μόνες τους τις δουλειές του σπιτιού.

Από τον τελευταίο πόλεμο και ύστερα, ο κόσμος φαίνεται πως σπιντρίζεται στους ώμους των γιαγιάδων. Μοιάζουν με τους ναυτικούς εκείνους που έχουν αποστολή να καταφεύγουν και να βουλάνουν τις διαδρομές που παρουσιάζονται στο καράβι. Είναι πάντα έτοιμες να τρέξουν στο σημείο που απειλείται, που έχει ανάγκη από βοήθεια.

Ένα μωρό γεννιέται σε μια κλινική, αλλά οι πρώτες του πάνες έχουν ανάγκη να πλυθούν στο σπίτι. Ποιός θα τις πλύνει; Φυσικά, η γιαγιά!

Μια νεαρή μητέρα τριών παιδιών δεν ξέρει πώς να τα δγαλή περά. Η παραδοσιακή της της δεν ήλθε, ακριβώς την τρα πού οι πάνες του μωρού είχαν μαζευτεί στίβα. Γρήγορα, παίρνει το τηλέφωνο:

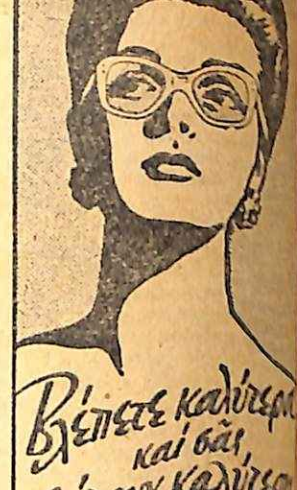
—Μητέρα, μήπως θα μπορούσες να έλθης να μου βγάλεις περιπάτο το μωρό, και το μεσημέρι να περάσης από το σχολείο να πάρης τις δυο μικρές;

Η μητέρα —η γιαγιά δηλαδή— δεν ξέρει να λήπει τόχο στην κόρη της. Και ύστερα βρίσκει πως κουράζεται πολύ από τις δουλειές του σπιτιού —τρία παιδιά είναι αυτά!— και έχει αδυνατίσει. Και, φυσικά, τρέχει σε βοήθειά της.

Αισθάνεται όμως και κάποιαν άλλη αποστολή, η γιαγιά αισθάνεται πως έχει την υποχρέωση, πριν φύγει από τον κόσμο, να μεταβιβάσει όρισμένα μυστικά ώριμης παραδοσιακής. Μαθαίνει στις εγγόνες της τα πρώτα βήματα της πλεκτικής και του ραφίματος. Τους διηγείται τις ιστορίες από την 'Αγία Γραφή, τις διδάσκει τα μυστικά του κόσμου των ζώων και των φυτών. Οι ατέλειωτες ερωτήσεις των μικρών δεν την κουράζουν ποτέ και γίνεται σιγά-σιγά η γιαγιά—για κάθε χρήση, η γιαγιά—καταφύγιο.

Και απασχολείται τόσο πολύ με όλα αυτά που την τριγυρίζουν και που έχουν την ανάγκη της, ώστε τα χρόνια περνούν, γίνεται 55, 60, 65 και πολλές φορές 70 χρόνων, χωρίς να σκεφθεί ότι ήταν κάποτε μια εποχή που την έλεγαν «γεράματα» και που όταν έφθαναν οι γυναίκες, αποτραβιόταν με αξιοπρέπεια—άλλα και εξάντληση— από τη ζωή και έμεναν στη γωνιά τους, δεχόμενες μόνο περιποιήσεις και εκδηλώσεις σεβασμού από τα παιδιά και τα εγγόνια τους! Η θερμότητάς και η καλωσύνη της καρδιάς της και η ενεργητικότητάς και η δραστηριότητάς που νοιώθει μέσα της, έκαμαν το θάμα να την διατηρήσουν αμετάβλητη, ως την αναπόφευκτη ώρα που η αλυσία θα πέσει για πάντα στην τελευταία πράξη της ζωής της..

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Βρίσκετε καλύτερα και βάζετε, βέβαιον καλύτερα... ΔΙΟΤΙ, στην πλουσιωτάτη συλλογή... ΓΥΑΛΙΩΝ... ΔΟΡΟΝ... ΑΙΟΛΟΥ 104-ΧΑΥΤΕΙΑ...

ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ... Βερανζέρου 12Α. Τηλ. 53.67... Ριζική αποτρίχωση, αλλοίωση χρωμάτων, ξαλειφονταί εγκαύματα, γυμναστική και τελεία διακοσμητικά πανάκων.

ΑΓΓΛΙΚΑ γιά να μιλήσετε γρήγορα και με προφορά... 91.549... ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ... ΟΥΝΩΣ... Διδάκτρα... Τους δύο πρώτους μήνες... ρείτε να έχετε δωρεάν διδασκαλία. Τηλ. 91549.

900.000... Ραδιόφωνα Παγκοσμίου Λήψεως... Εύκολοι πληρωμοί... ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ... ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 1...

795.000... Ψυγεία πάγου... Το μεγαλύτερο μέγεθος... Εύκολοι πληρωμοί... ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ... ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 1...

(Συνέχεια από τη σελίδα 33)

εξολοθύνετε, παραλείψετε και τις ζεστές κομπρέσες. 'Οχι να μη βάζετε κρέμα. Κατ' ερώτησιν την αλοιφή γύρω τα έγκυλίσματα υποφύσεως. 'Ετσι είναι πολύ ακριβά. Θα σπάσει μόνο τις άμφολες των ώθηκων έγκυλίσματων μέσα στην λανολίνη και θα ταράξετε καλά. Βέβαια αλοιφή πρέπει να εφαρμόζεται συνεχώς και στους δύο μαστούς. 'Εάν έλκε απορροφάται η δόσις που αναφέρεται για την κάθε έπαλειψη, εφαρμόστε την μισή. 'Αλλά μόνο έπαλειψη στο μελαχρινό δέρμα (άλλω) που είναι γύρω από τη θηλή. Με το ένα έστυλο να κάνετε καλό μασάζ ώσπου να απορροφηθεί όλη η αλοιφή. Αυτό επί 6 μηνες έως 1 χρόνο κάθε έβδομο, εάν άρρηξη το αποτέλεσμα. Μπορεί όμως να έχετε το αποτέλεσμα και σε 3-4 μηνες.

ΜΙΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ: 'Η αίσθητική έγκλησις γιά το άμεσο και αποτελεσματικό ξανόνισμα του προσώπου, ούτε επικίνδυνη είναι διάλου, ούτε κακή πλόν, όπως τελειοποιημένη γίνεται τώρα, κανένα σημάδι. Δεν είναι πλέον καμμία ανάγκη να κινείσε σε κλινική. 'Αμέσως μετά την έγκλησιν πηγαίνετε σπίτι σας. 'Ο χειρουργός του Θεραπευτηρίου θα σας αναλάβει τελείως υπεύθυνος. Δι' ό,τι έλκε θέλετε πρέπει να κάμετε μίαν έπαισην 6-8 στο Θεραπευτήριο. 'Επίσης διαβάστε, ότι έκβητος σχετίζα μ' αυτή την έγκλησιν, στα τεύχη 8 και 9 του περιοδικού. Περιλαμβάνει εξαιρετικό ενδιαφέρον γιά εμάς.

ΜΙΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΥΔΑΔΑ: Παρακολούθησατε έως το τέλος το περί Παχυσαρκίας έργο μου. Θα δώσω έτοιμα διατομή και οδηγίες γιά να αδυνατίσει. Γιά να μη μαραθί με το αδύνατο, θα μεταχειρισθώ την τοπική έκρη «Κολντίνα» του Θεραπευτηρίου. Σας ευχαριστώ γιά τις ευγενικές κρίσεις σας.

ΜΙΚΡΗΝ ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣΣΑΝ Χ. Α.: Σας ευχαριστώ γιά τις ευγενικές κρίσεις σας. Δυστυχώς γιά όσα έρωτάτε, δεν έχω έγω καμμίαν έλπίστη, αλλά ό γυναίκοι όλοι είναι.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΗΝ ΜΗΤΕΡΑ: Δυστυχώς, αγαπητή μου αναγνώστριά, δεν είμαι έγω ή ειδικός γιά την περίπτωση της άτυχίας σας, αλλά μάλλον ή αισθητική σύμβουλος του περιοδικού, πρds την όποιαν απαντώ και τα δύο πρώτα φύλλα της έπιστολής σας. Αυτή πάλι θα έμεινε. 'Ελάτε να με έπισκεφθήτε 7 τελείως φιλικά ως αναγνώστριά μου.

ΑΝΝΑΝ, Π. Φάληρον, ΑΦΡ.ΖΑΜΠ. Κρ., Μ. ΠΡΟΚ.: 'Απαντήσεις,...

Οι λύσεις των Πνευματικών Παιχνιδιών

ΠΕΤΑ ΠΑΙΣ
ΑΥ ΙΝΑ ΣΥ
ΛΑΝΤ ΝΕΟΝ
Α ΑΗΔΟΝ Ε
ΙΩΒ ΕΤΕΝ
ΟΜΑΝ ΕΥΑΝ
ΛΗΡ Ε ΠΡΟ
Ο ΡΟΝΤΟ Η
ΓΚΑΛ ΟΝΟΣ
ΟΙ ΟΥΚ ΥΙ
ΣΧΟΝ ΑΚΙΣ

ΚΟΚ. ΒΟΥΛ. Χ. Κρ., ΡΟΔΙΤΙΣ-ΣΑΝ Φ., Ρόδον: Σας άπαντά ιδιαιτέρως. Πρέπει να δώση το γράμμα σας και πρds τον γυναικολόγον. 'Αν δεν ήθετε άπαντήσεις στις ερωτήσεις σας, συμβουλευέτε να τους γράψετε χωριστά. Γιά τα εξανθήματα του σώματος σας, δεν μπορεί πάλι από μακριά να καταλάβω αν πρόκειται περί κοινής άκμης, γιά την όποια και μόνον μπορεί να σας συμβουλευσω, ή αν πρόκειται περί δερματίτιδος, γιά την όποιαν πάλιν ειδικός είναι ό δερματολόγος σας.

ΔΡΑ 75: Κνά και 'Ενέ είναι ή ίδια συντάσσου δοφή των μαλλιών. Γιά την χρήση της κλπ. θα άποταθώτε εις κομμωτήριο ή έμπιστοσύνη σας.

ΕΛΣΑΝ Σ.Μ., ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ: 20η ΧΩΡΙΣΜΕΝΗ, ΕΑΝΘΗΝ Δ.: Να περάσετε να με συμβουλευθήτε 6-7 μ. μ. γιά όσα με έρωτάτε, τελείως φιλικά ως αναγνώστριάς μου.

ΕΑΝΘΗ ΚΑΙ ΚΑΣΤΑΝΗ: Σας εύχαριστώ πολύ γιά τις ευγενικές σας ΜΑΝΟΥΛΑΝ ΑΡ. 2, ΙΟΥΛΙΑΝ Μ. Π.: Να μου στείλετε τις διευθύνσεις σας, υπεύθυνοι και τα ως άνω ψευδώνυμα σας γιά να σας άπαντήσω ιδιαιτέρως.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Η αίσθηματική Σύμβουλος άπαντά (Συνέχεια από την σελίδα 36)

μουρικά τη ζωή σου, με μελέτη, με πρακτικές άσκήσεις, με επαγγελματική έργασία. Και μην κάνης πατέ σου γάμο πού θα τον θεωρήσης «θυσιάζ». Τέτοιους γάμους θα κάνη δυστυχισμένους και σένα και εκείνον πού θα πάρης. 'Όσο γιά τις δημοσιεύσεις πού άναφέρεται, έναγράφε πιδ συγκεκριμένα.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΜΑ: Το άνάστημα, μικρές μου φίλες, θεωρείται από το Φυσιολογικό της Κ. Γιαννήλου άπαραίτητο. Γιάτί λοιπόν να στενοχωρησώ; Σας συμβουλευώ με την καρδιά μου να τελειώσετε με την «Εμπορική όπου φοιτάτε. Είναι μία πρακτική μόρφωση, μόρφωση πού μπορεί να σας εξασφαλίση έργασία πού εύκολότερα από το άπολυτήριο πού Γυμνασίου. 'Όσον άφορά τη μετοικισή σας σε άλλη πόλη αυτό είναι ζήτημα πού άφορά έσας και την οικογένειά σας. Μόνον με την συγκατάθεσι και την έγκρισιν των γονέων σας μπορείτε να φύγετε. 'Εκείνοι είναι σε θέσι να σας εξασφαλίσουν συντήρησι και παραμονή πού να μη σας έκβησι στους κινδύνους της μεγαλοπόλεως.

Γιά το θέατρο όμως έχω αντίρρηση. Δεν είναι τυχαίο το επαγγελματίας ήθοισιό σήμερα. 'Απαιτεί μόρφωση: 'Απολυτήριο Γυμνασίου και τριετή φοίτησι σε έπίσημη Δραματική Σχολή. 'Απαιτεί και πολλά φυσικά και καλλιτεχνικά προσόντα. 'Αποκλείω λοιπόν έντελώς αυτή τη λύσι.

ΓΙΑΣΕΜΙ Μ. Α.: Δύο έπιχειρήματά σου με κάνουν σκεπτική. Το ότι δεν έχεις λόγους ν' άρνηθής τον άξιωματικό και το ότι σε άπασχολεί ή διαφορετική σας μόρφωσι. Τόν άγαπάς πολύ λοιπόν τον έπιλοποισό σου και θέλεις δικαιολογίες να τον θυσιάσης γιά τον άξιωματικό; 'Ο πρώτος φαίνεται θετικός άνθρωπος και το ότι δέχεται να πας σε 'Υγειονομική Σχολή γιά να εξασφαλίσης επαγγελματική κατάρτιση τον τιμά. Τί να σου πώ όμως; 'Αν άγαπίοσαστε πραγματικά και δεν σας τρομάζουν οι δυσκολίες, γράψε του με όλη σου την ειλικρίνεια ό,τι συμβαίνει και παρακάλεσε τον νάρθη να σε ζήτηση. 'Από την άπάντησί του θα εξαρτηθούν τα υπόλοιπα.

«ΑΓΑΠΗΣΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙ» ΤΣΙΓΓΑΝΑ: Μικρούλα μου, γιάτί απέλειψασι τόσο; Φταίει ή άπειρία σου και ή υψηλή έμπιστοσύνη στη φίλη σου. Διάκοψε τη φίλια σου μαζί της χωρίς να διακόψης και

σεξ, κύριέ μου, μπορεί να διασεί. 'Αν δεν έχετε παρά μόνον 3 σωστές άπαντήσεις, σας συμβουλεύουμε να προσπαθήσετε να μορφώθητε κάπως στο ζήτημα της τέχνης. Φροντίστε να διαβάσετε και να δώτε όσο μπορείτε περισσότερα έργα τέχνης. 'Η καλλιτεχνική σας αντίληψη χρειάζεται λίγη τόνωση. Λέγετε, χωρίς διαταγμό τις γραβάτες και τα πουκάμισά σας.

ΜΥΡΤΩ

ΟΙ ΕΤΙΚΕΤΕΣ ΤΩΝ ΚΟΥΤΙΩΝ ΜΟΥ ΞΕΚΟΛΟΥΝΕ

Πλύνετε τη μεταλλική επιφάνεια. Τρίψτε την έπειτα με ένα κρεμμύδι και κολλήσετε την έτικέτα σας. 'Όταν στεγνώση, δεν θα ξεκολλή πιά.

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙ;

(Η λύσις από την σελίδα 59)

Σε κάθε μία από τις ομάδες των εικόνων πού άποτελούν την άσκησι, ή μία από τις εικόνες ύπερέχει από την άλλη σε κάποιο από τα ακόλουθα σημεία: ένότητά, ποικιλία, ισορροπία, συμμετρία, άναλογία, ρυθμός.

Νά ποιά είναι ή έκλογή του καλλιτέχνη:

1. Β 2. Β 3. Α 4. Α
5. Α 6. Α 7. Α

Αν οι άπαντήσεις σας είναι σύμφωνες με την κρίσι του καλλιτέχνη, αυτό σημαίνει ότι μπορείτε να στηρίξετε με άπόλυτη θεατικότητα και έμπιστοσύνη στο γούστό σας και στην έσωτερική καλλιτεχνική σας αντίληψη. 'Αν 5 από τις έκλογές σας είναι σωστές, μπορείτε, κυρία μου να διαλέγετε το καπέλλο πού σας άρέσει, χωρίς να σας νοιάζει γιά το τί θα πούν τα παιδιά σας. Και

ΑΙΑΝΑ

Της Μάσκας Τό Φημί ΜΟΝΟΝ ΜΕ...

ΠΥ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥΣ Σ'ΑΥΤΟ.

*Ακούστε τις

Εάν αποκτήσετε ένα ώραίο δέρμα και θα το διατηρήσετε πάντοτε απαλό και νεανικό. Άρκει ν'άκολουθήσετε αυτήν την ΑΣΟΛΗ μέθοδον. Συνηθίστε να καθαρίζετε κάθε βράδυ την έπιδερμίδα σας με λίγο θαμβάκι άφου βάλετε επάνω το ειδικό Γαλάκτωμα «ΜΕΛΠΑΝ». Σε μερικές ήμέρες ό καθρέπτης σας θα σας δείξη ένα μικρό θαύμα. Το ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ «ΜΕΛΠΑΝ» περιέχει γλυκοδερμικές ουσίες και τροφονομικά συστατικά του δέρματος. Μεταχειρισθίτε με έμπιστοσύνη τα καλλυντικά ΜΕΛΠΑΝ.

«ΜΕΛΠΑΝ»-ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ

Ο ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

ΕΝΑ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Είχαν περάσει δέκα τέσσερα χρόνια από την ημέρα που ο Ζουλιέν Ντερμπιέ είχε αποχωρήσει από την αγαπημένη του Ζινέτ, την όμορφη πριμαντόνα της «Όπερα Κωμική» που είχε γίνει δική του γιατί τον αγάπησε. Σ' όλο αυτό το διάστημα ο Ζουλιέν ήταν αναγκασμένος να μένει για στρατιωτική υπηρεσία στην Ίνδοκίνα, μακριά, πολύ μακριά απ' αυτήν που λάτρευε μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του και που εξακολουθούσε ακόμη και σήμερα να λατρεύει παρ' όλο το πέρασμα του χρόνου.

Επί τέλους ήρθε η πολυπόθητη μέρα. Ο Ζουλιέν έφυγε από την Ίνδοκίνα για να ξαναγυρίσει στο Παρίσι, κοντά στην αγαπημένη του Ζινέτ.

«Με πόση χαρά — της έγραφε — γράφω τις τελευταίες γραμμές από τη μοναξιά μου. Υστερα από λίγες μέρες θα βρίσκωμαι επί τέλους κοντά σου, γλυκειά μου, και θα σε σφίξω στην αγκαλιά μου...»

Ο Ζουλιέν έβρασε στο Παρίσι. Την ίδια μέρα, το απόγευμα, έτρεξε στο σπίτι της Ζινέτ.

Υστερα από δέκα τέσσερα δολόκληρα χρόνια ξαναβρίσκεται επί τέλους μπροστά στην πόρτα της αγαπημένης του. Τό χέρι του τρέμει ενώ πιέζει το κουδούνι. Η καρδιά του χτυπάει άτακτα.

«Αλλά η πόρτα ανοίγει κι' ο Ζουλιέν βρίσκειται απέναντι σε μια καμαριέρα.

— Η κυρία Ζινέτ Ντερούα; ρωτά με ανυπομονησία.
— Πέραστε! του απαντά η καμαριέρα.

Ο Ζουλιέν μπαίνει σ' ένα κομψό σαλονάκι, στο σαλονάκι που τον περίμενε πάντα όταν έρχόταν στο σπίτι της. Τα δέκα τέσσερα χρόνια που πέρασαν μακριά της του φαίνονται τώρα σαν ένα κακό όνειρο, που είναι έτοιμος να το ξεχάσει.

Τίποτε δεν έχει αλλάξει από τότε. Τα έπιπλα, τα χαριτωμένα μικρά μπιμπλό, είναι όλα στη θέση που είχαν πάντα.

Ο Ζουλιέν ρίχνει ένα βλέμμα τριγύρω του και ύστερα τα μάτια του καρφώνονται στην πόρτα. Για μια στιγμή του φαίνεται ότι ξεχωρίζει την αϊθέρια σιλουέτα της αγαπημένης του. Όμως, όχι, δεν ήταν παρά μια γοητευτική όπτασία.

Ξαφνικά, το σαλόνι πλημμυρίζει από φως. Κάποιο χέρι άσπιο και το πολύφωτο σκόρπισε άπλετο φως μέσα στο δωμάτιο. Οί χαρούμενες ακτίνες των ηλεκτρικών λαμπριονίων έκαμαν τον Ζουλιέν να διώξει όλοτελα απ' τη σκέψη τις θλιμμένες μέρες που είχε ζήσει μακριά απ' την αγαπημένη του.

Η καμαριέρα που του είχε ανοίξει εμφανίζεται ξαφνικά μπροστά του και του λέει:

— Αν ο κύριος θέλει να περάσει στην τραπεζαρία;

Ο Ζουλιέν την ακολουθεί αμίλητος, αλλά όταν φθάνη στην τραπεζαρία βλέπει το ένα μόνον από τα δύο άσημνα σε-

ρίτσια επάνω στο τραπέζι.

— Η κυρία είναι αδιάθετη, του εξηγεί τότε η καμαριέρα. Παρακαλεί τον κύριο να την συγχωρήσει και να γευματίσει μόνος του. Αυτό θα της προξενήσει μεγάλη ευχαρίστηση της κυρίας.

Αμίλητος και κατάπληκτος ο Ζουλιέν κάθεται στο τραπέζι. Όμως μόλις και μετά βίας αγγίζει τα έκλεκτα φαγητά που είναι εκεί επάνω. Δεν έχει όρεξη καθόλου. Ο πόθος να εη την αγαπημένη του το γρηγορώτερο, τον κάνει νευρικό, ανυπόμονο.

Εκείνη τη στιγμή μια φωνή ακούστηκε στο διπλανό δωμάτιο. Η καθαρία και ζεστή φωνή που τραγουδά όπως και άλλοτε, μια παλιά γλυκειά μελωδία.

Όσο είναι εκεί μέσα η αγαπημένη του; Ο Ζουλιέν ετοιμάζεται να τρέξει στο διπλανό δωμάτιο. Άλλά η καμαριέρα στέκει μπροστά του και τον εμποδίζει να περάσει.

— Αφήστε με, της λέει έννευρισμένος ο Ζουλιέν, θέλω να ιδώ την κυρία.

— Όχι, κύριε, ήταν το γραμμόφωνο αυτό που άκούσατε. Το έβαλε για να σας ευχαριστήσει.

— Νομίζετε; λέει με σθουένη φωνή ο Ζουλιέν.

— Μάλιστα, κύριε. Είμαι όβεβαιη γι' αυτό.

Και ύστερα από λίγο τον ρωτά:

— Μήπως ο κύριος θέλει το έπανάφορι του;

Ο Ζουλιέν κατάλαβε τι έσήμαινε αυτή η έρώτηση. Έπρεπε να φύγει.

— Ναι, ναι, ψιθύρισε. Μά φαντάζομαι ότι αύριο η κυρία σας θα είναι καλά... Σας παρακαλώ να της πείτε ότι θάρθω ένωρίς, πολύ ένωρίς, για να μπορέσω να μείνω περισσότερη ώρα μαζί της!

Και ο Ζουλιέν περνά στο χύλ και φορεί το έπανάφορι του και φεύγει χωρίς να προσθέσει λέξη.

«Τί παράξενα πλάσματα αυτές οι γυναίκες!» σκέφτεται ενώ κατεβαίνει τις σκάλες. «Τί ιδιοτροπία ήταν αυτή της Ζινέτ...»

Γύρισε κατ' ευθείαν σπίτι του. Έπάνω στο τραπέζακι της κρεβατοκάμαρας του βλέπει ένα γράμμα. Από τον φάκελλο αναγνωρίζει το γράψιμο της Ζινέτ. Με χέρια που τρέμουν το παίρνει και το ανοίγει:

«Αγαπημένε μου,

Όσο δρισκόσουν μακριά μου πίστευα πως θα μπορούσαμε μια μέρα να συνεχίσουμε τη ζωή μας από εκεί που την σταμάτησε ο σκληρός χωρισμός. Γι' αυτό και άπαντούσα στα γράμματά σου κι' άφαινα να ξεχειλίξη η αγάπη που κρύ-

βω στην καρδιά μου γι' «Όμως τώρα καταλαβαίνω μπορεί το ώραίο μας να γίνη πραγματικότητα: τί μια μεγάλη μεταβολή μέσα σ' αυτά τα χρόνια πει να ζήσουμε χωριστά, λοιμόνο! Σήμερα το πρωί δα τον έαυτο μου στο πύλη με καινούργια ματιά με τα μάτια που τον είχα έως τώρα... Και για πρώτη φορά ένοιωσα ότι ο χρόνος διαβαίνει είναι ένας άσπρος έχθρος της ομορφιάς. Μ' ύπουλο χέρι χαράζει στο πρόσωπο, καταστραφωραία μαλλιά που ακουσαν άλλοτε τα χείλη της αγαπημένου προσώπου και ραμμορφώνει τη σιλουέτα, νει το βάδισμα βαρύ.

«Άλλοίμονο! ο χωρισμός ήταν μεγάλος! Αυτά τα τέσσερα χρόνια μ' έκαναν γνώριστη. Ναι, είμαι έτοιμη αν μ' αντίκριζες δεν θα άνεγνώριζες κι' αυτό μάτωνα την καρδιά... Δυσσε λοιπόν στη νύνη σου είκόνα της Ζινέτ που έαφισέ με να πεθάνω σου.

Χίλια πονεμένα φίλα

Ζινέτ

ΝΤΑΚΕΛ

✱

ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΟΙ ΠΟΝΟΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Πολλοί ηλικιωμένοι άδυνατούν υποφέρουν από πόνο στη γλώσσα. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε μια ψεύτικη οδοντοπία ή οποία δεν εφαρμόζεται σε υπερβολικό κάπνισμα, σε φαγητά με πολλά καυκάματα. Διάφορες έρευνες δείξαν όμως ότι πολλές τις περιπτώσεις αυτές του πόνου της γλώσσας οφείλονται μια έλαφρά άναμία ή μπορεί να θεραπευθή αν δοθή ένα κατάλληλο σιδήρου και μια σειρά βιταμίνες Β.

ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Πολλές φορές οι πόροι προσώπου αρχίζουν να δουλεύουν, ειδικότερα δέ οι πόροι της μύτης και οι πόροι βρίσκονται στα μάγουλα. Το αντιαισθητικό αυτό προκαλείται πολλές φορές τη συνήθεια ώρισμένων κών να άφίνουν την τους θρεπτική κρέμα επάνω στο πρόσωπο καθ' όλη την διάρκεια της νυκτός, όποτε το δάκτυλο παύεται και διαστέλλονται οι πόροι. Γι' αυτό καλό να άφινετε την κρέμα στο πρόσωπο για καμιά καριά λεπτά και να την πίζετε πριν πέσετε στο ύπνο σας. Αν ήδη έχετε άφινμένους πόρους, τότε το σάς χρειάζεται ένα διεγερτικό. Γι' αυτό μετά από καθήσισμο του προσώπου έπιδόλω να περνάτε το δάκτυλό με μια τονωτική και σκή λωσιόν. Μια μάσκα σώπου μια ή δυο φορές έβδομάδα είναι πολύ άσπ σε τέτοιες περιπτώσεις κάνει πιο έθνητη την κρία του αίματος και άπλο το δέμα.

ΣΤΙΣ ΠΕΝΤΕ

ΟΙ 4 ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΚΡΑΔΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ ΤΟ ΣΚΩΠΙΣΕΤΕ ΠΡΟΣΩΧΗ ΣΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

PERMANANT ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ",

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

Διά την έκτέλεσιν της Βαφής Ιδιαίτερα διαμερίσματα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Όδός 'Ελ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59 Α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ : 23.776

Κυρίες μου,

Τα έσώρρουχα μάρκας ALFA της εταιρίας ΣΙΛΚΑ - ELBEO σάς εξασφαλίζουν την άψογη εφαρμογή των φορεμάτων σας με τα ώραία τους σχέδια και την άριστη ποιότητά τους.

Σ' όλα τα καλά καταστήματα ζητείτε τα ώραία έσώρρουχα ALFA. Στην 'Αποθήκη της ΣΙΛΚΑ - ELBEO θα βρῆτε ωραιότατες Ρόμπες, Νυχτικά, Κομπιναιζόν, Σουτιέν, κ.λ.π. της μάρκας ALFA.

ΣΙΛΚΑ - ELBEO

Μητροπόλεως 44 Β

Τηλ. 27.697

Ο,τι άφορά την ύγεία και αίσθητική των ποδιών

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ Τηλ. 52.673, 52.674

ΤΟΝΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΠΑΛΥΝΟΥΝ ΤΟ ΔΕΡΜΑ!

Lada

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Γ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΩΝΟΣ 5 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 52-788

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤ

